

LEGISLATIVE BRANCH

ЗАКОНОДАВЧА ГІЛКА ВЛАДИ

CONTENTS

THE LEGISLATIVE BRANCH

❖ Introduction

OVERVIEW OF THE LEGISLATIVE PROCESS

ЗМІСТ

Page
Стор.

1 ЗАКОНОДАВЧА ГІЛКА
ВЛАДИ

1 ❖ Вступ

8 ОГЛЯД ЗАКОНОДАВЧОГО
ПРОЦЕСУ

THE COMMITTEE SYSTEM	25	СИСТЕМА КОМІТЕТІВ
FEDERAL BUDGET AND ECONOMY	34	ФЕДЕРАЛЬНИЙ БЮДЖЕТ І ЕКОНОМІКА
GOVERNMENT ACCOUNTABILITY OFFICE	52	РАХУНКОВА ПАЛАТА США
PRESS RELEASE	58	ПРЕС-РЕЛІЗ
THE OVERSIGHT POWERS OF CONGRESS	64	НАГЛЯДОВІ ПОВНОВАЖЕННЯ КОНГРЕСУ
CONGRESSIONAL SALARIES AND ALLOWANCES: IN BRIEF	72	ЗАРПЛАТИ ТА ПЛЪГИ В КОНГРЕСІ: ЦИФРИ ТА ФАКТИ
LOBBYING. FOREIGN AGENTS REGISTRATION ACT	80	ЛОБІЗМ. ЗАКОН ПРО РЕЄСТРАЦІЮ ІНОЗЕМНИХ АГЕНТІВ
❖ CRS: an overview of legal provisions and congressional ethics rules	80	❖ Дослідницька Служба Конгресу: огляд правових положень та етичних норм Конгресу
❖ Prohibitions on Gifts to Legislators	88	❖ Заборони на подарунки законодавцям
❖ Foreign Agents Registration Act	89	❖ Закон про реєстрацію іноземних агентів
❖ Gifts and Travel	98	❖ Подарунки та поїздки
❖ Honoraria, Private Compensation	100	❖ Гонорари, приватні винагороди
❖ Campaign Contributions	101	❖ Внески на виборчу кампанію
❖ Bribery, Illegal Gratuities, and “Honest Services” Fraud	103	❖ Хабарі, незаконні винагороди та шахрайське позбавлення "сумлінних послуг"

HOW CONGRESS WORKS

LIBRARY OF CONGRESS

- ❖ Welcome Message from Carla Hayden, 14th Librarian of Congress
- ❖ Collections
- ❖ Fascinating Facts
- ❖ Q&A
- ❖ Congressional Research Service (CRS)
- ❖ US Copyright office

THE LIBRARIAN OF CONGRESS

- ❖ Origin
- ❖ James H. Billington (1929-2018)

- ❖ Letter from James Billington

- ❖ Clara Hayden, the Librarian of Congress

- ❖ Transcript (Interview with Carla Hayden)

THE SENATE FOREIGN RELATIONS COMMITTEE

HOUSE COMMITTEE ON FOREIGN AFFAIRS

105 ЯК ПРАЦЮЄ АМЕРИКАНСЬКИЙ КОНГРЕС

109 БІБЛІОТЕКА КОНГРЕСУ

- 109 ❖ Привітання Карли Гейден, 14-го Бібліотекаря Конгресу

- 110 ❖ Фонди
- 112 ❖ Цікаві факти
- 119 ❖ Запитання та відповіді
- 130 ❖ Дослідницька служба Конгресу (CRS)
- 135 ❖ Бюро авторських прав США

139 БІБЛІОТЕКАР КОНГРЕСУ

- 139 ❖ Історія
- 141 ❖ Джеймс Г. Біллінгтон (1929-2018)

- 142 ❖ Передмова Джеймса Біллінгтона до серіалу «Обличчя Росії» (1998)
- 146 ❖ Клара Гейден, Бібліотекар Конгресу

- 147 ❖ Текст інтерв'ю з Карлою Гейден

160 КОМІТЕТ СЕНАТУ США З МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

168 КОМІТЕТ ПАЛАТИ ПРЕДСТАВНИКІВ США У ЗАКОРДОННИХ СПРАВАХ

OFFICE OF THE LEGISLATIVE COUNSEL US SENATE	172	ОФІС ЮРИСКОНСУЛЬТА СЕНАТУ США З ЗАКОНОДАВЧИХ ПИТАНЬ
HOUSE OFFICE OF THE LEGISLATIVE COUNSEL	177	ОФІС ЮРИСКОНСУЛЬТА ПАЛАТИ ПРЕДСТАВНИКІВ
HOUSE DEMOCRACY PARTNERSHIP	184	«ПАРТНЕРСТВО ЗА ДЕМОКРАТІЮ» ПАЛАТИ ПРЕДСТАВНИКІВ
THE COMMISSION ON SECURITY AND COOPERATION IN EUROPE	191	КОМІСІЯ З БЕЗПЕКИ І СПІВРОБІТНИЦТВА В ЄВРОПІ
Q&A	195	ПИТАННЯ ТА ВІДПОВІДІ

The Senate

Сенат

The House of
Representatives

Палата представників

LEGISLATIVE BRANCH

ЗАКОНОДАВЧА ГІЛКА ВЛАДИ

INTRODUCTION

ВСТУП

All legislative Powers herein granted shall be vested in a Congress of the United States, which shall consist of a Senate and House of Representatives.

Всі встановлені тут законодавчі повноваження належать Конгресу Сполучених Штатів, який складається з Сенату і Палати представників.

US Constitution, Article 1, Section 1, 1787

Конституція США, Стаття 1, РОЗДІЛ 1, 1787

Established by Article I of the Constitution, the Legislative Branch consists of the House of Representatives and the Senate, which together form the United States Congress. The Constitution grants Congress the sole authority to enact legislation and declare war, the right to confirm or reject many Presidential appointments, and substantial investigative powers.

Згідно Статті I Конституції, законодавча гілка влади складається з двох палат – Палати представників і Сенату, що разом утворюють Конгрес Сполучених Штатів. Конституція надає Конгресу виключне право приймати закони і оголошувати війну, право затверджувати або відхиляти багато з президентських призначень, а також значні слідчі повноваження.

The House of Representatives is made up of 435 elected members, divided among the 50 states in proportion to their total population. In addition, there are 6 non-voting members,

Палата представників складається з 435 виборних членів. Ці місця розподілені між 50 штатами пропорційно чисельності населення. Крім того, 6 членів, які не беруть участі в

representing the District of Columbia, the Commonwealth of Puerto Rico, and four other territories of the United States. The presiding officer of the chamber is the Speaker of the House, elected by the Representatives. He or she is third in the line of succession to the Presidency.

Members of the House are elected every two years and must be 25 years of age, a U.S. citizen for at least seven years, and a resident of the state (but not necessarily the district) they represent.

The House has several powers assigned exclusively to it, including the power to initiate revenue bills, impeach federal officials, and elect the President in the case of an electoral college tie.

The Senate is composed of 100 Senators, 2 for each state. Until the ratification of the 17th Amendment in 1913, Senators were chosen by state legislatures, not by popular vote. Since then, they have been elected to six-year terms by the people of each state.

Senator's terms are staggered so that about one-third of the Senate is up for reelection every two years. Senators must be 30 years of age, U.S. citizens for at least nine years, and residents of the state they represent.

The Vice President of the United States serves as President of the Senate and may cast the decisive vote in the event of a tie in the Senate.

The Senate has the sole power to confirm those of the President's appointments that require consent, and to ratify treaties. There are, however, two exceptions to this rule: the House must also approve appointments to the

голосуванні, представляють округ Колумбія, Співдружність Пуерто-Ріко і ще чотири території Сполучених Штатів. Головує в палаті спікер Палати представників, що обирається її членами. Він (або вона) є третьою особою в черговості передачі президентської влади.

Члени Палати представників обираються кожні два роки і повинні бути не молодше 25 років, бути громадянами США не менше семи років і проживати в штаті (але не обов'язково в окрузі), який представляють.

Палата представників має ряд повноважень, закріплених виключно за нею, включаючи право ініціювати податкові законопроекти, запроваджувати імпічмент федеральних посадових осіб і обирати президента країни в разі рівності голосів колегії вибірників.

Сенат складається з 100 сенаторів - по два від кожного штату. Спочатку сенатори обиралися законодавчими зборами штатів, а не прямим голосуванням населення штатів. Після прийняття в 1913 р. 17-ї поправки до Конституції, населення кожного штату обирає сенаторів прямим голосуванням, на шестирічну каденцію. Терміни повноважень сенаторів зміщені таким чином, що приблизно третина складу Сенату переобирається кожні два роки. Сенатори повинні бути не молодшими 30 років, бути громадянами США не менше дев'яти років і проживати в штаті, який представляють.

Віце-президент Сполучених Штатів є президентом Сенату і може віддати свій вирішальний голос, якщо голоси сенаторів розділяться порівну.

Сенат має виключне право затверджувати кадрові призначення президента, що вимагають згоди законодавців, і ратифікувати договори. З цього правила є два винятки: Палата представників також затверджує призначення на пост віце-президента країни і будь-які

Vice Presidency and any treaty that involves foreign trade. The Senate also tries impeachment cases for federal officials referred to it by the House.

In order to pass legislation and send it to the President for his signature, both the House and the Senate must pass the same bill by majority vote. If the President vetoes a bill, they may override his veto by passing the bill again in each chamber with at least two-thirds of each body voting in favor.

The Legislative Process

The first step in the legislative process is the introduction of a bill to Congress. Anyone can write it, but only members of Congress can introduce legislation. Some important bills are traditionally introduced at the request of the President, such as the annual federal budget. During the legislative process, however, the initial bill can undergo drastic changes.

After being introduced, a bill is referred to the appropriate committee for review. There are 17 Senate committees, with 70 subcommittees, and 23 House committees, with 104 subcommittees. The committees are not set in stone, but change in number and form with each new Congress as required for the efficient consideration of legislation. Each committee oversees a specific policy area, and the subcommittees take on more specialized policy areas. For example, the House Committee on Ways and Means includes subcommittees on Social Security and Trade. A bill is first considered in a subcommittee, where it may be accepted, amended, or rejected entirely. If the members of the subcommittee agree to move a bill forward, it is reported to the full committee, where the process is repeated again. Throughout this stage of the process, the

договори, що стосуються зовнішньої торгівлі. На додаток, Сенат розглядає справи про імпічмент федеральних посадових осіб, передані йому Палатою представників.

Щоб прийняти закон і відправити його на підпис президенту, і Палата представників, і Сенат повинні прийняти той самий законопроект більшістю голосів. У разі президентського вето вони можуть подолати його, прийнявши законопроект повторно, але при цьому вже не менше двох третин членів кожної палати повинні проголосувати «за».

Законодавчий процес

Першим кроком у законодавчому процесі є внесення законопроекту до Конгресу. Його автором може бути хто завгодно, але ініціювати законопроект можуть тільки члени Конгресу. Деякі ключові законопроекти – наприклад, щорічний федеральний бюджет – зазвичай вносяться за запитом президента. В ході законодавчого процесу, однак, початковий законопроект може зазнати серйозних змін.

Після внесення законопроект передається на розгляд до відповідного профільного комітету. У Сенаті є 17 комітетів з 70 підкомітетами, в Палаті представників – 23 комітети зі 104 підкомітетами. Комітети не є чимось непорушним, кожен новий Конгрес змінює їх кількість і спеціалізацію так, як того вимагає ефективність законодавчої роботи. Кожен комітет курирує конкретну сферу діяльності, а підкомітети – більш вузькі напрямки. Наприклад, бюджетний комітет Палати представників включає підкомітети із соціального забезпечення та торгівлі. Законопроект спочатку розглядається в підкомітеті, де він може бути прийнятий, змінений або повністю відхилений. Якщо члени підкомітету готові дати законопроекту хід, вони передають його в комітет, де процедура розгляду повторюється. На цьому етапі комітети та підкомітети збирають слухання для вивчення переваг і

committees and subcommittees call hearings to investigate the merits and flaws of the bill. They invite experts, advocates, and opponents to appear before the committee and provide testimony, and can compel people to appear using subpoena power if necessary.

If the full committee votes to approve the bill, it is reported to the floor of the House or Senate, and the majority party leadership decides when to place the bill on the calendar for consideration. If a bill is particularly pressing, it may be considered right away. Others may wait for months or never be scheduled at all.

When the bill comes up for consideration, the House has a very structured debate process. Each member who wishes to speak only has a few minutes, and the number and kind of amendments are usually limited. In the Senate, debate on most bills is unlimited — Senators may speak to issues other than the bill under consideration during their speeches, and any amendment can be introduced. Senators can use this to filibuster bills under consideration, a procedure by which a Senator delays a vote on a bill — and by extension its passage — by refusing to stand down. A supermajority of 60 Senators can break a filibuster by invoking cloture, or the cession of debate on the bill, and forcing a vote. Once debate is over, the votes of a simple majority passes the bill.

A bill must pass both houses of Congress before it goes to the President for consideration. Though the Constitution requires that the two bills have the exact same wording, this rarely happens in practice. To bring the bills into alignment, a Conference Committee is convened,

недоліків законопроекту. Вони запрошують експертів, захисників і опонентів виступити в комітеті і надати свою аргументацію й свідчення, а при необхідності викликають на слухання примусово.

Якщо законопроект проходить голосування в комітеті, він передається на розгляд Палати представників або Сенату, і тоді його місце в робочому календарі палати визначає керівництво партії більшості. Особливо актуальний законопроект може бути розглянутий відразу, інші можуть чекати своєї черги місяцями або взагалі не потрапити в календар.

Коли законопроект надходить на розгляд, в Палаті представників починається процес обговорення, що має чітку структуру. Кожен член Конгресу має лише кілька хвилин, а кількість і характер поправок зазвичай обмежені. У Сенаті обговорення більшості законопроектів не обмежене - в ході своїх виступів сенатори можуть піднімати питання, прямо не пов'язані із законопроектом, що розглядається, і вносити будь-які поправки. Сенатори іноді користуються цим з метою обструкції: відмовляючись припинити дебати, той чи інший сенатор може затягувати постановку законопроекту на голосування і, відповідно, можливе прийняття закону. Кваліфікованою більшістю в 60 голосів сенатори можуть поставити питання про припинення дебатів і примусити Сенат голосувати. Після припинення дебатів законопроект може бути прийнятий простою більшістю голосів.

Перш ніж законопроект надійде на розгляд президента, він має пройти обидві палати Конгресу. Хоча Конституція вимагає, щоб обидва тексти законопроекту були ідентичні, на практиці таке буває рідко. Тому для уніфікації документа скликається погоджувальний

consisting of members from both chambers. The members of the committee produce a conference report, intended as the final version of the bill. Each chamber then votes again to approve the conference report. Depending on where the bill originated, the final text is then enrolled by either the Clerk of the House or the Secretary of the Senate, and presented to the Speaker of the House and the President of the Senate for their signatures. The bill is then sent to the President. When receiving a bill from Congress, the President has several options. If the President agrees substantially with the bill, he or she may sign it into law, and the bill is then printed in the Statutes at Large. If the President believes the law to be bad policy, he may veto it and send it back to Congress. Congress may override the veto with a two-thirds vote of each chamber, at which point the bill becomes law and is printed.

There are two other options that the President may exercise. If Congress is in session and the President takes no action within 10 days, the bill becomes law. If Congress adjourns before 10 days are up and the President takes no action, then the bill dies and Congress may not vote to override. This is called a pocket veto, and if Congress still wants to pass the legislation, they must begin the entire process anew.

Powers of Congress

Congress, as one of the three coequal branches of government, is ascribed significant powers by the Constitution. All legislative power in the government is vested in Congress, meaning that it is the only part of the government that can make new laws or change existing laws. Executive Branch

комітет, що складається з членів обох палат. Комітет готує погоджувальну доповідь, що представляє собою остаточний варіант законопроекту. Потім кожна палата голосує знову, щоб затвердити погоджувальну доповідь. Залежно від того, де був внесений законопроект, його остаточний текст завіряється секретарем Палати представників або Сенату і передається на підпис спікеру Палати представників і президенту Сенату, а потім – президенту Сполучених Штатів.

Після отримання законопроекту від Конгресу у президента є кілька варіантів дій. Якщо президент в цілому згоден з законопроектом, він (або вона) може підписати його, і новий закон буде опублікований у Великому зводі законів США. Якщо президент проти законопроекту, він може накласти вето і відправити законопроект назад в Конгрес. Конгрес може подолати вето двома третинами голосів кожної палати, після чого законопроект стане законом і буде опублікований.

У президента є ще дві можливості. Якщо Конгрес знаходиться на сесії, а президент протягом 10 днів не робить ніяких дій, законопроект стає законом. Якщо Конгрес зробить перерву у роботі до закінчення цього 10-денного терміну і президент не вживе жодних заходів, закон вважається проваленим, і Конгрес не може подолати це голосуванням. Це називається "кишеньковим вето", і якщо Конгрес все ще хоче прийняти цей закон, він буде змушений починати весь процес спочатку.

Повноваження Конгресу

Конгрес, як одна з трьох рівноправних гілок влади, наділений Конституцією значними повноваженнями. Йому належить вся законодавча влада, а це означає, що серед державних органів він один приймає нові або змінює існуючі закони. Органи виконавчої влади видають постанови, що мають всю силу

agencies issue regulations with the full force of law, but these are only under the authority of laws enacted by Congress. The President may veto bills Congress passes, but Congress may also override a veto by a two-thirds vote in both the Senate and the House of Representatives.

Article I of the Constitution enumerates the powers of Congress and the specific areas in which it may legislate. Congress is also empowered to enact laws deemed “necessary and proper” for the execution of the powers given to any part of the government under the Constitution.

Part of Congress’s exercise of legislative authority is the establishment of an annual budget for the government. To this end, Congress levies taxes and tariffs to provide funding for essential government services. If enough money cannot be raised to fund the government, then Congress may also authorize borrowing to make up the difference. Congress can also mandate spending on specific items: legislatively directed spending, commonly known as “earmarks,” specifies funds for a particular project, rather than for a government agency. Both chambers of Congress have extensive investigative powers, and may compel the production of evidence or testimony toward whatever end they deem necessary. Members of Congress spend much of their time holding hearings and investigations in committee. Refusal to cooperate with a Congressional subpoena can result in charges of contempt of Congress, which could result in a prison term.

The Senate maintains several powers to itself: It ratifies treaties by a two-thirds supermajority vote and confirms the appointments of the President by a majority vote. The consent of the House of Representatives is also necessary for the

закону, але діють виключно в рамках законодавства, прийнятого Конгресом. І хоча Президент може накласти вето на прийняті Конгресом законопроекти, Конгрес має право подолати вето двома третинами голосів членів Сенату і Палати представників.

Стаття I Конституції перераховує повноваження Конгресу і конкретні галузі, в яких він може приймати закони. Конгрес також уповноважений приймати закони, які вважаються "необхідними та належними" для здійснення повноважень, наданих будь-яким органам державної влади відповідно до Конституції.

У законодавчі повноваження Конгресу входить встановлення річного бюджету уряду. З цієї метою Конгрес стягує податки і збори, забезпечуючи фінансування основних державних послуг. Якщо коштів, зібраних для фінансування уряду, недостатньо, Конгрес має право дозволити запозичення і компенсувати нестачу. Конгрес також може виділяти кошти на конкретні цілі: витрати, що визначаються в законодавчому порядку, т.зв. «цільові асигнування», йдуть на фінансування конкретного проекту, а не відомства. Обидві палати Конгресу мають широкі слідчі повноваження і можуть вимагати надання доказів або свідчень у будь-яких необхідних, на їхню думку, цілях. Більшу частину свого робочого часу члени Конгресу проводять слухання і розслідування в комітетах. Відмова з'явитися за повісткою в Конгрес може призвести до звинувачення в неповазі до Конгресу, що карається тюремним ув'язненням.

Сенат залишає за собою ряд виключних повноважень: він кваліфікованою більшістю в дві третини голосів ратифікує договори і більшістю голосів підтверджує президентські призначення. Для ратифікації торгових угод і затвердження віце-президента необхідна також

ratification of trade agreements and the confirmation of the Vice President. Congress also holds the sole power to declare war.

Government Oversight

Oversight of the executive branch is an important Congressional check on the President's power and a balance against his discretion in implementing laws and making regulations.

A major way that Congress conducts oversight is through hearings. The House Committee on Oversight and Government Reform and the Senate Committee on Homeland Security and Government Affairs are both devoted to overseeing and reforming government operations, and each committee conducts oversight in its policy area.

Congress also maintains an investigative organization, the Government Accountability Office (GAO). Founded in 1921 as the General Accounting Office, its original mission was to audit the budgets and financial statements sent to Congress by the Secretary of the Treasury and the Director of the Office of Management and Budget. Today, the GAO audits and generates reports on every aspect of the government, ensuring that taxpayer dollars are spent with the effectiveness and efficiency that the American people deserve.

згода Палати представників.

Конгрес має також виняткове право оголошення війни.

Нагляд за виконавчою владою

Нагляд Конгресу за виконавчою владою є важливим засобом стримування влади Президента і врівноваження його можливостей при виконанні законів і прийнятті підзаконних актів.

Одним з головних механізмів нагляду з боку Конгресу є слухання. Комітет Палати представників з нагляду та урядової реформи та сенатський комітет з внутрішньої безпеки та питань державного управління займаються наглядом за діяльністю органів державної влади та їх реформуванням; крім того, кожен комітет також здійснює контроль у своїй галузі.

Конгрес також має аналітико-дослідницьке агентство під назвою Рахункова палата США. (або Офіс урядової звітності). Цю установу було засновано в 1921 році як головне бюджетно-контрольне управління, яке спочатку займалося перевіркою бюджетів і фінансових звітів, що направляються в Конгрес міністром фінансів і головою адміністративно-бюджетного управління. Сьогодні Рахункова палата перевіряє і складає звіти по кожному аспекту діяльності уряду, забезпечуючи використання коштів платників податків з усією ефективністю, на яку заслуговує американський народ.

OVERVIEW OF THE LEGISLATIVE PROCESS

<https://www.congress.gov/legislative-process>

Article I of the U.S. Constitution grants all legislative powers to a bicameral Congress: a House of Representatives and a Senate that are the result of a “Great Compromise” seeking to balance the effects of popular majorities with the interests of the states. Our system currently provides for a two-year term of office for House members from the 435 population-based districts. In the Senate, voters of each state elect two Senators, who serve 6-year terms that overlap (such that only one-third of the chamber is up for election in any given election cycle).

The two chambers are fundamentally equal in their legislative roles and functions. Only the House can originate revenue legislation, and only the Senate confirms presidential nominations and approves treaties, but the enactment of law always requires both chambers to separately agree to the same bill in the same form before presenting it to the President.

Because each chamber has the constitutional authority to make its own rules, the House and Senate have developed some very different ways of processing legislation, perhaps partially flowing from their constitutional differences. In general, House rules and practices allow a numerical majority to process legislation relatively quickly. Senate rules and procedures, on the other hand, favor deliberation over quick action, as they provide significant procedural leverage to individual Senators.

ОГЛЯД ЗАКОНОДАВЧОГО ПРОЦЕСУ

(відео англійською мовою: <https://www.congress.gov/legislative-process>)

Стаття I Конституції США надає всі законодавчі повноваження двопалатному Конгресу – Палаті представників і Сенату, що є результатом «Великого компромісу», який прагне гармонізувати вплив простої більшості населення з інтересами окремих штатів. У даний час наша система передбачає дворічний термін повноважень членів Палати представників від 435 виборчих округів, створених за принципом пропорційного представництва. У Сенаті ж виборці кожного штату обирають двох сенаторів терміном на 6 років за змінним графіком таким чином, що в кожному виборчому циклі переобирається тільки третина палати.

Загалом обидві палати рівні у своїй законодавчій ролі і функціях. Тільки Палата представників може ініціювати податкове законодавство, і тільки Сенат затверджує запропоновані Президентом кандидатури і ратифікує договори, але прийняття закону завжди вимагає, щоб обидві палати порізно схвалили один і той же текст законопроекту, перш ніж представити його Президентові.

Оскільки кожна палата має конституційне право встановлювати власні правила, Палата представників і Сенат розробили кілька абсолютно різних схем роботи з законопроектами, що, можливо, частково пояснюється їхніми конституційними особливостями. Загалом правила і практика Палати представників дозволяють чисельній більшості проводити закони відносно швидко. З другого боку, правила і процедури Сенату спрямовані на ретельне обговорення, а не на швидкі дії, оскільки надають значні процедурні важелі кожному сенатору індивідуально.

Congressional action is typically planned and coordinated by party leaders in each chamber, who have been chosen by members of their own caucus or conference – that is, the group of members in a chamber who share a party affiliation. Majority party leaders in the House have important powers and prerogatives to effectively set the policy agenda and decide which proposals will receive floor consideration. In the Senate, the leader of the majority party is generally expected to propose items for consideration, but formal tools that allow a numerical majority to take action are few. Instead, majority party leadership typically must negotiate with minority party leaders (and often all Senators) to effectively conduct Senate floor action.

In both chambers, much of the policy expertise resides in the standing committees – panels of members from both parties that typically take the lead in developing and assessing legislation. Members typically serve on a small number of committees, often for many years, allowing them to become highly knowledgeable in certain policy areas. All committees are chaired by a member of the majority party, though chairs often work closely with the committee's ranking member, the most senior member of the minority party on the committee. In almost all cases, the ratio of majority party to minority party members on a committee roughly reflects the overall partisan ratio in the congressional chamber.

Committee members and staff focus much of their time on drafting and considering legislative proposals, but committees engage in other activities, as well. Once law is enacted, Congress has the prerogative and responsibility to provide oversight of policy implementation, and its committees take the lead in this effort. Both chambers provide their committees with significant powers and latitude for oversight and investigations into

Дії Конгресу, як правило, планують і координують партійні лідери кожної палати – їх обирають члени їхньої власної фракції або конференції (тобто групи членів палати, що належать до однієї партії). Лідери партійної більшості в Палаті представників володіють важливими повноваженнями і прерогативами для ефективного формування порядку денного і прийняття рішення щодо того, які пропозиції буде розглянуто на засіданні. У Сенаті лідер партії більшості, як правило, пропонує пункти порядку денного для розгляду, але формальних інструментів, що дозволяють чисельній більшості прийняти рішення, небагато. Замість цього керівництво партії більшості зазвичай має вести переговори з лідерами партії меншості (а часто і з усіма сенаторами індивідуально) для того, щоб ефективно спрямовувати процес у Сенаті.

В обох палатах значна частина політичного досвіду і впливу зосереджена в постійних комітетах – групах членів обох партій, які зазвичай беруть на себе провідну роль у розробці та оцінці законодавства. Як правило, члени палат працюють у кількох комітетах, часто протягом багатьох років, що дозволяє їм бути добре обізнаними у своїй галузі (галузях). Усі комітети очолює голова - член партії більшості, але часто він (вона) тісно співпрацює зі своїм заступником, що представляє партію меншості. Майже в усіх випадках співвідношення членів більшості і меншості у комітеті приблизно віддзеркалює загальне партійне співвідношення сил у даній палаті Конгресу.

Члени і співробітники профільного комітету приділяють більшу частину свого часу розробці і розгляду законодавчих пропозицій, але комітети зайняті й іншими видами діяльності. Після прийняття закону Конгрес має прерогативу та відповідальність здійснювати нагляд за його імплементацією, і комітети беруть на себе провідну роль у цьому процесі. Обидві палати наділяють свої комітети

questions of public policy and its effects.

While the engine of legislative ideas and action is Congress itself, the President has influence in the legislative process, as well. The President recommends an annual budget for federal agencies and often suggests legislation. Perhaps more significantly, the power to veto legislation can affect the content of bills passed by Congress. Since it is quite unusual for law to be enacted over a presidential veto, Congress typically must accommodate the president's position on proposed policies.

The process by which a bill becomes law is rarely predictable and can vary significantly from bill to bill. In fact, for many bills, the process will not follow the sequence of congressional stages that are often understood to make up the legislative process. The presentations on specific topics that follow present a more detailed look at each of the common stages through which a bill may move, but keep in mind that complications and variations abound in practice.

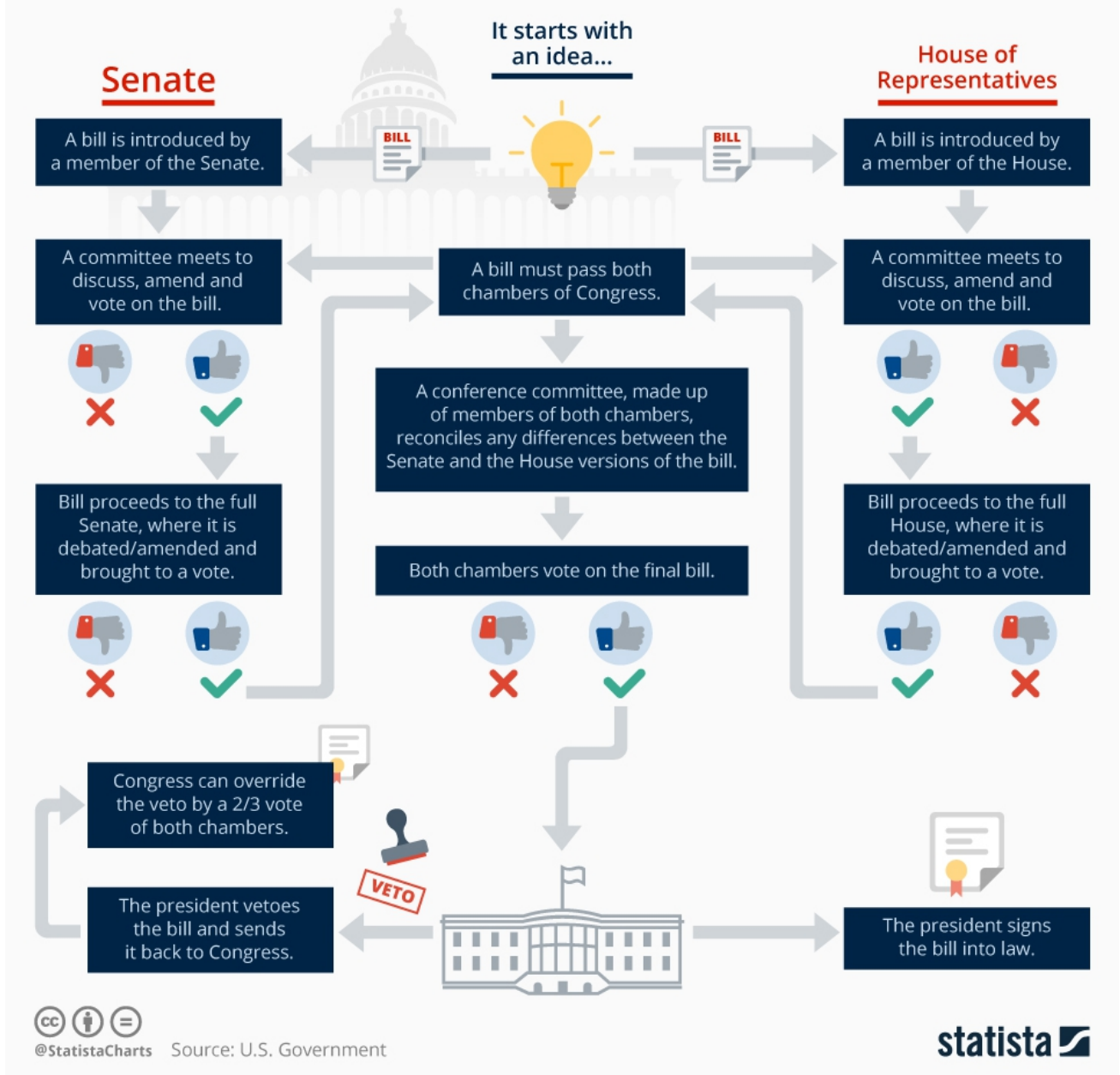
широкими повноваженнями для виконання наглядових функцій та проведення розслідувань з питань виконання прийнятого законодавства та його наслідків.

Хоча двигуном законодавчих ідей і дій є сам Конгрес, Президент також впливає на перебіг законодавчого процесу. Президент рекомендує щорічний бюджет для федеральних відомств і часто опосередковано пропонує законодавство. Можливо, істотніше значення полягає в тому, що президентське право вето може вплинути на зміст законопроектів, прийнятих Конгресом. Оскільки прийняття закону через подолання вето трапляється нечасто, Конгрес, як правило, повинен враховувати позицію Президента щодо запропонованого законопроекту.

Процес, у ході якого законопроект стає законом, рідко є передбачуваним і може значно відрізнятись в залежності від характеру запропонованого законодавства. Більше того, для багатьох законопроектів процес не обов'язково включає всі ті послідовні етапи, які часто подаються як складові законодавчої процедури. У наведених презентаціях на конкретну тему детальніше розглядається кожен із загальних етапів, через які може проходити законопроект, але майже на увазі: на практиці існує безліч складнощів і варіацій.

The U.S. Legislative Process

Introduction and Referral of Bills

([Transcript](#))

Legislation may take one of several forms, depending on the intended purpose. Bills and joint resolutions may become law if enacted during the two-year Congress in which they were introduced. Simple resolutions and concurrent resolutions are the other options; these measures cannot make law, but may be used by each chamber, or by both, to publicly express sentiments or accomplish internal administrative or organizational tasks, such as establishing their rules for proceeding.

Only members of each chamber may introduce legislation, though occasionally a member introduces legislation by request of the President. Members and their staff typically consult with nonpartisan attorneys in each chamber's Legislative Counsel office for assistance in putting policy proposals into legislative language. Members may circulate the bill and ask others in the chamber – often via Dear Colleague letters – to sign on as original co-sponsors of a bill to demonstrate a solid base of support for the idea. In the House, a bill is introduced when it is dropped in the hopper (a wooden box on the House floor). In the Senate, the bill is submitted to clerks on the Senate floor. Upon introduction, the bill will receive a designation based on the chamber of introduction, for example, H.R. or H.J.Res. for House-originated bills or joint resolutions and S. or S.J.Res. for Senate-originated measures. It will also receive a number, which typically is the next number available in sequence during that two-year Congress.

Внесення та направлення законопроектів

(відео: <https://www.congress.gov/legislative-process/introduction-and-referral-of-bills>)

Законодавство може приймати одну з декількох форм залежно від свого призначення. Законопроекти та спільні резолюції можуть стати законом, якщо будуть прийняті протягом дворічного циклу Конгресу, на якому вони представлені. Прості резолюції та паралельні резолюції не можуть стати законом, але можуть використовуватися кожною палатою або обома палатами з метою публічної демонстрації ставлення до питання або вирішення внутрішніх адміністративних чи організаційних завдань, таких як встановлення власних процедурних правил. Законодавчою ініціативою володіють винятково сенатори і члени Палати представників, хоча час від часу хтось із них може вносити законопроекти за дорученням Президента. Члени та співробітники палат зазвичай консультуються з позапартійними юристами в офісі законодавчого юрисконсульта своєї палати для надання допомоги у формулюванні політичних пропозицій законодавчою мовою. Члени палат можуть поширити законопроект і попросити інших членів своєї палат – часто у формі послання зі звертанням «Дорогі колеги...» – підписатися в якості початкових співавторів законопроекту, щоб продемонструвати міцну підтримку цієї ідеї. У Палаті представників законопроект вважається внесеним, коли його опустять у спеціальну дерев'яну скриньку в залі загальних засідань Палати. У Сенаті законопроект представляють секретарям у Сенатській залі. Після внесення законопроект отримує позначку залежно від палати, в якій він був внесений, наприклад, H. R. або H. J. Res. для законопроектів або спільних резолюцій, ініційованих Палатою представників, і відповідно S. або S. J. Res. – для ініційованих Сенатом. Законопроект отримує також номер – як правило, наступний порядковий в рамках даного дворічного Конгресу.

In the House, bills then are referred by the Speaker, on the advice of the non-partisan parliamentarian, to all committees that have jurisdiction over the provisions in the bill, as determined by the chamber's standing rules and past referral decisions. Most bills fall under the jurisdiction of one committee. If multiple committees are involved and receive the bill, each committee may work only on the portion of the bill under its jurisdiction. One of those committees will be designated the primary committee of jurisdiction and will likely take the lead on any action that may occur.

In the Senate, bills are typically referred to committee in a similar process, though in almost all cases, the bill is referred to only the committee with jurisdiction over the issue that predominates in the bill. In a limited number of cases, a bill might not be referred to committee, but instead be placed directly on the Senate Calendar of Business through a series of procedural steps on the floor.

Committee Consideration

[\(Transcript\)](#)

Each committee receives many bill referrals over the course of a Congress – far more than the panel is capable of pursuing in any detail. The committee's chair has the chief agenda-setting authority for the committee; in essence, the chair identifies the bills or issues on which the committee will try to formally act through hearings and/or a markup.

The first formal committee action on a bill or issue might be a hearing, which provides a forum at which committee members and the

Спікер Палати представників передає законопроекти за рекомендацією позапартійного Парламентаря до всіх профільних комітетів, які володіють юрисдикцією щодо положень законопроекту, як це визначено постійними правилами Палати і прецедентами – минулими рішеннями про передачу справ. Більшість законопроектів підпадає під юрисдикцію одного комітету. Якщо законопроект отримують кілька комітетів, кожен може працювати тільки над тією частиною документа, яка знаходиться під його юрисдикцією. Один із цих комітетів буде призначений провідним профільним комітетом і, ймовірно, візьме на себе організацію будь-яких дій у зв'язку з законопроектом.

У Сенаті законопроекти передають до комітету, як правило, у тому ж порядку, хоча майже в усіх випадках тільки до профільного комітету, що володіє юрисдикцією щодо головного питання законопроекту. У деяких випадках його можуть не передавати до комітету, а відразу вносити в календар роботи Сенату в рамках певних процедур безпосередньо в залі загальних засідань.

Розгляд у комітетах (відео:

<https://www.congress.gov/legislative-process/committee-consideration>)

За час одного Конгресу кожен комітет отримує безліч звернень щодо законопроектів – набагато більше, ніж дана група законодавців спроможна розглянути детально. Голова комітету має головні повноваження щодо встановлення порядку денного і, фактично, визначає ті законопроекти або питання, за якими комітет провадитиме слухання та/або редакційні обговорення.

Першою офіційною дією комітету щодо законопроекту або питання може бути слухання, на якому члени комітету і

public can hear about the strengths and weaknesses of a proposal from selected parties – like key executive branch agencies, relevant industries, and groups representing interested citizens. Hearings are also a way to spotlight legislation to colleagues, the public, and the press. At the hearing, invited witnesses provide short oral remarks to the assembled committee, but each witness also submits a longer written version of his or her feedback on the bill. After witnesses' oral statements, members of the committee take turns asking questions of the witnesses.

While these hearings provide the formal public setting at which feedback is solicited on the policy proposal, committee members and staff engage in additional assessment of the approach through informal briefings and other mechanisms. Also note that a hearing is not required from a procedural standpoint for a bill to receive further action from the committee. A committee markup is the key formal step a committee ultimately takes for the bill to advance to the floor. Normally, the committee chair chooses the proposal that will be placed before the committee for markup: a referred bill or a new draft text. At this meeting, which is typically open to the public, members of the committee consider possible changes to the proposal by offering and voting on amendments to it, including possibly a complete substitute for its text.

A markup concludes when the committee agrees, by majority vote, to report the bill to the chamber. Committees rarely hold a markup unless the proposal in question is expected to receive majority support on that vote. The committee may vote to report a referred bill, with recommended changes that reflect any amendments adopted during the markup. As an alternative to a referred bill, it may instead report out an original or clean

громадськість можуть дізнатися про сильні і слабкі сторони пропозиції від різних сторін, таких як ключові органи виконавчої влади, представники приватного сектора відповідних галузей і групи, що представляють зацікавлених громадян. Слухання також є способом привернути увагу колег, громадськості та преси до даного законопроекту. На слуханнях у профільному комітеті запрошені свідки дають свої короткі усні коментарі до законопроекту, але кожен представляє комітету й розгорнуту письмову версію власної думки про нього. Після усних виступів свідків члени комітету по черзі ставлять їм запитання.

Якщо слухання забезпечують офіційне публічне середовище, від якого очікують думку з приводу законодавчої пропозиції, то члени комітету та співробітники беруть участь у додатковій оцінці на неофіційних нарадах чи в інший спосіб. Зверніть також увагу, що з процедурної точки зору слухання не потрібне для того, щоб комітет учинив якісь подальші дії щодо законопроекту.

Доопрацювання – це ключовий етап винесення законопроекту на розгляд палати. Як правило, голова комітету обирає пропозицію для доопрацювання: переданий законопроект або новий текст законопроекту. На цьому засіданні, зазвичай відкритому для громадськості, члени комітету розглядають можливі зміни до пропозицій, пропонуючи поправки і голосуючи по них – іноді аж до повної заміни тексту.

Доопрацювання завершується, коли комітет більшістю голосів дає згоду представити законопроект в палаті. Комітети рідко займаються доопрацюванням, якщо не очікують, що на голосуванні законопроект отримає підтримку більшості. Комітет може проголосувати за подання згаданого законопроекту з рекомендованими змінами, котрі відображають поправки, прийняті в ході обговорення. В якості альтернативи до

bill that was basically written in the markup process itself from a draft proposal.

Most House and Senate committees also establish subcommittees – subpanels of the full committee where members can further focus on specific elements of the policy area. The extent to which subcommittees play a formal role in policymaking – for example, by holding hearings or marking-up legislation prior to full committee consideration – varies by chamber and by committee tradition and practice. Whatever role a full committee allows its subcommittees to play, subcommittees cannot report legislation to the chamber; only full committees may do so.

Calendars and Scheduling ([Transcript](#))

Once a committee has reported a bill, it is placed on one of the respective chamber's calendars. These calendars are essentially a list of bills eligible for floor consideration; however, the bills on the calendars are not guaranteed floor consideration. Many will never be brought up on the floor during the course of a two-year Congress. It is also possible, although less common, for a bill to come directly to the floor without being reported and placed on a calendar.

In the House, majority party leadership decides which bills the House will consider, and in what order. For example, after consulting with committee leaders, majority party leadership may decide to schedule a bill for expedited floor consideration. Alternatively, leadership may ask the Rules Committee to start the process of bringing a specific bill to the floor for more lengthy consideration and possible amendments.

«переданого законопроекту» комітет може представити «оригінальний» або «чистий» законопроект, який фактично був заново створений у процесі доопрацювання на основі початкового проекту.

Більшість комітетів Палати представників і Сенату також створюють підкомітети – підрозділи повного комітету, члени яких можуть додатково зосередитися на конкретних елементах тієї чи іншої сфери законотворчості. Міра офіційної участі підкомітетів у розробці законодавства – наприклад, шляхом проведення слухань або доопрацювання законопроекту до його розгляду всім комітетом, – змінюється залежно від палати, традицій і практики комітету. Яку б роль не відводив повний склад комітету своїм підкомітетам, останні не можуть передавати законопроект палаті; це може зробити тільки повний комітет.

Календарі та планування

(відео: <https://www.congress.gov/legislative-process/calendars-and-scheduling>)

Щойно комітет вносить законопроект, його ставлять в один з календарів відповідної палати. Власне, це списки законопроектів, що відповідають вимогам для розгляду палатою; однак немає жодних гарантій того, що законопроекти в календарях будуть винесені на розгляд повного складу палати. Багатьом з них не судилося потрапити на розгляд протягом дворічного конгресу. Трапляється (хоча це і менш поширено), що законопроект буде відразу винесено на розгляд палати, хоча його офіційно не представлено і не внесено до календаря.

У Палаті представників керівництво партії більшості вирішує, які законопроекти розглядатиме Палата і в якому порядку. Наприклад, після консультацій з головами комітетів керівництво партії більшості може прийняти рішення запланувати розгляд законопроекту в прискореному порядку. В якості альтернативи керівництво може попросити Комітет з регламенту розпочати

These different mechanisms by which the majority party proposes floor consideration of a bill are discussed in more detail in the next section.

In the Senate, majority party leadership does not use the same set of rules as the House to bring bills to the floor. One way the Senate can take up a bill is by agreeing to a motion to proceed to it. Once a Senator – typically the majority leader – makes such a motion that the Senate proceed to a certain bill, the Senate can then normally debate the motion to proceed. If it eventually agrees to the motion by a majority vote, the Senate can then begin consideration of the bill. Alternatively, the majority leader can ask unanimous consent that the Senate take up a certain bill. If no one objects to such a request when it is made, then the Senate can immediately begin consideration of the bill in question. (When the leader refrains from making such a request because he has been informed that a Senator would object, it is often said that a Senator has placed a hold on the bill.)

In both chambers, party leaders keep their membership informed of the anticipated floor schedule using various methods – like periodic whip notices or other frequent communications.

House Floor ([Transcript](#))

The House considers bills under a variety of procedures, each of which differs in the amount of time allotted for debate and the opportunities given to members to propose

процес подання конкретного законопроекту з метою більш тривалого розгляду і можливих поправок. Різні механізми, за допомогою яких партія більшості пропонує розглянути законопроект, детальніше обговорюються в наступному розділі.

У Сенаті керівництво партії більшості не використовує той самий набір правил, що й Палата представників, щоб виносити законопроекти на обговорення. Один зі способів, за яким Сенат може прийняти законопроект до розгляду повним складом, – це погодитися з пропозицією розпочати розгляд. Зазвичай щойно один із сенаторів – як правило, лідер більшості – вносить таку пропозицію, Сенат обговорює її і, за наявності більшості голосів «за», береться до справи. В якості альтернативи лідер більшості може попросити про односторонню згоду на те, щоб прийняти конкретний законопроект до розгляду. Коли заперечень немає, Сенат може приступити до розгляду негайно. (Коли лідер утримується від такого звернення до Сенату, оскільки дізнався із своїх джерел, що хтось із сенаторів заперечуватиме, часто кажуть, що один із сенаторів «загальмував» законопроект.)

В обох палатах партійні лідери інформують своїх членів про майбутній графік засідань по-різному, зокрема періодично нагадуючи заступникам голів партійних фракцій з дисципліни (т.зв. «ботогам») або вдаючись до інших регулярних повідомлень.

Розгляд Палатою представників у повному складі (відео - <https://www.congress.gov/legislative-process/house-floor>)

Палата представників розглядає законопроекти відповідно до різних процедур, кожна з яких відрізняється терміном, відведеним для обговорення, і можливостями для внесення поправок. Більшість законопроектів розгляда-

amendments. Most bills are considered under the suspension of the rules procedure, which limits debate to 40 minutes and does not allow amendments to be offered by members on the floor. However, for the House to pass a bill under suspension of the rules requires two-thirds of members voting to agree, so this method is not designed for bills that do not have supermajority support in the House.

Bills not considered on the House floor under suspension of the rules are typically considered instead under terms tailored for each particular bill. The House establishes these parameters on a case-by-case basis through the adoption of a simple House resolution called a special rule. Special rules are reported by the House Rules Committee. This committee, which is often referred to as the traffic cop of the House, is heavily dominated by the majority party, and works closely with House majority party leadership on the main elements of each special rule. Common provisions found in a special rule include selection of the text to be considered, limitations on debate, and limits on the amendments that can be offered on the floor. For instance, sometimes the committee reports a rule that places few restrictions at all on amending, which can result in dozens of amendments being offered on the floor during consideration. In other cases, the special rule will allow only specific pre-determined amendments to be offered, or even preclude floor amendments all together.

Note that House procedures place certain other limitations on the content of amendments, unless the special rule waives these restrictions. For instance, amendments must typically meet certain germaneness standards, meaning that they must be on the precise subject of the

ються в рамках процедури «призупинення дії регламенту», яка обмежує обговорення 40 хвилинами і не дозволяє членам Палати вносити поправки в ході дебатів. Однак для того, щоб Палата прийняла законопроект, обговорення якого обмежене цією процедурою, потрібні голоси двох третин членів, тому цей метод не призначений для законопроектів, які не мають підтримки супербільшості в Палаті представників.

Законопроекти, які не розглядає повний склад Палати за процедурою «призупинення дії регламенту», зазвичай обговорюють на умовах, адаптованих до кожного конкретного законопроекту. Палата встановлює ці параметри в кожному конкретному випадку шляхом прийняття простої постанови – «особливого правила». Особливі правила вносить Комітет з регламенту Палати представників. У цьому комітеті, який часто називають «даїшником» Палати, завжди домінує фракція більшості, і він тісно співпрацює з керівництвом партії більшості Палати стосовно ключових елементів кожного особливого правила. Загальні положення особливих правил включають вибір тексту для розгляду, обмеження на обговорення і на поправки, котрі можуть бути запропоновані в ході виступу. Наприклад, іноді комітет вносить правило, яке передбачає вкрай мало обмежень на поправки, і це може призвести до того, що в ході розгляду буде запропоновано десятки поправок. В інших випадках особливе правило дозволить пропонувати тільки конкретні, заздалегідь визначені поправки або навіть призупинить внесення будь-яких поправок при обговоренні загальним складом Палати.

Зверніть увагу, що процедури Палати представників накладають деякі інші обмеження на зміст поправок, якщо тільки особливе правило не скасує ці обмеження. Наприклад, поправки повинні відповідати певним стандартам доречності, тобто прямо стосуватися питання, що розглядається.

legislation being considered.

After the Rules Committee reports a rule for consideration of a bill, the House first considers that special rule itself on the House floor, for approximately one hour. After debate, the House votes on adopting the special rule. Only after its adoption will the House proceed to consider the bill itself, under the terms specified by the special rule.

In this situation, the House typically will consider the bill in a procedural setting called the Committee of the Whole, which allows members an efficient way to consider and vote on amendments. After any amendments are offered and debated, members vote on approval, and each amendment requires a simple majority to be agreed to.

After the amendment process is complete, the Committee of the Whole rises and reports to the full House any recommended amendments, which are then usually approved by the House by voice vote. Just prior to voting on final passage, members typically will briefly debate and then vote on a motion to recommit, which allows the minority party to effectively propose its own amendment. In the House, some votes are taken by voice, but many votes are taken by electronic device, a method that records the individual position of each member who voted.

Senate Floor ([Transcript](#))

To consider a bill on the floor, the Senate first must agree to bring it up – typically by agreeing to a unanimous consent request or by voting to adopt a motion to proceed to the

Після того, як Комітет з регламенту внесе особливе правило до розгляду законопроекту, Палата представників спочатку в повному складі розгляне саме це правило – приблизно протягом однієї години. Після дебатів Палата представників голосує за прийняття особливого правила. І тільки після його прийняття Палата почне розглядати сам законопроект згідно з умовами, встановленими особливим правилом.

У такій ситуації Палата зазвичай розглядає законопроект у процедурній обстановці, яка називається «Комітетом повного складу», що дозволяє ефективно розглядати поправки і голосувати за них. Після того, як усі запропоновані поправки пройшли обговорення, члени Палати голосують за кожну з них, і для прийняття потрібна проста більшість голосів.

Після завершення процедури поправок Комітет у повному складі підводить ризик і вносить на розгляд повного складу Палати представників усі рекомендовані поправки, які потім Палата зазвичай затверджує усним голосуванням (без реєстрації того, як хто голосував). Безпосередньо перед остаточним голосуванням члени Палати, як правило, коротко обговорюють, а потім голосують за пропозицію повернути поправку на повторний розгляд, що, по суті, робиться для того, щоб дати можливість партії меншості запропонувати власну поправку. У Палаті голосування іноді проходить усно, проте багато голосувань відбувається за допомогою електронної системи, яка реєструє вибір кожного конгресмена, що голосував.

Обговорення Сенату в повному складі (відео: <https://www.congress.gov/legislative-process/senate-floor>)

Щоб розглянути законопроект на засіданні у повному складі, Сенат спочатку повинен погодитися винести його на загальне обговорення – як правило, погодившись із

bill, as discussed earlier.

Only once the Senate has agreed to consider a bill may Senators propose amendments to it.

Perhaps the modern Senate's defining feature is the potential difficulty of reaching a final vote on a matter. Most questions that the Senate considers – from a motion to proceed to a bill, to each amendment, to the bill itself – are not subject to any debate limit. Simply put, Senate rules provide no way for a simple numerical majority to cut off or otherwise impose a debate limit and move to a final vote. As a result, Senators can effectively wage (or threaten to wage) a filibuster – in effect, insist on extended debate in order to delay or prevent a final vote on most amendments, bills, or other motions.

In addition, Senate rules provide few options to comprehensively limit the amendments proposed to a bill. Unlike the House, for example, under most circumstances amendments in the Senate need not be germane, and amendments sometimes involve subject matter unrelated to the bill in question. This can lead to a much more wide-ranging and less predictable floor debate than typically occurs in the House.

Senate Rule XXII, often called the cloture rule, does allow a supermajority to limit debate on a bill, amendment, or motion; in addition, in the case of a bill, cloture limits the amendments that can be offered. Supporters of, for instance, a bill under floor consideration can file a cloture motion, signed by at least 16 Senators. Two days of session later, Senators vote on the cloture motion. If three-fifths – usually 60 Senators –

проханням про одностайну згоду або проголосувавши за прийняття пропозиції про перехід до обговорення законопроєкту, як розповідалося вище. І тільки коли Сенат погодиться розглянути законопроєкт, сенатори можуть запропонувати поправки до нього.

Можливо, визначальною рисою сучасного Сенату є те, що досягти стадії остаточного голосування за законопроєкт буває непросто. Обговорення більшості розглянутих питань – від пропозиції перейти до законопроєкту щодо кожної поправки і самого законопроєкту – нічим не обмежене. Іншими словами, правила Сенату не передбачають можливості для простої більшості скоротити або якимсь іншим чином обмежити дебати і приступити до голосування. Як наслідок сенатор або сенатори можуть вдаватися (або погрожувати вдатися) до т. зв. флібустьєрства – наполягати на нескінченному продовженні дебатів і в такий спосіб затримати або запобігти остаточному голосуванню з більшості поправок, законопроєктів та інших пропозицій.

Крім того, правила Сенату надають не надто багато можливостей обмеження загальної кількості поправок. На відміну від Палати представників, поправки в Сенаті в більшості випадків не повинні відповідати критеріям доречності й іноді заторкають речі, які взагалі не пов'язані з законопроєктом на розгляді. Це може призвести до набагато ширших і менш передбачуваних дебатів при обговоренні в повному складі, ніж у Палаті представників.

Правило XXII Сенату, що часто називається правилом *cloture* (припинення дебатів), дозволяє супербільшості обмежити дебати щодо законопроєкту, поправки або пропозиції; у випадку законопроєкту, крім того, *cloture* обмежує число можливих поправок. Так, прихильники законопроєкту, що перебуває на розгляді, можуть подати клопотання, підписане не менш ніж 16 сенаторами. Через два сесійних дні сенатори проголосують за пропозицію

agree, then further consideration of the bill is limited to 30 hours, during which only amendments from a pre-specified list of germane ones can be offered. After this final period of consideration, the Senate will take a final vote on the bill. This final vote requires only a simple majority for approval. But because a cloture process is often required to end debate on a bill, then the bill first must garner the support of a three-fifths supermajority. All told, this process of reaching a final vote on a bill can require about a week of Senate floor time to complete.

Overall, these rules and practices governing floor debate and amending in the Senate provide significant leverage to each individual Senator. But rather than relying on the formal rules like cloture, frequently the Senate can more effectively act using unanimous consent agreements. Such an agreement is a structured plan for limiting debate and amending – a plan that can be tailored to each bill that comes to the floor (somewhat akin to a special rule in the House). Through the use of these agreements, the details of which all Senators have agreed upon, the Senate can more effectively process its business while protecting the procedural rights of each of its members.

While many votes are conducted by voice, a recorded vote is required in some cases, and is often requested by Senators in others. Unlike the House, the Senate does not have an electronic voting system; recorded votes are conducted through a call of the roll.

припинити дебати. Якщо три п'ятих – зазвичай 60 сенаторів – згодні, то подальший розгляд законопроекту буде обмежено 30 годинами, протягом яких можуть бути запропоновані лише доречні поправки зі заздалегідь визначеного списку. Після цього заключного періоду розгляду Сенат проведе остаточне голосування з законопроекту. Для прийняття достатньо простої більшості. Але оскільки для завершення дебатів щодо законопроекту часто потрібна процедура *cloture*, то спочатку законопроект повинен отримати підтримку більшості в три п'ятих. У цілому для завершення процедури остаточного голосування за законопроект в Сенаті може знадобитися не менше тижня.

Загалом правила і практика, що регулюють дебати в залі і внесення поправок, надають кожному окремому сенатору значні важелі впливу. Але замість того, щоб покладатися на формальні правила, такі як *cloture*, Сенат часто може діяти ефективніше, використовуючи т.зв. угоду про одностайне схвалення. Така угода являє собою структурований план обмеження дебатів і внесення поправок – план, який може адаптуватися до кожного законопроекту, що надходить на розгляд (щось на зразок особливого правила Палати представників). Завдяки використанню цих угод, деталі яких узгоджено всіма сенаторами, Сенат може вести справи ефективніше, захищаючи при цьому процедурні права кожного зі своїх членів.

При тому, що багато голосувань проводяться усно (без реєстрації, хто як голосував), у деяких випадках потрібне голосування з занесенням результатів до протоколу; нерідко на цьому наполягають самі сенатори. На відміну від Палати представників у Сенаті немає електронної системи голосування; до протоколу заносяться результати поіменного усного голосування.

Executive Business in the Senate ([Transcript](#))

In addition to full legislative authority, the U.S. Constitution provides the Senate with two unique responsibilities: first, the power to confirm certain presidential nominees to the federal judiciary and certain executive branch positions; and second, the power to approve treaties. In the legislative process, treaties are treated very much like bills: they are referred to the Foreign Relations Committee, where they may be considered and reported. The Senate can consider a treaty on the floor under similar procedures used for legislation. However, the Constitution requires that two-thirds of voting Senators agree for a treaty to be ratified.

Most presidential nominations are referred to the relevant Senate committee of jurisdiction. Prior to potential committee action to report a nomination, a committee may hold a hearing at which a nominee answers questions from the committee's members. If a nominee is considered on the Senate floor, his or her confirmation requires only a simple majority vote, but nominations are debatable. Therefore, supporters of a nominee may have to use the cloture process to reach a vote on the nominee. Invoking cloture on most questions requires a vote of three-fifths of the Senate but cloture can be invoked on a nomination by a simple majority threshold. Using cloture to reach a vote on a pending nomination, however, may take significant floor time.

Рішення Сенату щодо призначень на посади у виконавчій владі

(відео - <https://www.congress.gov/legislative-process/executive-business-senate>)

Крім повноти законодавчої влади, Конституція США наділяє Сенат двома унікальними повноваженнями: по-перше, затверджувати номінованих Президентом кандидатів на посади у федеральній судовій системі, а також певні посади у виконавчій владі; по-друге, ратифікувати міжнародні договори. З точки зору законодавчого процесу, договори аналогічні законопроектам: їх передають до Комітету з міжнародних відносин, де їх можуть обговорити і запропонувати на розгляд повному складу Сенату. Сенат розглядає договір повним складом за тією ж процедурою, що і законопроект; однак за Конституцією для ратифікації міжнародного договору необхідні дві третини голосів.

Більшість кандидатур на посади у виконавчій владі, що їх пропонує Президент, передають до відповідного профільного комітету Сенату. Перед можливим рішенням комітету передати кандидатуру повному складу Сенату на голосування профільний комітет може провести слухання, на якому кандидат відповідає на запитання членів комітету. Для затвердження повним складом Сенату необхідна проста більшість голосів, але запропоновані кандидатури часто викликають дебати. Тому прихильникам кандидата, можливо, доведеться використовувати процедуру *cloture* (припинення дебатів), щоб поставити кандидатуру на голосування. Звернення до *cloture* з більшості законодавчих питань вимагає голосування трьох п'ятих Сенату, але при голосуванні кандидатури ця процедура може бути задіяна простою більшістю голосів. Однак навіть використання *cloture* для голосування за кандидатуру, запропоновану Президентом, може потребувати чимало часу.

Resolving Differences ([Transcript](#))

A bill must be agreed to by both chambers in the same form before it can be presented to the President. (Notably, the U.S. Constitution requires that any bill with revenue provisions must be a House bill. With this exception, it does not matter if a bill is passed first by the Senate or if it is passed first by the House.) Once one chamber passes a bill, it is engrossed – that is, prepared in official form – and then sent (or messaged) to the other chamber. In a majority of cases, the second chamber simply agrees to the exact text passed by the first chamber, in which case Congress has then completed its action on the bill.

In some cases, the second chamber instead decides to amend the first chamber's bill. The second chamber is often proposing, in effect, an alternative version of the bill, which may differ from the bill in minor or substantial ways. In some circumstances, the alternative may even embody a proposal on a different topic. Once the second chamber agrees to this proposed alternative to the bill, it may send the proposal back to the first chamber for possible consideration and a vote. The receiving chamber may also respond with a counterproposal, and so on. This back-and-forth trading of proposals by the House and Senate is called amendment exchange, or sometimes simply ping-pong. For the bill to have a chance of becoming law, one chamber must eventually agree to the proposal that the other chamber sent it.

Sometimes, the resolution of differences between the House and Senate proposals may instead be accomplished through a conference committee. A conference committee is a temporary committee formed in relation to a specific bill; its task is to

Подолання розбіжностей (відео <https://www.congress.gov/legislative-process/resolving-differences>)

Перш ніж законопроект буде представлений Президенту, його має прийняти кожна з палат в одному і тому ж вигляді. (Прикметно, що за Конституцією США будь-який законопроект, що включає положення про доходи, повинна ініціювати Палата представників. Крім цього випадку, не має значення, хто першим схвалить законопроект – Сенат чи Палата). Щойно одна з палат схвалить законопроект, його буде прийнято, оформлено і направлено в іншу палату. У більшості випадків друга палата просто погоджується з текстом, прийнятим першою палатою, і в такому випадку Конгрес потім завершує свої дії щодо законопроекту.

У деяких випадках друга палата вирішує внести поправки до законопроекту першої палати. У цьому разі друга палата пропонує, по суті, альтернативний варіант законопроекту, який може незначно або істотно відрізнятися від законопроекту, прийнятого першою палатою. За певних обставин він може навіть включати пропозицію з іншої теми. Щойно друга палата погодиться з альтернативним варіантом, вона може направити пропозицію назад до першої палати для можливого розгляду і голосування. Палата, що отримала новий варіант законопроекту, також може надати зустрічну пропозицію, і так далі. Цей взаємний обмін пропозиціями між Палатою представників і Сенатом називається обміном поправками, а іноді просто «пінг-понгом». Щоб законопроект отримав шанс стати законом, одна з палат повинна в кінцевому підсумку пристати на пропозицію іншої.

Іноді вирішення розбіжностей між пропозиціями Палати представників і Сенату може здійснюватися через погоджувальний комітет. Погоджувальний комітет – це тимчасовий комітет, створений у зв'язку з конкретним законопроектом; його завдання

negotiate a proposal that can be agreed to by both chambers. Each conference committee is made up of members of the House and members of the Senate – called conferees – who are drawn primarily from the committees with jurisdiction over the bill. Through a combination of informal negotiations and formal meetings, the conferees try to hammer out a compromise, drawing on elements of the competing proposals that were adopted by each chamber. If a proposal can garner the support of a majority of the House conferees, and also separately, a majority of the Senate conferees, then the negotiated proposal is embodied in a conference report. This conference report can then be considered in one chamber, and, if agreed to, then considered in the other chamber. Regardless of which chamber goes first, the conference report is considered under sets of procedures used for other business. For example, note that reaching a vote on a conference report in the Senate may require a cloture process. For the bill to move to the next step in becoming law requires both chambers to agree to the conference report without changes.

Presidential Actions ([Transcript](#))

Once both chambers of Congress have each agreed to the bill, it is enrolled – that is, prepared in its final official form and then presented to the President. Beginning at midnight on the closing of the day of presentment, the President has ten days, excluding Sundays, to sign or veto the bill. If the bill is signed in that ten-day period, it becomes law. If the president declines to either sign or veto it – that is, he does not act on it in any way – then it becomes law

полягає в тому, щоб шляхом перемовин виробити пропозицію, яка буде прийнятною для обох палат. Кожен погоджувальний комітет складається з членів Палати представників і сенаторів, в основному з числа членів профільних комітетів, які мають юрисдикцію щодо законопроекту. Шляхом поєднання неофіційних переговорів і офіційних зустрічей учасники конференції намагаються виробити компроміс, спираючись на елементи конкуруючих пропозицій обох палат. Якщо пропозиція зможе отримати підтримку більшості учасників погоджувальної групи Палати представників, а також окремо більшості учасників погоджувальної групи, що представляють Сенат, то узгоджена пропозиція лягає в основу доповіді погоджувального комітету. Ця доповідь може бути розглянута в одній палаті, а потім, якщо вона буде узгоджена, то і в другій. Незалежно від того, яка палата буде першою, доповідь погоджувального комітету розглядається згідно з процедурами, що застосовуються і для вирішення інших питань. Зверніть увагу, наприклад, що для проведення голосування за доповідь погоджувального комітету в Сенаті може знадобитися процедура *cloture*. Щоб законопроект перейшов до наступного етапу процесу прийняття в якості закону, обидві палати повинні погодитися з доповіддю погоджувального комітету без змін.

Дії Президента (відео <https://www.congress.gov/legislative-process/presidential-action>)

Щойно обидві палати Конгресу схваллять законопроект, він буде зареєстрований – підготовлений в остаточній офіційній редакції – і представлений Президенту. Починаючи з півночі дня подання, Президент має десять днів, за винятком неділі, щоб підписати законопроект або накласти на нього вето. Якщо законопроект буде підписаний в цей десятиденний термін, він стане законом. Якщо Президент і не підписує, і не накладає вето – тобто не вчиняє жодних дій – законопроект стає законом без

without his signature (except when Congress has adjourned under certain circumstances)

президентського підпису (за винятком випадків, коли Конгрес за певних обставин перериває свою роботу).

If the President vetoes the bill, it is returned to the congressional chamber in which it originated; that chamber may attempt to override the president's veto, though a successful override vote requires the support of two-thirds of those voting. If the vote is successful, the other chamber then decides whether or not to attempt its own override vote; here, as well, a successful override vote requires two-thirds of voting members to agree. Only if both chambers vote to override does the bill become law notwithstanding the President's veto. A successful override of a presidential veto is rare.

Якщо Президент накладе вето, законопроект буде повернуто в ту палату Конгресу, в якій він був ініційований, і ця палата може спробувати подолати вето Президента, хоча для цього потрібні дві третини голосів членів палати. У разі успіху друга палата має вирішити, чи проводити власне голосування з подолання вето; для цього теж знадобиться дві третини голосів членів палати. Лише у випадку, якщо обидві палати успішно проголосують за подолання вето, законопроект стане законом. Успішне подолання президентського вето зустрічається рідко.

Bills that are ultimately enacted are delivered to the Office of the Federal Register at the National Archives, assigned a public law number, and included in the next edition of the United State Statutes at Large.

Законопроекти, які в кінцевому підсумку стають законом, передаються до Управління Федерального реєстру в Національному архіві, де їм присвоюють номер публічного закону. Далі їх вносять до наступного видання Зводу законів Сполучених Штатів.

THE COMMITTEE SYSTEM СИСТЕМА КОМІТЕТІВ

House of Representatives Committee System

The committee system of the U.S. House of Representatives was originally intended as a temporary measure to discuss legislation on behalf of the Committee of the Whole, a device in which all Members are considered part of one large committee. Throughout the 19th century, the committee system expanded and developed along with the size of the federal government, and many select committees, which had previously formed to consider a particular item before disbanding, became standing committees. After this period of growth, the committee system was streamlined and restructured with the [Legislative Reorganization Acts of 1946](#) and [1970](#), which also increased the number of subcommittees and professional staff.

Fast Facts

- **Types of Committees**
There are three types of committees: standing, select, and joint.
- 1. **Standing committees** are permanent committees whose jurisdiction is identified in the House Rules.
 2. **Select committees** are created by a resolution to conduct investigations or consider measures, usually on a specific topic, and are not renewed on a permanent basis.
 3. **Joint committees**, such as the Joint Committee on Taxation, have both House and Senate members and typically conduct studies rather than

Система комітетів Палати представників

Система комітетів Палати представників США спочатку замислювалася як тимчасовий захід для розгляду законодавства від імені Комітету пленарного складу, в рамках якого всі члени вважалися б частиною одного великого комітету. Протягом XIX століття система комітетів розширювалася і розвивалася разом із зростанням розмірів федерального уряду, і багато спеціальних комітетів, які раніше створювалися для розгляду конкретного питання і потім розпускалися, стали постійними комітетами. Після цього періоду зростання система комітетів була оптимізована і реструктурована відповідно до [Законів про реорганізацію діяльності Конгресу 1946 і 1970](#) років, які також збільшили кількість підкомітетів і професійних співробітників.

Тільки факти

- **Типи комітетів**
Є три типи комітетів: постійні, особливі (спеціальні) та спільні (об'єднані).
- 1. **Постійні комітети** – це постійно працюючі комітети, чия юрисдикція визначена в Правилах Палати представників.
- 2. **Спеціальні комітети** створюються постановою для проведення розслідувань або розгляду заходів, зазвичай за певною темою, і не оновлюються на постійній основі.
- 3. **Спільні (об'єднані) комітети**, такі як Об'єднаний комітет з оподаткування, складаються з членів як Палати представників, так і Сенату і зазвичай проводять

consider measures.

- **Number of Standing Committees**
There are currently 20 standing committees and one permanent select committee in the House. For current committee information, please refer to the website of the [Clerk of the House](#).
- **Largest Number of Standing Committees**
During the 57th and 58th Congresses (1901–1905), there were 59 standing committees in the House.
-
- **Oldest Standing Committee**
[The Committee on Ways and Means](#) is the oldest standing committee in the House of Representatives. First created as a select committee in the 1st Congress on July 24, 1789, it became a standing committee in the 4th Congress (1795–1797).
- **Newest Standing Committee**
In the wake of the September 11, 2001, terrorist attacks, the [Committee on Homeland Security](#) was created as a nine-member select committee on June 19, 2002. With a jurisdiction to provide congressional oversight of the newly created Department of Homeland Security, it became a permanent standing committee on January 4, 2005.
- **Chairs**
Traditionally, though not exclusively, committee chairs have been selected by seniority, so that the longest-serving Members of the committee from the majority and minority parties become the chair and ranking member, respectively, of the committee.
- **Size**
The size of each committee is determined at the beginning of each

розслідування, а не розглядають законодавчі заходи.

- **Кількість постійних комітетів**
Сьогодні в Палаті представників діє 20 постійних комітетів та один постійний особливий комітет. Актуальну інформацію про комітети можна знайти на веб-сайті [секретаря Палати](#).
- **Найбільша кількість постійних комітетів**
Під час 57-го і 58-го Конгресів (1901-1905) у Палаті представників працювало 59 постійних комісій.
- **Найстаріший постійний комітет**
[Постійна бюджетна комісія](#) є найстарішим постійним комітетом у Палаті представників. Вперше створена як спеціальний комітет на 1-му Конгресі 24 липня 1789 року, вона стала постійним комітетом на 4-му Конгресі (1795-1797).
- **Найновіший постійний комітет**
Після терористичних атак 11 вересня 2001 року [Комітет внутрішньої безпеки](#) було створено 19 червня 2002 року як спеціальний комітет з дев'яти осіб. Маючи повноваження на здійснення нагляду Конгресу над нещодавно створеним Міністерством внутрішньої безпеки, він став постійно діючим комітетом 4 січня 2005 р.
- **Голови комітетів**
Традиційно, хоча й не завжди, голови комітетів вибираються за старшинством, тож члени комітету з партій більшості і меншини, які пропрацювали в Конгресі найдовше, стають відповідно головою і заступником голови комітету.
- **Розмір**
Розмір кожного комітету визначається на початку кожного конгресу лідерами

Congress by House leaders who set the number of committees and subcommittees, their size, and the ratio of majority to minority members on each panel.

- **Committee Assignments**
Members are typically limited to service on two committees and four subcommittees, with exceptions for particular committees. The steering committee for each party makes assignment which in turn must be voted on by the Democratic Caucus or Republican Conference.
- **Investigations**
The first congressional investigation was authorized on March 27, 1792, when the House resolved to create a committee to investigate the “Battle of Wabash,” led by Major General Arthur St. Clair, in which more than 600 American soldiers were killed by Native Americans.
- **Committee Chair Firsts**
 1. **First Hispanic American** to chair a standing House Committee: [Romualdo Pacheco](#) of California chaired the Private Land Claims Committee, 47th Congress (1881–1883).
 2. **First Woman** to chair a standing House Committee: [Mae Ella Nolan](#) of California chaired Expenditures in the Post Office Department, 68th Congress (1923–1925).
 3. **First African American** to chair a standing House Committee: [William L. Dawson](#) of Illinois chaired Expenditures in the Executive

Палати представників, які встановлюють кількість комітетів і підкомітетів, їх розмір і співвідношення членів більшості і меншості в кожному з них.

- **Призначення до комітетів**
Члени Конгресу зазвичай можуть входити не більше ніж у два комітети і чотири підкомітети (є винятки для окремих комітетів). Керівний комітет кожної партії робить призначення, які, в свою чергу, повинні бути схвалені демократичним кокусом (нарадою) або республіканською конференцією.
- **Розслідування**
Перше розслідування Конгресу було санкціоновано 27 березня 1792 року, коли Палата представників ухвалила створити комітет для з'ясування обставин битви при Вабаші з корінними американцями, в якій війська під проводом генерал-майора Артура Сент-Клера втратили понад 600 вояків.
- **Перші в історії**
 1. **Перший американець латиноамериканського походження**, що очолив постійний комітет Палати представників: [Ромуальдо Пачеко](#) з Каліфорнії головував у Комітеті з приватних землевідводів 47-го Конгресу (1881-1883).
 2. **Перша жінка**, що очолила постійний комітет Палати представників: [Мей Елла Нолан](#) з Каліфорнії головувала в Комісії з витрат Департаменту пошт під час роботи 68-го Конгресу (1923-1925)
 3. **Перший афроамериканець** на чолі постійного комітету Палати представників: [Вільям Л. Довсон](#) з Іллінойсу очолив Комісію з витрат виконавчих департаментів

Departments, 81st Congress (1949–1951).

4. **First Asian American** to chair a standing House Committee: [Norman Mineta](#) of California chaired the Committee on Public Works and Transportation, 103rd Congress (1993–1995).

- **First Woman to Address a Committee**

In 1871, [Victoria Woodhull](#) became the first woman to address a congressional committee. Flanked by suffragists Susan B. Anthony and Isabella Beecher Hooker, Woodhull declared before the Judiciary Committee that the 14th and 15th Amendments implicitly granted women the right to vote.

81-го Конгресу (1949-1951).

4. **Перший американець азійського походження**, що очолив постійний комітет Палати представників: [Норман Мінета](#) з Каліфорнії головував у Комітеті з громадських робіт і транспорту 103-го Конгресу (1993-1995).

- **Перша жінка, що виступила перед комітетом Конгресу**

У 1871 році [Вікторія Вудголл](#) стала першою жінкою, яка виступила перед комітетом Конгресу. Стоячи перед Судовим комітетом разом із суфражистками Сьюзен Б. Ентоні і Ізабеллою Бічер Гукер, Вудголл заявила, що 14-а і 15-а поправки до Конституції побічно надають жінкам право голосу.

Committees of the U.S. Congress

House

Standing Committees

[Agriculture](#)

[Appropriations](#)

[Armed Services](#)

[Budget](#)

[Education and Labor](#)

[Energy and Commerce](#)

[Ethics](#)

[Financial Services](#)

[Foreign Affairs](#)

Комітети Конгресу США

Палата представників

Постійні комітети

[з сільського господарства](#)

[з асигнувань](#)

[зі збройних сил](#)

[з бюджету](#)

[з освіти та праці](#)

[з енергетики і торгівлі](#)

[з етики](#)

[з фінансових послуг](#)

[з іноземних справ](#)

Homeland Security	з внутрішньої безпеки
House Administration	з адміністративних питань Палати
Judiciary	із судоустрою
Natural Resources	з природних ресурсів
Oversight and Reform	з контролю й реформи
Rules	з регламенту
Science, Space, and Technology	з науки, космосу і технологій
Small Business	зі справ малого бізнесу
Transportation and Infrastructure	з транспорту та інфраструктури
Veterans' Affairs	у справах ветеранів
Ways and Means	Постійний бюджетний комітет

Special, Select, and Other Committees

Спеціальні, окремі та інші комітети

House Permanent Select Committee on Intelligence	Постійний спеціальний комітет з розвідки
Select Committee on Economic Disparity and Fairness in Growth	Спеціальний Комітет з економічної нерівності та справедливого зростання
Select Committee on the Climate Crisis	Спеціальний комітет з кліматичної кризи
Select Committee on the Modernization of Congress	Спеціальний комітет з модернізації Конгресу

Commissions and Caucuses

Комісії та кокуси (наради)

Commission on Security and Cooperation in Europe (U.S. Helsinki Commission)	Комісія з безпеки і співробітництва в Європі (Гельсінська комісія США)
Congressional-Executive Commission on China	Виконавча комісія Конгресу з Китаю
Tom Lantos Human Rights Commission	Комісія з прав людини ім. Тома Лантоса

Senate

Standing Committees

[Agriculture, Nutrition, and Forestry](#)

[Appropriations](#)

[Armed Services](#)

[Banking, Housing, and Urban Affairs](#)

[Budget](#)

[Commerce, Science, and Transportation](#)

[Energy and Natural Resources](#)

[Environment and Public Works](#)

[Finance](#)

[Foreign Relations](#)

[Health, Education, Labor, and Pensions](#)

[Homeland Security and Governmental Affairs](#)

[Judiciary](#)

[Rules and Administration](#)

[Small Business and Entrepreneurship](#)

[Veterans' Affairs](#)

Special, Select, and Other Committees

[Aging \(Special\)](#)

[Caucus on International Narcotics Control](#)

[Ethics \(Select\)](#)

Сенат

Постійні комітети

[з сільського госп-ва, продовольства, лісу](#)

[з асигнувань](#)

[зі збройних сил](#)

[з банків, житлового буд-ва та міськ. розвитку](#)

[з бюджету](#)

[з торгівлі, науки і транспорту](#)

[з енергетики та природних ресурсів](#)

[з довкілля та громадських робіт](#)

[з фінансів](#)

[з іноземних справ](#)

[з охорони здоров'я, освіти, праці та пенсій](#)

[з внутрішньої безпеки та державних справ](#)

[із судоустрою](#)

[з регламенту та управління](#)

[з малого бізнесу та підприємництва](#)

[у справах ветеранів](#)

Спеціальні, окремі та інші комітети

[Спеціальний комітет зі старіння](#)

[Нарада з боротьби з міжнародним обігом наркотиків](#)

[Спеціальний комітет з етики](#)

[Indian Affairs](#)
[Intelligence \(Select\)](#)

[Спеціальний комітет у справах індіанців](#)
[Спеціальний комітет з розвідки](#)

Commissions and Caucuses

[Congressional Oversight Commission](#)
[Senate Commission on Art](#)

Комісії та наради

[Комісія Конгресу з нагляду](#)
[Сенатська комісія з мистецтва](#)

Joint Committees

[Joint Committee on Printing](#)
[Joint Committee on Taxation](#)
[Joint Committee on the Library](#)
[Joint Economic Committee](#)

Об'єднані комітети

[у справах друку](#)
[з оподаткування](#)
[у справах Бібліотеки Конгресу](#)
[з економіки](#)

About the Senate Committee System Про систему комітетів Сенату

Due to the high volume and complexity of its work, the Senate divides its tasks among 20 permanent committees, four joint committees, and occasionally temporary committees. The Senate has established guidelines for committees, but each committee adopts its own rules and procedures.

Standing committees generally have legislative jurisdiction. Subcommittees tackle specific areas of jurisdiction under the full committee, while select and joint committees generally provide oversight or deal with routine housekeeping responsibilities.

The chair of each committee and a majority of its members represent the majority party,

Через великий обсяг і складність своєї діяльності Сенат ділить свої завдання між 20 постійними комітетами, чотирма спільними комітетами, а іноді й тимчасовими комітетами. Сенат встановив керівні принципи для роботи комітетів, але кожен комітет приймає свої власні правила і процедури.

Постійні комітети зазвичай мають законодавчу юрисдикцію. Підкомітети опікуються конкретними сферами юрисдикції в рамках всього комітету, тоді як особливі і спільні комітети зазвичай забезпечують нагляд або виконують повсякденні робочі обов'язки.

Голова кожного комітету та більшість його членів представляють партію більшості; голова визначає порядок денний роботи комітету.

with the chair setting the agenda for committee business. Each party assigns its own members to committees, and each committee distributes its members among its subcommittees. The Senate places limits on the number and types of panels any one senator may serve on or chair.

Each committee hires its own staff, and levels of operating funds varies from committee to committee. The majority party controls most committee staff and resources, but a portion (consistent with party division) is shared with the minority.

Bills and resolutions are referred to committees, which select items for further consideration. When considering a bill or resolution, committees typically follow this course: First, the committee asks relevant executive agencies for written comments on the measure. Second, it holds hearings to gather information and views from non-committee experts. At committee hearings, these witnesses summarize submitted statements and then respond to questions from the senators. Third, a committee meets to perfect the measure through amendments, which also allows non-committee members to influence the legislative language. Finally, when language is agreed upon, the committee sends the measure back to the full Senate for debate, usually along with a written report describing its purposes and provisions.

Кожна партія призначає своїх членів до комітетів, і кожний комітет розподіляє своїх членів за своїми підкомітетами. Сенат встановлює обмеження на кількість та типи груп, в яких може працювати або головувати один сенатор.

Кожний комітет винаймає власний персонал, а обсяги коштів на їхню діяльність різняться залежно від комітету. Партія більшості контролює більшу частину персоналу і ресурсів комітету, віддаючи іншу частину (пропорційно партійному співвідношенню) меншості.

Проекти законів і рішень передаються до комітетів, які відбирають питання для подальшого розгляду. При розгляді проекту закону або резолюції комітети зазвичай дотримуються такого порядку: по-перше, комітет запитує у відповідних виконавчих органів письмові коментарі з пропонованої законодавчої ініціативи. По-друге, він проводить слухання для збору інформації та думок експертів, які не входять до комітету. На слуханнях комітету ці свідки узагальнюють представлені думки, а потім відповідають на питання senatorів. По-третє, комітет збирається для доопрацювання проекту закону тощо шляхом внесення поправок, що також дозволяє не членам комітету впливати на прийняті формулювання. Нарешті, коли текст узгоджено, комітет відправляє проект назад до Сенату для обговорення повним складом senatorів, зазвичай разом з письмовим звітом, що описує його цілі й положення.

A committee's influence may extend throughout the legislative process to the enactment of bills into law. A committee member, often the chair, will play an important role in managing the full Senate's deliberation on the bill. Also, committee members will be appointed as conferees to reconcile the Senate version of a bill with the version passed by the House of Representatives. Committees also manage the confirmation or rejection of presidential nominees, consider treaties and international agreements, hold oversight hearings, and launch investigations of suspected wrongdoing.

Вплив комітету може поширюватися на весь процес аж до прийняття закону. Один із членів комітету, часто голова, відіграє важливу роль в керуванні сенатськими дебатами. Крім того, ряд членів комітету призначаються для узгодження версії законопроекту, прийнятої Сенатом, з версією, прийнятою Палатою представників. Комітети також проводять затвердження або відхилення запропонованих Президентом кандидатур, розглядають договори і міжнародні угоди, проводять слухання в рамках конгресового нагляду, ініціюють розслідування можливих правопорушень.

FEDERAL BUDGET AND ECONOMY

How the Federal Government Creates and Manages Its Budget

Every year, Congress begins work on a federal budget for the next fiscal year. The federal government's fiscal year runs from October 1 of one calendar year through September 30 of the next.

The work actually begins in the executive branch the year before the budget is to go into effect.

- Federal agencies create budget requests and submit them to the White House Office of Management and Budget (OMB).
- OMB refers to the agency requests as it develops the president's budget proposal.

The president submits his budget proposal to Congress early the next year. Then Congress, which the [Constitution puts in charge of spending and borrowing](#), starts its work.

Annual Funding Areas

The annual budget covers [three spending areas](#):

- Federal agency funding, called discretionary spending – the area Congress sets annually. Discretionary spending typically accounts for around a third of all funding.
- Interest on the debt, which usually uses less than 10 percent of all funding
- Funding for Social Security, Medicare, veterans benefits, and other spending required by law. This is called mandatory spending and typically uses over half of all funding.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ БЮДЖЕТ І ЕКОНОМІКА

Як федеральний уряд формує і виконує свій бюджет

Щороку Конгрес розпочинає роботу над федеральним бюджетом на наступний фінансовий рік. Фінансовий рік федерального уряду триває з 1 жовтня одного календарного року до 30 вересня наступного.

Насправді робота виконавчої влади над бюджетом розпочинається за рік до його чинності.

- Федеральні відомства створюють бюджетні запити і подають їх до Адміністративно-бюджетного управління (АБУ) Білого дому.
- Розробляючи бюджетні пропозиції Президента, АБУ відштовхується від цих запитів.

Президент представляє свою бюджетну пропозицію Конгресу на початку наступного року. Тоді Конгрес, [на який Конституція покладає відповідальність за витрати і запозичення](#), розпочинає свою роботу.

Щорічні сфери фінансування

Річний бюджет охоплює [три сфери витрат](#):

- Фінансування федеральних відомств, зване дискреційними витратами, – їх Конгрес визначає щорічно. Дискреційні витрати, як правило, складають близько третини всього фінансування.
- Відсотки за боргом, на які зазвичай йде менше 1/10 всього фінансування.
- Фінансування соціального забезпечення, медичної допомоги, допомоги ветеранам та інших витрат, передбачених законом. Це – обов'язкові витрати, що зазвичай поглинають більше половини всього фінансування.

The Complex Role of Congress in the Budget Process

Authorization

For agencies and their programs to be funded, Congressional authorization committees must pass, and the president must sign, authorization bills giving agencies the legal authority to fund and operate their programs. Normally, without authorization, an agency or program cannot receive annual appropriated funding. Authorization is not tied to the same schedule as the budget appropriations process; programs can be authorized at any time of year on an annual, multi-year, or permanent basis.

Budget Resolutions

Congress's first task in the annual process is to pass a budget resolution creating a framework and setting overall spending limits. As with most things Congress does, its two chambers – the Senate and the House of Representatives – each draft their own budget resolution. The two plans are merged, and each chamber votes on the identical resolution.

Appropriations Bills

The [appropriations committee](#) for each chamber divides the amount allotted for federal agency funding between [12 subcommittees](#). Each subcommittee is in charge of funding for different functions of government, such as defense spending, energy and water, and interior and environment, and for the agencies involved.

The subcommittees conduct hearings with agency leaders about their budget requests and draft appropriations bills setting the funding for each. The full House and Senate vote on their bills, merge both versions of each one,

Складна роль Конгресу в бюджетному процесі

Дозволи

Для того, щоб відомства та їхні програми отримали фінансування, т.зв. санкційні комітети Конгресу повинні прийняти, а Президент підписати санкційні законопроекти, що дають відомствам законні повноваження з фінансування та реалізації програм. Як правило, без такого дозволу відомство або програма не можуть отримати щорічні асигнування. Санкціонування не прив'язане до того ж графіку, що і процес бюджетних асигнувань; програми можуть бути санкціоновані в будь-який час року на щорічній, багаторічній або постійній основі.

Резолюції щодо бюджету

Перше завдання Конгресу у щорічному процесі – прийняти бюджетну резолюцію, що створює основу і встановлює загальні обмеження витрат. Як і в більшості випадків в Конгресі, дві його палати – Сенат і Палата представників – розробляють свої власні бюджетні резолюції. Потім ці два плани об'єднуються в один, і кожна палата голосує ідентичну резолюцію.

Законопроекти про асигнування

[Комітет з асигнувань](#) кожної палати ділить суму, виділену на фінансування федеральних відомств, між [12 підкомітетами](#). Кожен підкомітет відповідає за фінансування різних функцій уряду, таких як витрати на оборону, енергетику і водопостачання, захист природних ресурсів і навколишнього середовища, а також на витрати відповідних відомств.

Підкомітети провадять слухання з керівниками відомств щодо їхніх бюджетних запитів та законопроектів про асигнування, котрі встановлюють

and vote on the identical version of every bill. Each one, if passed, [goes to the president for signature.](#)

Budget Completion or Government Shutdown

If Congress passes, and the president signs, all 12 bills by September 30 – the last day of the current fiscal year – the country has a new budget in time for the start of the next fiscal year. If Congress can't agree on 12 separate bills, it can pass an Omnibus bill with funding for multiple areas. If the budget is not completed by the new fiscal year, Congress must pass a continuing resolution authorizing temporary funding at the previous year's levels or face a government shutdown.

In the event of a shutdown, the government stops issuing passports, closes national parks and monuments, halts NASA operations, and puts many other functions on hold.

When the budget process is finally complete or Congress passes a continuing resolution, the government resumes normal operations.

Federal Budget by Fiscal Year

To see the approved federal budget for a year, you must look at the appropriations bills for that year that were signed into law.

Go to the [Appropriations and Budget page](#) on Congress.gov.

Click the year you want to see.

A chart will open. Scroll down to find various versions of budget legislation in it. To identify

фінансування для кожного з них. Палата представників і Сенат у повному складі голосують за свої 12 законопроектів, об'єднують два варіанти кожного з них і ще раз голосують уже за ідентичний об'єднаний текст кожного законопроекту. Кожен з цих документів, якщо його буде прийнято, [направляють на підпис Президенту.](#)

Завершення бюджету або закриття уряду

Якщо Конгрес прийме і Президент підпише усі 12 законопроектів до 30 вересня – останнього дня фінансового року, – країна отримає новий бюджет до початку наступного фінансового року. Якщо Конгрес не дійде згоди з 12 окремих законопроектів, він може прийняти зведений законопроект з фінансуванням кількох сфер діяльності. Якщо бюджет не буде завершений до нового фінансового року, Конгрес повинен прийняти т.зв. пролонговану резолюцію, що дозволяє тимчасове фінансування на рівні попереднього року – або його чекає «закриття» уряду.

У разі «закриття» уряд припиняє видачу паспортів, закриває національні парки і музеї, призупиняє діяльність НАСА і «ставить на паузу» багато інших функцій.

Коли бюджетний процес, нарешті, буде завершено або Конгрес прийме пролонговану резолюцію, уряд відновить свою звичайну роботу.

Федеральний бюджет і фінансовий рік

Щоб побачити затверджений федеральний річний бюджет, ви повинні переглянути законопроекти про асигнування на цей рік, які були підписані і стали законом.

Для цього перейдіть на сторінку Appropriations and Budget («[Асигнування та бюджет](#)») на сайті Congress.gov.

Клацніть мишею рік, який хочете побачити. Відкриється діаграма. Прокрутіть вниз і

which budget legislation in the chart actually became law, look in the chart under the far right column titled "Public Law" for a Pub.L. number that was assigned to the legislation when it passed.

The Deficit, the Debt, and the Debt Ceiling

When the amount of money the government collects in taxes and other revenue in a given year is less than the amount it spends, the difference is called [the deficit](#). If the government takes in more money than it spends, the excess is called a surplus.

The deficit is financed by the sale of [Treasury securities](#) (bonds, notes, and bills), which the government pays back with interest. Part of what the government spends money on each year is the interest owed on all years' deficits combined, or [the national debt](#). Get statistics and learn more about the deficit and national debt from [Your Guide to America's Finances](#).

The debt ceiling is the maximum amount of debt the government allows itself to hold. Congress can vote to raise the debt ceiling. If it doesn't and the debt hits the ceiling, the government won't be able to borrow any more money and it won't be able to pay its bills.

Q.

How does the budget process work?

A.

Ideally, following submission of the president's budget proposal, Congress passes a concurrent budget resolution setting total spending, revenue, and deficit targets for at least the next five years, and then passes annual appropriation bills to fund discretionary programs and legislation to enact any changes to mandatory programs and taxes. The process has typically broken down at various points in recent years, however, with Congress failing to

знайти у ній різні версії бюджетного законодавства. Щоб визначити, який бюджетний білль (законопроект) став законом, пошукайте на діаграмі в крайній правій колонці «Публічні закони» номер Pub.L., який був присвоєний закону, коли його приймали.

Дефіцит, борг і межа заборгованості

Коли сума, яку уряд збирає у вигляді податків та інших доходів у даному році, менше тієї, яку він витрачає, то ця різниця називається [дефіцитом](#). Якщо уряд збирає більше грошей, ніж витрачає, тоді ця різниця зветься профіцитом.

Дефіцит фінансується за рахунок продажу [казначейських цінних паперів](#) (облігацій, нот і векселів), які уряд згодом викуповує з відсотками. Частина того, на що уряд витрачає гроші щороку, – це відсотки, належні за дефіцитами усіх років разом узятих, або [державний борг](#). Статистику і деталі про дефіцит і державний борг можна отримати з [Your Guide to America's Finances](#) («Ваше керівництво з фінансів Америки»).

Межа заборгованості – це максимальна сума боргу, яку держава може собі дозволити. Конгрес може проголосувати за підвищення межі держборгу. Але якщо він не проголосує і борг сягне межі, уряд не зможе більше позичати кошти і не зможе оплачувати свої рахунки.

Запитання:

Як працює бюджетний процес?

Відповідь:

В ідеалі після подання бюджетної пропозиції Президента Конгрес приймає збіжну бюджетну резолюцію, що встановлює загальні цільові показники витрат, доходів і дефіциту не менше ніж на п'ять років, а потім приймає законопроекти про щорічні асигнування для фінансування дискреційних програм і законодавство для прийняття будь-яких необхідних змін в

pass a concurrent resolution or not completing timely action on appropriations.

THE PRESIDENT'S BUDGET

The congressional budget process begins each year with the president submitting a budget for the following fiscal year. The president's budget proposes spending levels for federal programs whose funding is determined annually (discretionary programs) and may recommend policy changes to ongoing programs that do not require annual appropriations (mandatory programs) and to the tax code.

CONGRESSIONAL BUDGET RESOLUTION

Within the six weeks following submission, the various congressional committees report to the House and Senate budget committees outlining how their spending and revenue proposals will differ from the president's budget. After each budget committee compiles this information, Congress is supposed to pass a concurrent budget resolution setting out total spending, revenue, and deficit targets for at least the next five years and more usually for 10 years. Concurrent resolutions are endorsed by both the House and the Senate, yet lack the force of law and do not require the president's signature – which, of course, implies that the president cannot veto them, either.

The budget resolution divides total spending among the main functions of government, such as defense, transportation, and health, through spending allocations to individual congressional committees. The House and Senate appropriations committees further

обов'язкових програмах і оподаткуванні. Проте останніми роками цей процес часто переривається на різних етапах через те, що Конгрес не зміг прийняти збіжну резолюцію або не вчинив своєчасно необхідні дії з асигнувань.

ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ БЮДЖЕТ

Бюджетний процес у Конгресі щороку розпочинається з представлення Президентом проекту бюджету на наступний фінансовий рік. Президентський проект пропонує рівні витрат для федеральних програм, фінансування яких визначається щорічно (дискреційні програми), і може рекомендувати законодавчі зміни щодо постійних програм, котрі не потребують щорічних асигнувань (обов'язкові програми), а також у податковому кодексі.

БЮДЖЕТНА РЕЗОЛЮЦІЯ КОНГРЕСУ

Протягом шести тижнів після представлення проекту різні комітети Конгресу звітують перед бюджетними комітетами Палати представників і Сенату про відмінності між своїми пропозиціями витрат і доходів і проектом бюджету Президента. Коли всі бюджетні комітети зберуть цю інформацію, Конгрес повинен прийняти т.зв. збіжну (для обох палат) бюджетну резолюцію, що встановлює для всього бюджету цільові показники витрат, доходів і дефіциту мінімум на п'ять, частіше на десять років. Збіжні резолюції схвалює і Палата представників, і Сенат, але вони не мають сили закону і не вимагають підпису Президента, що, втім, означає, що Президент не може накладити на них вето.

Бюджетна резолюція розподіляє загальні витрати між основними функціями уряду, такими як оборона, транспорт та охорона здоров'я, розподіляючи ці витрати між окремими комітетами Конгресу. Далі комітети з асигнувань Палати

divide their spending allocations among their subcommittees.

The budget resolution allows individual congressional committees to decide the details of their budgets, program by program, consistent with the aggregate targets. In practice, however, the debate over the resolution often becomes a debate over individual program budgets and their implications.

In recent years the Senate and the House have had difficulty agreeing to a single budget resolution. In early 2015, they agreed to a resolution for fiscal 2016 – the first time they'd been successful since fiscal 2010. For fiscal 2017 and 2018, they passed perfunctory resolutions for the sole purpose of attempting to repeal the Affordable Care Act and passing a tax cut and tax reform.

For fiscal 2019 and again for 2020, the House passed a resolution out of committee but took no floor action. In neither year did the Senate pass a budget resolution.

Even when they pass a resolution, Congress frequently violates the resolution's spending and revenue targets.

THE APPROPRIATIONS PROCESS

After the budget resolution passes, the House Appropriations Committee may begin the appropriations process. If a budget resolution is not passed by May 15, the House Appropriations Committee may begin appropriations in its absence. There are 12 appropriations bills covering different parts of the government. Agencies that are not funded because their appropriations have not been passed by October 1 are funded under continuing resolutions. These typically cover

представників і Сенату розподіляють свої асигнування між своїми підкомітетами.

Бюджетна резолюція дозволяє окремим комітетам Конгресу приймати рішення щодо деталей своїх бюджетів, програма за програмою, відповідно до загальних цільових показників. Однак на практиці дебати щодо резолюції часто перетворюються на суперечки з приводу бюджетів окремих програм та можливих наслідків їхнього прийняття.

Останніми роками Сенату і Палаті представників було нелегко узгодити єдину бюджетну резолюцію. На початку 2015 року вони погодили резолюцію на 2016 фінансовий рік, і це був перший такий успіх з 2010 ФР. Але резолюції на 2017-й і 2018 ФР були прийняті поспіхом і формально з єдиною метою – спробувати скасувати Закон про доступне медичне обслуговування, провести закон про зниження податків і податкову реформу.

У 2019-му та 2020 ФР Палата представників прийняла резолюцію на рівні бюджетного комітету, але не вчинила з її приводу жодних дій у залі засідань (тобто повним складом Палати). Ні того року, ні в наступному не прийняв бюджетної резолюції і Сенат.

Навіть тоді, коли Конгрес приймає бюджетну резолюцію, він часто сам же й порушує її цільові показники витрат і доходів.

ПРОЦЕС ВИДІЛЕННЯ АСИГНУВАНЬ

Після прийняття бюджетної резолюції Комітет з асигнувань Палати представників може розпочати процес виділення коштів. Навіть якщо бюджетну резолюцію не буде прийнято до 15 травня, Комітет з асигнувань Палати представників може розпочати виділення асигнувань за її відсутності. Існує 12 законопроектів про асигнування, що охоплюють діяльність різних урядових органів. Відомства, які не фінансуються через те, що їхні асигнування

spending for only part of a year, but Congress sometimes extends them to cover the whole fiscal year. Continuing resolutions often limit spending to last year's level.

Recently, it has become common for no appropriation bills to pass by October 1. Then the government is funded by an extremely complicated omnibus bill. This makes it difficult for legislators to implement a rational set of national priorities. In 2019, Congress combined appropriations into two bills for fiscal 2020. Both bills passed in mid-December.

THE CONGRESSIONAL BUDGET OFFICE
The Congressional Budget Office provides Congress with technical, nonpartisan advice on budget matters. Every bill Senate and House committees report to the floor must include a Congressional Budget Office cost estimate that covers at least five years (more recently, 10 years).

RECONCILIATION
Congress occasionally uses a special procedure called reconciliation to fast-track revenue and entitlement spending legislation. The budget resolution instructs committees to implement certain targets for changing revenues and mandatory expenditures. The resulting reconciliation bill combines spending and revenue provisions into a single piece of legislation. Debate is limited, and the bill cannot be filibustered in the Senate.

The Senate's Byrd rule states that a reconciliation bill cannot contain items not germane to the budget and that the bill cannot increase the deficit beyond the budget horizon,

не були затверджені до 1 жовтня, фінансуватимуться відповідно до пролонгованих резолюцій. Зазвичай ці резолюції покривають витрати лише на частину року, але іноді Конгрес продовжує їх на весь фінансовий рік. Пролонговані резолюції часто обмежують витрати рівнем минулого року.

Останнім часом узвичаїлося, що до 1 жовтня законопроекти про асигнування не приймають. У такому разі уряд фінансується згідно з надзвичайно складним «зведеним» законопроектом. Це ускладнює законодавцям раціональний вибір національних пріоритетів. У 2019 році Конгрес об'єднав асигнування у два законопроекти на 2020 ФР. Обидва було прийнято в середині грудня.

БЮДЖЕТНЕ УПРАВЛІННЯ КОНГРЕСУ
Бюджетне управління Конгресу надає Конгресу політично нейтральні експертні консультації з бюджетних питань. Кожен законопроект, що його вносять комітети Сенату і Палати представників на обговорення в залі, повинен включати кошторис витрат Бюджетного управління Конгресу, що охоплює не менше п'яти (останнім часом – десяти) років.

УЗГОДЖЕННЯ
Щоб прискорити прийняття законодавства про доходи та витрати, Конгрес іноді вдається до спеціальної процедури узгодження. Бюджетна резолюція наказує комітетам виконувати певні цільові показники зі збирання податків та обов'язкових витрат. Отриманий в результаті узгоджений законопроект об'єднує положення про витрати і доходи в єдиний законодавчий акт. Дебати обмежені, і обговорення в Сенаті не може штучно затягуватися шляхом т.зв. «флібустьєрства». Сенатське правило Берда говорить, що узгоджений законопроект не повинен містити статті, котрі не стосуються

usually 10 years.

бюджету, і не може збільшувати дефіцит на довший термін, ніж т.зв. бюджетна перспектива (зазвичай 10 років).

A guide to the federal budget process

The president's budget request is the first step in the complex process of funding the federal government.

Discretionary spending is subject to annual approval by Congress. Legislators have less control over **mandatory** spending, which is devoted to entitlement programs.

By Karen Yourish and Laura Stanton

1 On or before the first Monday in February, the president submits to Congress a detailed budget request for the next fiscal year, which begins Oct. 1.

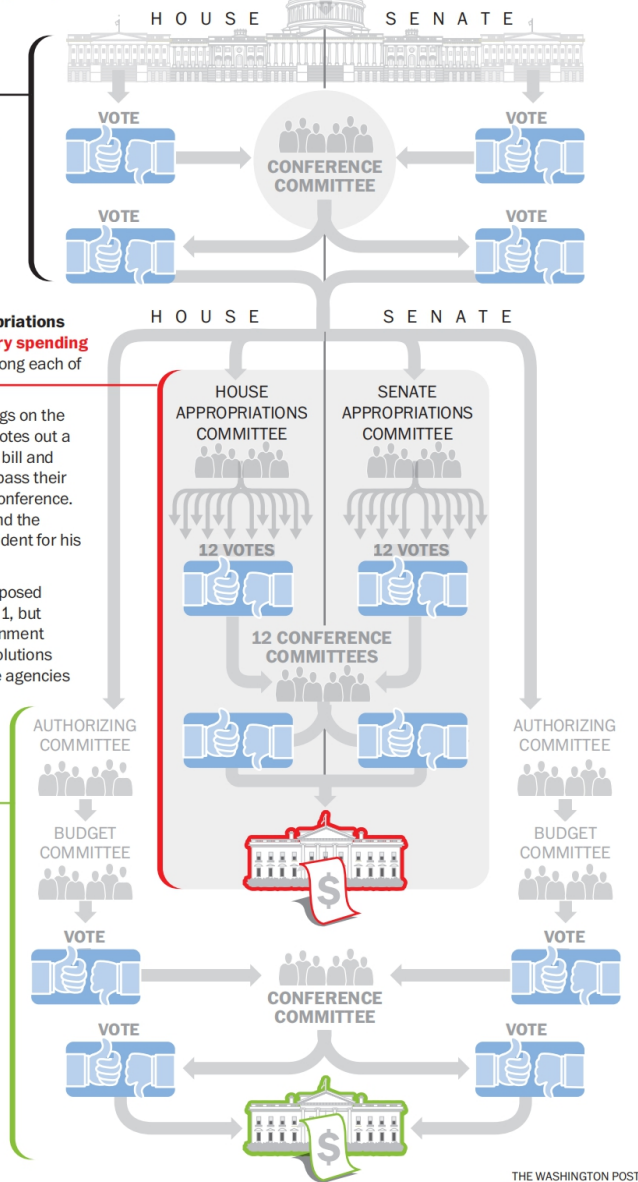
2 Based on the president's proposal, the House and Senate budget committees propose budget resolutions that set targets for spending and tax revenue and identify any policies that will need to move through reconciliation. These are sent to the floor for a vote, and differences are resolved in conference.

3 The House and Senate appropriations committees divide the discretionary spending set forth in the budget resolution among each of their 12 subcommittees.

Each subcommittee conducts hearings on the programs under its jurisdiction and votes out a bill. The full committee marks up the bill and sends it to the floor. Both chambers pass their bills and iron out the differences in conference. The House and Senate vote again, and the conference report is sent to the president for his signature or veto.

All of the appropriations bills are supposed to be signed by the president by Oct. 1, but this rarely happens. To avoid a government shutdown, a series of continuing resolutions are approved to continue funding the agencies at their current levels.

Reconciliation occurs if Congress needs to legislate policy changes in mandatory spending or tax laws to meet the annual targets laid out in the budget resolution. The resolution requires the relevant authorizing committees to come up with a plan and report back to the budget committees. The budget committees combine all of the authorizing plans into an omnibus package and send it to the floor for a vote. The House and Senate work out differences in conference, vote again and send the final version to the president for signature or veto.

THE WASHINGTON POST

FEDERAL BUDGET AND ECONOMY

ФЕДЕРАЛЬНИЙ БЮДЖЕТ І ЕКОНОМІКА

Q.

What is the schedule for the budget process?

A.

The congressional budget process is meant to last from early February to the end of June, but recent years have seen delays at each stage, particularly in passing congressional budget resolutions and in completing action on appropriation bills.

The congressional budget process begins each year with the president submitting a budget for the following fiscal year. Usually, Congress receives the budget no later than the first Monday in February. The whole procedure is supposed to be completed by June 30, but that almost never happens.

Within the six weeks following submission, the various congressional committees report to the House and Senate budget committees, outlining how their spending and revenue proposals will differ from the president's budget. After each budget committee compiles this information, Congress is supposed to pass a concurrent budget resolution by April 15.

From fiscal 1976 (the first effective year of the budget process) through 1998, Congress successfully passed budget resolutions each year. Failure to pass a budget resolution has recently become more common, however. Indeed, the longest period without a budget resolution passed by the whole Congress lasted from fiscal 2011 through fiscal 2015.

After the budget resolution passes, the House Appropriations Committee may begin the appropriations process. If a budget resolution is not passed by May 15, however, the House Appropriations Committee may begin appropriations in its absence. All necessary appropriations bills are supposed to be passed

З.:

Яким є графік бюджетного процесу?

В.:

Бюджетний процес у Конгресі повинен тривати з початку лютого до кінця червня, але останнім часом на кожному етапі спостерігалися затримки, особливо в ухваленні бюджетних резолюцій Конгресу і в завершенні дій щодо законопроектів про асигнування. Бюджетний процес у Конгресі щороку розпочинається з подання Президентом бюджету на наступний фінансовий рік. Зазвичай Конгрес отримує бюджет не пізніше першого понеділка лютого. Уся процедура повинна завершитися до 30 червня, але цього майже ніколи не відбувається.

Протягом шести тижнів після подання різні комітети Конгресу звітують перед бюджетними комітетами Палати представників і Сенату, вказуючи, у чому полягають відмінності їхніх пропозицій щодо витрат і доходів від проекту бюджету Президента. Після того, як кожен бюджетний комітет збере цю інформацію, Конгрес повинен до 15 квітня прийняти збіжну бюджетну резолюцію.

З 1976-го (першого ефективного року бюджетного процесу) по 1998 ФР Конгрес успішно приймав бюджетні резолюції щороку. Однак останнім часом прийняти бюджетну резолюцію найчастіше не вдається. Так, найтриваліший період без бюджетної резолюції, прийнятої всім Конгресом, спостерігався з 2011-го по 2015 ФР.

Після прийняття бюджетної резолюції Комітет з асигнувань Палати представників може розпочати процес виділення асигнувань. Однак якщо бюджетну резолюцію не приймуть до 15 травня, Комітет з асигнувань Палати представників може розпочати виділення асигнувань і без

by June 30 but seldom are.

Congress occasionally uses a special procedure called reconciliation to fast-track revenue and spending legislation. Reconciliation bills are supposed to be complete by June 15.

If appropriations are not complete by October 1 – and that is common – those federal agencies that do not have an appropriation are funded under continuing resolutions. These typically cover spending for only part of a year, but Congress sometimes extends them to cover the whole fiscal year. Continuing resolutions are generally understood to limit spending to last year’s level, but specific programs can be adjusted up and down.

In 2018 and 2019, the House passed a resolution out of committee but took no floor action. In neither year did the Senate pass a budget resolution.

Q.
What is reconciliation?

A.
Congressional budget committees use the reconciliation process to ensure tax laws and mandatory spending programs are revised according to the budget resolution’s revenue and mandatory spending targets. Reconciliation is a way to fast-track revenue and spending legislation into becoming law.

Reconciliation legislation is passed through an expedited process. First, Congress passes a budget resolution containing “reconciliation instructions” telling congressional committees how much they need to change revenue and mandatory spending to conform to a new budget resolution.

The committees’ responses are then bundled

неї. Усі необхідні законопроекти про асигнування повинні бути прийняті до 30 червня, але так трапляється рідко. Для прискорення законодавства про доходи та витрати Конгрес іноді використовує спеціальну процедуру узгодження. Узгодження має завершитися до 15 червня. Якщо асигнування не завершено до 1 жовтня – що є звичайним випадком – ті федеральні відомства, які не отримали асигнувань, фінансуються згідно з пролонгованими резолюціями. Зазвичай ці резолюції покривають витрати тільки на частину року, але іноді Конгрес продовжує їхню дію на весь фінансовий рік. Вважається, що пролонговані резолюції обмежують витрати рівнем минулого року, проте фінансування за окремими програмами може як збільшитися, так і зменшитися.

У 2018 і 2019 роках Палата представників прийняла резолюцію на рівні комітету, але далі не вчинила жодних дій. Ні того року, ні наступного не прийняв бюджетної резолюції і Сенат.

З.:
Що таке узгодження?

В.:
Бюджетні комітети Конгресу використовують цю процедуру для забезпечення перегляду податкового законодавства та програм обов’язкових видатків відповідно до цільових показників доходів та обов’язкових видатків у бюджетній резолюції. Узгодження – це спосіб прискорити процес прийняття законодавства про доходи та витрати.

За процедурою узгодження законодавство приймається в прискореному порядку. Спочатку Конгрес приймає бюджетну резолюцію, що містить «інструкції з узгодження», в яких комітетам Конгресу повідомляють, як їм необхідно змінити доходи і обов’язкові витрати, щоб відповідати новій бюджетній резолюції.

by the House and Senate budget committees into a single reconciliation bill for consideration in each chamber.

Reconciliation bills are subject to special rules in the Senate. Debate on reconciliation bills is limited to 20 hours.

If the law is free of points of order, it can be passed in the Senate by a simple majority; the 60 votes necessary to shut off a filibuster are not required.

Any member, however, can raise a point of order against a reconciliation bill if it violates the spending and revenue targets in the budget resolution or other budget rules and laws.

Sixty votes are needed to overcome a point of order. The House can set procedural rules on any legislation, including reconciliation bills, by adopting a special “rule” determined by the House Rules Committee. Debate is limited in the House to whatever time the Rules Committee allows.

The George W. Bush tax cuts of 2001–03, a substantial portion of Barack Obama’s health reform, and Donald Trump’s more recent tax cut and reform bill of 2017 were passed using reconciliation procedures. The content of reconciliation laws is limited in the Senate by the Byrd rule, which generally disallows items that do not affect outlays or revenue. The Byrd rule also prohibits initiatives that would increase the deficit beyond the fiscal years covered by the budget resolution.

EXAMPLES

Congress has enacted 25 budget reconciliation bills since they first used the procedure in

Згодом бюджетні комітети Палати представників і Сенату об’єднують відповіді комітетів в єдиний узгоджений законопроект для розгляду в кожній палаті.

Законопроекти, що проходять процедуру узгодження, підлягають у Сенаті особливим правилам. Їхнє обговорення обмежено 20 годинами. Якщо закон не викликає питань щодо процедури, його можуть прийняти в Сенаті простою більшістю голосів; 60 голосів, необхідних для попередження «флібустерства», не потрібні. Будь-який сенатор, однак, може виступити із запереченням щодо процедури слухань, якщо в узгодженому законопроекті не дотримано цільові показники витрат і доходів бюджетної резолюції або порушено інші правила і закони бюджетного регулювання. Для подолання заперечення за процедурою необхідні 60 голосів. Палата представників може встановлювати процедурні правила щодо будь-якого законодавства – включно з тим, що приймається в порядку узгодження – шляхом прийняття «особливого правила», що його формулює Комітет з регламенту Палати представників. Він таки встановлює ліміт для часу дебатів.

Закони про зниження податків Дж. Буша-молодшого у 2001-03 рр., значна частина реформи охорони здоров’я Барака Обами і закон про зниження і реформу податків Дональда Трампа (2017) були прийняті за процедурою узгодження. Зміст законів, що приймаються за таким порядком, у Сенаті обмежує правило Берда, яке в більшості випадків забороняє розглядати положення, котрі не стосуються витрат або доходів. Правило Берда забороняє також ініціативи, які можуть збільшувати дефіцит не тільки «в бюджетній перспективі», а й на довший термін.

ПРИКЛАДИ

Конгрес прийняв 25 бюджетних законопроектів у порядку узгодження

1980.

Presidents vetoed four of these bills and signed the other 21 into law. For example, the Senate could not muster the 60-vote supermajority necessary to pass the 2001 tax cuts. Instead, it passed the legislation as a reconciliation bill with 58 yeas.

However, to avoid abrogating the Byrd rule – which disallows bills that increase the deficit beyond the budget resolution’s window – the tax cuts were scheduled to expire after 10 years.

Reconciliation was used again in 2010 to amend portions of the Patient Protection and Affordable Care Act shortly after it was enacted. Reconciliation was also used to pass the tax cut and reform bill of 2017.

Many provisions of the bill were made temporary to avoid violating the Byrd rule.

Q.

How is a budget resolution enforced?

A.

Spending and revenue targets set in the annual budget resolution are enforced by points of order, which any member of Congress may raise against legislation inconsistent with those targets.

The House and Senate budget committees are responsible for calculating whether spending and revenue targets are being met. A House or Senate member may raise a point of order against a bill or an amendment if it violates the spending and revenue regulations contained in the most recent budget resolution or if it violates other budget laws and rules. If a point of order is sustained, the bill or amendment is ineligible for consideration.

відтоді, як ця процедура була вперше застосована у 1980 році. Президенти наклали вето на чотири законопроекти і підписали решту (21). Коли у 2001 році Сенат не зміг зібрати кваліфіковану більшість («супербільшість») з 60 голосів для прийняття закону про зниження податків, він 58 голосами «за» прийняв цей законопроект за процедурою узгодження. Але, щоб не порушувати правило Берда, яке забороняє розглядати законопроекти, котрі збільшують дефіцит на триваліший термін, ніж період, що розглядається бюджетною резолюцією, зниження податків установили лише на 10 років. Процедурою узгодження застосували ще раз 2010 року для внесення поправок до частини положень Закону про захист пацієнтів і доступну медичну допомогу незабаром після його прийняття. До узгодження вдалися також для прийняття законопроекту про зниження і реформу податків 2017 року. Щоб уникнути порушення правила Берда, багато положень законопроекту були сформульовані як тимчасові.

З.:

Як виконується бюджетна резолюція?

В.:

Цільові показники витрат і доходів, встановлені в річній бюджетній резолюції, забезпечуються згідно з процедурою, до якої може апелювати будь-який член Конгресу при розгляді законопроекту, що не відповідає цим цільовим показникам.

Бюджетні комітети Палати представників і Сенату повинні вести підрахунки, чи виконуються цільові показники витрат і доходів. Член Палати представників або Сенату може виступити з процедурним зауваженням до законопроекту або поправки, що порушує положення про витрати і доходи останньої бюджетної резолюції або інші закони і правила бюджетного регулювання. Якщо зауваження приймається, законопроект або поправка не підлягають розгляду.

In the House, the rules committee often reports a so-called special rule that sets aside one or more points of order. The House then votes on adoption of the special rule, which needs only a simple majority to pass.

The House rules committee also determines what amendments can be offered during the budget resolution debate. Because the rules committee has immense power, the House budget committee has less influence in enforcing the budget resolution than its Senate counterpart.

In the Senate, if a point of order is lodged against a bill or an amendment, a supermajority vote of 60 senators is needed to overcome it.

The chair of the House or the Senate budget committee, often with the concurrence of the ranking member, may threaten to lodge a point of order against a legislative initiative that seriously violates the budget resolution or an established budget rule, but this step may just start a bargaining process.

Eventually, the member pushing the initiative may settle for a less egregious violation in return for withdrawing the threatened point of order.

Q.

What is PAYGO?

A.

A budget rule requiring that new legislation that affects revenues and spending on entitlement programs, taken as a whole, does not increase projected budget deficits.

OVERVIEW

PAYGO, which stands for “pay as you go,” is a budget rule requiring that tax cuts and mandatory spending increases must be offset (i.e., “paid for”) by tax increases or cuts in

У Палаті представників Комітет з регламенту часто вносить на розгляд «особливе правило» з одного або двох процедурних питань. Потім Палата представників голосує за прийняття особливого правила, для цього потрібна проста більшість голосів.

Комітет з регламенту Палати визначає також, які поправки можуть бути запропоновані в ході дебатів щодо бюджетної резолюції. Оскільки Комітет з регламенту має величезну владу, члени бюджетного комітету Палати представників менше впливають на виконання бюджетної резолюції, ніж їхні колеги в Сенаті.

Якщо проти законопроекту або поправки висунуто процедурне заперечення, то в Сенаті для його подолання потрібна кваліфікована більшість з 60 голосів. Голова бюджетного комітету Палати представників або Сенату, часто за згодою другого за старшинством члена комітету, може пригрозити виступити з таким запереченням проти законодавчої ініціативи, яка серйозно порушує бюджетну резолюцію або встановлене бюджетне правило, але цей крок часто лише запускає механізм «торгів». Зрештою, автор ініціативи може погодитися з легшим порушенням в обмін на відкликання зауваження про порушення процедури.

З.:

Що таке PAYGO?

В.:

Бюджетне правило, яке вимагає, щоб нове законодавство щодо доходів і витрат із соціального страхування та інших програм адресної допомоги в цілому не збільшувало прогнозований дефіцит бюджету.

ОГЛЯД

PAYGO, що означає «плати по ходу справи», – це бюджетне правило, що вимагає, щоб зниження податків і збільшення обов’язкових витрат

mandatory spending. PAYGO does not apply to discretionary spending (spending that is controlled through the appropriations process). Various versions of PAYGO have been enacted in law, most recently in 2010. In addition, both the House and Senate have sometimes adopted their own PAYGO rules for considering new legislation.

HISTORY

The original PAYGO was part of the Budget Enforcement Act of 1990. In that year, President George H. W. Bush and congressional leaders painfully negotiated a large deficit reduction package combining spending cuts and tax increases. Having accomplished so much, Congress became concerned that future Congresses would reverse the agreement bit by bit. PAYGO helped prevent this, supplemented by caps on appropriations and outlays for discretionary spending programs. Budget experts generally agree that PAYGO worked extremely well from 1990 through 1997. In 1998, an unexpected budget surplus emerged and the discipline driven by PAYGO began to wane. The law officially expired at the end of fiscal 2002.

RECENT VERSIONS

The most recent version of statutory PAYGO was established in 2010. If legislation does not pay for increases in mandatory spending or cuts in tax revenues, the cumulative amount of the projected increase in the deficit is averaged over two periods – 5 years and 10 years. (Budget imbalances in the current budget year are included so in practice, the averaging is over 6 and 11 years.) The president is then supposed to sequester (i.e., withhold) enough funding from mandatory programs to offset

компенсувалося («оплачувалося») або збільшенням податків, або скороченням обов'язкових витрат. PAYGO не застосовується до дискреційних витрат (витрат, які регулюються за допомогою процесу асигнувань).

Різні версії PAYGO прийнято законодавчо, останнього разу у 2010 році. Крім того, і Палата представників, і Сенат іноді приймали свої власні правила PAYGO для нового законодавства.

ІСТОРИЯ

Спочатку PAYGO був частиною Закону про виконання бюджету 1990 року. Тоді Президент Джордж Буш-старший і лідери Конгресу насилу узгодили великий пакет заходів щодо скорочення дефіциту на основі зниження витрат і підвищення податків. Досягнувши бажаної мети, Конгрес занепокоївся, що конгреси майбутніх скликань поступово скасують цю угоду. Правило PAYGO допомогло запобігти такому результату, доповнивши пакет обмеженнями на асигнування і витрати на програми дискреційних витрат. Експерти загалом згодні, що PAYGO чудово працював з 1990 по 1997 рік. Але у 1998 році несподівано утворився профіцит бюджету, і дисципліна, підтримувана PAYGO, почала слабшати. Термін дії закону офіційно завершився у кінці 2002 року.

ОСТАННІ ВЕРСІЇ

Остання версія законодавчо прийнятого PAYGO була створена у 2010 році. Якщо законодавство не передбачає збільшення обов'язкових витрат або скорочення податкових надходжень, сукупна сума прогнозованого збільшення дефіциту усереднюється за два періоди – 5 років і 10 років. (Бюджетні дисбаланси поточного бюджетного року включені, тому на практиці усереднення робиться за 6 і 11 років.) Потім Президент повинен

that deficit increase. To prevent manipulation of the rules, legislation subject to PAYGO cannot move costs outside the budget window (i.e., after 10 years) or move saving into the budget window from later years.

SEQUESTRATION

If the Office of Management and Budget determines that either the 5- or 10-year average cost is greater than zero when Congress adjourns, the president must sequester certain mandatory spending programs.

In other words, those programs will face an across-the-board spending cut.

The higher of the two averages determines the sequestered amount.

Spending for each program is reduced by the same percentage for one year to offset the average projected deficit increase.

Unless Congress acts to reduce or eliminate the projected deficit increase, there is another sequestration the following year.

Some programs are exempt from sequestration. Social Security and the postal service are exempt because they are classified as “off-budget” programs (although they are included in consideration of the unified budget). Moreover, numerous welfare and other safety net programs, such as Medicaid, the Supplemental Nutrition Assistance Program, and unemployment insurance, are also exempt. Medicare is subject to sequestration, but the spending reduction for Medicare is limited to 4 percent. If sequestration calls for an across-the-board reduction of more than 4 percent, the additional amount that would have come from Medicare is allocated proportionally to other programs.

секвеструвати (іншими словами, не видати) достатньо коштів обов’язкових програм, щоб компенсувати зростання дефіциту. Щоб запобігти маніпулюванню правилами, законодавство, що підпадає під дію PAYGO, не може переносити витрати за межі бюджетної перспективи (тобто далі 10 років) або заощадження до цього 10-річного періоду з пізніших років.

СЕКВЕСТР

Якщо на момент перерви в роботі Конгресу середні витрати за період 5 або 10 років перевищують нуль (це визначає Адміністративне-бюджетне управління), Президент зобов’язаний секвеструвати деякі програми обов’язкових витрат. Іншими словами, на ці програми чекає повсюдне скорочення витрат. Суму секвестру визначить більше з цих двох середніх значень. Витрати за кожною програмою будуть скорочені на один і той же відсоток протягом одного року, щоб компенсувати середнє прогнозоване збільшення дефіциту. Якщо Конгрес не вживе заходів щодо зменшення або усунення прогнозованого збільшення дефіциту, наступного року буде ще один секвестр.

Деякі програми звільнено від секвестру. Звільненими є соціальне забезпечення та поштова служба, оскільки вони класифікуються як «позабюджетні» програми (хоча й включені до єдиного бюджету). Крім того, звільнено також численні програми соціальної допомоги й забезпечення та інші програми соціального захисту, такі як «Медікейд», Програма пільгової купівлі продуктів, страхування від безробіття. «Медікер» підлягає секвестру, але скорочення витрат на цю програму обмежується 4 відсотками. Якщо секвестр вимагає загального скорочення більш ніж на 4 відсотки, додаткова сума, яка надійшла б від скорочення фінансування «Медікер», розподіляється

пропорційно між іншими програмами.

ENFORCEMENT

The PAYGO rule has not been enforced consistently. For example, the 1997 budget act put in place a method, known as the SGR (the sustainable growth rate), for determining Medicare payments to physicians.

Application of that formula threatened huge cuts in Medicare physician reimbursements. Congress prevented the payment rates determined by SGR from taking effect, but only for one year at a time.

While Congress did pay for these one-year fixes, by limiting the fix to one year it did not need to pay the cost of the fix over the full budget window.

When the Medicare Access and CHIP Reauthorization Act of 2015 replaced the SGR formula with a new system in 2015, Congress waived the PAYGO rules, exempting itself from paying for the entire cost of the new legislation.

They again waived the PAYGO rules at the end of 2017 so that they did not have to pay for the 2017 tax cut and reform. It appears that PAYGO can no longer be considered an effective tool for imposing budget discipline.

CONGRESSIONAL PAYGO

The House and the Senate also have their own versions of PAYGO rules. These rules govern how legislation is handled in the respective chambers.

Bills that violate PAYGO requirements face additional hurdles – such as points of order – before they can be enacted. Statutory PAYGO, in contrast, applies after laws are enacted, using sequesters to impose cuts on existing mandatory programs.

ВИКОНАННЯ

Правило PAYGO не завжди послідовно втілювалося в життя. Наприклад, Закон про бюджет 1997 року запровадив методіку визначення виплат лікарям за програмою «Медікер», відому як SGR (скорочення назви «Стійкі темпи зростання»). Застосування цієї формули загрожувало лікарям величезним скороченням виплат за «Медікер». Конгрес не допустив, аби ставки платежів, визначені за методом SGR, вступили в силу, але тільки протягом одного року. Хоча Конгрес і заплатив за ці річні виправлення, обмежившись одним роком, йому не довелося оплачувати вартість виправлення протягом усього терміну бюджетної перспективи. Коли Закон про доступ до медичної допомоги та повторне введення в дію програми страхової дитячої медицини у 2015 році змінив формулу SGR новою схемою, Конгрес відмовився застосувати правило PAYGO, звільнившись від оплати всієї вартості нового законодавства. Конгресмени відмовилися від правила PAYGO і наприкінці 2017 року, щоб не довелося платити за зниження і реформу податків-2017. Здається, PAYGO більше не може вважатися ефективним інструментом для встановлення бюджетної дисципліни.

PAYGO У КОНГРЕСІ

У Палати представників і Сенату є власні версії правил PAYGO. Ці правила регулюють порядок розгляду законодавства в кожній з палат. Законопроекти, що порушують вимоги PAYGO, нашкотовуються у процесі прийняття на додаткові перешкоди, такі як процедурні заперечення. І навпаки, щодо законів PAYGO діє вже після їхнього прийняття, користуючись секвестром для скорочення витрат на існуючі обов'язкові програми.

Q.
What are rescissions?

A.
The rescission process allows a president to avoid spending money on discretionary programs that has been appropriated by the Congress, but not yet obligated for the purchases of goods and services.

The Constitution is clear that a president cannot spend money without a Congressional appropriation. It is less clear whether a president must spend money that has been appropriated by the Congress. Various presidents had from time to time refused to spend appropriations, but it was very unusual and almost always involved small amounts. It was said that the president impounded the money.

President Nixon broke precedent when, fresh off an overwhelming electoral victory in 1972, he refused to spend money that had been appropriated for several social programs. He was immediately sued and lost all cases except one before the US Court of Appeals. The case never reached the Supreme Court because the Congress quickly moved to restrict a president's ability to impound funds in the Congressional Budget and Impoundment Control Act of 1974. That act also created the congressional budget process.

The Congress did not want to totally outlaw a president's ability to impound funds, so they created two processes: rescission and deferral. The latter was later ruled unconstitutional by the Supreme Court.

In the rescission process, the president sends the Congress a request to cancel specified appropriations that have not yet been obligated to fund the purchase of goods and services. The Congress has 45 days to consider – or ignore – the president's request. If the Congress votes to approve the request or any portion thereof, the spending is cancelled. If

З.:
Що таке анулювання?

В.:
Процедура анулювання дозволяє Президенту не витратити на дискреційні програми кошти, уже виділені Конгресом, але ще не зв'язані конкретними зобов'язаннями щодо закупівлі товарів і послуг.

У Конституції ясно сказано, що Президент не може витратити гроші без асигнувань Конгресу. Менш зрозуміло, чи зобов'язаний Президент витратити гроші, асигновані Конгресом. Різні президенти час від часу відмовлялися витратити асигнування, але це було вкрай незвично, і майже завжди йшлося про невеликі суми. У таких випадках кажуть, що Президент наклав вето на витрачання коштів.

Президент Ніксон порушив прецедент, коли відразу після вражаючої перемоги на виборах у 1972 році відмовився витратити гроші, виділені на ряд соціальних програм. На нього негайно подали до суду, і він програв усі справи, крім однієї, в Апеляційному суді США. Справа так і не дійшла до Верховного суду, тому що Конгрес швидко прийняв рішення обмежити право Президента на відмову від витрачання коштів Законом про бюджет Конгресу і контроль за вето на витрачання коштів (1974). Цей закон також сформував бюджетний процес Конгресу.

Конгрес не хотів повністю заборонити Президенту накладати вето, тому передбачив дві процедури: анулювання та відстрочки. Останню Верховний суд згодом визнав неконституційною.

У рамках процедури анулювання Президент направляє Конгресу прохання скасувати певні асигнування, ще не зв'язані зобов'язаннями з купівлі товарів і послуг. Конгрес має 45 днів, щоб розглянути – або залишити без уваги – прохання Президента. Якщо Конгрес проголосує за схвалення запиту повністю або частково, витрати

not, the president must spend the money.

Various presidents and numerous lawmakers have backed a reform called enhanced rescission. Under this approach, the Congress would not be able to ignore a president's rescission request. They would have to vote on it within 45 days. At first sight this sounds like a minor change, but it could greatly enhance the power of rescission requests. Lawmakers voting against the president's request would be saying that an activity the president deemed wasteful was, in fact, effective. That could be a hard vote. The Congress could no longer just ignore the president.

скасовуються; якщо ні, Президент зобов'язаний витратити ці гроші.

Відтоді різні президенти і численні законодавці виступали за реформу, що отримала назву «посилене анулювання». За цими правилами Конгрес не зможе проігнорувати прохання Президента про анулювання, а повинен проголосувати за нього протягом 45 днів. На перший погляд, зміна невелика, але вона може істотно підвищити ефективність запитів про анулювання. Законодавці, які голосують проти прохання Президента, могли б сказати, що діяльність, яку він вважає марнотратством, насправді є ефективною. Могло б відбутися важке голосування. Але Конгрес більше не зміг би просто ігнорувати Президента.

GOVERNMENT ACCOUNTABILITY OFFICE

100 Years of GAO

2021 marks the 100th anniversary of the founding of the Government Accountability Office. For the past century, the independent, non-partisan “congressional watchdog” has been overseeing how the federal government operates and spends its money—pointing out where it is doing well and where it can improve.

Over the years, GAO has made thousands of recommendations based on facts to improve services and save taxpayers billions of dollars.

The agency is a trusted, non-partisan advisor to Congress, a proud defender of public interest, and a leading advocate for better government. From cybersecurity to social security, missiles to Medicaid, and foreign policy to public health policy and the global pandemic, GAO works to hold government programs accountable to all Americans.

Our history at a glance

The Budget and Accounting Act created GAO in 1921 when Congress realized the need to control growing government expenditures and debt after World War I. Until the end of World War II, GAO primarily checked the legality and adequacy of government expenditures.

After World War II, as government responsibilities and programs grew, so did GAO. The focus of our work shifted toward helping Congress monitor executive branch agencies’ programs and spending.

РАХУНКОВА ПАЛАТА США

100 років GAO

У 2021 році Рахункова палата США (англ. аббр. GAO від Government Accountability Office, букв. Управління підзвітності уряду) відзначає круглу дату. Уже століття незалежний, безпартійний «сторожовий пес Конгресу» спостерігає за тим, як працює і витрачає кошти федеральний уряд, вказуючи, де він досягає успіху, а де може добитися кращих результатів. За цей час Рахункова палата направила тисячі практичних рекомендацій щодо підвищення якості послуг уряду і заощадження платниками податків мільярдів доларів. Вона є надійним, неупередженим радником Конгресу, переконаним захисником суспільних інтересів і головним прихильником заходів із удосконалення державного управління. Від кібербезпеки до соціального забезпечення, від ракет до федеральної програми медичного страхування незможних «Медікейд», від зовнішньої політики до охорони здоров'я та боротьби з пандемією – Рахункова палата працює над тим, щоб державні програми були підзвітні всім американцям.

Наша історія коротко

Рахункова палата була створена на підставі Закону про бюджет і бухгалтерський облік у 1921 році, коли Конгрес усвідомив необхідність контролю за зрослими державними витратами і боргом після I світової війни. Аж до кінця II світової палата займалася в основному перевіркою законності і виправданості державних витрат. Після II світової війни, у міру того, як збільшувалися державні зобов'язання і програми, зростав і штат Рахункової палати, а фокус її уваги зсунувся в бік допомоги Конгресу в моніторингу програм і витрат

In 1974, Congress broadened GAO's evaluation role and gave us greater responsibility in the budget process. This was when we started to recruit scientists, actuaries, and experts in fields such as health care, public policy, and computers.

In 1986, we assembled a team of professional investigators, many with law enforcement backgrounds, to look into allegations of possible criminal and civil misconduct.

During the last 20 years, we've strived to improve accountability by alerting policymakers and the public to emerging problems throughout government.

In 2004, GAO's legal name changed from the General Accounting Office to the Government Accountability Office. The change reflected the agency's expanding role in a growing federal government. Moving beyond financial audits, GAO began conducting performance audits—examining how government programs were performing and whether they were meeting their objectives.

Today, our agency that once checked millions of government vouchers has become a multidisciplinary organization equipped to handle Congress's toughest audit and evaluation assignments.

We have looked at contemporary issues like opioid addiction, the gig economy, affordable housing, and food safety.

The agency has also established a new science and technology team to meet Congress' growing need for information on cutting edge issues like artificial intelligence and infectious disease modeling.

органів виконавчої влади.

У 1974 році Конгрес розширив аналітичні функції Рахункової палати як оцінювача ефективності і наділив її більшими повноваженнями в бюджетному процесі. Саме тоді ми почали залучати дослідників, актуаріїв та експертів у таких галузях, як охорона здоров'я, державна політика та комп'ютери.

У 1986 році ми зібрали команду професійних слідчих, зокрема з досвідом роботи в правоохоронних органах, для розгляду заяв про кримінальні та цивільні правопорушення.

Протягом останніх 20 років ми прагнули поліпшити підзвітність і попереджали політиків і громадськість про проблеми, що виникли на всіх щаблях державного управління.

У 2004 році юридичну назву Рахункової палати було змінено з Головного бюджетно-контрольного управління на Управління підзвітності уряду. Ця зміна відображає зрослу наглядову роль нашого відомства за діями федерального уряду, який набуває дедалі більших розмірів. Вийшовши за рамки фінансового аудиту, Рахункова палата почала проводити аудит ефективності – вивчати, як виконуються державні програми і чи відповідають вони своїм цілям.

Сьогодні наше відомство, яке колись перевіряло мільйони урядових рахунків, перетворилося на багатопрофільну організацію, котра готова виконувати найскладніші завдання Конгресу з аудиту та оцінки.

Ми вивчаємо такі актуальні проблеми, як опіюїдна залежність, гіг-економіка (заснована на короткостроковій та/або неформальній зайнятості), доступність житла та безпека харчових продуктів. Нами створено також нову науково-технічну групу для задоволення зростаючої потреби Конгресу в інформації з таких високотехнологічних проблем, як штучний інтелект і моделювання поширення інфекційних

Most recently, GAO has been evaluating the largest response to a national emergency in US history, the \$2.6 trillion COVID-19 response legislation, and making recommendations about how to improve its effectiveness in dealing with public health issues and the economy.

Issue Summary

An increasingly constrained budget environment underscores the importance of managing federal agency budgets prudently, and developing strategies to address uncertainty in the federal budget process.

Congress passes laws that authorize agencies to spend federal dollars (“incur an obligation”). Various laws provide mandatory budget authority, while appropriations acts provide discretionary budget authority.

Mandatory budget authority

Provided by various laws
Generally driven by eligibility rules and benefit formulas
Supports programs such as Medicare, Social Security, and various veterans’ programs

Discretionary budget authority

Provided by appropriations acts
Informed by agency budget estimates and congressional priorities
Supports agency programs and operations such as most spending on defense, education, housing, and energy

Mandatory spending has increased from

захворювань. Нещодавно Рахункова палата провела оцінку наймасштабнішої в історії США відповіді на надзвичайну ситуацію в країні – законодавства, пов’язаного з протидією COVID-19 з бюджетом 2,6 трильйона доларів, і дала рекомендації щодо того, як підвищити його ефективність у вирішенні проблем громадської охорони здоров’я та економіки.

Короткий виклад проблеми

Зростання обмежень, що їх відчуває бюджетне середовище, підкреслює важливість раціонального управління коштами федеральних відомств і розробки стратегій усунення невизначеності у федеральному бюджетному процесі.

Конгрес приймає закони, що дозволяють відомствам витратити федеральні кошти («брати на себе зобов’язання»). Обов’язкові бюджетні повноваження надаються різними законами, але тільки закони про асигнування надають дискреційні бюджетні повноваження (ті, що дозволяють певну свободу дій).

Обов’язкові бюджетні повноваження

Надаються різними законами
Як правило, залежно од правил відповідності та варіантів фінансування
На фінансування таких програм, як «Медікер», соціальне забезпечення, допомога ветеранам

Дискреційні бюджетні повноваження

Надаються законами про асигнування
На основі оцінок бюджетів відомств та пріоритетів Конгресу
На фінансування програм і діяльності відомств – більша частина витрат на оборону, освіту, житлове будівництво та енергетику

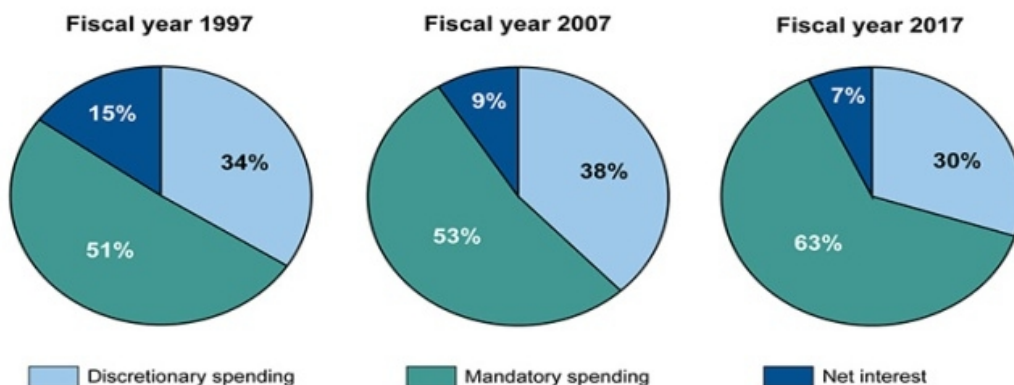
Обов’язкові витрати збільшилися приблизно

roughly 51 percent of total federal spending in fiscal year 1997 to 63 percent in 2017. According to the Congressional Budget Office, this growth is projected to continue for the next several decades.

з 51% загального обсягу федеральних витрат у 1997 році до 63% у 2017 році. За прогнозами Бюджетного управління Конгресу це зростання зберігатиметься ще кілька десятиліть.

COMPOSITION OF TOTAL FEDERAL SPENDING

СТРУКТУРА СУКУПНИХ ФЕДЕРАЛЬНИХ ВИДАТКІВ

Source: GAO analysis of the Budget of the U.S. Government, Historical Tables, Fiscal Year 2019. | Modified from GAO-16-263

Note: Net interest is primarily interest paid on debt held by the public. It is part of current outlays (spending) by the government and appears as an outlay in the budget.

Примітка: нетто-відсотки – це, переважно, відсотки, що сплачуються за боргами населення. Є частиною поточних витрат уряду і в бюджеті фігурує серед витрат.

As growth in mandatory spending crowds out resources for discretionary spending, careful management of agency budgets is even more vital to ensuring that agencies can continue to effectively achieve their missions and deliver services to the public.

Оскільки зростання обов'язкових витрат «з'їдає» ресурси дискреційних, ретельне управління бюджетами набирає ще більшої значення для того, щоб федеральні відомства могли ефективно виконувати свої завдання і надавати послуги населенню.

Federal agencies also face considerable disruptions and ongoing uncertainty in the federal appropriations process, which creates additional challenges in managing their budgets.

Відомства також стикаються зі значними збоями і невизначеністю у процесі федеральних асигнувань, що створює для них додаткові проблеми в управлінні бюджетом.

- Continuing resolutions. As of fiscal year 2019, in all but 4 of the last 43 years, Congress enacted continuing resolutions (CRs) to allow agencies to continue operations until final appropriations decisions

- Пролонговані резолюції. Станом на 2019 фінансовий рік: протягом усього часу, крім чотирьох останніх років із 43, Конгрес приймав пролонговані резолюції (ПР), котрі дозволяють відомствам продовжувати роботу й тоді, коли новий фінансовий рік уже почався, а остаточні рішення про

are made after the start of the fiscal year. Operating under CRs has sometimes resulted in inefficiencies—such as delays in hiring and increased work from issuing multiple repetitive grants and contracts for the duration of each CR within the fiscal year. When operating under a CR for a prolonged period, agencies also faced additional challenges when their final budget for the year was enacted. These challenges included less time to hire new staff, delayed review of grant applications, and delayed implementation of programs.

- **Lapses in appropriations.** When appropriations expire and neither new appropriations nor CRs are enacted, a funding gap may occur and portions of the government may shut down. In October 2013, the federal government partially shut down for 16 days and about 850,000 employees were furloughed for part of this time. This affected operations, grants, and contractors to varying degrees. However, agencies found it difficult to assess the long-term effects of the shutdown in isolation from other budgetary effects, such as sequestration and other reductions. More recently, the federal government partially shut down for 35 days in fiscal year 2019, which affected 800,000 employees at various federal agencies, according to the Congressional Budget Office. About 300,000 of those employees were furloughed for part of this time and not permitted to work, while the others were designated to perform excepted functions and required to work during the shutdown. Neither furloughed nor excepted employees received a paycheck during the shutdown; however, Congress enacted legislation during the shutdown to authorize both groups to be compensated at their standard rates of pay following the end of the lapse of appropriations. This lapse in appropriations delayed about \$18 billion in discretionary spending according to the Congressional

асигнування ще не прийнято. Робота в рамках ПР іноді неефективна: затримки з наймом, збільшення обсягу роботи через видачу декількох повторюваних грантів і контрактів на термін дії кожної ПР протягом фінансового року. За такої роботи з року в рік установи стикаються з додатковими проблемами: скорочення часу для найму нових співробітників, затримка розгляду заявок на отримання грантів і затримки з реалізацією програм.

- **Паузи в бюджетному процесі.** Якщо асигнування вичерпалися і ще не впроваджено нові, а також не прийнято ПР, може виникнути дефіцит фінансування і частина уряду буде змушена «закритися». У жовтні 2013 року федеральний уряд частково закритися на 16 днів, майже 850 000 співробітників пішли в неоплачувану відпустку на частину цього періоду, що різною мірою вплинуло на роботу, гранти та підрядників. Проте установам було важко оцінити довгострокові наслідки припинення роботи окремо від інших бюджетних наслідків, таких як секвестр та інші скорочення. Зовсім недавно, у 2019 фінансовому році, федеральний уряд частково закритися вже на 35 днів, що, за даними Бюджетного управління Конгресу, заторкнуло 800 000 співробітників різних федеральних відомств. Близько 300 000 з них мушили на певний час піти у відпустку і їх не допускали до роботи, інших залучали до виконання т.зв. «виняткових» функцій. Ані перші, ані другі під час «закриття» не отримували зарплату; однак у цей же час Конгрес законодавчо дозволив обом категоріям працівників отримати компенсацію за своїми стандартними ставками оплати праці після «закриття». За даними Бюджетного управління Конгресу, через затримку з асигнуванням було тимчасово заморожено близько 18 млрд доларів дискреційних витрат.

Budget Office.

- Sequestration. Automatic, across-the-board spending reductions to both mandatory and discretionary spending known as sequestration were triggered in March 2013 after Congress and the President did not enact legislation to reduce the deficit by an additional \$1.2 trillion. Agencies had only 7 months to absorb the cuts, resulting in a range of immediate and long-term effects. Since 2013, sequestration of mandatory spending has occurred each year, resulting in smaller and delayed direct payments to program beneficiaries, reduced services, and reduced tax credits, among other things. Under current law, sequestration of mandatory spending will continue through 2027. Another sequestration of discretionary spending may also occur in the future if spending caps are exceeded.
- Секвестр. Автоматичне і загальне скорочення як обов'язкових, так і дискреційних витрат, відоме як секвестр, у березні 2013 року виникло внаслідок того, що Конгрес і Президент не змогли прийняти закон про скорочення дефіциту на додаткові 1,2 трлн доларів. Відомства мали всього 7 місяців, щоб «перетравити» скорочення, а це призвело до цілого ряду як негайних, так і довгострокових наслідків. З 2013 року секвестр обов'язкових витрат відбувається щорічно, що спричиняється, серед іншого, до зниження і затримки прямих виплат бенефіціарам соціальних програм, скорочення обсягу послуг і податкових кредитів. Згідно з чинним законодавством, секвестрування обов'язкових витрат триватиме до 2027 року. Ще один секвестр дискреційних витрат може статися також через перевищення граничних рівнів витрат.

PRESS RELEASE

GAO Delivers \$114 Return on Every Dollar Invested in the Agency

WASHINGTON, D.C. (November 16, 2020) – The U.S. Government Accountability Office’s (GAO) work generated \$77.6 billion in financial benefits for Congress and the American people in fiscal year 2020—a return of about \$114 on every dollar invested in GAO. The congressional watchdog also produced more than 1,300 other benefits that influenced legislation and strengthened a wide range of government programs. These accomplishments are documented in GAO’s performance and accountability report for fiscal year 2020 being issued today, which discusses the agency’s efforts during the past year to help the federal government save money and improve operations.

“The latest performance and accountability report makes clear GAO’s value in helping increase government efficiency and effectiveness,” said Gene L. Dodaro, Comptroller General of the United States and the head of the GAO. “I appreciate lawmakers’ continued confidence in GAO. I also want to thank every GAO employee for their many contributions during what was an especially challenging year due to the pandemic. Their outstanding efforts were vital to our success.”

During the past year, GAO provided Congress with timely information on a range of pressing issues, including the status of the federal response to the public health and economic repercussions of the COVID-19 pandemic, the evolving impact of science and technology, and cyber-based threats to the nation’s information systems and critical infrastructure. Examples of GAO’s impact, as reflected in program improvements and

ПРЕС-РЕЛІЗ

На кожний долар, вкладений в GAO, це відомство дає 114 доларів прибутку

ВАШИНГТОН, округ Колумбія (16 листопада 2020 року) – Робота Рахункової палати США (GAO) принесла Конгресу й американському народові у 2020 фінансовому році 77,6 млрд доларів прибутку, що становить близько 114 доларів на кожний долар, вкладений в це відомство. Палата, яку називають «сторожовим псом» Конгресу, здійснила також понад 1300 інших заходів, що мали позитивний вплив на нормативну базу і цілий ряд урядових програм. Ці досягнення відображені в опублікованому сьогодні звіті GAO про ефективність і підзвітність за 2020 ФР, який описує зусилля відомства протягом минулого року, спрямовані на допомогу федеральному уряду в економії коштів і покращенні роботи. «Останній звіт про результати діяльності та підзвітності ясно показує цінність GAO для підвищення ефективності та продуктивності роботи уряду, – сказав Джин Л. Додаро, Генеральний контролер Сполучених Штатів і голова Рахункової палати. – Я ціную незмінну довіру законодавців до GAO. Хочу також подякувати всім співробітникам за їхній великий внесок протягом цього особливо складного року через пандемію. Їхні видатні зусилля були життєво важливі для нашого успіху».

Протягом минулого року Палата надавала Конгресу своєчасну інформацію з цілого ряду невідкладних питань, включаючи становище з федеральними заходами реагування на наслідки пандемії COVID-19 для охорони здоров’я та економіки, дедалі більший вплив досягнень науки і техніки, а також кіберзагрози для інформаційних систем та критично важливої інфраструктури країни. Приклади активного внеску GAO у

cost savings, include:

Preventing IRS from Issuing Fraudulent Tax Refunds.

GAO found in 2014 that IRS could help better detect tax refund fraud due to identity theft by matching wage information that employers report on the W-2 tax form to individuals' tax returns before issuing refunds.

However, employers' wage data were not available until months after IRS issued most refunds. GAO recommended that IRS assess the costs and benefits of accelerating W-2 deadlines and report this information to Congress, which IRS did in 2015. In response, Congress advanced the deadline for employers to file W-2s, a change that helped IRS avoid more than \$900 million in fraudulent payments.

Ensuring that Medicaid Demonstrations are Budget-Neutral.

States may test new approaches for delivering Medicaid services, with approval from the Department of Health and Human Services (HHS), but these projects must be budget-neutral.

In reports dating back the 1990s, GAO found that HHS had allowed states to use questionable methods resulting in inflated demonstration spending limits and increasing the federal government's fiscal liability.

HHS issued a new policy in 2017 to better ensure that these demonstration projects are budget-neutral.

HHS estimates that this change reduced the government's fiscal liability in 10 states by \$29.4 billion in 2019.

вдосконалення урядових програм та економію витрат включають:

Запобігання видачі Податковим управлінням (IRS) податкових повернень за шахрайськими заявками.

У 2014 році Палата виявила, що IRS може ефективніше виявляти шахрайство з поверненням податків, засноване на крадіжці особистих даних, зіставляючи інформацію про заробітну плату, яку роботодавці повідомляють у податковій формі W-2, з податковими деклараціями фізичних осіб до видачі запитаних повернень. Однак дані роботодавців про зарплати можна було отримати лише через кілька місяців після того, як IRS видавала більшу частину повернень. Палата рекомендувала IRS оцінити витрати і вигоди від прискорення термінів подачі W-2 і повідомити про це Конгресу, що IRS і зробило 2015 року. У відповідь Конгрес змінив граничний термін подачі роботодавцями W-2, що допомогло уникнути втрати понад 900 млн доларів, які інакше дісталися б шахраям.

Забезпечення того, щоб пілотні проєкти програми Medicaid в окремих штатах не збільшували витрати федерального бюджету.

З дозволу Міністерства охорони здоров'я та соціальних служб (HHS) штати можуть експериментувати з новими підходами до надання послуг Medicaid, але ці проєкти не повинні додатково обтяжувати федеральний бюджет. Ще в 1990-х роках Рахункова палата виявила, що HHS дозволило штатам використовувати сумнівні методи, що призвело до завищених витрат на пілотні проєкти та збільшення фінансових зобов'язань федерального уряду. У 2017 році HHS видало нові правила, які повинні були гарантувати незалежність пілотних проєктів від бюджету. За оцінками HHS ця зміна зменшила фінансові зобов'язання федерального уряду в 10 штатах на 29,4 млрд доларів в 2019 році.

Improving Oversight of DOE Construction Project.

Construction of the Mixed Oxide Fuel Fabrication Facility, initially estimated to cost about \$4.8 billion, was a key part of the Department of Energy's (DOE) approach to disposing of surplus weapons-grade plutonium. In response to GAO's recommendation, DOE undertook more oversight reviews and found that the facility would cost billions more. The Department identified a less costly alternative and terminated the project in 2018, saving about \$13 billion.

Improving FAA Oversight of Drone Safety.

The Federal Aviation Administration (FAA) oversees unmanned aircraft systems, or "drones," in order to help protect lives and property. In 2019, GAO reported on weaknesses in how FAA communicated with law enforcement partners on their expected role in drone safety. In response to GAO's recommendations, FAA took steps that should improve communication with law enforcement partners and clarify the information law enforcement needs to share with FAA on unsafe drone operations.

Strengthening Plans for Moon Landing.

Although NASA is pursuing an aggressive timeline to return U.S. astronauts to the moon by 2024, four years earlier than planned, it lacked a comprehensive rationale for its lunar plans and information on how much the mission would cost. GAO urged NASA to develop a cohesive plan outlining its efforts for a moon landing, and document a cost estimate for the mission. NASA agreed with those recommendations, which, if implemented, would help the space agency

Покращення нагляду за будівельним проєктом Міністерства енергетики.

Будівництво заводу з виробництва змішаного оксидного палива, вартість якого спочатку оцінювалася приблизно в 4,8 млрд доларів, було ключовою частиною підходу Міністерства енергетики до утилізації надлишків збройового плутонію. У відповідь на рекомендацію GAO Міністерство енергетики провело додаткові перевірки і встановило, що об'єкт обійдеться в додаткові мільярди доларів. Міністерство знайшло менш дорогую альтернативу і припинило проєкт 2018 року, заощадивши близько 13 млрд доларів.

Поліпшення нагляду за безпекою безпілотних літальних апаратів.

Федеральне управління цивільної авіації (FAA) контролює використання безпілотних літальних апаратів (дронів) в інтересах захисту життя і майна. У 2019 році GAO повідомила про недоліки взаємодії FAA з партнерами в правоохоронних органах щодо їхньої ролі в забезпеченні безпеки польотів. У відповідь на ці рекомендації Управління вжило заходів до поліпшення зв'язку з правоохоронними органами й уточнення інформації, якою ті повинні ділитися з FAA про небезпечні операції із застосуванням дронів.

Зміцнення потенціалу місії висадки на Місяць.

Хоча НАСА поспішає повернути американських астронавтів на Місяць до 2024 року (на чотири роки раніше, ніж передбачалося), Агентство спочатку не мало всебічного обґрунтування своїх планів і даних про вартість місії. Рахункова палата закликала НАСА розробити чіткий план з викладом намічених дій і представити кошторис витрат. НАСА погодилася з цими рекомендаціями, які, у разі їх реалізації, допоможуть космічному агентству створити

establish a solid business case for its lunar plans and better inform Congress about the total cost.

Better Tracking Separations and Medical Care at the Southwest Border. U.S. Customs and Border Protection (CBP) apprehended more than 850,000 noncitizens along the southwest border in fiscal year 2019. Although CBP is required to track family separations, GAO found that that was not always done accurately. In February 2020, GAO made nine recommendations to help improve tracking of family units and documentation on family separations. CBP has also sought to improve medical care for those in its custody. In July 2020, we made 10 recommendations to improve CBP's oversight of funds, medical care, and the reporting of deaths. In response, CBP plans to improve its guidance for processing family separations and develop oversight mechanisms for medical care.

Reporting Concerns about VHA Providers. GAO reported in 2017 that due to inadequate oversight at the Veterans Health Administration (VHA), medical providers with serious quality and safety concerns were not being reported to the National Provider Data Bank or state licensing boards.

VHA indicated in 2019 that had it implemented a new tool to ensure that provider concerns are appropriately reported in a timely manner. The agency also provided evidence that it reported concerns about specific providers that GAO flagged.

As a result, VHA is better able to share information with the public about medical providers about whom it has serious concerns.

In addition to these benefits, there were also several accomplishments of note for our

міцну основу для польотів на Місяць і дати Конгресу яснішу картину загальних витрат.

Поліпшення відстеження поділу сімей та медичних послуг на південно-західному кордоні. У 2019 ФР Митна та прикордонна охорона США (СВР) затримала понад 850 000 осіб, які не є громадянами США, уздовж південно-західного кордону країни. Хоча митники і прикордонники зобов'язані відстежувати випадки поділу сімей, GAO виявила, що це не завжди робиться з достатньою точністю. У лютому 2020 року ми надали 9 рекомендацій щодо вдосконалення цієї процедури. СВР також прагне поліпшити медичне обслуговування затриманих. У липні 2020 року ми винесли 10 рекомендацій щодо посилення контролю за витратами, якістю медичних послуг та звітністю про смертні випадки. У відповідь на це СВР планує поліпшити облік роз'єднаних сімей і розробити механізм контролю медичного забезпечення.

Повідомлення про проблеми з постачальниками Управління ветеранів. У 2017 році Рахункова палата повідомила, що через недостатній контроль з боку Управління з питань охорони здоров'я ветеранів (VHA) інформація про провайдерів медичних послуг, які мали серйозні проблеми з якістю і безпекою ліків і послуг, доходила до Національного банку даних постачальників і ліцензійних рад штатів з великим запізненням. У 2019 році Управління повідомило, що впровадило новий механізм забезпечення своєчасного подання відповідних повідомлень. Управління також запевнило, що повідомляє про проблеми, пов'язані з провайдерами, яких особливо відзначила GAO. У результаті VHA зможе вчасно ділитися з громадськістю інформацією про медичних постачальників, щодо яких має обґрунтовані сумніви. До цього списку слід додати досягнення

Science, Technology Assessment, and Analytics (STAA) team, which expanded its capabilities in the past year as GAO grew the team's expertise and expanded our portfolio of work. We bolstered our expertise through targeted hiring in areas including aerospace, medical, and mechanical engineering; financial crime; and applied industrial mathematics.

We also expanded our use of Science and Tech Spotlights, publishing 15 of these that distill complex issues into two-page summaries for quick review.

Topics included COVID-19 testing and also 5G wireless. In addition, we issued in-depth Technology Assessments that covered topics such as the use of artificial intelligence to deliver health care services, plus data quality considerations for modeling and analysis of COVID-19. Finally, this past year we also established an Innovation Lab within GAO to prototype advanced analytics and emerging technologies.

GAO made 1,459 new recommendations in fiscal year 2020. In addition, senior GAO officials testified 59 times before 43 different Congressional Committees on activities across the federal government.

The Government Accountability Office, known as the investigative arm of Congress, is an independent, nonpartisan agency that exists to support Congress in meeting its constitutional responsibilities. GAO also works to improve the performance of the federal government and ensure its accountability to the American people.

The agency examines the use of public funds; evaluates federal programs and policies; and provides analyses, recommendations, and other assistance to help Congress make informed oversight, policy, and funding

нашої команди науково-технічних і аналітичних рішень (STAA), потенціал якої значно виріс з минулого року, коли GAO розширила коло фахівців команди і діапазон своєї діяльності. Ми посилили свої можливості за рахунок цілеспрямованого залучення експертів у таких галузях, як аерокосмічна, медична та машинобудівна промисловість, боротьба з фінансовою злочинністю, прикладна та промислова математика. Ми стали приділяти більше уваги своєму тематичному бюлетеню *Science and Tech Spotlights*, в якому на двох сторінках знайомимо читачів зі складними питаннями науки і техніки. Серед тем 15 випусків, що вийшли на сьогодні, – тестування COVID-19 і бездротовий зв'язок 5G. Крім того, ми провели поглиблені оцінки різних нових технологій – від використання штучного інтелекту в охороні здоров'я до ролі якості даних при моделюванні та аналізі COVID-19. Нарешті, торік ми заснували при GAO Інноваційну лабораторію для створення прототипів передових аналітичних методик і нових технологій.

У 2020 році Рахункова палата надала 1459 рекомендацій. Крім того, старші посадові особи Управління 59 разів виступили в 43 різних комітетах Конгресу з питань діяльності федерального уряду.

Рахункова палата, яку називають слідчим підрозділом Конгресу, є незалежною, позапартійною установою, покликаною надавати Конгресу підтримку у виконанні його конституційних обов'язків. Рахункова палата також працює над поліпшенням роботи федерального уряду і забезпеченням його підзвітності американському народові. Управління вивчає використання державних коштів; оцінює федеральні програми та їхню нормативну базу; надає аналітичні доповіді та рекомендації, щоб допомогти Конгресу прийняти обґрунтовані рішення щодо нагляду, законодавства та фінансування.

decisions. GAO provides Congress with timely information that is objective, fact-based, nonideological, fair, and balanced. GAO's commitment to good government is reflected in its core values of accountability, integrity, and reliability.

GAO надає Конгресові своєчасну інформацію, яка є об'єктивною, заснованою на фактах, вільною від ідеологічних впливів, справедливою і збалансованою. Прихильність Рахункової палати ідеям належного управління віддзеркалено в її основних цінностях: підзвітності, чесності та надійності.

THE OVERSIGHT POWERS OF CONGRESS

Dictionaries define "oversight" as "watchful care," and this approach has proven to be one of the most effective techniques that Congress has adopted to influence the executive branch. Congressional oversight prevents waste and fraud; protects civil liberties and individual rights; ensures executive compliance with the law; gathers information for making laws and educating the public; and evaluates executive performance.

It applies to cabinet departments, executive agencies, regulatory commissions, and the presidency.

Congress's oversight function takes many forms:

- Committee inquiries and hearings;
- Formal consultations with and reports from the president;
- Senate advice and consent for presidential nominations and for treaties;
- House impeachment proceedings and subsequent Senate trials;
- House and Senate proceedings under the Twenty-fifth Amendment in the event that the president becomes disabled, or the office of the vice president falls vacant;
- Informal meetings between legislators and executive officials;
- Congressional membership on governmental commissions;
- Studies by congressional committees and support agencies such as the Congressional Budget Office, the General Accounting Office, and the Office of Technology Assessment — all arms of Congress.

НАГЛЯДОВІ ПОВНОВАЖЕННЯ КОНГРЕСУ

Словники визначають слово «нагляд» як «пильну турботу», і такий підхід виявився одним з найефективніших методів, прийнятих Конгресом для впливу на виконавчу владу. Нагляд Конгресу запобігає марнотратству і шахрайству; захищає громадянські свободи і права особистості; забезпечує дотримання законів виконавчою владою; дозволяє зібрати інформацію для законодавчої діяльності і правової просвіти та оцінити ефективність виконавчої влади. Це стосується міністерств, виконавчих органів, регуляторних комісій і діяльності Президента.

Наглядова функція Конгресу набуває різних форм:

- Запити і слухання в профільному комітеті;
- Офіційні консультації з Президентом і звітність його кабінету;
- Консультації Сенату, затвердження кандидатур на посади за висуванням президента, ратифікація угод;
- Процедура імпичменту в Палаті представників і подальший судовий процес в Сенаті;
- Слухання в Палаті представників і Сенаті відповідно до 25-ї поправки в разі, якщо президент стає недієздатним або посада віце-президента вакантною;
- Неофіційні зустрічі між законодавцями і посадовими особами виконавчої влади;
- Членство конгресменів в урядових комісіях;
- Дослідження, проведені комітетами Конгресу і допоміжними агенціями, такими як Бюджетне управління Конгресу, Рахункова палата і Управління оцінки технологій – фактично всіма підрозділами Конгресу.

The oversight power of Congress has helped to force officials out of office, change policies, and provide new statutory controls over the executive. In 1949, for example, probes by special Senate investigating subcommittees revealed corruption among high officials in the Truman administration. This resulted in the reorganization of certain agencies and the formation of a special White House commission to study corruption in the government.

The Senate Foreign Relations Committee's televised hearings in the late 1960s helped to mobilize opposition to the Vietnam War. Congress's 1973 Watergate investigation exposed White House officials who illegally used their positions for political advantage, and the House Judiciary Committee's impeachment proceedings against President Richard Nixon the following year ended his presidency. Select committee inquiries in 1975 and 1976 identified serious abuses by intelligence agencies and initiated new legislation to control certain intelligence activities.

In 1983, congressional inquiry into a proposal to consolidate border inspection operations of the U.S. Customs Service and the U.S. Immigration and Naturalization Service raised questions about the executive's authority to make such a change without new legislation. In 1987, oversight efforts disclosed statutory violations in the executive branch's secret arms sales to Iran and the diversion of arms profits to anti-government forces in Nicaragua, known as the *contras*. Congressional findings resulted in proposed legislation to prevent similar occurrences.

Наглядові повноваження Конгресу не раз дозволяли усунути чиновників з посад, змінити законодавчі положення і забезпечити нові форми законодавчого контролю над виконавчою владою. Наприклад, у 1949 році спеціальні слідчі підкомітети Сенату виявили корупцію серед високопосадових чиновників в адміністрації Трумена. Це призвело до реорганізації деяких відомств і створення спеціальної комісії Білого дому з вивчення корупції в уряді.

Телетрансляція слухань Сенатського комітету з міжнародних відносин у кінці 1960-х років допомогла мобілізувати рух проти війни у В'єтнамі. Розслідування Конгресу у Вотергейтській справі 1973 року викрило чиновників Білого дому, які протиправно скористалися службовим становищем з метою політичної вигоди; процедура імпичменту Судового комітету Палати представників проти Річарда Ніксона в наступному році поклала край його президентству. Розслідування окремих комітетів у 1975 і 1976 роках виявили серйозні зловживання з боку спецслужб й ініціювали нове законодавство з метою контролю деяких видів розвідувальної діяльності.

У 1983 році в ході розслідування Конгресом пропозиції про об'єднання операцій прикордонного контролю Митної служби США і Служби імміграції та натуралізації США виникли питання про право виконавчої влади вносити такі зміни без нового законодавства. У 1987 році наглядові заходи Конгресу виявили порушення законодавства при таємному продажі зброї виконавчою владою Ірану і спрямування доходів від продажу зброї антиурядовим силам в Нікарагуа, відомим як «контрас». Висновки Конгресу призвели до прийняття законопроекту, що мав запобігати подібним випадкам.

Investigation by a bipartisan congressional commission and subsequent Senate hearings in 1996 and 1997 uncovered instances of abuse and mismanagement in the Internal Revenue Service (IRS), the federal agency responsible for collecting income tax payments.

The Senate Finance Committee heard testimony from IRS agents who claimed that the pressure on them to recover unpaid taxes was so great that taxpayers were sometimes harassed and from citizens who said they were wrongly accused and aggressively pursued by the IRS for failure to pay taxes. In 1998, the Congress passed IRS reform legislation that created an independent oversight board and expanded taxpayers' protections, which included shifting the burden of proof in tax disputes from the taxpayer to the IRS.

Time and again, the oversight power of Congress has proven to be an essential check in monitoring the presidency and controlling public policy.

Organization and Operations

Congressional oversight refers to the review, monitoring, and supervision of federal agencies, programs, activities, and policy implementation.

Congress exercises this power largely through its standing committee system. However, oversight, which dates to the earliest days of the Republic, also occurs in a wide variety of congressional activities and contexts. These include authorization, appropriations, investigative, and legislative hearings by standing committees; specialized investigations by select committees; and

Розслідування, проведене двопартійною комісією Конгресу, і наступні слухання у Сенаті в 1996 і 1997 роках виявили зловживання і безгосподарність в Податковому управлінні США (IRS), федеральному агентстві, відповідальному за збір податку на прибуток. Фінансовий комітет Сенату заслухав агентів IRS, які стверджували, що тиск на них з метою стягнення несплачених податків був настільки значним, що їм доводилося залякувати платників податків, а також свідчення громадян про те, що IRS безпідставно звинуватило їх у несплаті податків і піддало переслідуванням. У 1998 році Конгрес прийняв закон про реформу Податкового управління, за яким була створена незалежна контрольна рада і впроваджено розширені заходи щодо захисту платників податків, в т.ч. перенесено тягар доведення в податкових суперечках з платника податків на IRS.

Наглядові повноваження Конгресу неодноразово виявлялися необхідними для моніторингу дій Президента і контролю над державною політикою.

Організація і діяльність

Нагляд Конгресу полягає в розгляді, моніторингу й контролі діяльності федеральних відомств, програм, заходів та методів імплементації законодавства.

Конгрес реалізує ці повноваження в основному через систему постійних комітетів. Однак нагляд, що його здійснює Конгрес із перших днів Республіки, виявляється в найрізноманітніших заходах і контекстах. Він включає дозволи на витрати, асигнування, слідчі і законодавчі слухання постійних комітетів; спеціалізовані розслідування в окремих комітетах; а також

reviews and studies by congressional support agencies and staff. Congress's oversight authority derives from its "implied" powers in the Constitution, public laws, and House and Senate rules.

It is an integral part of the American system of checks and balances. Principles and Purposes Underlying the legislature's ability to oversee the executive branch are democratic principles as well as practical purposes.

Powers and Prerogatives

The U.S. Constitution. Although the Constitution grants no formal, express authority to oversee or investigate the executive or program administration, oversight is implied in Congress's impressive array of enumerated powers.

The legislature is authorized to appropriate funds; raise and support armies; provide for and maintain a navy; declare war; provide for organizing and calling forth the national guard; regulate interstate and foreign commerce; establish post offices and post roads; advise and consent on treaties and presidential nominations (Senate); and impeach (House) and try (Senate) the President, Vice President, and civil officers for treason, bribery, or other high crimes and misdemeanors.

Reinforcing these powers is Congress's broad authority "to make all laws which shall be necessary and proper for carrying into execution the foregoing powers, and all other powers vested by this Constitution in the Government of the United States, or in any Department or Officer thereof."

огляди та дослідження силами служб підтримки та співробітників апарату Конгресу. Наглядові повноваження Конгресу випливають з його прав, непрямо відображених у Конституції, публічних законах і правилах Палати представників і Сенату.

Це невід'ємна частина американської системи стримувань і противаг. В основі здатності законодавчої влади здійснювати нагляд за виконавчою владою лежать як демократичні принципи, так і практичні міркування.

Повноваження і прерогативи

Конституція США. Хоча Конституція не надає будь-яких офіційних, явних повноважень з нагляду або розслідування діяльності виконавчої влади або управління державними програмами, такий нагляд впливає з вражаючої широти повноважень Конгресу. Так, законодавчий орган уповноважений асигнувати кошти; створювати і підтримувати армію; забезпечувати і утримувати флот; оголошувати війну; забезпечувати організацію і використовувати сили національної гвардії; регулювати торгівлю між штатами і зовнішню торгівлю; створювати поштові відділення та поштові дороги; консультувати і ратифікувати державні договори, затверджувати кандидатури на пости, висунуті Президентом (Сенат); оголошувати імпічмент (Палата представників) і судити (Сенат) Президента, Віце-президента і цивільних посадових осіб за державну зраду, хабарництво та інші тяжкі злочини і проступки. Підкріплює ці повноваження загальне право Конгресу «видавати всі закони, які будуть необхідні і доречні для приведення у виконання вищевказаних повноважень, а також всіх інших повноважень, наданих даною Конституцією уряду Сполучених Штатів або будь-якому його Департаменту або Посадовцю».

The authority to oversee derives from these constitutional powers. Congress could not carry them out reasonably or responsibly without knowing what the executive is doing; how programs are being administered, by whom, and at what cost; and whether officials are obeying the law and complying with legislative intent. The Supreme Court has legitimated Congress's investigative power, subject to constitutional safeguards for civil liberties. In 1927, the Court found that, in investigating the administration of the Department of Justice, Congress was considering a subject "on which legislation could be had or would be materially aided by the information which the investigation was calculated to elicit."

Besides these general powers, numerous statutes direct the executive to furnish information to or consult with Congress. For example, the Government Performance and Results Act of 1993 (P.L. 103-62) requires agencies to consult with Congress on their strategic plans and report annually on performance plans, goals, and results. In fact, more than 2,000 reports are submitted each year to Congress by federal departments, agencies, commissions, bureaus, and offices. Inspectors general (IGs), for instance, report their findings about waste, fraud, and abuse, and their recommendations for corrective action, periodically to the agency head and Congress. The IGs are also instructed to issue special reports concerning particularly serious and flagrant problems immediately to the agency head, who transmits them unaltered to Congress within seven days. Inspectors general also communicate with Members, committees, and staff of Congress in other ways, including testimony at hearings, in-person meetings, and written and electronic communications. The Reports Consolidation Act of 2000 (P.L. 106-531), moreover,

Право здійснювати нагляд є похідним від цих конституційних повноважень. Конгрес не міг би виконувати їх розумно і відповідально, не знаючи, що робить виконавча влада, як, хто і якою ціною виконує державні програми, чи підкоряються чиновники законам, чи діють вони згідно з намірами законодавця. Верховний суд узаконив повноваження Конгресу з проведення розслідувань за умови дотримання конституційних гарантій громадянських свобод. У 1927 році Суд прийшов до висновку, що при розслідуванні діяльності Міністерства юстиції Конгрес розглядав питання, «законодавство з якого можна було б прийняти або істотно вдосконалити завдяки даним, які розраховувало отримати слідство».

Крім цих загальних повноважень, багато законів зобов'язують виконавчу владу надавати Конгресу інформацію або консультиватися з ним. Наприклад, Закон про ефективність і результати діяльності уряду 1993 року (Публічний закон 103-62) вимагає, щоб відомства консулювалися з Конгресом щодо своїх стратегічних планів і щорічно звітували про плани, цілі та результати діяльності. Федеральні департаменти, агенції, комісії, бюро й офіси щорічно подають до Конгресу більше 2000 доповідей. Наприклад, генеральні ревізори періодично повідомляють очільникам своїх відомств і Конгресу про випадки марнотратства, шахрайства та зловживань, а також надають рекомендації щодо коригуючих дій. Їм же доручено негайно направляти спеціальні доповіді про особливо серйозні, нагальні проблеми керівнику свого відомства, який зобов'язаний без будь-яких змін передати їх Конгресу протягом семи днів. Генеральні ревізори спілкуються з комітетами, членами та співробітниками Конгресу під час слухань та особистих зустрічей, а також звичайною та

instructs the IGs to identify and describe their agencies' most serious management and performance challenges and briefly assess progress in addressing them. This new requirement is to be part of a larger effort by individual agencies to consolidate their numerous reports on financial and performance management matters into a single annual report. The aim is to enhance coordination and efficiency within the agencies; improve the quality of relevant information; and provide it in a more meaningful and useful format for Congress, the President, and the public.

House and Senate Rules

Chamber rules also reinforce the oversight function. House and Senate rules, for instance, provide for "special oversight" or comprehensive policy oversight, respectively, for specified committees over matters that relate to their authorizing jurisdiction.

House rules also direct each standing committee to require its subcommittees to conduct oversight or to establish an oversight subcommittee for this purpose. House rules also call for each committee to submit an oversight agenda, listing its prospective oversight topics for the ensuing Congress, to the House Committee on Oversight and Government Reform, which reports the oversight plans to the House, and the Committee on House Administration.

The House Oversight and Government Reform Committee and the Senate Homeland Security and Governmental Affairs Committee, which have oversight jurisdiction

електронною поштою. Крім того, Закон про консолідацію звітів 2000 року (П. з. 106-531) наказує їм виявляти і повідомляти про серйозні проблеми в управлінні та роботі своїх установ і коротко оцінювати прогрес у їх вирішенні. Ця нова вимога має стати частиною масштабніших зусиль окремих установ з об'єднання численних доповідей з фінансів і діяльності відомств в єдиний річний звіт. Мета полягає в тому, щоб поліпшити координацію і ефективність в межах відомств; підвищити якість інформації; представити її Конгресу, Президенту і громадськості у зрозумілішому і кориснішому форматі.

Правила Палати представників і Сенату

Правила обох палат також підсилюють наглядову функцію Конгресу. Так, правила і Палати представників, і Сенату передбачають відповідно «особливий нагляд» і «всеосяжний нагляд за дотриманням законодавства» для конкретних комітетів з питань, що належать до їх юрисдикції.

Правила Палати представників також наказують всім постійним комітетам вимагати від підкомітетів здійснення нагляду або створення окремого наглядового підкомітету. Правила Палати представників вимагають також, щоб кожний комітет подавав порядок денний і перелік тем своїх наглядових заходів під час майбутнього Конгресу Комітетові Палати представників з нагляду та урядової реформи, який потім інформує про ці плани Палату, і Адміністративному комітету Палати представників.

Комітет Палати представників з нагляду та урядової реформи і Комітет Сенату з внутрішньої безпеки і державних справ здійснюють наглядову юрисдикцію

over virtually the entire federal government, furthermore, are authorized to review and study the operation of government activities to determine their economy and efficiency and to submit recommendations based on GAO reports to the House and the Senate, respectively.

In addition, the House Oversight and Government Reform Committee may conduct an investigation of any matter. For any investigation it does conduct, the committee shall provide its findings and recommendations to any other standing committee that has jurisdiction over the matter.

Activities and Avenues

Oversight occurs through a wide variety of congressional activities and avenues. Some of the most publicized are the comparatively rare investigations by select committees into major scandals or into executive branch operations gone awry. Cases in point are temporary select committee inquiries into: Homeland Security matters following the terrorist attacks on September 11, 2001; China's acquisition of U.S. nuclear weapons information, in 1999; the Iran-Contra affair, in 1987; intelligence agency abuses, in 1975-1976, and "Watergate," in 1973-1974. The precedent for this kind of oversight actually goes back two centuries: in 1792, a special House committee investigated the ignominious defeat of an Army force by confederated Indian tribes.

By comparison to these select panel investigations, other congressional inquiries in recent Congresses—into intelligence information and its sharing among federal agencies prior to the 9/11 attacks, U.S. intelligence about weapons of mass

практично над усім федеральним урядом. Крім того, вони уповноважені розглядати і вивчати діяльність уряду з метою визначення її економічності та ефективності і відповідно представляти на основі доповідей Рахункової палати свої рекомендації Палаті представників і Сенату.

На додаток до цього Комітет Палати представників з нагляду та урядової реформи може провести розслідування з будь-якого питання. Комітет повинен представити свої висновки та рекомендації з будь-якого розслідування, яке провадить, будь-якому іншому постійному комітету, що має юрисдикцію щодо даного питання.

Види і напрямки діяльності

Конгрес здійснює нагляд різними способами. Серед тих, що висвітлюватимуться найширше, – порівняно нечасті розслідування гучних скандалів і невдалих операцій тих чи інших відомств, що їх провадять спеціальні комітети. Йдеться про розслідування силами тимчасових комітетів: питань національної безпеки після терористичних атак 11 вересня 2001 року; отримання Китаєм інформації про ядерну зброю США у 1999 році; справи «Іран-контрас» у 1987 році; зловживань розвідувальних служб у 1975–1976 і Вотергейтського скандалу в 1973–1974 роках. Такий нагляд має двохсотлітню історію: ще у 1792 році спеціальний комітет Палати представників розслідував безславну поразку урядових військ в битві з об'єднаними силами індіанських племен.

На відміну від розслідувань, на чолі яких стояли спеціально створені групи конгресменів, інші розслідування в ході недавніх конгресів – з питання про те, що було відомо про підготовку терактів 11 вересня і як цими даними ділилися з іншими

destruction before the invasion of Iraq, Whitewater, access to Federal Bureau of Investigation files, and campaign financing—have relied for the most part on standing committees. The impeachment proceedings against President Clinton in 1998 in the House and in 1999 in the Senate also generated considerable oversight.

It not only encompassed the President and the White House staff, but also extended to the office of independent counsel, prompted by concerns about its authority, jurisdiction, and expenditures. Although such highly visible endeavors are significant, they usually reflect only a small portion of Congress's total oversight effort. More routine and regular review, monitoring, and supervision occur in other congressional activities and contexts. Especially important are appropriations hearings on agency budgets as well as authorization hearings for existing programs. Separately, examinations of executive operations and the implementation of programs—by congressional staff, support agencies, and specially created commissions and task forces—provide additional oversight.

федеральним відомствами, про дані розвідки США щодо зброї масового ураження перед вторгненням в Ірак, про справу «Вайтвотер», доступ до файлів ФБР і фінансування виборчих кампаній – провадили в основному постійні комітети. В ході імпичменту Президента Клінтона у 1998 році в Палаті представників і в 1999 році в Сенаті також був потрібний значний нагляд.

Він поширювався не тільки на Президента і співробітників Білого дому, але і на офіс незалежного юрисконсульта – через побоювання щодо його повноважень, юрисдикції і витрат. Хоча такі зусилля мають значення, вони зазвичай відображають лише малу частину загальних дій Конгресу з нагляду. Набагато буденніший і регулярний аналіз, моніторинг і нагляд Конгресу присутні в ході інших заходів і в іншому контексті. Особливо важливі слухання з бюджетних асигнувань відомствам та утвердження фінансування постійних програм. Крім того, перевірка діяльності виконавчої влади і імплементації програм, що її здійснюють працівники апарату Конгресу, його допоміжні агенції, спеціально створені комісії та цільові групи, покликана здійснювати додатковий нагляд.

FROM: CRS Publication

З публікацій Дослідницької служби Конгресу (CRS)

CONGRESSIONAL SALARIES AND ALLOWANCES: IN BRIEF

ЗАРПЛАТИ ТА ПЛЪГИ В КОНГРЕСІ: ЦИФРИ ТА ФАКТИ

The compensation for most Senators, Representatives, Delegates, and the Resident Commissioner from Puerto Rico is \$174,000. The only exceptions include the Speaker of the House (salary of \$223,500) and the President pro tempore of the Senate and the majority and minority leaders in the House and Senate (salary of \$193,400).

Для більшості сенаторів, членів Палати представників, делегатів та Постійного уповноваженого Пуерто-Ріко річний оклад становить 174 000 дол. Єдиними винятками є Спікер Палати представників (223 500 дол.) і Тимчасовий голова Сенату, а також лідери більшості і меншості в Палаті представників і Сенаті (193 400 дол.).

Member pay has historically been the subject of considerable debate and discussion, as well as occasional confusion. Members of Congress receive salaries only during the terms for which they are elected. They do not receive salaries beyond their terms of office. Members of Congress do not receive additional compensation for service on committees, and they are not eligible for housing or per diem allowances for expenses incurred in Washington, DC. Finally, neither Members of Congress nor their families are exempt from the repayment of student loans.

Історично винагорода законодавців була предметом дебатів і дискусій, а іноді і плутанини. Члени Конгресу отримують винагороду лише протягом терміну, на який обираються. Вони не отримують платні понад строк своїх повноважень. Члени Конгресу не отримують також додаткової компенсації за роботу в комітетах і не мають права на безоплатне житло або добові на витрати у Вашингтоні. І, нарешті, ні члени Конгресу, ні члени їхніх сімей не звільняються від виплати студентських кредитів.

Although both the House and Senate have established student loan repayment programs for employee recruitment and retention purposes, these programs are subject to a number of regulations—including service agreements and annual and lifetime benefit maximums—and Members of Congress are not eligible to participate.

Хоча і Палата представників, і Сенат заснували програми погашення студентських кредитів для цілей винайму й утримання співробітників, ці програми підпадають під дію ряду нормативних актів, включаючи положення трудових контрактів і максимальні річний й довічний соц. пакет, і члени Конгресу не мають права брати в них участь.

Outside Earned Income Limits

Permissible “outside earned income” for Representatives and Senators is limited to 15% of the annual rate of basic pay for level II of the Executive Schedule. According to the House Ethics Committee and Senate Ethics Committee, the 2016 limit is \$27,495. Certain types of outside earned income, however, are prohibited.

Prohibition on Honoraria

Representatives and Senators are prohibited from accepting honoraria. The acceptance of honoraria by Representatives was prohibited effective January 1, 1991.⁷ The acceptance of honoraria by Senators was prohibited effective August 14, 1991.

The Members’ Representational Allowance (MRA): Supporting Personnel, Office Expenses, Travel to the District, and Mail for Members of the House

The Members’ Representational Allowance (MRA) is available to support Representatives in their official and representational duties.¹⁵ The MRA may be used for official expenses including, for example, staff, travel, mail, office equipment, district office rental, stationery, and other office supplies. The MRA is also subject to a number of restrictions. For example, the MRA may not be used to defray any personal or campaign-related expenses.

A Member is also prohibited from using campaign funds (except where authorized by the Committee on Ethics) or committee funds to pay for expenses related to official representational duties; using an unofficial

Обмеження на додатковий заробіток

Припустимий зовнішній дохід для членів Палати представників та сенаторів обмежено 15% від річної базової ставки за Шкалою розмірів винагороди вищих державних службовців II рангу. За даними Комітету з етики Палати представників та Комітету з етики Сенату, ліміт на 2016 рік становив 27 495 дол. Однак деякі види зовнішнього заробітку заборонено повністю.

Заборона на гонорари

Членам Палати і Сенату заборонено отримувати гонорари. Прийняття гонорарів членами Палати було заборонено з 1 січня 1991 р., сенаторами – з 14 серпня того ж року.

Представницька допомога для членів Палати (MRA): допоміжний персонал, офісні витрати, поїздки в округ та службова пошта

Представницька допомога для членів Палати (MRA) надається на виконання офіційних і представницьких обов'язків. MRA може використовуватися для офісних витрат, включаючи, наприклад, персонал, поїздки, пошту, офісне обладнання, оренду окружного офісу, канцелярське приладдя та ін. MRA також підпадає під ряд обмежень. Наприклад, ці кошти не можуть використовуватися для покриття будь-яких особистих витрат або витрат, пов'язаних з виборчою кампанією.

Конгресменам забороняється також використовувати кошти виборчої кампанії (за винятком випадків, коли це дозволено Комітетом з етики) або кошти комітету для оплати витрат, пов'язаних з офіційними

office account; accepting funds or assistance from a private source for an official activity; or using personal funds to pay for franked mail.

A Member is responsible for personally paying for any expenses that are in excess of the authorized MRA level or that are not reimbursable under regulations of the Committee on House Administration.

The MRA for each Representative is calculated based on three components, including

- personnel, which is the same for each Member (\$944,671 for each Member in 2017);
- official office expenses, which varies among Members due to variations in the distance between a Member's district and Washington, DC, and the cost of General Services Administration office rental space in the district;
- official (franked) mail, which varies among Members based on the number of nonbusiness addresses in the district.

The three components are combined and result in a single MRA authorization for each Representative that can be used to pay for any type of official expense. For example, each Representative can choose how much to allocate to travel versus personnel or supplies. The MRA for each Member is authorized from January 3 of each year through January 2 of the following year. These allowances are authorized in statute and regulated and adjusted by the Committee on House Administration.

представницькими обов'язками; використовувати будь-який неофіційний офісний рахунок; приймати кошти або допомогу з приватного джерела для офіційної діяльності; використовувати особисті кошти для оплати франкованої пошти.

Член Палати зобов'язаний особисто оплачувати будь-які витрати, що перевищують затверджений рівень MRA або не підлягають відшкодуванню відповідно до положень Комітету з управління Палати представників.

MRA для кожного члена Палати представників розраховується на основі трьох складових, включаючи

- персонал, який є однаковим для кожного члена Палати (\$944 671 для кожного члена Палати в 2017 році);
- офіційні офісні витрати, які різняться для членів Конгресу через відмінності у відстані між округами членів Палати і Вашингтоном, так само як і вартість оренди офісних приміщень Адміністрацією загальних служб (GSA) в його/її окрузі;
- офіційна (франкована) пошта – ця величина залежить від кількості некомерційних адрес в окрузі.

Ці три складові об'єднуються в єдиний дозвіл з MRA для кожного представника, який може бути використано для оплати будь-якого виду офіційних витрат. Наприклад, кожний член Палати представників може вибрати, скільки виділяти на поїздки, а скільки на персонал або офісні витрати. MRA для кожного члена Палати затверджується з 3 січня кожного року по 2 січня наступного року. Ці виплати затверджуються законом і регулюються й коригуються Комітетом з адміністративного управління Палатою представників.

Limitation on Number of Employees Hired by the MRA

Each Member may use the MRA to employ no more than 18 permanent employees, a level that has remained unchanged since 1975.

A Member may employ up to four additional employees if they fall into one of the following categories:

1. part-time employees,
2. shared employees,
3. interns receiving pay,
4. employees on leave without pay, and
5. temporary employees.

The Senators' Official Personnel and Office Expense Account (SOPOEA): Supporting Personnel, Office Expenses, and Mail for U.S. Senators

The Senators' Official Personnel and Office Expense Account (SOPOEA) is available to assist Senators in their official and representational duties. The allowance is provided for the fiscal year.

The preliminary list of SOPOEA levels contained in the Senate report accompanying the FY2018 legislative branch appropriations bill shows a range of \$3,192,760 to \$5,052,317. The average allowance is \$3,467,971.

The SOPOEA for each Senator is calculated based on three components, including

- the administrative and clerical assistance allowance, which varies by state population. The preliminary figures in the FY2018 Senate report, show this allowance varies from \$2,587,374 for a Senator representing a state

Обмеження кількості співробітників, найнятих за MRA

Кожний член Палати представників може використовувати MRA для винайму не більше 18 постійних співробітників; цей рівень залишається незмінним з 1975 року.

Член Палати може винайняти до чотирьох додаткових співробітників, якщо вони належать до однієї з таких категорій:

1. працівники, зайняті неповний робочий день,
2. «сумісники», що працюють у двох чи більше офісах Палати
3. стажери, що отримують зарплату,
4. працівники, які перебувають у відпустці без збереження заробітної плати,
5. тимчасові робітники.

Офіційний рахунок для оплати персоналу та офісних витрат сенаторів (SOPOEA): допоміжний персонал, офісні витрати і пошта сенаторів США

Офіційний рахунок для оплати персоналу та службових витрат сенаторів (SOPOEA) надається для допомоги сенаторам у виконанні їхніх офіційних та представницьких обов'язків, кожного разу на один фінансовий рік. Попередній список рівнів SOPOEA, що міститься у звіті Сенату, який супроводжував законопроект про асигнування для законодавчої гілки влади на 2018 фінансовий рік, показує діапазон від 3 192 760 до 5 052 317 дол. Середня допомога за SOPOEA становить 3 467 971 дол.

SOPOEA для кожного сенатора розраховується на основі трьох складових, включаючи

- адміністративну та канцелярську допомогу, яка залежить від чисельності населення штату. Попередні цифри в звіті Сенату за 2018 фінансовий рік показують, що ця допомога варіює від 2 587 374 дол.

with a population under 5 million to \$4,112,084 for a Senator representing a state with a population of 28 million or more;

- the legislative assistance allowance, which is the same for all Senators. According to the FY2018 Senate report, the legislative assistance component of the SOPOEA is \$482,958; and
- the official office expense allowance, which varies by state depending on the distance between Washington, DC, and the home state, the population of the state, and the official (franked) mail allocation. The FY2018 office expense allowance component ranges from \$122,428 to \$457,275.

The three components result in a single SOPOEA authorization for each Senator that can be used to pay for any type of official expense. For example, each Senator can choose how much to allocate to travel versus personnel or supplies.

Other Allowances Office Space in States, Including Mobile Office Space

Each Senator is authorized home state office space in federal buildings.

In the event suitable office space is not available in a federal building, other office space may be secured.

The cost of private space is not to exceed the highest rate per square foot charged by the General Services Administration (GSA).

The aggregate square footage of office space that can be secured for a Senator ranges from 5,000 square feet, if the population of the state is less than 3 million, to 8,200 square feet, if the state's population is 17 million or more.

There is no restriction on the number of offices.

Each Senator may lease one mobile office for use only in the state he or she represents,

для сенатора, який представляє штат з населенням менше 5 млн осіб, до 4 112 084 дол. для сенатора від штату з населенням 28 млн і більше;

• законодавчу допомогу, однакову для всіх senatorів. Згідно зі звітом Сенату за 2018 фінансовий рік, законодавча допомога за SOPOEA становила 482 958 дол.

• допомогу на службовий офіс, яка також відрізняється від штату до штату залежно від відстані між Вашингтоном і штатом сенатора, населення штату та обсягу службової (франкованої) пошти. Цей компонент у 2018 році коливався від 122 428 до 457 275 дол.

Ці три складові зводяться в єдиний дозвіл з SOPOEA для кожного сенатора, який може бути використано для оплати будь-якого виду офіційних витрат. Наприклад, кожний сенатор може вибрати, скільки виділяти на поїздки, скільки на персонал або офісні витрати.

Допомога на офісні приміщення у своєму штаті, включаючи мобільні офісні приміщення

Кожний сенатор має право займати службові приміщення у федеральних будівлях в своєму штаті. У разі відсутності відповідного офісного приміщення в федеральних будівлях можуть бути забезпечені інші офісні приміщення. Вартість приватного приміщення не повинна перевищувати найвищу ставку за квадратний фут офісної площі, що стягується Адміністрацією загальних служб (GSA). Сукупна площа офісних приміщень для одного сенатора коливається від 5000 кв. футів (465 кв. м), якщо населення штату становить менше 3 млн осіб, та до 8200 кв. футів, якщо воно дорівнює або перевищує 17 млн. Обмежень за кількістю офісів немає.

subject to limitations on the terms of the lease, the maximum annual rental payment, and reimbursable operating costs.

No payment may be made for expenses incurred during the 60 days preceding a contested election.

Furniture and Furnishings in Washington, DC

Each Senator is authorized furniture and furnishings from an approved list. Furniture and furnishings are supplied and maintained by the Architect of the Capitol (for spaces in Senate office buildings) and the Senate Sergeant at Arms (for offices in the Capitol). Additional furnishings can be purchased through the Senate stationery store.

Furniture and Furnishings in State Offices

Each Senator is authorized \$40,000 for state office furniture and furnishings for one or more offices, if the aggregate square footage of office space does not exceed 5,000 square feet. The base authorization is increased by \$1,000 for each authorized additional incremental increase in office space of 200 square feet. Pursuant to the FY2000 Legislative Branch Appropriations Act, this allowance automatically increases at the beginning of each Congress to reflect inflation.

The aggregate dollar amount is the maximum value of furniture and furnishings to be provided by GSA for state office use at any one time. Furniture and furnishings remain GSA property. Office Equipment in Washington, DC, and State Offices Each Senator may use certain basic office

Кожний сенатор може орендувати один мобільний офіс (для використання тільки в тому штаті, який він/вона представляє), з урахуванням обмежень на умови оренди, максимальну річну орендну плату та відшкодовувати експлуатаційні витрати. Витрати, понесені протягом 60 днів, що передують оспорюваним виборам, не оплачуються.

Меблі та інші предмети офісної обстановки у Вашингтоні

Кожному сенаторові дозволено меблі та інші предмети обстановки із затвердженого списку. Меблі та інші предмети обстановки надаються та обслуговуються Архітектором Капітолію (для приміщень в адміністративних будівлях Сенату) і Парламентським приставом Сенату (для офісів у Капітолії). Додаткові меблі можна придбати в магазині офісних товарів Сенату.

Меблі та інші предмети обстановки в офісах у штаті

Кожний сенатор має право на 40 000 дол. для меблів та інших предметів обстановки для одного або декількох офісів у своєму штаті, якщо їхня загальна площа не перевищує 5000 кв. футів. Ця базова допомога збільшується на 1000 дол. за кожне санкціоноване збільшення офісних площ на 200 кв. футів. Відповідно до Закону про асигнування для законодавчої гілки влади на 2000 фін. рік ця надбавка автоматично збільшується на початку кожного Конгресу, щоб урахувати інфляцію.

Сукупна сума в доларах – це максимальна вартість меблів та інших предметів обстановки, які можуть бути надані GSA для використання в офісі сенатора в його/її штаті в будь-який момент часу. Меблі та інші предмети обстановки залишаються власністю GSA. Щодо офісного

equipment allocated in accordance with the population of the state he or she represents and other criteria established by the Senate Committee on Rules and Administration.

обладнання у Вашингтоні та офісах у своєму штаті, то кожен сенатор може використовувати базове офісне обладнання, що виділяється відповідно до кількості населення штату, який він/вона представляє, та інших критеріїв, встановлених сенатським Комітетом з регламенту та управління.

Table 1 and Table 2 list the compensation for Members of Congress, officers elected by the House and Senate, and officials appointed by House and Senate leadership.

У таблицях 1 і 2 наведено розміри грошової винагороди членам Конгресу, посадовцям, обраним Палатою представників та Сенатом, і службовцям, призначуваним керівництвом Палати представників і Сенату.

Table 1. Members, Officers, and Officials of the House: Selected Salaries

Таблиця 1. Члени, посадовці та службовці Палати представників (вибірково):

Speaker of the House \$223,500 per annum
Majority and Minority Leaders \$193,400 per annum
All other Representatives (including Delegates and Resident Commissioner From Puerto Rico) \$174,000 per annum
Chief Administrative Officer \$172,500 per annum
Clerk of the House \$172,500 per annum
Sergeant at Arms \$172,500 per annum
Chaplain \$172,500 per annum
Legislative Counsel \$172,500 per annum
Law Revision Counsel \$172,500 per annum
Parliamentarian \$172,500 per annum
Inspector General \$172,500 per annum
Director, Interparliamentary Affairs \$172,500 per annum
General Counsel to the House \$172,500 per annum

Спікер Палати представників 223 500 дол. на рік
Лідери більшості та меншості 193 400 дол. на рік
Усі інші члени Палати представників (включаючи делегатів та Постійного уповноваженого Пуерто-Ріко) 174 000 дол. на рік
Головний адміністративний співробітник 172 500 дол. на рік
Секретар Палати 172 500 дол. на рік
Парламентський пристав 172 500 дол. на рік
Капелан 172 500 дол. на рік
Юрисконсульт із законодавчих питань 172 500 дол. на рік
Юрисконсульт із перегляду законодавства 172 500 дол. на рік
Експерт із парламентської практики 172 500 дол. на рік
Ревізор 172 500 дол. на рік
Директор з міжпарламентських зв'язків 172 500 дол. на рік
Генеральний юрисконсульт Палати представників 172 500 дол. на рік

Table 2. Members, Officers, and Officials of the Senate: Selected Salaries

President pro tempore	\$193,400 per annum
Majority and Minority Leaders	\$193,400 per annum
All other Senators	\$174,000 per annum
Secretary of the Senate	\$172,500 per annum
Sergeant at Arms and Doorkeeper	\$172,500 per annum
Legislative Counsel	\$172,500 per annum
Legal Counsel	\$172,500 per annum
Parliamentarian	\$171,315 per annum
Chaplain	\$160,787 per annum

Compensation Limits: Committee and Member Office Employees

The salary of Members of Congress has been frozen since 2009, and the maximum annual salary for many categories of congressional staff has also remained unchanged.

• House of Representatives

The maximum annual salary for employees of committees is \$172,500 for up to three staff members (two majority and one minority); \$170,696 for up to nine staff members (six majority and three minority); and a maximum of \$168,411 for other staff.

The salary of an employee in a Member office may not exceed an annual rate of \$168,411.

• Senate

The maximum annual salary for committee employees is \$171,315. The salary of an employee in a Senator's office may not exceed an annual rate of \$169,459.

Таблиця 2. Члени, посадовці та службовці Сенату (вибірково):

Тимчасовий президент	193 400 дол. на рік
Лідери більшості та меншості	193 400 дол. на рік
Всі інші сенатори	174 000 дол. на рік.
Секретар Сенату	172 500 дол. на рік
Парламентський пристав і комендант приміщень	172 500 дол. на рік
Юрисконсульт із законодавчих питань	172 500 дол. на рік
Юрисконсульт	172 500 дол. на рік
Експерт із парламентської практики	171 315 дол. на рік
Капелан	160 787 дол. на рік

Межі грошової винагороди: співробітники комітетів і апарату членів Конгресу

Зарплату членів Конгресу заморожено з 2009 року, і максимальна річна зарплата для багатьох категорій співробітників Конгресу також залишилася незмінною.

• Палата представників

Максимальний річний оклад співробітника комітетів становить 172 500 дол., коли в апараті комітету троє постійних співробітників (два для більшості і один для меншості); 170 696 дол. для дев'яти співробітників (шість для більшості і три для меншості); і максимум 168 411 дол. в інших випадках. Заробітна плата співробітника апарату члена Палати не може перевищувати річної ставки в розмірі 168 411 дол.

• Сенат

Максимальний річний оклад співробітника комітету становить 171 315 дол. Зарплата співробітника офісу сенатора не може перевищувати річної ставки 169 459 дол.

LOBBYING. FOREIGN AGENTS REGISTRATION ACT

CRS: an overview of legal provisions and congressional ethics rules (EXCERPTS)

This report provides a brief overview and summary of the federal laws, ethics rules, and regulations which may be relevant to the activities of those who lobby the United States Congress. The report provides a summary discussion of the federal lobbying registration and disclosure requirements of the Lobbying Disclosure Act of 1995, as amended by the “Honest Leadership and Open Government Act of 2007”

The Lobbying Disclosure Act of 1995 was enacted to replace a nearly 50-year old lobbying registration law that was seen as vague and inadequate.

The current lobbying registration and disclosure provisions establish clearer criteria and thresholds for determining when an organization should register its employees or staff as lobbyists or when a lobbying firm or individual lobbyist needs to register and identify clients.

The act is directed at professional lobbyists, that is, those who receive payments to lobby for an employer or a client, and requires the registration and reporting of certain identifying information and general, broad financial data. In addition to the Lobbying Disclosure Act, the Foreign Agents Registration Act requires the registration and reporting from those who act as agents of a foreign government or foreign

ЛОБІЗМ. ЗАКОН ПРО РЕЄСТРАЦІЮ ІНОЗЕМНИХ АГЕНТІВ

Дослідницька Служба Конгресу: огляд правових положень та етичних норм конгресу (ВИТЯГИ)

У цьому звіті подано короткий огляд і виклад федеральних законів, етичних норм і нормативних положень, які можуть стосуватися діяльності лобістів у Конгресі США. У звіті подано короткий огляд реєстрації лобістів на федеральному рівні та вимог щодо розкриття інформації відповідно до Закону про розкриття лобістської діяльності 1995 року, з поправками, внесеними Законом про чесне лідерство і відкритий уряд 2007 року.

Закон про розкриття лобістської діяльності 1995 року було прийнято замість майже 50-річного на той час закону про реєстрацію лобістів, який вважався нечітким і недосконалим. Діючі положення про реєстрацію та розкриття лобістської діяльності встановлюють чіткіші критерії та обмеження щодо того, в яких випадках організація повинна реєструвати своїх співробітників або персонал в якості лобістів і коли лобістська фірма або індивідуальний лобіст повинні реєструватися і називати своїх клієнтів. Закон стосується професійних лобістів, тобто тих, хто отримує плату за лобіювання інтересів працедавця або клієнта, і зобов'язує реєструватися й надавати певну ідентифікуючу інформацію і загальні, розширені фінансові дані. На додаток до Закону про розкриття лобістської діяльності, Закон про реєстрацію іноземних агентів (FARA) вимагає реєстрації та

political party, and who engage in “lobbying” or other similar political advocacy activities on behalf of their foreign principal.

звітності від усіх тих, хто діє в якості агентів іноземного уряду або іноземної політичної групи, і тих, хто займається «лобіюванням» або іншою подібною політичною адвокацією від імені свого іноземного принципала.

Various provisions of federal law have been enacted and regulations promulgated to restrict the use of any federal funds for lobbying purposes, either by the agencies of the federal government or by federal contractors or grantees.

Було прийнято різні положення федерального законодавства і нормативні акти, що обмежують використання будь-яких федеральних коштів з метою провадження лобістської діяльності як федеральними відомствами, так і федеральними підрядниками або грантоодержувачами.

There are several federal statutory laws, as well as rules of the House and Senate, which either apply to lobbying directly, or which are relevant to congressional lobbyists because the provisions bear upon a Member’s or congressional employee’s dealings with those who attempt to influence the legislative process.

Існує кілька федеральних законів, а також правил Палати представників і Сенату, які або безпосередньо стосуються лобістської діяльності, або поширюються на лобістів Конгресу, оскільки їхні положення регулюють взаємини члена або співробітника Конгресу з тими, хто намагається вплинути на законодавчий процес.

Who Is Covered Under the Act. The Lobbying Disclosure Act of 1995 is directed at so-called “professional lobbyists,” that is, those who are compensated to engage in certain lobbying activities on behalf of a client or an employer.

Хто підпадає під дію Закону. Закон про розкриття лобістської діяльності 1995 року стосується «професійних лобістів», тобто осіб, які отримують винагороду за участь у певній лобістській діяльності від імені клієнта або працедавця. Крім того, що закон поширюється тільки на тих, кому платять за лобіювання, його початкові, «урухомлюючі» положення заторкають винятково лобістську діяльність, котра передбачає «прямі» контакти з відповідними посадовими особами. Сама по собі «низова» або «масова» адвокація не урухомлює положення Закону про реєстрацію. Тобто організація, яка займається тільки масовим лобіюванням, незалежно від його масштабів, не зобов’язана реєструвати своїх членів,

In addition to covering only those who are paid to lobby, the initial “triggering” provisions of the law cover only the conduct of lobbying which involves “direct” contacts with covered officials.

The law’s registration requirements are not separately triggered by “grass roots” lobbying activities. That is, an organization which engages only in “grass roots” lobbying, regardless of the extent of “grass roots” lobbying activities, will not be required to register its members, officers or employees who

engage in such activities.

керівництво або співробітників, зайнятих цією діяльністю.

For purposes of discussing the LDA requirements, it is useful to recognize two general categories of lobbyists:

З метою обговорення вимог Закону про розкриття лобістської діяльності (далі – LDA) доцільно виділити дві загальні категорії лобістів:

- (1) “in house” lobbyists of an organization or business — employees of that organization or business who are compensated, at least in part, to lobby on its behalf; and
- (2) “outside” lobbyists — members of a lobbying firm, partnership, or sole proprietorship that engage in lobbying for “outside” clients.

- (1) лобісти «на ставці» в організації або корпорації – співробітники даної організації або корпорації, які отримують компенсацію (принаймні, частково) за лобіювання від її імені; і
- (2) «зовнішні» лобісти – члени лобістської фірми, партнерства або індивідуальні підприємці, які займаються лобіюванням для зовнішніх клієнтів.

When registration is required from a paid “lobbyist” under the lobbying law, such registration is done by the organization employing that individual/lobbyist, or by an outside lobbying firm, including an individual, sole practitioner who is a lobbyist for outside clients.

Якщо відповідно до закону про лобіювання від оплачуваного лобіста потрібна реєстрація, її здійснює організація, яка наймає дану особу/лобіста, або стороння лобістська фірма включно з індивідуальним підприємцем, який є лобістом для зовнішніх клієнтів. Підприємство або організація, в штаті яких є співробітники, які здійснюють певну лобістську діяльність від її імені (лобісти «на ставці»), повинні відповідно реєструвати й ідентифікувати своїх співробітників-лобістів. «Лобістські фірми» або організації (включно з індивідуальними лобістами), які займаються лобіюванням або мають співробітників, партнерів або помічників, які лобіюють інтереси зовнішніх клієнтів, повинні подавати документи для реєстрації у випадку кожного клієнта, якого вони представляють, вказуючи такі речі, як задіяний лобіст, клієнт, суть питання.

A business or organization which has employees who engage in a certain amount of lobbying on its behalf (“in-house” lobbyists) must thus register and identify its employee/lobbyists. “Lobbying firms” or entities (including sole practitioners) who lobby or have employees, partners or associates who lobby for “outside” clients, must file a separate registration for each client represented, identifying such things as the lobbyist, the client and the issues.

Expenditure/Income Threshold.

The previous lobby registration statute which had been enacted in 1946, as interpreted by the Supreme Court in *United States v. Harriss*, was

Поріг витрат/доходів.

Попередній законодавчий акт про реєстрацію лобістів, прийнятий 1946 року, у потрактуванні Верховного суду у справі

criticized for employing a general and equivocal test for registration and reporting, concerning whether lobbying was one's "main" or "principal purpose," and for providing no specific thresholds, or clear measures to trigger the requirements of the law.

The Lobbying Disclosure Act of 1995, as amended, however, provides more specific thresholds, triggering measures, and *de minimis* amounts.

There is a *de minimis* expense and a *de minimis* income threshold below which the requirement for registration by organizations, and by lobbying groups or firms, will not be triggered. Any organization which uses its own employees as lobbyists (in-house lobbyists) will not need to register if the organization's total *expenses* for lobbying activities do not, for the quarterly reporting period beginning January 1, 2008, exceed the statutory amount of \$10,000 (or, if past adjustments are considered, \$12,225) in the applicable three-month reporting period.

A lobbying firm (including a self-employed individual) does not need to register for a particular "outside" client if its total *income* from that client for lobbying related matters does not, for the applicable quarterly reporting period beginning January 1, 2008, exceed the statutory threshold amount of \$2,500 (or, if past adjustments are considered, \$3,000) in a 3-month filing period.

Contact and Time Threshold. A "lobbyist" under the disclosure law is an organization's employee who engages in lobbying (an "in-house" lobbyist), or is someone who works on

Сполучені Штати проти Гарріса, зазнав критики через використання занадто загальних і неоднозначних вимог щодо реєстрації та звітності, пов'язаної з тим, чи є лобіювання «основною» або «головною» метою, а також за відсутність конкретних порогових критеріїв або чітких методів для приведення в дію положень закону. Однак Закон про розкриття лобістської діяльності 1995 року з поправками передбачає конкретніші критерії щодо того, які дії підпадають під регулювання даного закону, і мінімальні порогові суми.

Існує поріг мінімальних витрат і мінімальних доходів, нижче якого вимога про реєстрацію для організацій, а також для лобістських груп або фірм є необов'язковою. Будь-яка організація, яка задіє своїх власних співробітників як лобістів («лобісти на ставці»), не буде зобов'язана проходити реєстрацію, якщо загальні витрати організації на лобістську діяльність за кварталний звітний період, що починається з 1 січня 2008 року, не перевищать встановлену законом суму \$10 000 (або, якщо враховувати останні поправки, \$12 225) за відповідний тримісячний звітний період. Лобістській фірмі (в т.ч. самозайнятому індивідуальному підприємцю) не потрібно реєструватися через конкретного «зовнішнього» клієнта, якщо загальний дохід від цього клієнта за діяльність, пов'язану з лобіюванням, у відповідний кварталний звітний період (що починається 1 січня 2008 року) не перевищує встановлену законом порогову суму в \$2500 (якщо враховувати останні поправки, \$3000) за 3-місячний звітний період.

Порогові значення за параметрами кількості контактів і витраченого часу. «Лобіст» за законом про розкриття – це співробітник організації, що займається

his or her own or for a lobbying firm and is retained by an organization or entity to lobby on its behalf (an “outside” lobbyist), who:

- makes more than one “lobbying contact,” and
- spends at least 20% of his or her total time for that employer or client on “lobbying activities” over a three- month period.

A “lobbying contact” is an oral or written communication to a covered official, including a Member of Congress, congressional staff, and certain senior executive branch officials, with respect to the formulation, modification or adoption of a federal law, rule, regulation or policy.

Thus, by definition, a “lobbying contact” involves a direct communication to policy and decision makers, and does not include indirect contacts.

Information Disclosed on Registration.

Under the act a “lobbyist” needs to be registered within 45 days after making the requisite lobbying contacts or within 45 days of being employed to make such contacts, whichever is earlier.

The required registration statements are filed with the Secretary of the Senate and the Clerk of the House, and will be made available by those offices, free to the public, over the Internet.

The information on the registrations will generally include identification of the lobbyist, or organization with employee/lobbyists; the client or employer; an identification of any foreign entity, and disclosure of its

лобістською діяльністю (лобіст на ставці в організації), або людина, що працює самостійно або на лобістську фірму, що її найняла організація або юридична особа для лобіювання від їхнього імені («зовнішній» лобіст), який:

- здійснює більш ніж один «лобістський контакт» і
- приділяє «лобістській діяльності» не менше 20% свого загального робочого часу на даного працедавця або клієнта протягом тримісячного періоду.

«Лобістський контакт» – усне або письмове спілкування з відповідною посадовою особою включно з членом Конгресу, співробітниками апарату Конгресу і деякими вищими посадовими особами виконавчої влади з питань розробки, зміни або прийняття федерального закону, норми, постанови або підзаконного акту. Таким чином, «лобістський контакт» за визначенням передбачає пряме звернення до політичних діячів та осіб, котрі несуть відповідальність за прийняття рішень, і не включає непрямі контакти.

Інформація, що розкривається при реєстрації.

Відповідно до закону, лобіст повинен зареєструватися протягом 45 днів після встановлення лобістських контактів, що підпадають під регулювання закону, або протягом 45 днів після того, як його найняли для встановлення таких контактів, залежно від того, яка дія настане раніше. Необхідну для реєстрації документацію подають Секретарю Сенату і Секретарю Палати представників, котрі оприлюднюють її у вільному доступі через Інтернет. Інформація про реєстрацію зазвичай включає ідентифікаційні дані лобіста або організації зі співробітниками-лобістами; клієнта або працедавця; ідентифікаційні дані будь-якої іноземної організації та

contributions of over \$5,000, if the foreign entity owns 20% of the client and controls, plans or supervises the activities of the client, or is an interested affiliate of the client; and a list of the “general issue areas” on which the registrant expects to engage in lobbying, and those on which he or she has already lobbied for the client or employer.

In addition to listing the “client” of a lobbyist in the case of, for example, a “coalition” or association which hires a lobbyist, identification must also be made of any organization other than that client-coalition which contributes more than \$5,000 for the lobbying activities of the lobbyist in a three-month reporting period and actively participates in the planning, supervision or control of the lobbying activities.

Quarterly Reports. Beginning in the reporting periods after January 1, 2008, lobbyists and organizations required to register under LDA are also required to file periodic reports on a quarterly basis covering the periods January 1 - March 31, April 1 - June 30, July 1 - September 30, and October 1 - December 31.

These reports are to be filed within 20 days of the end of the applicable period, and will identify the registrant/lobbyist, identify the clients, and provide any needed updates to the information in the registration; identify the specific issues upon which one lobbied, including bill numbers, earmarks, and any specific executive branch actions; employees who lobbied; Houses of Congress and federal agencies contacted; any covered interest of a foreign entity; and provide a good faith estimate of lobbying expenditures (by organizations using their own employees to lobby), or income from clients (estimated by outside lobbying firms/practitioners) in excess of \$5,000 (and rounded to the nearest \$10,000).

розкриття інформації про її внески на суму понад \$5000, якщо даній іноземній юридичній особі належить не менше 20% організації клієнта і вона контролює, планує або керує діяльністю клієнта або є його зацікавленою афілійованою компанією; а також список «основних питань», за якими особа, що реєструється, планує займатися лобістською діяльністю, і тих, за якими вона вже лобіювала інтереси даного клієнта або працедавця. Крім вказівки «клієнта» у випадку, наприклад, «коаліції» або асоціації, яка наймає лобіста, він повинен також вказати будь-яку іншу організацію (крім цього клієнта-коаліції), яка вносить більше \$5000 на лобістську діяльність даного лобіста за тримісячний звітний період і бере активну участь у плануванні, нагляді або контролі лобістської діяльності.

Квартальні звіти. Починаючи зі звітних періодів після 1 січня 2008 року, лобісти й організації, зобов'язані реєструватися відповідно до Закону про розкриття лобістської діяльності, також повинні щоквартально подавати звіти, котрі охоплюють періоди: з 1 січня по 31 березня, з 1 квітня по 30 червня, з 1 липня по 30 вересня і з 1 жовтня по 31 грудня. Ці звіти треба подати протягом 20 днів після закінчення відповідного періоду, у них має бути вказана зареєстрована особа/лобіст, клієнти, а також будь-які зміни в первинній інформації, що зазначалася при реєстрації; конкретні питання, за якими здійснювалася лобістська діяльність, включно з номерами законопроектів, цільовими асигнуваннями і конкретними діями виконавчої влади; співробітники, які здійснювали лобістську діяльність; палати Конгресу і федеральні органи виконавчої влади, з якими підтримувалися контакти; повідомляти про наявність зацікавленої іноземної особи; а також надавати сумлінний кошторис витрат на лобіювання (для організацій, що

використовують як лобістів власних працівників) або доходів від клієнтів (за оцінками зовнішніх лобістських фірм), що перевищують \$5000 (з округленням до \$10 000).

Semi-Annual Reports. The 2007 amendments to LDA included several new, additional items of expenditures, activities, and funding that are required to be disclosed and reported by registrants on a semi-annual basis. The additional items to be reported upon include:

political committees — the names of all political committees established or controlled by the lobbyist or registered organization;

campaign contributions — the name of each federal candidate or officeholder, leadership PAC, or political party committee to which contributions of more than \$200 were made in the semi-annual period;

payments for events or to entities connected with government officials

— the date, recipient, and the amount of funds disbursed (i) to pay the costs of an event to honor or recognize a covered government official; (ii) to an entity that is named for a covered legislative branch official, or to a person or entity “in recognition” of such official; (iii) to an entity established, maintained, or controlled by a covered government official, or an entity designated by such official; (iv) to pay the costs of a meeting, conference, or other similar event held by or in the name of one or more covered government officials, unless the events, expenses or payments are in a campaign context such that the funds provided are to a person required to report their receipt under the Federal Election Campaign Act (2 U.S.C. § 434);

Піврічні звіти. Поправки 2007 року до LDA містять кілька нових, додаткових статей витрат, діяльності та фінансування, які належить розкрити і вказувати у піврічних звітах зареєстрованих лобістів. Додаткові пункти, за якими необхідно подати звітність, включають:

політичні комітети – назви всіх політичних комітетів, які створили або контролюють лобісти чи зареєстрована організація;

пожертви на проведення виборчих кампаній – ім’я кожного федерального кандидата або посадової особи, Комітету політичної дії (англ. абр. PAC) або комітету політичної партії, яким за піврічний період були зроблені пожертви на суму понад 200 доларів;

оплата заходів або послуг організацій, пов’язаних з представниками органів влади – дата, одержувач і сума коштів, виплачених (i) для оплати витрат на захід на честь або на знак визнання відповідного представника органів влади; (ii) організації, названій ім’ям відповідної посадової особи законодавчої влади, або фізичній чи юридичній особі «на знак визнання» цієї посадової особи; (iii) організації, створеній, підтримуваній або контрольованій відповідною посадовою особою, або організації, що її посадова особа вказує; (iv) для оплати витрат на збори, конференцію або інший подібний захід, що його проводять один або кілька відповідних державних службовців або від їхнього імені, якщо тільки ці заходи, витрати або платежі не здійснюються у контексті проведення виборчої кампанії, що передбачало б

зобов'язання повідомляти про їхнє отримання відповідно до Закону про федеральні виборчі кампанії (2 U. S. C. § 434);

payments to presidential libraries or for inaugurations — the name of each presidential library foundation and each presidential inaugural committee to whom contributions of \$200 or more were made in the semi-annual reporting period;

платежі президентським бібліотекам або з нагоди інавгурацій – назва кожного фонду президентської бібліотеки і кожного президентського інавгураційного комітету, яким у піврічний звітний період були зроблені пожертви у розмірі \$200 і більше;

certifications concerning House and Senate gift rules — registrants are required to provide a certification that the person or organization filing (i) “has read and is familiar with” the rules of the House and Senate regarding gifts and travel, and (ii) had not provided, requested or directed that a gift or travel be offered to a Member or employee of Congress “with knowledge that the receipt of the gift would violate” the respective House or Senate rule on gifts and travel.

констатація ознайомлення з правилами Палати представників і Сенату щодо подарунків – особи, які реєструються, повинні надати свідоцтво про те, що особа або організація, котрі подають заявку (i), «прочитали і ознайомлені» з правилами Палати представників і Сенату щодо подарунків і оплати поїздок, і (ii) не надавали, не запитували і не давали вказівок про надання подарунка або оплати поїздки члена або співробітника Конгресу «з розумінням того, що отримання подарунка порушить» відповідне правило Палати представників або Сенату про подарунки та оплату поїздок.

Oral or Written Identifications to Officials Being Lobbied.

The LDA expressly requires that a lobbyist, upon the request of any “covered official” during an oral contact, provide an identification of his or her client, whether or not the lobbyist is registered under the act, and a disclosure of any interests of foreign affiliates.

If a written lobbying contact is made, the lobbyist is required on his or her own to identify any foreign entity on whose behalf the contact is being made, and any foreign entity which owns 20% of the client or organization, controls or supervises the client, or is an affiliate with a direct interest in the lobbying activities.

Усна або письмова згадка про посадових осіб – об'єктів лобіювання. Закон про розкриття лобістської діяльності чітко зобов'язує лобіста за запитом будь-якої «уповноваженої посадової особи» під час усного контакту надати інформацію про свого клієнта, про те, чи зареєстрований лобіст відповідно до закону, а також розкрити інформацію про будь-яку зацікавленість іноземних афілійованих осіб. У разі встановлення письмового лобістського контакту, лобіст зобов'язаний самостійно вказати всі іноземні організації, від імені яких здійснюється контакт, та іноземні організації, які володіють 20% коштів клієнта або організації, контролюють клієнта або керують ним, або є афілійованою особою, яка прямо

зацікавлена у лобістській діяльності.

“Bundling” of Campaign Contributions. The 2007 amendments to the LDA did not prohibit or further limit or restrict the practice of “bundling” of campaign contributions by lobbyists or registrants to or on behalf of federal candidates. The “bundling” of contributions might generally be described as the practice of forwarding by, or otherwise crediting to, a person or organization a number of lawful campaign contributions that have been collected, organized, or directed by that person or organization to a federal candidate.

Under the 2007 amendments, when such “bundling” is done by a registrant under LDA, by a person listed as a lobbyist by an organization registered under LDA, or by a political committee controlled by such registrant or person, then the recipient political committee (and not the LDA-registrant or lobbyist) must disclose in a separate schedule such bundled campaign contributions, and must identify the “bundler,” when the contributions total more than \$15,000 in a six-month period (excluding the personal contributions of the bundler and his or her spouse), and when the bundler is “reasonably known” by the recipient to be a lobbyist, a registered organization with lobbyists, or a committee controlled by them.

This disclosure is done by the appropriate recipient campaign committee under the provisions of the Federal Election Campaign Act, and under regulations to be promulgated by the Federal Election Commission.

Prohibitions on Gifts to Legislators.

The 2007 amendments to the LDA now place an express prohibition within the federal lobbying law on any registered lobbyist, any organization which employs one or more

Об’єднання пожертв на виборчі кампанії. Поправки 2007 року до LDA не забороняли і не обмежували подальшу практику об’єднання внесків на виборчі кампанії лобістами або особами, що реєструються, на користь або від імені федеральних кандидатів. Об’єднання пожертв у цілому можна описати як передачу або інше перерахування особою або організацією ряду законних внесків на кампанію, внесків, які були зібрані, організовані або спрямовані цією особою або організацією федеральному кандидату, що балотується. Згідно з поправками 2007 року, якщо таке об’єднання здійснює особа, яка реєструється відповідно до LDA, або особа, зазначена в якості лобіста організацією, зареєстрованою відповідно до LDA, або політичним комітетом, контрольованим таким реєстрантом або особою, то політичний комітет-вигодоотримувач (а не реєстрант відповідно до LDA або лобіст) повинен розкрити в окремому переліку такі об’єднані внески на виборчу кампанію і вказати «збирача», якщо сума внесків перевищує \$15 000 за шестимісячний період (виключно з особистими пожертвами збирача та його/її чоловіка/дружини) і якщо збирач «достить відомий» одержувачу як лобіст, зареєстрована організація з лобістами у своєму складі або контрольований ними комітет. Таке розкриття інформації здійснює відповідний одержувач-комітет кампанії відповідно до положень Закону про федеральні виборчі кампанії і завдяки регуляторним механізмам, котрі прийняла Федеральна виборча комісія

Заборони на подарунки законодавцям.

Поправки 2007 року до LDA впровадили у рамках федерального закону про лобіювання пряму заборону на те, щоб будь-який зареєстрований лобіст, будь-яка

lobbyists and is required to register, and any employee required to be listed as a lobbyist by a registrant, from making a gift to, or reimbursing or paying travel expenses of, a Member or staffer of Congress if the person has knowledge that the gift or travel offered may not be accepted under the applicable rules of the House or Senate.

As noted earlier, registrants are also required to certify on a semi-annual basis that they are familiar with the House and Senate rules on gifts and travel, and have not provided or offered such gifts or travel in violation of those rules.

Enforcement and Penalties. The LDA, as amended, now has express criminal penalties for knowing and corrupt failure to comply with the law.

The civil penalty for failure to rectify a defective filing after notice, or to knowingly fail to comply with any provision of the lobbying law, has been increased to a fine of up to \$200,000.

It may also be noted that an omission or a false statement to any agency or department of the federal government concerning a matter within its jurisdiction, if material and done intentionally with intent to deceive, could be subject to a prosecution for false statements and fraud under federal criminal law.

Foreign Agents Registration Act

In addition to the required registrations under the federal Lobbying Disclosure Act of 1995,

організація, яка наймає одного або декількох лобістів і зобов'язана пройти реєстрацію, а також будь-який співробітник, якого організація-реєстратор зобов'язана внести до списку лобістів, робив подарунки, відшкодував або брав на себе оплату поїздок члена або співробітника апарату Конгресу, якщо такій особі відомо, що подарунок або запропоновану поїздку не можна приймати через відповідні правила Палати представників або Сенату. Як зазначалося раніше, зареєстровані особи зобов'язані також раз на півроку потверджувати, що вони ознайомлені з правилами Палати представників і Сенату щодо подарунків і поїздок і не надавали і не пропонували подібні подарунки або поїздки всупереч зазначеним правилам.

Контроль за дотриманням і покарання. Закон про розкриття лобістської діяльності з внесеними до нього поправками передбачає кримінальне покарання за умисні та корупційні дії, що порушують цей закон. За цивільним судочинством покарання за неусунення недоліків в подачі документації після повідомлення або за умисне недотримання будь-якого положення закону про лобіювання було збільшено до штрафу в розмірі до 200 000 доларів. Слід також зазначити, що замовчування або помилкова заява будь-якому органу або відомству федерального уряду з питання, що входить в його юрисдикцію, якщо воно є істотним і навмисним з метою обману, може стати предметом звинувачення у поданні завідомо неправдивої інформації та шахрайстві відповідно до федерального кримінального законодавства.

Закон про реєстрацію іноземних агентів

На додаток до необхідної реєстрації відповідно до федерального Закону про

as amended, the provisions of the Foreign Agents Registration Act (FARA)³⁵ may be relevant if one is acting for or on behalf of a foreign government or a foreign political party or entity, or other foreign entity, and is engaging in “lobbying” activities as part of the representation for that foreign client.

Under the Lobbying Disclosure Act, as amended, if one is representing the interests of a foreign government or a foreign political party, such agent must continue to register under the Foreign Agents Registration Act, but then need not register under the Lobbying Disclosure Act. However, persons representing private foreign entities, and who lobby in the United States, should register under the Lobbying Disclosure Act rather than the Foreign Agents Registration Act.

Those properly registered under the Lobbying Disclosure Act are exempt from registering under the Foreign Agents Registration Act. Under amendments adopted in 2007, the registrations and supplemental statements from foreign agents under FARA will now be available on- line in a searchable, sortable, and downloadable format.

The Foreign Agents Registration Act, as amended by the Lobbying Disclosure Act of 1995, and its amendments, provides that “agents of a foreign principal” must file a registration statement not with the Clerk of the House or the Secretary of the Senate, but with the Attorney General listing detailed financial and business information, must file and label all informational materials, and keep detailed books and records open to inspection by public officials.

An “agent” is defined in the law as one who acts “at the order, request, or under the direction or control, of a foreign principal, or of

розкриття лобістської діяльності 1995 року (з поправками), можуть застосовуватися положення Закону про реєстрацію іноземних агентів (FARA), якщо особа діє від імені або за дорученням іноземного уряду, іноземної політичної партії або організації, іншої іноземної організації, і займається «лобіюванням» у рамках представлення інтересів цього іноземного клієнта. Відповідно до Закону про розкриття лобістської діяльності (з поправками), якщо хтось представляє інтереси іноземного уряду або іноземної політичної партії, він зобов’язаний зареєструватися відповідно до Закону про реєстрацію іноземних агентів, але згодом не зобов’язаний реєструватися відповідно до LDA. Однак особи, які представляють приватні іноземні організації та займаються лобістською діяльністю в США, повинні реєструватися відповідно до LDA, а не FARA. Особи, належним чином зареєстровані відповідно до LDA, звільняються від реєстрації відповідно до FARA. Згідно з поправками, прийнятими 2007 року, реєстрація та додаткова документація іноземних агентів відповідно до FARA будуть тепер доступні в режимі онлайн у форматі, що дозволяє пошук, сортування та завантаження.

Закон про реєстрацію іноземних агентів з поправками, внесеними LDA від 1995 року і доповненнями до нього, передбачає, що «агенти іноземного принципала» повинні подавати реєстраційну заяву не Секретареві Палати представників або Секретареві Сенату, а Генеральному прокурору з наданням докладної фінансової та ділової інформації, а також повинні подавати і маркувати всі інформаційні матеріали, вести докладні звіти і записи, відкриті для перевірки державними службовцями. Відповідно до закону, «агентом» називається особа, яка діє «за вказівкою, запитом або під керівництвом чи

a person any of whose activities are directly or indirectly supervised, directed, controlled, financed, or subsidized in whole or in part by a foreign principal.”

контролем іноземного принципала, або особа, будь-яку діяльність котрої прямо або побічно контролює, спрямовує, керує, фінансує або субсидує повністю чи частково іноземний принципал».

The types of activities on behalf of a “foreign principal” that would subject an “agent” to coverage under the act include “political activities”; acting as a “public relations counsel,” publicity agent or political consultant; collecting or disbursing contributions for the foreign principal; and representing the interests of the foreign principal “before any agency or official of the Government of the United States.” The term “political activities” also includes activities which may generally be characterized as among those commonly considered to be “lobbying” activities:

Види діяльності від імені «іноземного принципала», через які «агент» підпадає під дію закону, включають «політичну діяльність»; діяльність в якості «радника зі зв'язків з громадськістю», піар-фахівця або політичного консультанта; збір або виплату внесків для іноземного принципала; представництво інтересів іноземного принципала «перед будь-яким органом влади або посадовою особою уряду Сполучених Штатів». Термін «політична діяльність» також включає в себе діяльність, яку зазвичай розглядають як лобістську:

The term “political activities” means any activity that the person engaging in believes will, or that the person intends to, in any way influence any agency or official of the Government of the United States or any section of the public within the United States with reference to formulating, adopting, or changing the domestic or foreign policies of the United States.

Термін «політична діяльність» означає будь-яку діяльність, яка, на думку особи, що бере в ній участь, матиме або має намір будь-як впливати на той чи інший орган влади, посадову особу уряду Сполучених Штатів або будь-яку частину громадськості США щодо формулювання, прийняття або зміни внутрішньої або зовнішньої політики Сполучених Штатів.

There are several exemptions to the registration and record-keeping requirements of the Foreign Agents Registration Act, including exemptions for the official activities of diplomats and consular officers and the activities of certain officials of foreign governments; exemptions for persons engaging only in “private and nonpolitical activities in furtherance of bona fide trade or commerce” for such foreign principal; and an exemption for certain legal representation of foreign principals by attorneys

Існує кілька винятків з вимог до реєстрації та ведення обліку, передбачених Законом про реєстрацію іноземних агентів включно з винятками для офіційної діяльності дипломатів і співробітників консульств, а також для діяльності деяких посадових осіб іноземних урядів; винятки для осіб, що займаються тільки «приватною і неполітичною діяльністю з метою сприяння добросовісній торгівлі або комерції» в інтересах іноземного

in judicial or on-the-record, formal agency proceedings.

принципала; і винятки для певного юридичного представництва іноземних принципалів юристами в судовому провадженні або в ході офіційного, внесеного до протоколу відомчого розгляду.

Contingency Fees For Lobbying

A contingency fee arrangement for “lobbying” activities before Congress is one in which the payment for such activities is contingent upon the success of the lobbying efforts to influence the legislative process by having legislation adopted or defeated in the United States Congress.

There is no statute under federal law which expressly addresses the issue of contingency fees with respect to all lobbying activities before the Congress. Contingency fees may be expressly barred, however, under certain circumstances.

There is in federal law, for example, an express prohibition against contingency fee arrangements with respect to seeking certain contracts with the agencies of the federal government.

Activities which might generally or colloquially be called “lobbying,” but which involve making representations on behalf of private parties before federal agencies to obtain certain government contracts, may thus be subject to the contingency prohibitions.

Contingency fees are also prohibited for lobbying the Congress by persons who must register as agents of foreign principals under the Foreign Agents Registration Act. The prohibition is upon agreements where the amount of payment “is contingent in whole or in part upon the success of any political activities carried on by such agent.” The covered “political activities” of such agents under the Foreign Agents Registration Act

Оплата лобіювання «за результатом»

Угода про гонорар «за результатом» лобістської діяльності в Конгресі – це угода, в якій оплата залежить від успішності зусиль щодо впливу на законодавчий процес шляхом прийняття або відхилення законодавчих документів в Конгресі США. У федеральному законодавстві немає законодавчого акту, в якому б прямо розглядалося питання про такі гонорари щодо будь-якої лобістської діяльності в Конгресі. Однак за певних обставин виплата гонорарів в залежності від результату може бути строго заборонена. Наприклад, у федеральному законодавстві існує пряма заборона на укладення угод про гонорар «за результатом» у зв'язку зі спробами отримати певні контракти з органами федерального уряду. Діяльність, яку загалом або в побуті можна назвати «лобіюванням», але яка представляє також інтереси приватних осіб у федеральних органах влади з метою отримання певних державних контрактів, може, таким чином, підпадати під заборону оплати гонорарів «за результатом».

Оплата «за результатом» також заборонена для лобіювання Конгресу особами, які зобов'язані реєструватися в якості агентів іноземних принципалів відповідно до закону FARA. Заборона стосується угод, в яких сума виплати «повністю або частково залежить від успіху будь-якої політичної діяльності, здійснюваної таким агентом». До політичної діяльності таких агентів закон відносить будь-яку діяльність, в

include any activity which the agent “intends to, in any way influence any agency or official of the Government of the United States ... with reference to formulating, adopting, or changing the domestic or foreign policies of the United States ...,” and thus includes the activities of “lobbying” Members and staff of Congress on legislation or appropriations.

Although there is no general federal law expressly barring all contingency fees for successful lobbying before Congress, there is a long history of judicial precedent and traditional judicial opinion which indicates that such contingency fee arrangements, when in reference to “lobbying” and the use of influence before a legislature on general legislation, are void from their origin (*ab initio*) for public policy reasons, and therefore would be denied enforcement in the courts.

Explaining the reason for such policy, Justice Oliver Wendell Holmes, writing for the Court, noted that it was the “tendency” in such contract agreements to provide incentives towards corruption, as such agreements “invited and tended to induce improper solicitations ... intensified ... by the contingency of the reward.”

It should be noted that the laws of 39 States prohibit outright, and the laws of a 40th State limit the amount of, contingency fees for successful legislative lobbying, and this may further limit the probability of judicial enforcement of a contingency fee contract, even one for lobbying the Congress.

Gifts and Travel. The House and Senate rules on the receipt of gifts from outside, private

результаті якої агент «має намір будь-яким чином вплинути на який-небудь орган або на посадову особу уряду Сполучених Штатів... у плані формулювання, прийняття або зміни внутрішньої або зовнішньої політики Сполучених Штатів...», і, таким чином, включає «лобіювання» членів і співробітників Конгресу з питань законодавства або асигнувань.

Хоча немає загального закону, що прямо забороняє всі види оплати «за результатом» за успішне лобіювання в Конгресі, існує довга історія судових прецедентів і традиція судових рішень, яка показує, що угоди про гонорари «за результатом», коли мова йде про лобіювання і використання впливу на законодавчий орган щодо загального законодавства, є недійсними з моменту їхнього виникнення (*ab initio*) в силу існування державно-правових рамок, і тому їм буде відмовлено у правозастосуванні в судах. Пояснюючи таке правове трактування суддя Верховного суду Олівер Венделл Голмс, який був автором рішення Верховного суду, зазначив, що в подібних контрактних угодах існує «тенденція» стимулювати корупцію, оскільки такі угоди «пропонували і схилили до прийняття неправомірних пропозицій... які посилювалися... в силу оплати за результатом». Слід зазначити, що закони 39 штатів повністю забороняють, а ще одного штату обмежують розмір винагороди «за результатом» за успішне лобіювання в законодавчих органах штатів, і це може ще більше обмежити ймовірність судового відстоювання дотримання положень договору про оплату «за результатом», навіть якщо йдеться про лобіювання Конгресу.

Подарунки та поїздки. Правила Палати представників і Сенату про отримання

sources serve, in effect, as both an implementation and exceptions to the statutory gift provisions enacted into law in 1989, as part of the Ethics Reform Act of 1989, which generally prohibits federal officials from soliciting or receiving gifts from any person doing business with or seeking action from one's agency, or who is affected by the performance of one's official duties.

That statute allows a federal employee's "supervisory ethics office" to promulgate, in rules and regulations, exceptions to the general statutory prohibition, and to set out the circumstances in which it would be permissible for employees to accept certain payments, gifts or reimbursements from outside private sources.

It should be noted, however, that since the exceptions in the House and Senate gift rules allow for the receipt of gifts in certain circumstances, but do not authorize the solicitation of any such gifts, Members, officers and employees are still prohibited by law from soliciting any gifts from those doing business with or seeking action from the Congress.

Members, officers and employees of the House and the Senate have since 1995 been under restrictive rules on gifts and travel reimbursements somewhat similar to the current rules put in place in 2007.

The 2007 changes implemented further restrictions on the interaction of registered lobbyists or their clients with Members and staff of Congress, particularly with reference to de minimis gifts and travel reimbursements, but perhaps even more significantly, also instituted procedures and requirements which will allow for more oversight, disclosure and enforcement of the existing prohibitions.

подарунків із зовнішніх, приватних джерел служать, по суті, одночасно реалізацією і винятком із законодавчих положень про подарунки, прийнятих у 1989 році як частина Закону про етичну реформу 1989 року. Цей закон взагалі забороняє федеральним чиновникам схилити до дарування або отримувати подарунки від будь-якої особи, яка веде справи з їхнім відомством або намагається схилити його до здійснення тих чи інших дій, або на яку може вплинути виконання ними їхніх службових обов'язків. Цей закон дозволяє «наглядовому підрозділу з питань етики» даного федерального органу обумовлювати у своїх правилах і положеннях винятки із заборони, загальноновстановленої законом, і визначати обставини, за яких службовцям дозволяється приймати певні платежі, подарунки або компенсації із зовнішніх приватних джерел. Однак слід зазначити: оскільки винятки в правилах про подарунки Палати представників і Сенату дозволяють за певних обставин приймати, але не дозволяють схилити до дачі подарунків, закон так чи інакше забороняє конгресменам і співробітникам апарату піднімати питання про подарунки з особами, які ведуть справи з Конгресом або домагаються від нього будь-яких дій.

Члени, посадові особи та співробітники Палати представників і Сенату з 1995 року підлягають обмежувальним правилам щодо подарунків і відшкодування витрат на поїздки, які в деякій мірі схожі з чинними правилами, що набрали чинності у 2007 році. Поправки 2007 року запровадили подальші обмеження на взаємодію зареєстрованих лобістів та їхніх клієнтів з членами та співробітниками Конгресу, особливо щодо незначних подарунків та відшкодувань витрат на поїздки, але, можливо, ще важливіше, також встановили процедури та вимоги, які дозволять посилити нагляд, розкриття порушень та

дотримання існуючих заборон.

Gifts from Lobbyists. While gifts from all private sources are generally covered by the prohibitions and restrictions of the House and Senate gift rules, the congressional rule provisions may apply to gifts from lobbyists on an even more restrictive basis. Certain exceptions to the general prohibitions might allow Members and staff to receive particular kinds of gifts from the general public, but will not exempt such gifts if they are from registered lobbyists, from agents of foreign principals registered under the Foreign Agents Registration Act, or from their clients.

For example, the “under-\$50” exception in the House and Senate gift rules which allows Members and staff to generally accept gifts from private sources if a gift is valued under \$50, and which had in the past allowed Members and staff to accept gifts such as a bottle of liquor or wine, tickets to certain sporting or entertainment events, and meals, regardless of the source of such gifts, will no longer allow the receipt of such gifts under this exception if the gift is provided by a lobbyist, a foreign agent, or a private client of the lobbyist or foreign agent.

Additionally, while a lobbyist or foreign agent may be a “relative” or a “personal friend” of a Member, officer and employee, and may thus fit within one of those two exceptions to the gift ban, the “personal hospitality” of a lobbyist or a foreign agent is not separately exempt from the rules prohibitions, and thus Members and employees may not accept meals or lodging in the home of a lobbyist solely under the

Подарунки від лобістів. Хоча на подарунки з усіх приватних джерел зазвичай поширюються заборони і обмеження, передбачені правилами про подарунки Палати представників і Сенату, положення регламенту Конгресу можуть застосовуватися до подарунків від лобістів у ще більш обмеженому порядку. Певні винятки із загальних заборон можуть дозволити конгресменам і співробітникам апарату приймати певні види подарунків від звичайних громадян, але не від зареєстрованих лобістів, агентів іноземних принципалів, зареєстрованих відповідно до Закону про реєстрацію іноземних агентів, і їхніх клієнтів.

Наприклад, обмеження у правилах про подарунки Палати представників і Сенату «до 50 доларів», яке зазвичай дозволяє членам і співробітникам приймати подарунки з приватних джерел, якщо подарунок коштує менше 50 доларів, і яке в минулому дозволяло конгресменам і співробітникам апарату приймати такі подарунки, як пляшка міцного спиртного або вина, квитки на спортивні або розважальні заходи і оплату обіду в ресторані, незалежно від джерела такого дарування, більше не дозволяє приймати такі подарунки відповідно до цього винятку, якщо вони надані лобістом, іноземним агентом або приватним клієнтом лобіста чи іноземного агента.

Крім того, хоча лобіст або іноземний агент може бути родичем або особистим другом конгресмена, посадової особи чи працівника і, таким чином, підпадати під один з цих двох винятків із заборони на подарунки, «особиста гостинність» лобіста або іноземного агента не є окремим винятком із заборонних правил, і тому члени і співробітники Конгресу не можуть

“personal hospitality” exemption. Similarly, while contributions to an authorized legal defense fund are generally permitted as an express exemption to the gifts rules, such contributions may not be received from lobbyists or foreign agents under that exemption.

Members and staff of the House and Senate are expressly prohibited from receiving anything from lobbyists and agents of foreign principals for an entity or organization that is “maintained or controlled” by a Member, officer, or employee; are prohibited from directing or designating charitable contributions from a lobbyist or foreign agent (other than a contribution in lieu of an honorarium if properly reported within 30 days); and may not accept a financial contribution or expenditure from a lobbyist or foreign agent for a conference or retreat, or the like, sponsored by or affiliated with an official congressional organization for or on behalf of Members, officers or employees.

Under recent amendments, Members of the House and Senate are not allowed to participate in any event honoring that Member during the national political convention of that Member’s political party, if the event is sponsored by a registered lobbyist or private entity retaining such registered lobbyist.

Regarding the provision of travel expenses, or reimbursement for such expenses to Members, officers and employees of Congress, the general exception which allows, in certain limited circumstances and under particular guidelines, Members and staff to participate in “officially connected” travel activities, conferences, fact-finders, and symposia paid for by outside, private sources, will not apply (and the receipt

обідати або проживати в будинку лобіста тільки на підставі винятку про «особисту гостинність». Аналогічно, хоча внески до офіційного фонду юридичного захисту, як правило, дозволені в якості прямого винятку з правил про подарунки, подібні пожертви не можуть в рамках даного винятку прийматися від лобістів або іноземних агентів.

Членам і співробітникам Палати представників і Сенату категорично заборонено отримувати будь-що від лобістів й агентів іноземних принципалів для підприємства або організації, які «утримує або контролює» член, посадова особа чи співробітник Конгресу; заборонено передавати або направляти благодійні внески від лобістів або іноземних агентів (за винятком пожертв замість виплати гонорару, про що слід повідомити протягом 30 днів); і вони не можуть приймати фінансові пожертви або відшкодування витрат від лобістів або іноземних агентів на конференції, виїзні заходи тощо, спонсоровані або пов’язані з офіційною організацією Конгресу, для (або від імені) членів, посадових осіб або співробітників Конгресу. Згідно з недавніми поправками, членам Палати представників і Сенату не дозволяється брати участь в якому б то не було заході на їхню честь під час національного з’їзду їхньої ж партії, якщо зазначений захід спонсорується зареєстрованим лобістом або приватною організацією, що наймає такого лобіста.

Щодо оплати поїздок або відшкодування таких витрат членам, посадовим особам та співробітникам Конгресу, то загальний виняток, що дозволяє членам та працівникам Конгресу в певних випадках і в суворій відповідності з правилами брати участь в ознайомчих поїздках, які пов’язані з їхньою «офіційною діяльністю», у конференціях, форумах та симпозіумах, що

of such expenses or reimbursements will be prohibited) if a registered lobbyist, a foreign agent, or a client of such lobbyist or foreign agent pays for such travel, or where a lobbyist is involved in the planning of or participation in the event.

This, and the other exceptions to the general prohibition on receiving gifts from outside, private sources, are discussed in more detail following:

Under-\$50 De Minimis Exception.

Both the House and Senate rules currently provide a general de minimis exception for gifts from private sources, and allow for the acceptance of a gift (including the gift of a meal) if the gift has a value of less than \$50. Gifts aggregating \$100 or more in a year from any one source, however, may not be accepted. Any gift of \$10 or more will be counted toward the yearly aggregate, but no specific accounting or formal record keeping for all such gifts of \$10 or more is expressly required by the rules.

Although this exception generally allows acceptance of under-\$50 gifts from many sources, this general exception for gifts of under \$50 is not available to allow such a gift from a registered lobbyist, an agent of a foreign principal, or their private clients.

This does not necessarily mean that absolutely “no gifts” may be given or offered to, or accepted by, a Member or employee of Congress from registered lobbyists or their clients, but rather that any such gift, to be permitted, must be given, offered or accepted under another exception different than the “under-\$50” exception to the gift rule.

оплачуються із зовнішніх приватних джерел, не застосовуватиметься (і надання таких коштів або компенсацій буде заборонено), якщо поїздки або захід оплачує зареєстрований лобіст, іноземний агент, клієнт такого лобіста або іноземного агента, або якщо лобіст бере участь у підготовці заходу або в самому заході. Цей та інші винятки із загальної заборони на отримання подарунків із зовнішніх, приватних джерел детальніше розглянуто нижче.

Виняток для сум до 50 доларів. Правила як Палати представників, так і Сенату нині передбачають загальний виняток для незначних подарунків з приватних джерел і дозволяють приймати їх (включно з оплатою в ресторані), якщо вартість становить не більше 50 доларів. Однак забороняється приймати подарунки на загальну суму 100 доларів або більше протягом року з одного джерела. Будь-який подарунок у розмірі \$10 або більше буде враховуватися у річному підрахунку, проте правила чітко не вимагають спеціального обліку або ведення документації з усіх таких подарунків у розмірі \$10 або більше.

Хоча цей виняток зазвичай дозволяє приймати подарунки вартістю менше 50 доларів з багатьох джерел, цей загальний виняток для дарування вартістю до 50 доларів не поширюється на прийняття такого подарунка від зареєстрованого лобіста, агента іноземного принципала або їхніх приватних клієнтів. Це не обов'язково означає, що абсолютно заборонено дарувати або пропонувати члену або співробітнику Конгресу, а останнім приймати такі подарунки від зареєстрованих лобістів або їхніх клієнтів. Однак для дозволу на такий подарунок необхідно, щоб він був зроблений, запропонований або прийнятий відповідно

For example, certain items of “nominal value” or with “little intrinsic value,” such as greeting cards, baseball caps and T-shirts, are also expressly exempt from the gifts limitation, and there is no limitation of this exception for gifts of nominal value or little intrinsic value from a lobbyist, foreign agent, or client.

Furthermore, “food and refreshments of nominal value,” when not taken as part of a meal, are also exempt from the gift ban and may be received from any source, including lobbyists.

Exception for Gifts from Family and Friends. One of the major categories of exemption from the strict gifts prohibitions are gifts from one’s relatives, and gifts from personal friends. The House and Senate gift bans, seeking not to unduly interfere with normal family and personal relationships, allow the receipt and exchange of gifts from and between family members and from a broadly defined category of “relatives.”

Similarly, Members, officers and employees may continue to exchange gifts with or receive gifts from personal friends.

If a gift from a personal friend is to exceed \$250 in value, however, the Member, officer, or employee must get a written determination from the House Committee on Standards of Official Conduct in the House, or the Senate Select Committee on Ethics in the Senate, that the exception still applies.

In an effort not to create too large a potential “loophole” within the gifts rules by allowing one to merely claim that any gift-giver is a “friend,” the rules establish more objective criteria to be considered in determining whether

до іншого винятку з правила про подарунки, крім обмеження «до 50 доларів». Наприклад, на певні предмети «символічної вартості» або «невеликої фактичної цінності», такі як вітальні листівки, бейсболки та футболки, правила обмеження на подарунки не поширюються, і цей виняток не обмежується подарунками символічної вартості або невеликої фактичної цінності від лобіста, іноземного агента або клієнта. Крім того, покупка «їжі та напоїв символічної вартості», якщо це не частина оплати в ресторані, також не підпадає під заборону на подарунки і може походити з будь-якого джерела з лобістами включно.

Виняток для подарунків від сім’ї та друзів. Одна з головних категорій винятків із жорстких заборон на подарунки є подарунки від родичів і близьких друзів. Заборони Палати представників і Сенату не заторкають сімейних і особистих взаємин, тому дозволяється отримувати подарунки від членів сім’ї і родичів у широкому розумінні цієї категорії і робити подарунки їм.

Аналогічно, члени Конгресу, посадові особи та співробітники можуть продовжувати обмінюватися подарунками з друзями та отримувати подарунки від них. Однак, якщо вартість подарунка від особистого друга перевищує 250 доларів, член Конгресу, посадова особа або співробітник повинні отримати письмовий висновок Комітету зі стандартів офіційної поведінки Палати представників або Спеціального комітету з етики Сенату про те, що в даному випадку виняток може бути застосовано. Щоб не створювати занадто велику «лазівку» в правилах про подарунки, котра дозволяє просто заявити, що будь-який дарувальник є «особистим другом», правила встановлюють

one qualifies as a personal “friend,” including whether the Member, officer, or employee has a history of personal friendship and gift exchange with this individual; whether the individual in question paid personally for the gift, or was reimbursed or claimed a tax deduction for it; and whether the Member, officer, or employee knew that similar gifts were given by this individual to other Members, officer or employees.

A person who is a lobbyist by profession, but is also a relative or a personal friend (as defined) of a Member of Congress or of a congressional staffer, may therefore continue to participate in normal gift giving and gift exchanges based on that personal relationship with his or her relative, friend or fiancé(e).

Meals, Food, and Refreshments. A meal provided to a Member, officer, or employee is considered a “gift” to that Member, officer, or employee, and may not be accepted unless it meets other specific exceptions. Since there is a general exemption for gifts of less than \$50, however, a meal may generally be accepted as long as the value of the meal is below that amount (and does not exceed the \$100 yearly aggregate from that one source), and is not offered by a lobbyist, a foreign agent, or a private client of the lobbyist or foreign agent.

When food or refreshments are offered simultaneously (same time and place) to both a Member, officer, or employee and his or her spouse or dependent, only the food provided to the Member, officer, or employee will be considered a “gift” for the purpose of figuring the amount of such a gift under the rules.

об’єктивніші критерії, які повинні розглядатися при визначенні того, чи кваліфікується людина як «особистий друг», зокрема: чи має член Конгресу, посадова особа або співробітник історію особистої дружби та обміну подарунками з цією людиною; чи заплатила дана особа за подарунок особисто, чи ці витрати були їй відшкодовані, чи подає дарувальник на податкове відрахування вартості покупки; і чи знав член Конгресу, посадова особа або співробітник, що подібні подарунки ця особа зробила й іншим членам Конгресу, посадовим особам або співробітникам.

Особа, яка є професійним лобістом, але також і родичем або особистим другом (згідно з визначенням) члена або співробітника Конгресу, може відтак продовжувати у звичайному порядку дарувати і отримувати подарунки на основі особистих взаємин зі своїм родичем, другом або нареченим (нареченою).

Їжа, продукти та напої. Оплата їжі та напоїв у ресторані вважається подарунком члену Конгресу, посадовій особі або співробітнику і не може ним (нею) прийматися, якщо не підпадає під інші конкретні винятки. Оскільки існує загальний виняток для подарунків вартістю менше 50 доларів, оплата в ресторані, як правило, може прийматися за умови, що її вартість нижче цієї суми (і не перевищує сукупну суму в 100 доларів на рік з одного джерела), і її не пропонує лобіст, іноземний агент або приватний клієнт лобіста чи іноземного агента. Якщо їжа або напої пропонують одночасно (в один час і в одному місці) як члену, посадовій особі або співробітнику Конгресу, так і його (її) чоловікові або члену сім’ї, тільки їжа, надана членові Конгресу, посадовій особі або співробітнику, вважатиметься подарунком для визначення суми такого дарування згідно з правилами.

It should be noted also that under both the House and Senate rules, refreshments and food of “nominal value,” when not part of a meal, are also expressly exempt from the gifts restriction and may be accepted without violation of the gift rules.

This exception would appear to allow one to partake of refreshments, appetizers, hors d’oeuvres, and drinks commonly served at receptions and parties, without regard to the gift prohibition, and without regard to whether the sponsor is a “lobbyist,” a lobbying organization, or an entity which employs lobbyists.

Honoraria, Private Compensation.

It had been a somewhat common practice in the past, although subject to much criticism, for a “special interest” or lobbying group, or a group or organization represented by a lobbyist, to invite a Member of Congress or a senior staffer to speak or appear before the group in connection with subject matters of interest to the organization, and to offer the Member or congressional staffer an “honorarium” for the speech or personal appearance.

Under ethics provisions in House and Senate rules, however, the practice of receiving an “honorarium” for a speech, article, or an appearance is now flatly prohibited for all Members of the House and the Senate, Senate staff, and for senior House employees and officers.

The honoraria prohibitions in the House and Senate exclude the costs of “actual and necessary” travel expenses provided or reimbursed by the sponsor of the event, that is, transportation and subsistence expenses

Слід також зазначити, що згідно з правилами Палати представників і Сенату, напої і їжа «символічної вартості», якщо вони не є частиною оплати в ресторані, також є винятками з обмежень на подарунки, їх можна приймати, не порушуючи правила про подарунки. Цей виняток, очевидно, дозволяє приймати частування, аперитиви, закуски та напої, які зазвичай подають на прийомах і вечірках, без урахування заборони на подарунки і того, чи є спонсор «лобістом», лобістською організацією або юридичною особою, яка наймає лобістів.

Гонорари, приватні винагороди.

У минулому це була досить поширена практика, хоча її й гостро критикували, коли «особливо зацікавлена» або лобістська група, або група/організація, представлена лобістом, запрошувала члена або високопоставленого співробітника Конгресу бути присутнім або виступати на заході групи у зв’язку з питаннями, у вирішенні яких вона була зацікавлена, і пропонувала члену або співробітнику Конгресу гонорар за виступ або просто участь. Однак, згідно з етичними положеннями правил Палати представників і Сенату, практика отримання «гонорару» за промову, статтю або участь тепер категорично заборонена всім членам Палати представників і Сенату, співробітникам апарату Сенату і високопосадовцям апарату Палати представників.

Заборони на гонорари в Палаті представників і Сенаті виключають вартість «фактичних і необхідних» витрат на поїздки, що їх надає або відшкодовує спонсор заходу, тобто можна приймати

incident to the event provided to the official and his or her spouse or family member may be accepted. In the Senate, a Senator may bring an employee acting as an aide to an event rather than a family member.

A contribution to charity of up to \$2,000 may generally be made by the sponsor of the event in lieu of the payment of an honorarium to the Member or employee, without violation of this provision or the new gift rule.

The receipt of any outside earned income or compensation from private parties by Members and staff of Congress will encounter other restrictions and limitations.

As a general standard, the congressional rules in the House and in the Senate prohibit a Member or an employee from receiving any compensation or allowing any compensation “to accrue to his beneficial interest from any source, the receipt of which would occur by virtue of influence improperly exerted from his position in Congress.”

Other restrictions exist on the receipt of outside income, such as prohibitions on receiving any compensation (or certain gifts) from foreign governments; Member of Congress contracts with the federal government or receipt of any benefits out of federal government contracts; receiving compensation for representational services before federal agencies; and “self dealing” with “private foundations,” which are the subject of certain tax restrictions.

Campaign Contributions. Lobbyists are not as a class prohibited from making campaign contributions to the campaign of a Member of Congress, nor are there specific limitations on

компенсацію витрат на проїзд і проживання у зв'язку із заходом, надану посадовій особі і його (її) дружині/чоловікові або члену сім'ї. У Сенаті сенатор може привести на захід не члена сім'ї, а співробітника, що виконує функції помічника. Спонсор заходу може зробити благодійну пожертву в розмірі до 2000 доларів США замість виплати гонорару члену або співробітнику Конгресу без порушення цього положення або нового правила про подарунки.

Отримання членами і співробітниками Конгресу будь-якого зовнішнього доходу або компенсації від приватних осіб супроводжується іншими обмеженнями і заборонами. Як загальний стандарт правила Конгресу в Палаті представників і Сенаті забороняють члену Конгресу або співробітнику отримувати будь-яку компенсацію або допускати, щоб будь-яка компенсація надходила на його користь з будь-якого джерела, якщо вона може бути пов'язана з неправомірним використанням впливу, який він має в силу свого положення в Конгресі. Існують й інші обмеження на отримання зовнішнього доходу, наприклад, заборона на одержання будь-якої компенсації (або певних подарунків) від іноземних урядів; контракти члена Конгресу з федеральним урядом або отримання будь-якої вигоди від контрактів з федеральним урядом; отримання компенсації за представницькі послуги федеральним відомствам; ведення справ «в особистих інтересах» з «приватними благодійними фондами», які підлягають певним обмеженням як організації, звільнені від податків.

Внески на виборчу кампанію. Усій категорії лобістів не забороняється робити внески на виборчу кампанію члена Конгресу, так само як не існує конкретних

federal campaign contributions because one is a “lobbyist.”

However, with respect to campaign contributions to a Member of Congress, and in a federal election generally, it should be noted that cash contributions over \$100 are prohibited by federal law; that political contributions from the treasury funds of corporations, national banks, labor unions, or from federal government contractors are prohibited by federal law; that campaign contributions are prohibited from foreign nationals, or by one in the name of another; that there are limitations on amounts that may be contributed to federal candidates per election, primary or run-off from individuals (\$2,000 indexed for inflation, currently \$2,300), and from political action committees (\$5,000 from multi-candidate committees); that political contributions to federal candidates are required to be publicly reported by the recipient campaign committee of the candidate; and that no campaign contributions may be converted by a Member of Congress to personal use.

As noted earlier in this report, the “bundling” of otherwise legitimate campaign contributions from several individuals by a lobbyist for or on behalf of a federal candidate, is not prohibited by law or House or Senate rule.

However, under certain circumstances, when the bundled campaign contributions exceed \$15,000 (excluding the individual’s own contribution and that of his or her spouse) in a six-month reporting period, the recipient campaign committee, when the bundler is “reasonably known” by the recipient to be a lobbyist, a registered organization with lobbyists, or a committee controlled by them, must separately report the bundled contributions in the required campaign reports.

обмежень на пожертви на федеральну виборчу кампанію тільки тому, що жертводавець є лобістом. Однак щодо внесків на виборчу кампанію члена Конгресу і взагалі виборів у федеральні органи, слід зазначити, що федеральним законом заборонені грошові пожертви понад 100 доларів США; пожертви на політичні цілі бюджетних коштів корпорацій, національних банків, профспілок або підрядників федерального уряду; пожертви на виборчу кампанію від іноземних громадян або від імені одного з них на користь іншого; що існують обмеження на пожертви на виборчу кампанію федерального кандидата в одному виборчому циклі, на внутрішньопартійних виборах або другому турі від приватних осіб (\$2000 з поправкою на інфляцію, на даний час \$2300) і комітети політичних дій (\$5000 від комітету підтримки кількох кандидатів); що про пожертви на політичні кампанії федеральних кандидатів повинен публічно звітувати виборчий комітет кандидата, який їх одержує; і що внески на виборчу кампанію не можуть використовуватися членом Конгресу в особистих цілях. Як зазначалося вище, об’єднання іншого роду легітимних пожертв на кампанію від декількох осіб лобістом для федерального кандидата або від його імені не заборонене законом і правилами Палати представників або Сенату. Однак за певних обставин, коли об’єднані пожертви на кампанію перевищують \$15 000 (не враховуючи внесків самого «збирача» і його/її дружини/чоловіка) за шестимісячний звітний період, одержувач-комітет з проведення кампанії повинен розкрити в окремому переліку такі об’єднані внески і вказати «збирача», якщо той «досить відомий» комітету як лобіст, зареєстрована організація з лобістами у своєму складі або контрольований ними комітет.

Bribery, Illegal Gratuities, and “Honest Services” Fraud.

Whenever things of value are offered to a public official, consideration should be given to the federal criminal law provisions that concern bribery and illegal gratuities, and to those provisions of federal criminal law proscribing fraudulent deprivation of the “honest services” of a public official.

Under the bribery law, a federal official may not “corruptly” receive or solicit, and no one may corruptly offer or give, anything of value “in return for ... being influenced in the performance of any official act.”

The “corrupt” nature of the transaction is part of the required intent which is characteristic of a “bribe.” This element of the offense — a corrupt agreement or bargain — has been described as requiring some express or implied *quid pro quo* involved in the transaction, that is, something given in exchange for something else. The bribe under these circumstances must be shown to be the thing that is the “prime mover or producer of the official act” performed or agreed to be performed.

Even a campaign contribution could be the “thing of value” given as a bribe, since the recipient public official need not benefit personally from a bribe that is received by a third party, such as a campaign committee.

In *United States v. Anderson*, the court upheld the conviction of a registered lobbyist for a mail-order company for bribing a Senator with “campaign contributions” to vote on certain postal rate legislation, when the evidence was sufficient to indicate a “corrupt intent” to influence by means of such payments, as opposed to the permissible activity of merely giving “campaign contributions inspired by the recipient’s general position of support on

Хабарі, незаконні винагороди та шахрайське позбавлення «сумлінних послуг». Щоразу, коли державній посадовій особі пропонують матеріальні цінності, слід враховувати положення федерального кримінального законодавства щодо хабарництва і неправомірної винагороди, а також шахрайського позбавлення виборців «сумлінних послуг» державної посадової особи.

Відповідно до закону про хабарництво, федеральний чиновник не повинен «з корисливою метою» отримувати або вимагати, і ніхто не має права з корисливою метою пропонувати або давати йому будь-які матеріальні цінності «в обмін на ... можливість вплинути на вчинення тієї чи іншої офіційної дії». «Корупційна» складова угоди є частиною умислу, що характеризує «хабар». Даний елемент складу злочину – корупційна угода або домовленість – вимагає наявності в угоді явного або неявного *quid pro quo* («ти мені – я тобі»), тобто обміну чогось даного на щось інше. За цих обставин необхідно продемонструвати, що хабар стає «рушійною силою або продуцентом офіційної дії» – вже вчиненої або домовленої. Навіть пожертва на виборчу кампанію може стати «матеріальною цінністю», даною як хабар, оскільки реципієнт – державна посадова особа – не обов’язково отримує особисту вигоду від хабара, прийнятого третьою стороною, такою як комітет виборчої кампанії. У справі «Сполучені Штати проти Андерсона» апеляційний суд підтримав обвинувальний вирок зареєстрованому лобісту компанії посилкової торгівлі за підкуп сенатора «пожертвами на кампанію» для голосування за законопроект про поштові тарифи, оскільки докази вказували на «корупційний намір» вплинути цими жертвами на рішення

particular legislation.”

In addition to the bribery clause, the so-called “illegal gratuities” section of the same statute prohibits the giving or the receipt of something of value, other than as provided by law, “for or because of” an official act done or to be done.

Campaign contributions given for a political candidate who is a federal officeholder are unlikely to be involved in the case of illegal gratuities, since the thing of value given in the case of an illegal gratuity (unlike for a bribe) must be received for the official “personally” or for himself.

законодавця, на відміну від допустимої діяльності з простого надання «пожертв на кампанію одержувача в силу його позиції в цілому стосовно підтримки конкретного законопроєкту».

На додаток до статті про хабарництво, розділ того ж закону, що називається «незаконна винагорода», забороняє давати або отримувати щось цінне, крім того, що передбачено законом, «з метою або в силу» офіційної дії, котра вчинена або підлягає вчиненню. Внески на виборчу кампанію, зроблені для політичного кандидата, який є посадовою особою федеральних органів влади, навряд чи можна віднести до незаконної винагороди, оскільки матеріальну цінність, передану їй як незаконну винагороду (на відміну від хабара), посадова особа повинна отримати «особисто» або для себе.

(FROM A CONGRESSMAN’S PAGE)

(3 ВЕБ-СТОРІНКИ КОНГРЕСМЕНА)

HOW CONGRESS WORKS

Oftentimes, people have questions about how Congress works. To help answer those questions, I have put together a list of Frequently Asked Questions about the U.S. Congress.

[View the Constitution.](#)

What does a member of Congress do?

Members of Congress represent the people of their district in the United States Congress by holding hearings, as well as developing and voting on legislation. All bills must pass Congress before they can go to the President to be signed into law. In order to provide the best representation for Michigan's 7th District, I spend many hours each week meeting with people in South Central Michigan to discuss my current activities in Congress and listen to their concerns and ideas regarding a variety of issues.

In addition, I am also available to help you if you are experiencing difficulties dealing with a federal agency. To see how I can help you, [click here.](#)

What are the qualifications to run for office in the House of Representatives and Senate?

The required qualifications are found in Article 1 of the Constitution:

House of Representatives

25 years of age

A citizen of the United States for at least 7 years

At the time of election, be a resident of the state

U.S. Senate

ЯК ПРАЦЮЄ АМЕРИКАНСЬКИЙ КОНГРЕС

Часто питають, як працює Конгрес. Щоб допомогти з відповідями, я склав список найпоширеніших запитань про Конгрес США.

[Подивімося Конституцію.](#)

Що робить член Конгресу?

Члени Конгресу представляють населення свого округу в Конгресі Сполучених Штатів, проводячи слухання, а також розробляючи законопроекти і голосуючи по них. Усі законопроекти мають пройти Конгрес, перш ніж бути подані Президентові на підпис і стати законом.

Щоб якнайкраще представляти 7-й округ Мічигану, я щотижня проводжу багато часу, зустрічаючись з жителями Південного Центрального Мічигану, обговорюючи з ними мою поточну діяльність у Конгресі та їхні проблеми й міркування з різних питань.

Крім того, я також готовий допомогти Вам, якщо у Вас виникли проблеми при спілкуванні з тим чи тим федеральним відомством. Щоб дізнатися, чим я можу допомогти, [натисніть тут.](#)

Яким вимогам потрібно відповідати, щоб балотуватися в Палату представників і Сенат?

Необхідні вимоги прописані у Статті 1 Конституції:

Палата представників США

• Вік не менше 25 років

• Громадянство США протягом не менше 7 років

• На момент виборів бути резидентом штату

Сенат США

30 years of age

A citizen of the United States for 9 years

At the time of election, be a resident of the state

• 30 років

• Громадянство США протягом не менше 9 років

• На момент виборів бути резидентом штату

How many members of Congress are there?

There are a total of 535 Members of Congress. 100 serve in the U.S. Senate and 435 serve in the U.S. House of Representatives.

Скільки всього членів Конгресу?

Усього в Конгресі США 535 членів. 100 членів Конгресу засідають в Сенаті і 435 – у Палаті представників.

How long do members of Congress' terms last?

Members of the House of Representatives serve two-year terms and are considered for reelection every even year. Senators however, serve six-year terms and elections to the Senate are staggered over even years so that only about 1/3 of the Senate is up for reelection during any election.

Як довго триває термін повноважень членів Конгресу?

Члени Палати представників обираються на два роки, вибори проводяться кожний парний рік. Сенатори обираються терміном на шість років, і кожні два роки 1/3 складу Сенату переобирається в порядку ротації.

How many members of Congress come from each state?

Each state sends two Senators to represent their state in the U.S. Senate. However, in the House of Representatives, a state's representation is based on its population. For example, smaller states like Vermont and Delaware have one representative while large states like California have 53 representatives. Currently, the Michigan Congressional Delegation is composed of 14 representatives in the House and two Senators in the U.S. Senate.

Скільки членів Конгресу обирається від кожного штату?

Кожен штат посилає в Сенат США двох сенаторів. У Палаті представників кількість депутатів пропорційна чисельності населення. Наприклад, невеликі штати, такі як Вермонт і Делавер, мають по одному представнику в Палаті представників, а такі великі, як Каліфорнія – 53.

Нині делегація в Конгресі від мого рідного штату Мічиган складається з 14 представників у Палаті представників і двох сенаторів в Сенаті США.

How many people do congressmen and senators represent?

Members of the U.S. House of Representatives each represent a portion of their state known as a Congressional District, which averages 700,000 people. Senators however,

Скількох людей представляють члени Палати представників і Сенату?

Кожний член Палати представників США представляє частину свого штату, відому як конгресовий виборчий округ, в якому в середньому проживає 700 000 людей.

represent the entire state.

Сенатори ж представляють штат у цілому.

How do the House and Senate chambers differ?

In the House of Representatives, the majority party holds significant power to draft chamber rules and schedule bills to reach the floor for debate and voting. In most cases, House rules will limit debate so that important legislation can be passed during one legislative business day.

In the Senate however, the majority has the power to schedule when various bills come to the floor for voting but a single Senator can slow legislation from coming to the floor for a vote. Since debate in the Senate is not concluded until 60 senators vote for a cloture motion to approve a bill for consideration, the majority must also coordinate with the minority part to set the rules for debate on legislation. Under this system, legislation can be debated for one or two weeks on the Senate floor alone.

Why does Congress use the committee system?

Congress deals with a broad variety of different policy issues and it is more efficient to have work done at the committee level than on the House or Senate floor. In addition, this system allows members to gain expertise in specific issue areas they are interested in. Throughout history, committees have been created to address particular issues before Congress.

The House has 23 committees while the Senate has a total of 20 committees.

How does a bill become a law?

Passing legislation into law is a complicated and lengthy process between the House and

Чим відрізняються Палата представників і Сенат?

У Палаті представників партія більшості володіє значними повноваженнями з розробки правил Палати і складання графіка виходу законопроектів на обговорення і голосування. У більшості випадків правила Палати представників обмежують дебати, тож важливі закони можуть бути прийняті протягом одного законодавчого робочого дня. Однак у Сенаті більшість має право планувати, коли різні законопроекти надходять на голосування, але навіть один сенатор може уповільнити цей процес. Оскільки дебати в Сенаті не закінчуються, доки 60 сенаторів проголосують за пропозицію підбити ризику, більшість має також координувати свої дії з меншістю, щоб встановити правила обговорення законодавства. За такої системи законопроект може тільки в Сенаті обговорюватися і тиждень, і два.

Для чого в Конгресі існує система комітетів?

Конгрес займається широким спектром різних політичних питань, і над багатьма ефективніше працювати у профільних комітетах, ніж в залі засідань всієї Палати представників або всього Сенату. Крім того, ця система дозволяє членам отримати експертні знання в конкретних галузях, що їх цікавлять. Протягом всієї історії створювалися комітети для розгляду конкретних питань перед їх обговоренням Конгресом у повному складі. Палата представників має 23 комітети, а Сенат – 20.

Як законопроект стає законом?

Ухвалення закону – це складний і тривалий процес, що відбувається між Палатою

Senate before the bill is presented before the President to be signed into law. For a thorough explanation of the legislation process, please see the [How a Bill Becomes a Law](#) section on the House website.

Do Members of Congress pay into the social security system?

YES. Since January 1, 1984, all Members of Congress participate in the Social Security system and are required to pay Social Security taxes.

What kind of retirement plan do Members of Congress have?

Members of Congress who were elected after 1984 are automatically enrolled in the Federal Employees' Retirement System (FERS). For more information on FERS, please visit the [FERS handbook](#) for details.

What kind of health care do Members of Congress receive?

As written into the Patient Protection and Affordable Care Act (PPACA, P.L. 111-205), on January 1, 2014, Members of Congress are no longer eligible for health plans offered to federal government employees. They instead must enroll in the District of Columbia's Health Exchange in order to obtain employment related health plan coverage.

представників і Сенатом, перш ніж законопроект буде представлено на підпис Президентові. Детальний опис законодавчого процесу див. у розділі "[Як законопроект стає законом](#)" на веб-сайті Палати представників.

Чи платять члени Конгресу внески в систему соціального забезпечення?

ТАК. З 1 січня 1984 року всі члени Конгресу беруть участь у системі соціального забезпечення і зобов'язані сплачувати податки на соціальне забезпечення.

Який пенсійний план має член Конгресу?

Члени Конгресу, обрані після 1984 року, автоматично зараховуються в Пенсійну систему федеральних службовців (FERS). Якщо бажаєте отримати детальнішу інформацію, просимо звернутися до [посібника FERS](#).

Яку медичну допомогу отримують члени Конгресу?

Як записано в Законі про захист пацієнтів і доступної медичної допомоги (PPACA, P. L. 111-205), з 1 січня 2014 року члени Конгресу не мають права на покриття медичних видатків, надаване федеральним державним службовцям. Замість цього вони звертаються до служби медичного страхування округу Колумбія й отримують план медичного страхування для працюючого населення.

THE LIBRARY OF CONGRESS

Welcome Message from Carla Hayden, 14th Librarian of Congress

The Library of Congress is the largest library in the world, with [millions of books, recordings, photographs, newspapers, maps and manuscripts](#) in its collections. The Library is the main research arm of the U.S. Congress and the home of the U.S. Copyright Office.

The Library preserves and provides access to a rich, diverse and enduring source of knowledge to inform, inspire and engage you in your intellectual and creative endeavors. Whether you are new to the Library of Congress or an experienced researcher, we have a world-class staff ready to assist you online and in person.

I encourage you to visit the Library of Congress in person in Washington, D.C., explore the Library online from wherever you are and connect with us on social media.

БІБЛІОТЕКА КОНГРЕСУ

Привітання Карли Гейден, 14-го Бібліотекаря Конгресу

Бібліотека Конгресу – найбільша книгозбірня у світі. В її фондах – [мільйони книг, звукових записів, фотографій, газет, карт і рукописів](#). Бібліотека є головним дослідницьким підрозділом Конгресу США, до її структури входить також американське Бюро охорони авторських прав.

Наша Бібліотека охороняє і надає доступ до багатого, розмаїтого й невичерпного джерела знань, інформації й натхнення, що живить інтелектуальну і творчу енергію мільйонів людей. Незалежно від того, новачок Ви чи досвідчений дослідник, наші висококваліфіковані співробітники завжди допоможуть Вам при спілкуванні онлайн та при особистому відвіданні.

Я гаряче рекомендую Вам відвідати Бібліотеку Конгресу у Вашингтоні, округ Колумбія, досліджувати її ресурси онлайн з будь-якої точки земної кулі і тримати з нами

зв'язок у соціальних мережах.

Sincerely,
[Carla Hayden](#)
Librarian of Congress

З повагою
[Карла Гейден](#)
Бібліотекар Конгресу

Collections

Today's Library of Congress is an unparalleled world resource.

The collection of more than 170 million items includes more than 39 million cataloged books and other print materials in 470 languages; more than 73 million manuscripts; the largest rare book collection in North America; and the world's largest collection of legal materials, films, maps, sheet music and sound recordings.

Фонди

Сьогоднішня Бібліотека Конгресу є унікальним всесвітнім ресурсом. Зібрання, що нараховує більш ніж 170 млн одиниць зберігання, включає понад 39 млн каталогізованих книжок та інших друкованих матеріалів 470 мовами; понад 73 млн рукописів; найбільшу колекцію рідкісних книжок у Північній Америці; і найбільшу в світі колекцію юридичних матеріалів, фільмів, карт, нот і звукових записів.

Year 2019 at a Glance

In fiscal year 2019 (October 2018 to September 2019), the Library of Congress ...

Responded to more than 979,000 reference requests from Congress, the public and other federal agencies, including the direct use of Congressional Research Service reports;

Through the U.S. Copyright Office, issued more than 547,000 registrations and recorded 12,550 documents containing 457,731 titles;

Circulated nearly 21.8 million copies of braille, audio and large-print items to blind and print disabled patrons;

Circulated more than 1.04 million physical items for use inside and outside the Library;
Performed 9.4 million preservation actions on items in the Library's physical collections;
Recorded a total of 170,118,152 items in the collections:

Головні події 2019 року

У 2019 фінансовому році (з жовтня 2018-го по вересень 2019 року) Бібліотека Конгресу США:

відповіла на більш ніж 979 000 довідкових запитів Конгресу, громадськості та федеральних відомств, включаючи пряме використання звітів дослідницької служби Конгресу;

через Бюро охорони авторських прав США видала понад 547 000 свідоцтв про реєстрацію та зареєструвала 12 550 документів, що містять 457 731 назву; надала в користування майже 21,8 млн примірників надрукованих шрифтом Брайля, аудіо- та великодрукованих видань для незрячих та слабозорих; надала понад 1,04 млн фізичних одиниць зберігання для використання всередині і за межами Бібліотеки;

виконала 9,4 млн операцій із збереження предметів з фізичних колекцій Бібліотеки; занесла в цілому 170 118 152 одиниці зберігання в колекції:

24,863,177 cataloged books in the Library of Congress classification system	24 863 177 книг, каталогізованих у системі класифікації Бібліотеки Конгресу 15 039 990 одиниць зберігання в некласифікованих друкованих колекціях, включаючи книги великим шрифтом і рельєфними знаками, інкунабули (книги, надруковані до 1501 року), монографії та періодичні видання, ноты, підшивки газет, брошури, технічні звіти та інші друковані матеріали
15,039,990 items in the nonclassified print collections, including books in large type and raised characters, incunabula (books printed before 1501), monographs and serials, music, bound newspapers, pamphlets, technical reports and other printed material	15 039 990 одиниць зберігання в некласифікованих (спеціальних) колекціях, у тому числі:
130,214,985 items in the nonclassified (special) collections, including:	130 214 985 одиниць зберігання в некласифікованих (спеціальних) колекціях, у тому числі:
4,233,807 audio materials (discs, tapes, talking books and other recorded formats)	4 233 807 аудіоматеріалів (диски, касети, аудіокнижки та інші записані формати)
73,908,819 manuscripts	73 908 819 рукописів
5,617,774 maps	5 617 774 карти
17,376,100 microforms	17 376 100 мікроформ
1,849,175 moving images	1 849 175 рухомих зображень
8,135,588 items of sheet music	8 135 588 нотних записів
17,075,339 visual materials, including:	17 075 339 візуальних матеріалів, у тому числі:
14,840,703 photographs	14 840 703 фотографії
109,796 posters	109 796 плакатів
685,938 prints and drawings	685 938 гравюр і малюнків
1,438,902 broadsides, photocopies, nonpictorial information, etc.	1 438 902 афіші, фотокопії, неграфічних одиниць інформації та ін.
2,018,383 other items (including machine-readable items);	2 018 383 інші елементи (включаючи машиночитані);
Welcomed nearly 1.9 million onsite visitors and recorded 119.2 million visits and more than 520.8 million page views on the Library's web properties	прийняла майже 1,9 млн відвідувачів онлайн і зафіксувала 119,2 млн відвідувань та понад 520,8 млн переглядів сторінок на своїх веб-ресурсах
Employed 3,210 permanent staff members	забезпечила постійну зайнятість 3210 штатним співробітникам
Operated with a total fiscal 2019 appropriation of \$696.112 million, including the authority to spend \$55.818 million in offsetting receipts.	отримала асигнувань на 2019 фінансовий рік на 696,112 млн доларів, включаючи право витратити 55,818 млн доларів у рамках взаємозаліків.

Fascinating Facts

Origins

The Library was founded in 1800, making it the oldest federal cultural institution in the nation. On August 24, 1814, British troops burned the Capitol building (where the Library was housed) and destroyed the Library's core collection of 3,000 volumes. On January 30, 1815, Congress approved the purchase of Thomas Jefferson's personal library of 6,487 books for \$23,950.

Statistics

The Library of Congress is the largest library in the world with more than 170 million items. View [detailed collection statistics](#).

The Collections

Each working day the Library receives some 15,000 items and adds more than 10,000 items to its collections. Materials are acquired as Copyright deposits and through gift, purchase, other government agencies (state, local and federal), Cataloging in Publication (a pre-publication arrangement with publishers) and exchange with libraries in the United States and abroad. Items not selected for the collections or other internal purposes are used in the Library's national and international exchange programs.

Through these exchanges the Library acquires material that would not be available otherwise. The remaining items are made available to other federal agencies and are then available for donation to educational institutions, public bodies and nonprofit tax-exempt organizations in the United States.

International Collections

Since 1962, the Library of Congress has maintained offices abroad to acquire, catalog

Цікаві факти

Витоки

Заснована 1800 року, наша Бібліотека є найстарішою федеральною культурною установою в країні. Після того як 24 серпня 1814 року британські війська спалили будівлю Капітолію і знищили основну колекцію Бібліотеки з 3000 томів, 30 січня 1815 року Конгрес схвалив покупку за 23 950 доларів 6487 книжок з особистого зібрання Томаса Джефферсона.

Статистика

Бібліотека Конгресу – найбільша книгозбірня світу, що налічує понад 170 млн одиниць зберігання. ([Докладніші дані за посиланням в англ. тексті](#)).

Фонди

Кожного робочого дня Бібліотека отримує близько 15 000 одиниць нового матеріалу і додає в свої колекції більше 10 000 одиниць зберігання. Матеріали надходять як архівні примірники, що надаються при оформленні авторських прав, і через дарування, придбання, інші державні установи (штатів, місцевого й федерального рівня), каталогізацію в публікації (попередня домовленість з видавцями) та обмін з бібліотеками в США і за кордоном. Предмети, не відібрані для колекцій або інших цілей, використовуються в національних і міжнародних програмах обміну. Завдяки цим обмінам Бібліотека набуває матеріалів, які інакше були б недоступні. Інші предмети стають доступні для інших федеральних агенцій, а потім для пожертвування американським навчальним закладам, державним установам та некомерційним організаціям, звільненим від податків.

Міжнародні колекції

З 1962 року Бібліотека Конгресу має відділення за кордоном для придбання,

and preserve library and research materials from countries where such materials are essentially unavailable through conventional acquisitions methods. Overseas offices in New Delhi (India), Cairo (Egypt), Rio de Janeiro (Brazil), Jakarta (Indonesia), Nairobi (Kenya) and Islamabad (Pakistan) collectively acquire materials from more than 60 countries and acquire materials on behalf of United States libraries participating in the Cooperative Acquisitions Program. The Library is also collaborating with institutions around the globe to provide content on the [World Digital Library](#).

Foreign Languages

Approximately half of the Library's book and serial collections are in languages other than English. The collections contain materials in some 470 languages.

African and Middle Eastern Materials

The Library's African and Middle Eastern Division holds 600,000 volumes in the non-Roman script languages of the region.

Asian Materials

The Library's Asian Division collection holds more than 3 million items, the largest assemblage of Chinese, Japanese and Korean materials outside of Asia, and one of the largest Tibetan collections in the world.

European, Iberian, Latin American and Caribbean Materials

The Library holds the largest collection of Russian-language materials in the United States and the largest outside of Russia (more than 750,000 items). The Library's Iberian, Latin American and Caribbean collections, comprising more than 10 million items (books, journals, newspapers, maps, manuscripts, photographs, posters, recordings, sheet music and other materials) are the largest and most complete in the

каталогізації та збереження бібліотечних і дослідницьких матеріалів з країн, де такі матеріали практично недоступні шляхом звичайних методів придбання. Зарубіжні відділення в Нью-Делі (Індія), Каїрі (Єгипет), Ріо-де-Жанейро (Бразилія), Джакарті (Індонезія), Найробі (Кенія) та Ісламабаді (Пакистан) спільно набувають матеріали з більш ніж 60 країн, у т.ч. від імені бібліотек Сполучених Штатів, що беруть участь у програмі спільних придбань. Бібліотека також співпрацює з установами по всьому світу в наданні контенту для [Всесвітньої цифрової бібліотеки](#).

Іноземні мови

Приблизно половина книжкових та періодичних фондів Бібліотеки – видання й рукописи іноземними мовами. Колекції містять матеріали 470+ мовами.

Африканські та близькосхідні матеріали

В Африканському і близькосхідному відділі Бібліотеки зберігається 600 000 томів мовами регіону, які не використовують латинський шрифт.

Азійські матеріали

Колекція Азійського відділу Бібліотеки налічує понад 3 млн одиниць зберігання. Це найбільше зібрання китайських, японських і корейських матеріалів за межами Азії та одна з найбільших тибетських колекцій в світі.

Європейські, іберійські, латиноамериканські та карибські матеріали

Бібліотека має найбільшу колекцію російськомовних матеріалів у США і найбільшу за межами Росії (більше 750 000 одиниць зберігання). Іберійська, латиноамериканська та карибська колекції Бібліотеки, що налічують понад 10 млн одиниць (книги, журнали, газети, карти, рукописи, фотографії, плакати, записи, ноти та інші матеріали), є найбільшими і найповнішими у

world.

Law Library

The Law Library of Congress is the world's largest law library, with more than 2.9 million volumes, including one of the world's best rare law book collections and the most complete collection of foreign legal gazettes in the United States. The Law Library contains United States congressional publications dating back to the nation's founding.

Rare Books and Manuscripts

The Library holds the largest rare-book collection in North America (more than 700,000 volumes), including the largest collection of 15th-century books in the Western Hemisphere. The collection also includes the first book printed in what is now the United States, "The Bay Psalm Book" (1640).

Children's Books

The Library possesses approximately 100 extremely rare children's books, including "The Children's New Play-Thing" (Philadelphia, 1763) and "The Children's Bible" (Philadelphia, 1763).

Smallest Book

The smallest book in the Library of Congress is "Old King Cole." It is 1/25" x 1/25", or about the size of the period at the end of this sentence.

Largest Book

The largest book in the Library of Congress is a 5-by-7 foot book featuring color images of Bhutan. With support from Microsoft, a team of students from the Massachusetts Institute of Technology recorded the ancient life and culture in this South Asian country and made 40,000 digital images available to the Bhutan

світі.

Юридична бібліотека

Юридична бібліотека Конгресу – найбільша у світі книгозбірня з права, яка налічує понад 2,9 млн томів, включаючи одну з найкращих у світі колекцій раритетних юридичних видань і найповніше зібрання іноземних правових бюлетенів у Сполучених Штатах. Юридична бібліотека включає публікації Конгресу Сполучених Штатів ще з часів заснування країни.

Рідкісні друковані видання та рукописи

Бібліотека містить найбільшу колекцію рідкісних книжок в Північній Америці (більше 700 000 томів), включаючи найбільше зібрання стародруків XV століття в Західній півкулі. До раритетів у колекції Бібліотеки належить і перша книжка, надрукована на території нинішніх Сполучених Штатів, т.зв. "Массачусетська книга псалмів" (1640).

Дитячі книжки

У бібліотеці зберігається близько 100 надзвичайно рідкісних дитячих книжок, у тому числі "Нова дитяча іграшка" (Філадельфія, 1763) і "Дитяча Біблія" (Філадельфія, 1763).

Найменша книжка

Найменша книжка в Бібліотеці Конгресу – "Старий король Коул." Її розмір 1/25 x 1/25 дюйма – це приблизно розмір крапки в кінці цього речення.

Найбільша книжка

Найбільша книга в Бібліотеці Конгресу має розмір 5 на 7 футів і містить кольорові зображення Бутану. За підтримки компанії Microsoft група студентів Массачусетського технологічного інституту записала відомості про життя і давню культуру цієї південноазійської країни і зробила 40 000 цифрових

National Archives. A copy of the picture book was donated to the Library of Congress

зображень доступними для Національного архіву Бутану. Примірник цієї багато ілюстрованої книги був переданий як дарунок Бібліотеці Конгресу.

Oldest Example of Printing

One of the oldest examples of printing in the world – passages from a Buddhist sutra, or discourse, printed in 770 A.D. – is housed in the Library’s Asian Division. The oldest written material in the Library is a cuneiform tablet dating from 2040 B.C.

Найстаріший зразок друку

Один з найдавніших зразків друку в світі - уривки з буддійської сутри, надруковані в 770 році нашої ери, – зберігається в Азійському відділі Бібліотеки. Найдавнішим зразком письмового документа в Бібліотеці є клинописна табличка, що датується 2040 роком до нашої ери.

Presidential Papers

Foremost among the Manuscript Division's holdings are the papers of 23 presidents, ranging from George Washington to Calvin Coolidge.

Президентські документи

У фондах Відділу рукописів зберігаються папери 23 президентів – від Джорджа Вашингтона до Калвіна Куліджа.

Gutenberg Bible

Біблія Гутенберга

The Gutenberg Bible, one of the treasures of the Library of Congress, was purchased in 1930. The 15th-century work is one of three perfect copies on vellum in the world.

Біблія Гутенберга, один із скарбів Бібліотеки Конгресу, була придбана в 1930 році. Це видання XV століття – один з трьох добре збережених примірників на тонкому пергаменті, що існують сьогодні в світі.

Audio-Visual and Performing Arts Collections

Prints and Photographs

The Library's Prints and Photographs Division contains more than 17 million visual images, including the most comprehensive international collection of posters in the world, the most comprehensive visual record of the Civil War, and pioneering documentation of America's historic architecture. More than 1.2 million images are accessible on the Prints and Photographs online catalog at www.loc.gov/pictures/.

Колекції аудіовізуальних та виконавських мистецтв

Гравюри і фотографії

Відділ гравюр і фотографій Бібліотеки містить понад 17 млн зображень, включаючи найповнішу колекцію плакатів різних країн у світі, найповнішу візуальну хроніку Громадянської війни і першу в своєму роді документацію з архітектурної спадщини Америки. Більше 1,2 млн зображень доступні в онлайн-каталозі гравюр і фотографій за адресою www.loc.gov/pictures/.

Motion Picture, Broadcasting and Recorded Sound

Opened in 2007, the Library's Packard Campus for Audio Visual Conservation in Culpeper, Va., was designed for the acquisition, cataloging, storage and preservation of the nation's collection of moving images and recorded sounds. In partnership with the Packard Humanities Institute, the U.S. Congress and the Architect of the Capitol, the Library's state-of-the-art facility houses the largest and most comprehensive collection of American and foreign-produced films, television broadcasts and sound recordings. The facility houses 6 million items, including more than 3.6 million sound recordings and more than 1.8 million film, television and video items, representing more than a century of audiovisual production.

Music

The Library holds the most comprehensive collection of American music in the world, more than 22 million items including 8.1 million pieces of sheet music. The collection includes an extensive assemblage of original manuscripts by composers of the American musical theater and the largest collection of any one kind of musical instrument (flute) in the world. The Library sponsors a long-running broadcast concert series of chamber music.

American Folklife Center and Veterans History Project

With more than 6 million items, the Archive of Folk Culture in the American Folklife Center is the largest repository of traditional cultural documentation in the United States and one of the largest in the world. It contains the largest collection of American Indian music and spoken word, including the earliest ethnographic field recordings made anywhere in the world.

The American Folklife Center administers the

Кінофільми, записи теле- і радіопрограм, звукові записи

Відкритий у 2007 році Центр Паккард для зберігання аудіовідеоданих Бібліотеки в Калпепері, штат Вірджинія призначений для збору, каталогізації, зберігання та збереження національної колекції рухомих зображень і звукових записів. Працюючи в партнерстві з гуманітарним Інститутом Паккарда, Конгресом США й офісом архітектора Капітолію, Бібліотека зберігає найбільшу і найповнішу колекцію американських і зарубіжних фільмів, телевізійних програм та звукових записів. Тут є 6 млн одиниць зберігання, у тому числі понад 3,6 млн звукових записів і 1,8 млн кіно-, теле- і відеоматеріалів, що представляють собою аудіовізуальну продукцію за більш ніж сто років.

Музика

У Бібліотеці зберігається найповніша колекція американської музики в світі – понад 22 млн одиниць зберігання, включаючи 8,1 млн записів і видань нот. Колекція включає в себе велике зібрання оригінальних рукописів композиторів американського музичного театру і найбільшу колекцію одного виду музичного інструменту (флейти) в світі. Бібліотека вже трималий час спонсорує серію концертів камерної музики в прямому ефірі.

Американський фольклорний центр і проєкт з історії ветеранів війни

Маючи понад 6 млн одиниць зберігання, Архів народної культури в Американському фольклорному центрі є найбільшим сховищем скарбів традиційної культури в Сполучених Штатах і одним з найбільших у світі. Він містить найбільшу колекцію музики та зразків живої мови американських індіанців, включаючи найдавніші етнографічні польові записи, зроблені в будь-якій точці земної кулі.

Veterans History Project, which was established by Congress in 2000 to preserve the reminiscences of the nation's war veterans. To date, more than 100,000 submissions have been collected, including many from members of Congress.

The American Folklife Center also administers and preserves the StoryCorps project, a nationwide grassroots initiative to record the oral histories of ordinary citizens.

Other Fascinating Facts

Digital Talking Books

Since 1931, the Library has provided books to the blind in braille and on sound recordings. The National Library Service for the Blind and Print Disabled has replaced its inventory of recordings on audio cassettes with newly developed Digital Talking Books and digital playback equipment.

Cartography

The Library's Geography and Map Division holds more than 5.6 million items, the world's largest collection of cartographic materials. It has the largest collection of fire-insurance maps of cities and towns in the United States, providing unparalleled coverage of the growth of urban America from the late 19th to the mid-20th centuries. The collection also includes the 1507 world map by Martin Waldseemüller, known as "America's Birth Certificate," the first document on which the name "America" appears.

Telephone Directories

The Library's general collections contain the largest historical collection of U.S. telephone criss-cross (phone number and address) and city directories in the world. The Library acquires more than 8,000 volumes a year and

Американський фольклорний центр керує проектом "Історія ветеранів війни", що його заснував Конгрес 2000 року для збереження спогадів американських учасників воєн різних років. На сьогоднішній день упорядковано понад 100 000 отриманих матеріалів, у тому числі від членів Конгресу. Американський фольклорний центр також керує проектом StoryCorps – загальнонаціональною масовою ініціативою запису та збереження усних історій рядових громадян.

Інші цікаві факти

Цифрові аудіокнижки

З 1931 року Бібліотека надає книжки, віддруковані шрифтом Брайля й випущені у звукозапису. В останні роки Національна бібліотечна служба для незрячих та слабоворих замінила свої фонди записів на аудіокасах цифровими аудіокнижками й цифровим відтворювальним обладнанням.

Картографія

У відділі географії та картографії Бібліотеки міститься найбільша у світі колекція картографічних матеріалів – понад 5,6 млн одиниць зберігання. Тут зберігається найбільше зібрання карт американських міст і селищ, укладених для цілей страхування від пожежі; ці докладні карти як жодне інше джерело відображають зростання міської Америки з кінця XIX-го до середини XX ст. До колекції також входить карта світу 1507 року Мартіна Вальдземюллера, відома як "свідоцтво про народження Америки" – перший документ, на якому з'являється назва "Америка".

Телефонні довідники

Загальні фонди Бібліотеки містять найбільшу в світі колекцію перехресних телефонних (що наводять номер телефону й адресу) та міських довідників США. Бібліотека щороку набуває понад 8000 томів і налічує

holds more than 124,000 telephone books and microfilmed city directories from 650 U.S. cities and towns. This vast collection includes historical foreign telephone books and city directories (almost 1,500 per year received from more than 100 countries).

Comic Books and Newspapers

The Library's Serial and Government Publications Division contains the world's largest collection of comic books (more than 140,000 items representing more than 12,000 titles). The oldest comic book in the collection is "Popular Comics," February 1936. The division also holds the world's most extensive newspaper collection. The oldest original newspaper in the collection is "Mercurius Publicas Comprising the Sum of Forraign Intelligence," December 29, 1659.

Scientific and Technical Information

The Library of Congress has one of the largest and most diverse collections of scientific and technical information in the world. Such material makes up roughly one-fourth of its total book and journal collection. The Library's Science, Technology and Business Division maintains this country's largest collections of technical reports and standards (some 5 million foreign and domestic items).

Q&A

What is the Library of Congress?

The Library serves as the research arm of Congress and is recognized as the national library of the United States. Its collections comprise the world's most comprehensive record of human creativity and knowledge. Open to those ages 16 and older without charge or special permission, it is the world's

понад 124 000 телефонних книжок і мікрофільмованих довідників 650 великих і малих міст США. Ця велика колекція включає в себе зарубіжні телефонні книги та міські довідники різних періодів (що надходять з більш ніж 100 країн кількістю майже 1500 на рік).

Комікси та газети

Відділ періодичних та урядових видань Бібліотеки містить найбільшу в світі колекцію коміксів (понад 140 000 примірників, понад 12 000 найменувань). Найстаріший комікс в колекції – "Популярні комікси" за лютий 1936 року. Відділ також має в своєму розпорядженні найбільшу в світі колекцію газет. Найстаріша з них – "Mercurius Publicas Composing the Sum of Forraign Intelligence", число за 29 грудня 1659 року.

Науково-технічна інформація

Бібліотека Конгресу володіє однією з найбільш великих і різноманітних колекцій науково-технічних видань у світі. Такі матеріали складають приблизно чверть усієї книжкової та журнальної колекції. Відділ науки, техніки та бізнесу Бібліотеки містить найбільші в країні фонди технічних звітів і стандартів (близько 5 млн іноземних і вітчизняних примірників).

Запитання та відповіді

Що таке Бібліотека Конгресу?

Бібліотека служить дослідницьким підрозділом Конгресу і визнана Національною бібліотекою Сполучених Штатів. Її фонди складають найповніший у світі літопис людської творчості і знань. Відкрита для осіб віком від 16 років без стягнення плати або спеціального дозволу,

largest library and a great resource for scholars and researchers.

вона є найбільшою в світі книгозбірнею і відмінним ресурсом для науковців та дослідників.

Where are the books?

Books and other materials are shelved in three buildings on Capitol Hill, our Packard Campus in Culpeper, Va. and other off-site storage facilities. All Library stacks are closed.

Де знаходяться книжки?

Книжки та інші матеріали зберігаються на полицях у трьох будівлях на Капітолійському пагорбі, в нашому Центрі Паккард в Калпепері, штат Вірджинія, та в інших місцях віддаленого зберігання. Усі бібліотечні стелажі закриті.

Does the Library have a copy of every book published in the United States?

No, but it does have millions of books and printed materials, maps, manuscripts, photographs, films, audio and video recordings, prints and drawings, and other special collections. [Get more detailed statistics.](#)

Чи має Бібліотека примірник кожної книжки, виданої в Сполучених Штатах?

Ні, але вона має мільйони книжок і друкованих матеріалів, карти, рукописи, фотографії, фільми, аудіо- та відеозаписи, гравюри і малюнки та інші спеціальні колекції. Тут (див. посилання в англ.тексті) [Ви можете знайти детальнішу статистику.](#)

How does the Library acquire its holdings?

The Library receives new materials through exchange with libraries in this country and abroad, gifts, materials received from local, state and federal agencies as well as foreign governments, purchase, and copyright deposits. Thousands of items are added to the collections of the Library each working day. Selection officers review materials and decide which should be kept and added to the permanent collections. Copyright deposits make up the core of the collections, particularly those in the map, music, motion picture, and prints and photographs divisions.

Як Бібліотека збільшує свої фонди?

Бібліотека отримує нові матеріали через обмін з бібліотеками в нашій країні і за кордоном, подарунки, матеріали, отримані від місцевих, державних і федеральних організацій, іноземних урядів, а також за рахунок покупки, передачі на зберігання обов'язкових примірників при оформленні авторських прав. Тисячі одиниць додаються до фондів Бібліотеки щодня. Співробітники з відбору розглядають матеріали і вирішують, які з них слід зберегти і додати в постійні колекції. Обов'язкові примірники складають ядро колекцій, особливо в розділах карт, музики, кінофільмів, гравюр і фотографій.

Who is in charge of the Library of Congress?

The Library is directed by the Librarian of Congress, who is appointed by the president of the United States and confirmed by a vote of the Senate. Since the Library's founding in 1800, there have been 14 Librarians of

Хто керує Бібліотекою Конгресу?

Роботою Бібліотеки керує Бібліотекар Конгресу, який призначається Президентом Сполучених Штатів і затверджується голосуванням Сенату. З моменту заснування Бібліотеки в 1800 році в Конгресі було 14 бібліотекарів, включаючи Карлу Гейден, яка

Congress, including the incumbent, Carla Hayden, who was sworn in on September 14, 2016.

How does Congress use the Library?

Thousands of requests are received annually by the Congressional Research Service (CRS), one part of the Library that directly serves Congress. Staffed by specialists on a wide variety of topics, CRS supplies Congress with unbiased information on a wide variety of subjects. Another division of the Library that works closely with Congress is the [Law Library of Congress](#). With collections in foreign, international and comparative law, it serves as the foreign law research arm of Congress.

When was the Library built?

After its founding in 1800, the Library was housed in a boarding house and later in the U.S. Capitol building. Its first permanent, dedicated location — now called the Thomas Jefferson Building — was opened in 1897. The John Adams Building was completed in 1939 and the James Madison Memorial Building in 1980. The Library's Packard Campus for Audio Visual Conservation in Culpeper, Va., was opened in 2007.

Who designed the Jefferson Building and how much did it cost?

Its construction was based on a design, submitted in competition, by architects John L. Smithmeyer and Paul J. Pelz. The building cost almost \$6.5 million, \$213,443.40 less than expected.

сьогодні займає цю посаду (склала присягу 14 вересня 2016 року).

Як Конгрес використовує Бібліотеку?

Тисячі запитів щорічно надходять до Дослідницької служби Конгресу (CRS), одного з підрозділів Бібліотеки, який безпосередньо обслуговує Конгрес. Укомплектована фахівцями в дуже різних галузях, CRS надає Конгресу об'єктивну інформацію з широкого спектру тем. Ще одним підрозділом Бібліотеки, що тісно співпрацює з Конгресом, є [юридична бібліотека Конгресу](#). Маючи великі зібрання літератури з іноземного, міжнародного та порівняльного права, вона служить дослідницьким підрозділом Конгресу в галузі юриспруденції інших країн.

Коли була побудована Бібліотека?

Відразу після свого заснування в 1800 році Бібліотека розміщувалася в пансіоні, а потім у будівлі Капітолію США. Її перше постійне, відведене тільки для неї місце – нині Томас Джефферсон-Білдинг (будівля ім. Томаса Джефферсона) – було відкрито в 1897 році. Будівлю ім. Джона Адамса було завершено в 1939 році, а Меморіальну будівлю ім. Джеймса Медісона – в 1980 році. Центр Паккард для зберігання аудіовізуальних даних у Калпепері, штат Вірджинія, був відкритий у 2007 році.

Хто проєктував будівлю Джефферсона і скільки вона коштувала?

Її будівництво було засновано на конкурсному проєкті архітекторів Джона Л. Смітмеєра та Пола Дж. Пелца. Будівля обійшлася майже в 6,5 млн доларів, але це виявилось на 213 443,40 долара менше, ніж очікувалося.

Who were the artists for the Jefferson Building?

More than 50 American sculptors, painters, and mosaic artists contributed their talents to the building. It was intended to be a showplace for the art and culture of the young Republic and remains one of the most admired buildings of the period.

What can tourists see at the Library of Congress?

The highlight of a visit to the Library of Congress is the glorious Great Hall of the Thomas Jefferson Building, which rises 75 feet from marble floor to stained glass ceiling. Marble columns, staircases, mosaics and paintings make this one of the most beautiful public buildings in America. Visitors may also view special exhibitions drawn from the Library's collections.

Хто виконував художньо-оформлювальні роботи для Джефферсон-Білдінг?

Більше 50 американських скульпторів, художників і мозаїстів зробили свій внесок у декорування будівлі. Вона мала стати місцем демонстрації культурних досягнень молодій республіці і залишається однією з найбільш шанованих будівель того періоду.

Що можуть побачити туристи в Бібліотеці Конгресу?

Родзинкою відвідування Бібліотеки Конгресу є чудовий Великий зал Джефферсон-Білдінг, що має висоту 75 футів (майже 23 метри) від мармурової підлоги до вітражної стелі. Мармурові колони, сходи, мозаїки та картини роблять цю будівлю однією з найгарніших в Америці. Відвідувачі також можуть ознайомитися зі спеціалізованими виставками з фондів Бібліотеки.

How can I see the Main Reading Room and Great Hall?

By taking free, guided tours offered several times a day, you can see both the Great Hall and, from the Visitors' Gallery located just off of the Great Hall, you will be able to view the Main Reading Room from above. You also have the option of walking around on your own, using a self-guided brochure.

How do I find out about exhibitions and other public events at the Library?

The Library's [calendar of events](#) lists events and continuing exhibitions. You can also call (202) 707-8000 for a recorded listing of special events. [Receive event announcements via e-mail.](#)

May I take photographs, film or video recordings in the Library?

Photography is allowed in the public areas of the Jefferson Building. Flash photography is prohibited as posted in several areas: the Ceremonial Office, the exhibitions where original collections are on display and the Main Reading Room overlook. The use of photographic equipment, including tripods and selfie sticks, is prohibited without a photography and/or videography permit. Permits are not given for birthday, wedding and/or engagement photoshoots. All persons interested in photographing at the Library of Congress are required to follow the [Photography and Video Guidelines](#) (PDF, 52KB). News media and commercial productions, including photography shoots requiring location agreements, potentially intrusive professional equipment such as tripods, or interference with Library operations must contact the Office of Communications (news@loc.gov, 202-707-2905) for approval and permits.

Як я можу побачити головний читальний зал і Великий зал?

Взявши безкоштовну екскурсію з гідом (вони пропонуються кілька разів на день), Ви можете побачити як Великий зал, так і розташовану поруч з ним галерею для відвідувачів, звідки зможете спостерігати головний читальний зал згори. У Вас також є можливість прогулятися самостійно, використовуючи нашу брошуру-путівник.

Як дізнатися про виставки та інші публічні заходи в Бібліотеці?

У [календарі подій](#) Бібліотеки перераховані заходи і триваючі виставки. Ви також можете зателефонувати за номером (202) 707-8000 для отримання аудіописку тематичних заходів. [Просимо також знайомитися з оголошеннями про події електронною поштою.](#)

Чи можу я робити фотографії або відеозаписи в бібліотеці?

Фотографувати дозволено в громадських місцях. Відповідно до попереджувальних знаків фотоспалах заборонений у декількох місцях: у церемоніальному офісі, на виставках, де представлено оригінальні експонати, і в головному читальному залі. Використання фотографічного обладнання, включаючи будь-які штативи і моноподи для селфі, заборонено без дозволу на фотографування та/або відеозйомку. Дозволи на фотосесії з нагоди дня народження, весілля та заручин не видаються. Усі особи, які бажають фотографувати в Бібліотеці Конгресу, зобов'язані дотримуватися наших [Рекомендацій з фотографії та відео](#) (див. за посиланням в англ. тексті). Медійні та комерційні проекти, включаючи фотозйомки, що вимагають дозволу на місце знімання та професійне обладнання, яке потенційно заважає роботі Бібліотеки (штативи тощо), повинні звертатися в Бюро зв'язку (news@loc.gov, 202-707-2905) для затвердження та отримання дозволів.

Who can use the Library and check out books?

The Library of Congress is a research library, and books are used only on the premises by members of the public. Anyone age 16 and older may use the collections. All patrons using the Library's reading rooms and/or collections must have a [reader card with a photo](#) on it. Learn more about [how to research at the Library](#).

Where is the Copyright Office?

The [U.S. Copyright Office](#) is located on the fourth floor of the Madison Building. Congress centralized U.S. copyright registration and deposit in the Library in 1870. Tens of millions of works have been registered since then, and copyright deposits have come to make up the core of the Library's collections.

Where can I see the most treasured documents of the Library of Congress?

Some of the [most historic and treasured items](#) from the Library's vast collection are on display within the exhibitions in the Library's Thomas Jefferson Building. Ongoing displays include the map that first used the term "America" for the New World, Thomas Jefferson's original library (the basis for the Library of Congress), and the Gutenberg Bible. Learn more about [exhibitions at the Library](#). View the [Library's digital collections](#).

How may I make a gift to the Library of Congress?

Throughout its history, the Library has been enriched by private citizens through the donation of collections, including manuscripts, books, audio, video, and film

Хто може користуватися Бібліотекою і брати з собою книжки?

Бібліотека Конгресу – це науково-дослідна бібліотека, і відвідувачі можуть користуватися книжками тільки в її приміщеннях. Це можуть бути всі бажаючі у віці від 16 років. Усі відвідувачі, які користуються читальними залами та/або колекціями Бібліотеки, повинні мати [читацьку картку з фотографією](#). Просимо дізнатися про те, [як проводити дослідження в Бібліотеці](#) (за посиланням в англ. тексті)

Де знаходиться Бюро авторських прав?

[Бюро авторських прав США](#) розташоване на четвертому поверсі Медісон-Білдінг. Конгрес США централізував реєстрацію та зберігання авторських прав у бібліотеці в 1870 році. З того часу зареєстровано десятки мільйонів творів, і обов'язкові примірники, надавані при реєстрації авторських прав, склали ядро фондів Бібліотеки.

Де я можу побачити найцінніші документи Бібліотеки Конгресу?

Деякі з [найбільш цінних історичних експонатів](#) з великої колекції Бібліотеки представлені на виставках у будівлі ім. Томаса Джефферсона. Поточні експозиції включають карту, на якій вперше використано термін "Америка" для Нового Світу, оригінали книжок бібліотеки Томаса Джефферсона (першооснову Бібліотеки Конгресу) та Біблію Гутенберга. Просимо дізнатися більше про [виставки Бібліотеці та переглянути її цифрові колекції за посиланням в англ. тексті](#).

Як я можу зробити подарунок Бібліотеці Конгресу?

Протягом усієї своєї історії Бібліотека поповнювалася за рахунок приватних пожертвувань рукописів, книжок, аудіо-, відео- і кінозаписів, фотографій і гравюр,

recordings, photographs and prints, maps, and musical scores, as well as financial gifts. If you are interested in making a gift please explore these [options for supporting the Library](#).

The Library of Congress: A Timeline

A chronology of key events in the [history of the Library of Congress](#).

For the Congress, 1800-1897

- April 24, 1800
President John Adams approves an act of Congress that moves the government from Philadelphia to the new capital city of Washington. Five thousand dollars is appropriated for the purchase of books to be housed in the Capitol.

- January 26, 1802
President Thomas Jefferson approves a compromise act of Congress which states that the President of the United States will appoint the Librarian of Congress.

- 1812
The first classified Library catalog is published. It lists 3,076 volumes, and 53 maps, charts, and plans. An adjustment in the Library's rules exempts members of Congress from overdue fines.

- August 24, 1814
In retaliation for the capture of York and the burning of its parliamentary building by American forces, the British capture Washington and burn the Capitol, destroying the Library of Congress.

- January 26, 1815
The House of Representatives approves the purchase of Jefferson's 6,487-volume personal library for \$23,950 to replace the collection lost in the fire.

- December 24, 1851
An accidental fire in the Library on Christmas Eve destroys approximately

карт і партитур, а також грошових дарунків. Якщо Ви бажаєте зробити подарунок, будь ласка, вивчіть ці варіанти підтримки Бібліотеки ([просимо переглянути умови за посиланням в англ. тексті](#)).

Бібліотека Конгресу: Етапи становлення

Хронологія ключових подій в [історії Бібліотеки Конгресу](#).

Для Конгресу, 1800-1897

- 24 квітня 1800 р.
Президент Джон Адамс схвалює акт Конгресу, яким уряд переноситься з Філадельфії до нової столиці – Вашингтона. П'ять тисяч доларів виділено на покупку книжок для розміщення в Капітолії.

- 26 січня 1802 р.
Президент Томас Джефферсон схвалює акт Конгресу, за яким Президент Сполучених Штатів призначає Бібліотекаря Конгресу.

- 1812
Опубліковано перший тематичний каталог Бібліотеки. У ньому перераховані 3076 томів і 53 карти, схеми та плани. Поправка до правил Бібліотеки звільняє членів Конгресу від штрафів за прострочення.

- 24 серпня 1814 р.
На знак помсти за захоплення Йорка і спалення його парламентської будівлі американськими військами англійці захоплюють Вашингтон і спалюють Капітолій. Бібліотеку Конгресу знищено.

- 26 січня 1815 р.
Палата представників схвалює покупку 6487 томів особистої бібліотеки Джефферсона за 23 950 доларів замість втраченого зібрання.

- 24 грудня 1851 р.
Випадкова пожежа в Бібліотеці напередодні Різдва знищує близько 35 000 томів,

35,000 volumes, including nearly two-thirds of Jefferson's library.

- August 23, 1853

Designed by Architect of the Capitol Thomas U. Walter, a newly remodeled fireproof iron room for the Library opens in the Capitol's west front. It is widely admired and becomes a tourist attraction.

- July 8, 1870

President Ulysses S. Grant approves an act of Congress that centralizes all U.S. copyright registration and deposit activities at the Library of Congress.

- December 1, 1871

Librarian Ainsworth Rand Spofford informs Congress that the rapid flow of copyright deposits into the Library's rooms in the Capitol will soon necessitate a separate Library building.

- November 1, 1897

After years of overcrowding in the Capitol, the monumental new Library building officially opens to the public.

For the Nation, 1898-1960

- October 28, 1901

The Library announces that its printed catalog cards are now available for sale to libraries around the world.

- March 9, 1903

President Theodore Roosevelt issues an executive order directing the transfer of the records of the Continental Congress and the personal papers of George Washington, Thomas Jefferson, Alexander Hamilton, James Madison, James Monroe, and Benjamin Franklin from the State Department to the Library.

- September 29, 1921

President Warren G. Harding issues an executive order that transfers the original copies of the Declaration of Independence

включаючи майже дві третини зібрання Джефферсона.

23 серпня 1853 р.

Спроектоване архітектором Капітолію Томасом Волтером, нещодавно перебудоване вогнетривке книгосховище Бібліотеки відкривається в західній фасадній частині Капітолію. Воно викликає загальне захоплення і стає популярною пам'яткою.

8 липня 1870 р.

Президент Улісс С. Грант стверджує акт Конгресу, який концентрує всю діяльність з реєстрації та депонування авторських прав у США в Бібліотеці Конгресу.

1 грудня 1871 р.

Бібліотекар Ейнсворт Споффорд інформує Конгрес, що через швидкий приплив обов'язкових примірників нових видань Бібліотеці незабаром знадобиться окрема будівля.

1 листопада 1897 р.

Після багатьох років перебування на обмеженій площі в Капітолії монументальну нову будівлю Бібліотеки офіційно відкрито для публіки.

Для країни, 1898-1960

28 жовтня 1901 р.

Бібліотека оголошує, що її друковані каталожні картки тепер доступні для продажу бібліотекам усіх країн світу.

9 березня 1903 р.

Президент Теодор Рузвельт видає указ передати звіти Континентального конгресу та особисті папери Джорджа Вашингтона, Томаса Джефферсона, Александра Гамільтона, Джеймса Медісона, Джеймса Монро і Бенджаміна Франкліна від Державного департаменту Бібліотеці.

29 вересня 1921 р.

Президент Воррен Гардінг видає указ, яким оригінали Декларації незалежності і Конституції США передаються в Бібліотеку

and U.S. Constitution to the Library for their safekeeping and display. The two documents are sent to their permanent home in the National Archives in 1952.

- July 3, 1930

\$1.5 million is appropriated for the purchase of the Vollbehr collection of incunabula, which includes the first Gutenberg Bible in the Western Hemisphere.

- March 3, 1931

The Pratt-Smoot Act enables the Library to provide books for the use of adult blind readers of the United States and its territories.

- January 3, 1939

A new Library of Congress Annex Building opens to the general public.

- October 30, 1944

The ballet "Appalachian Spring," commissioned by the Library, premieres in the Coolidge Auditorium, with a performance by the Martha Graham Dance Company to the music of Aaron Copland.

- August 2, 1946

The Legislative Reorganization Act of 1946 is approved, giving the Library's Legislative Reference Service (LRS) permanent status as a separate Library department and providing for the hiring of nationally eminent specialists in 19 broad subject fields.

- April 24, 1950

The Library celebrates its sesquicentennial.

- September 13, 1954

The Library receives the Brady-Handy photographic collection, containing more than 3,000 negatives made by Civil War photographer Mathew B. Brady and several thousand by his nephew Levin C. Handy.

- January 1958

Librarian of Congress L. Quincy Mumford establishes an interdepartmental Committee on Mechanized Information Retrieval to study the "problem of applying machine

для зберігання і показу. Обидва документи відправлено на постійне місце перебування в Національний архів у 1952 році.

3 липня 1930 р.

1,5 млн доларів виділено на придбання колекції інкунабул Фольбера, до якої входить перша Біблія Гутенберга в Західній півкулі.

3 березня 1931 р.

Закон Пратта-Смута дозволяє бібліотеці надавати книги для використання дорослими незрячими читачами Сполучених Штатів та їх територій.

3 січня 1939 р.

Для широкої публіки відкривається нова будівля Бібліотеки Конгресу.

30 жовтня 1944 р.

Прем'єра балету "Аппалачська весна" на музику Аарона Копленда, поставленого на замовлення Бібліотеки, з виступом танцювальної трупи Марти Грем, у залі Куліджа.

2 серпня 1946 р.

Прийнято Закон про реорганізацію діяльності Конгресу 1946 року, що надає Законодавчій довідковій службі Бібліотеки постійний статус її окремого підрозділу і передбачає запрошення до її штату відомих фахівців у 19 широких предметних галузях.

24 квітня 1950 р.

Бібліотека святкує своє 150-річчя.

13 вересня 1954 р.

Бібліотека отримує фотографічну колекцію Бреді-Генді, що містить понад 3000 негативів, зроблених фотографом Громадянської війни Метью Бреді і ще кілька тисяч – його племінником Левіном Генді.

Січень 1958 р.

Бібліотекар Конгресу Л. Квінсі Мамфорд створює міжвідомчу комісію з механізованого інформаційного пошуку для вивчення "застосування машинних методів в

methods to the control of the Library's collections."

- September 6, 1958
President Dwight D. Eisenhower approves an amendment to the Agricultural Trade Development and Assistance Act of 1954 (popularly known as Public Law 480), which greatly strengthens the overseas acquisition program of the Library of Congress.

For the World, 1960-2016

- November 8, 1965
President Lyndon B. Johnson approves the Higher Education Act of 1965, which allows the Library to acquire and provide cataloging information for research materials "currently published throughout the world that are of value to scholarship." The next year the Library opens its first shared cataloging office (pp. 8-9 "The Legacy of Shared Cataloging") in London, followed by the first regional office in Rio de Janeiro.

- March 27, 1969
With the mailing of the first computer tapes containing cataloging data, the Machine-Readable Cataloging (MARC) Distribution Service is inaugurated.

- October 26, 1970
The Legislative Reorganization Act of 1970 transforms and renames LRS. The newly structured Congressional Research Service (CRS) becomes the U.S. Congress's own think tank for objective, nonpartisan policy analysis.

- May 28, 1980
The third major Library building on Capitol Hill, the James Madison Memorial Building, opens to the public.

- June 10, 1980
The Library announces that the original 1897 Library building has been renamed the Thomas Jefferson Building and its second building, opened in 1939, is now the John Adams Building.

управлінні бібліотечними фондами".

6 вересня 1958 р.
Президент Двайт Ейзенгавер схвалює поправку до закону 1954 року Про розвиток сільськогосподарської торгівлі та допомоги (відомого як Державний закон 480), яка значно розширює програму закордонних придбань Бібліотеки Конгресу.

Для всього світу, 1960-2016

8 листопада 1965 р.
Президент Ліндон Б. Джонсон схвалює закон Про вищу освіту, який дозволяє Бібліотеці купувати і надавати інформацію з каталогізації наукових матеріалів, "що публікуються в даний час у всьому світі і являють цінність для науки". Наступного року Бібліотека відкриває своє перше бюро спільної каталогізації в Лондоні, а потім перший регіональний офіс у Ріо-де-Жанейро.

27 березня 1969 р.
З розсилкою перших комп'ютерних стрічок, що містять дані з каталогізації, відкривається Служба поширення машинозчитуваних каталогів (MARC).

26 жовтня 1970 р.
Закон Про реорганізацію діяльності Конгресу 1970 року перетворює і перейменовує LRS на Дослідницьку службу Конгресу (CRS), яка стає власним мозковим центром Конгресу США для об'єктивного, позапартійного аналізу політики.

28 травня 1980 р.
Відкрито для публіки третю велику будівлю Бібліотеки на Капітолійському пагорбі, Меморіальну будівлю ім. Джеймса Медісона.

10 червня 1980 р.
Бібліотека оголошує, що перша будівля Бібліотеки 1897 року перейменована на Будівлю ім. Томаса Джефферсона, а друга, відкрита 1939 року, тепер називатиметься Будівлею ім. Джона Адамса.

- January 1, 1981
The filing of cards into the Library's main card catalog stops, and the online cataloging of the Library's collections officially begins.
 - June 22, 1994
The Library debuts its website at the American Library Association annual conference in Miami, Florida.
 - October 13, 1994
The Library launches its National Digital Library program aimed at digitizing primary sources related to the study of American history.
 - October 5, 1999
Metromedia president John W. Kluge donates \$60 million to establish the John W. Kluge Center for Scholars and Prize in the Human Sciences. It is the largest private monetary gift in the Library's history.
 - April 24, 2000
The Library celebrates its Bicentennial.
 - September 8, 2001
The first National Book Festival, developed in cooperation with First Lady Laura Bush, takes place.
 - July 26, 2007
The new Packard Campus for Audio-Visual Conservation located on a 45-acre site in Culpeper, Virginia, is transferred to the Library by the Packard Humanities Institute. The Institute provided \$155 million for the design and construction of the four-building facility, the largest private gift ever made to the Library.
 - April 21, 2009
In Paris, Librarian James H. Billington announces the launch of the World Digital Library, an international collaborative project developed with UNESCO and other organizations.
 - September 14, 2016
Carla D. Hayden is sworn in as the 14th Librarian of Congress. At the time of her swearing in, the Library's collection of more
- 1 січня 1981 р.
Подання карток до головного картотечного каталогу Бібліотеки припиняється, і офіційно починається онлайн-каталогізація фондів.
 - 22 червня 1994 р.
Бібліотека дебютує зі своїм веб-сайтом на щорічній конференції Американської бібліотечної асоціації в Маямі, штат Флорида.
 - 13 жовтня 1994 р.
Бібліотека запускає національну програму "Цифрова бібліотека" для оцифрування першоджерел з американської історії.
 - 5 жовтня 1999 р.
Президент Metromedia Джон В. Клюге жертвує 60 млн доларів на створення Центру Джона Клюге для вчених та премію в галузі гуманітарних наук.
 - 24 квітня 2000 р.
Бібліотека відзначає своє двохсотріччя.
 - 8 вересня 2001 р.
Проходить перший Національний книжковий фестиваль, організований під патронатом першої леді Лаури Буш.
 - 26 липня 2007 р.
Гуманітарний інститут Паккарда передає бібліотеці новий Центр Паккарда зі зберігання аудіовізуальних матеріалів в Калпепері, штат Вірджинія. Інститут виділив 155 млн доларів на проектування та будівництво на ділянці 45 акрів (18 га) чотириповерхової будівлі, і це був найбільший приватний дар за весь час існування Бібліотеки.
 - 21 квітня 2009 р.
У Парижі Бібліотекар Конгресу Джеймс Біллінгтон оголошує про запуск Всесвітньої цифрової бібліотеки – міжнародного спільного проекту, розробленого спільно з ЮНЕСКО та іншими організаціями.
 - 14 вересня 2016 р.
Карла Д. Гейден складає присягу як 14-й Бібліотекар Конгресу. На той момент колекція Бібліотеки налічує понад 162 млн

than 162 million items includes more than 38 million cataloged books and other print materials in more than 470 languages; more than 70 million manuscripts; the largest rare book collection in North America; and the world's largest collections of legal materials, films, maps, sheet music, and sound recordings. In fiscal year 2016, the Library employed 3,149 staff members and operated with a total 2016 appropriation of \$642.04 million.

Congressional Research Service (CRS)

The Congressional Research Service (CRS) works exclusively for the United States Congress, providing policy and legal analysis to committees and Members of both the House and Senate, regardless of party affiliation. As a legislative branch agency within the Library of Congress, CRS has been a valued and respected resource on Capitol Hill for more than a century.

CRS is well-known for analysis that is authoritative, confidential, objective and nonpartisan. Its highest priority is to ensure that Congress has 24/7 access to the nation's best thinking.

To access CRS reports, visit crsreports.congress.gov.

CRS employs more than 400 policy analysts, attorneys and information professionals across a variety of disciplines in five research divisions. The breadth and depth of this expertise — from law, economics and foreign affairs to defense and homeland security, public administration, education, health care, immigration, energy, environmental protection, science and technology — enables CRS quickly to mobilize flexible groups that provide integrated analyses of complex issues facing the Congress.

одиниць зберігання: більш як 38 млн каталогізованих книжок та інших друкованих матеріалів 470+ мовами; понад 70 млн рукописів; найбільшу колекцію рідкісних книжок у Північній Америці; і найбільші в світі колекції юридичних матеріалів, фільмів, карт, нот і звукових записів. У 2016 фінансовому році в бібліотеці працювало 3149 співробітників. Загальна сума асигнувань на 2016 рік склала 642,04 млн.дол.

Дослідницька служба Конгресу (CRS)

Дослідницька служба Конгресу (CRS) працює виключно на Конгрес Сполучених Штатів, надаючи політичну та юридичну аналітику комітетам і членам Палати представників і Сенату незалежно від партійної приналежності. Як орган законодавчої гілки влади у складі Бібліотеки Конгресу CRS вже понад століття є цінним і шанованим інформаційно-аналітичним ресурсом на Капітолійському пагорбі.

CRS добре відома своїм авторитетним, конфіденційним, об'єктивним і позапартійним аналізом. Її головний пріоритет – забезпечити Конгресу цілодобовий доступ до найкращих інтелектуальних досягнень нації.

Ви теж можете мати доступ до звітів CRS на сайті crsreports.congress.gov.

У п'яти дослідницьких підрозділах CRS працює понад 400 аналітиків, юристів і фахівців з обробки інформації різного спрямування. Широта і глибина їхніх знань - від права, економіки й зовнішньої політики до оборони та внутрішньої безпеки, державного управління, освіти, охорони здоров'я, імміграції, енергетики, охорони довкілля, науки і техніки — дозволяє CRS швидко створювати й адаптувати групи для всебічного вивчення складних питань, що стоять перед Конгресом.

In a fast-paced, ever-changing environment, CRS provides Congress with the vital analytical support it needs to address the most complex public policy issues facing the nation. Its work incorporates program and legislative expertise, quantitative methodologies and legal and economic analysis.

The research divisions are:

American Law

The American Law Division provides objective, authoritative and non-partisan legal analysis and consultation to Members of Congress and their staff on issues of national importance that arise as part of the legislative process or that are otherwise of interest to Congress. Division attorneys advise Congress on its legislative and oversight powers under the Constitution, delineating the limits of federal power over individuals and the states, illuminating challenges to enacted legislation and potential problems with contemplated legislation, and examining constitutional and statutory issues, including the separation of powers, individual rights, federalism and statutory interpretation.

Members of Congress and their staff consult with division attorneys on all facets of law in the United States, including administrative, business, civil rights, cybersecurity, energy, environmental, immigration, intellectual property, international, labor, military, national security, procurement, tax and trade law. The American Law Division prepares and updates the Constitution of the United States: Analysis and Interpretation, which has served as the nation's Constitution of record for more than 100 years and which documents for Congress and the public how constitutional interpretations and applications have evolved over time.

У мінливих умовах сьогоденного світу CRS надає Конгресу життєво важливу аналітичну підтримку для вирішення найбільш складних питань державної політики, що стоять перед країною. Її робота включає в себе програмну і законодавчу експертизу, кількісні методики та юридичний і економічний аналіз.

Дослідницькими підрозділами є:

Американське право

Відділ американського права надає об'єктивний, авторитетний і неупереджений юридичний аналіз і консультації членам Конгресу та їхнім співробітникам з питань національного значення, що виникають в ході законодавчого процесу або іншим чином представляють інтерес для Конгресу. Правники відділу консультують Конгрес щодо його законодавчих і наглядових повноважень відповідно до Конституції, визначаючи межі федеральної юрисдикції над окремими особами і штатами, висвітлюючи недоліки прийнятих законів і потенційні проблеми з законопроектами, вивчаючи конституційні та законодавчі питання, пов'язані з поділом влади, правами особистості, федералізмом і тлумаченням законів. Члени Конгресу та його співробітники консультуються з юристами відділу з усіх аспектів права в Сполучених Штатах, включаючи адміністративне, комерційне, податкове, цивільне право, законодавство з національної та кібербезпеки, енергетики, екології, імміграції, інтелектуальної власності, міжнародне, трудове, торговельне, військове, закони з державних закупівель. Відділ американського права готує регулярне видання "Конституція Сполучених Штатів: аналіз і тлумачення", яке вже більше 100 років фіксує історію прийняття всіх поправок до Основного закону країни і представляє Конгресу і громадськості інформацію про те,

як змінювалися тлумачення і застосування положень Конституції з плином часу.

Domestic Social Policy

The Domestic Social Policy Division offers Congress research and analysis in the broad area of domestic social policies and programs. Issue and legislative areas include: education and training, health care and financing, Social Security, public and private pensions, social welfare programs, nutrition assistance, housing, immigration, drug control, crime and criminal justice, labor and occupational safety, unemployment and workers' compensation, and other issues related to persons with disabilities, the aged, the poor, children and families, and veterans. Analysts use multiple disciplines in their research, including program and legislative expertise, quantitative methodologies and economic analysis.

Foreign Affairs, Defense and Trade

The Foreign Affairs, Defense and Trade Division is organized into eight regional and functional sections that follow critical worldwide security, political and economic developments for Congress. These include U.S. relations with individual countries, regional trends and transnational issues such as terrorism, refugees and other humanitarian crises; global health; nonproliferation; and global institutions such as the United Nations. The division also addresses U.S. foreign aid programs and strategies, resource allocations, State Department budget and functions, international debt, public diplomacy and legislation on foreign relations. Research responsibilities include national security policy; military strategy; conflict dynamics; intelligence; U.S. and foreign weapons systems; military operations; defense acquisition; compensation, health, and social

Внутрішня соціальна політика

Відділ внутрішньої соціальної політики пропонує Конгресу дослідження та аналіз з широкого спектру питань внутрішньої соціальної політики і пов'язаних з нею програм. Серед тем: освіта та професійна підготовка, охорона здоров'я та фінансування, соціальне забезпечення, державні та приватні пенсії, програми соціального забезпечення, продуктова допомога, житло, імміграція, боротьба з наркотиками, злочинність і кримінальне правосуддя, праця і безпека праці, безробіття і рівень заробітної платні, а також інші питання, що стосуються людей з інвалідністю, літніх людей, незаможних, дітей і сім'ї, ветеранів збройних сил. Аналітики використовують у своїх дослідженнях різні дисципліни, включаючи програмну і законодавчу експертизу, кількісні методи та економічний аналіз.

Зовнішня політика, оборона і торгівля

Відділ зовнішньої політики, оборони і торгівлі складається з восьми регіональних і функціональних секцій, які стежать за найважливішими світовими подіями в галузі безпеки, політики та економіки. Серед них: стосунки США з окремими країнами, регіональні тенденції та транснаціональні проблеми, такі як тероризм, біженці та інші гуманітарні кризи; охорона здоров'я у світі; нерозповсюдження ЗМУ; глобальні інститути, такі як Організація Об'єднаних Націй. Відділ також займається програмами і стратегіями зовнішньої допомоги США, розподілом ресурсів, бюджетом і функціями Держдепартаменту, зовнішнім боргом, публічною дипломатією і законодавством про міжнародні відносини. Галузі досліджень включають політику національної безпеки; військову стратегію; динаміку конфліктів; розвідку; американські та іноземні системи

issues in the military; the defense budget; cybersecurity in defense and intelligence; the impact of advanced technologies on global security; and U.S. domestic and overseas military bases. The division examines key international economic developments and the roles and responsibilities of international financial institutions in addition to trade-related legislation, policies, programs and U.S. trade performance and investment flows. Attention is also given to trade negotiations and agreements, export promotion, import regulations and tariffs.

Government and Finance

The Government and Finance Division focuses on the organization, structure, operations and management of Congress and its support agencies, as well as the appropriations and legislative process and the congressional budget. Among the financial issues covered by the division are banking, financial institutions, insurance, mortgages and securities, taxation, public finance, fiscal and monetary policy, and the public debt. Other research addresses the interaction between taxes and interest rates and macroeconomic policy. Additionally, the division responds to requests on the organization, management and funding of the federal executive and judicial branches, judicial and executive branch nominations, government personnel and the civil service, the presidency and vice presidency, and government information policy and privacy issues. The division is responsible for policy work in the areas of intergovernmental relations and forms of federal aid; federalism, statehood and U.S. territories; economic development, federal planning for and response to emergencies, disasters and acts of terrorism in the United States; the census;

озброєнь; військові операції; оборонні закупівлі; компенсацію, охорону здоров'я та соціальні питання у збройних силах; оборонний бюджет; кібербезпеку в обороні і розвідці; вплив передових технологій на глобальну безпеку; військові бази США на території країни та за кордоном. Відділ вивчає ключові міжнародні економічні події, а також роль і відповідальність міжнародних фінансових інститутів на додаток до законодавства, регуляторних інструментів, програм, пов'язаних з торгівлею, торговельних показників та інвестицій США. Увага також приділяється торговим переговорам і угодам, стимулюванню експорту, регулюванню імпорту й тарифам.

Урядування та фінанси

Відділ урядування і фінансів опікується організацією, структурою, операціями й управлінням Конгресу та його допоміжних установ, а також асигнуваннями і законодавчим процесом і бюджетом Конгресу. Серед фінансових питань, що вивчаються відділом, – банківська справа, фінансові установи, страхування, іпотека та цінні папери, оподаткування, державні фінанси, податкова та грошово-кредитна політика, державний борг. Інші дослідження присвячені взаємодії між податками, процентними ставками та макроекономічною політикою. Крім того, відділ відповідає на запити про організацію, управління та фінансування федеральних органів виконавчої та судової влади, висування кандидатів до органів судової та виконавчої влади, про державних службовців та державну службу, Президента та Віце-президента, а також про державну інформаційну політику та питання конфіденційності. Відділ відповідає за підготовку діяльності в таких галузях: міжурядові відносини і форми федеральної допомоги; федералізм, штати і території США; економічний розвиток, федеральне

reapportionment and redistricting; elections; and campaign finance, lobbying and political parties. Lastly, the division plays a leading role in addressing congressional needs in the area of cybersecurity.

Resources, Science and Industry

The Resources, Science and Industry Division covers an array of legislative issues for Congress involving natural resources and environmental management, science and technology, and industry and infrastructure. Resources and management work includes policy analysis on the environment; public lands, water and other natural resources issues; agriculture; food; fisheries; and energy. Science and technology coverage includes policy analysis of general science and technology issues, civilian and military research and development, information technology and telecommunications, and space and earth sciences. Industry and infrastructure support issues include policy analysis on transportation and related infrastructure, industrial market structure and regulation, and sector-specific industry analysis.

The Congressional Research Service (CRS)

serves as shared staff to congressional committees and Members of Congress. CRS experts assist at every stage of the legislative process — from the early considerations that precede bill drafting, through committee hearings and floor debate, to the oversight of enacted laws and various agency activities. CRS approaches complex topics from a variety of perspectives and examines all sides of an issue. Staff members analyze current policies and present the impact of proposed policy alternatives.

планування та реагування на надзвичайні ситуації, лиха і терористичні акти в Сполучених Штатах; перепис населення; зміни меж територій; вибори; фінансування виборчих кампаній, лобіювання і політичні партії. Нарешті, відділ відіграє провідну роль у забезпеченні потреб Конгресу в галузі кібербезпеки.

Ресурси, наука та промисловість

Відділ ресурсів, науки і промисловості опікується в інтересах Конгресу цілим рядом законодавчих питань, що стосуються природних ресурсів і довкілля, науки і техніки, промисловості та інфраструктури. Управління ресурсами неможливе без аналізу нормативних актів у сфері довкілля; державних земель, водних та інших природних ресурсів; сільського господарства; продовольства; рибальства та енергетики. Науково-технічний аспект включає аналіз державної політики з загальних науково-технічних питань, цивільних та військових досліджень і розробок, інформаційних технологій і телекомунікацій, а також наук про космос та Землю. Питання підтримки промисловості та інфраструктури включають аналіз законодавства з транспорту та пов'язаної з ним інфраструктури, структури та регулювання промислового ринку, галузевий аналіз.

Персонал Дослідницької служби Конгресу

працює для комітетів Конгресу та його членів. Експерти CRS надають допомогу на кожному етапі законодавчого процесу – від вихідних міркувань, що передують розробці законопроекту, до слухань у комітетах і дебатів у залі засідань та нагляду за прийнятими законами й різними видами діяльності відомств. CRS підходить до складних тем з різних точок зору і розглядає всі сторони проблеми. Співробітники аналізують поточний стан речей і представляють наслідки пропонова-

CRS services come in many forms:
reports on major policy issues
tailored confidential memoranda, briefings
and consultations
seminars and workshops
expert congressional testimony
responses to individual inquiries

With public policy issues growing more complex, the need for insightful and comprehensive analysis has become vital. Congress relies on CRS to marshal interdisciplinary resources, encourage critical thinking and create innovative frameworks to help legislators form sound policies and reach decisions on a host of difficult issues. These decisions will guide and shape the nation today and for generations to come.

[US copyright office](#)

For over 150 years, the Copyright Office has been at the forefront of U.S. copyright. As part of the Library of Congress since 1870, and recognized by Congress as a separate department of the Library since 1897, the Copyright Office registers copyright claims, records information about copyright ownership, provides information to the public, and assists Congress and other parts of the government on a wide range of copyright issues, both simple and complex. Today, the Copyright Office's staff of around 440 people, headed by the Register of Copyrights, is responsible for administering a complex and dynamic set of laws. The Copyright Office examines hundreds of thousands of copyright claims per year, resulting in an average of over half a million registrations annually. Every year, these records are supplemented with thousands of documents, representing hundreds of

них нових підходів.
Послуги CRS набувають різних форм. Це:
доповіді з основних питань політики
індивідуальні конфіденційні меморандуми,
брифінги та консультації
семінари та практикуми
експертні свідчення в Конгресі
відповіді на індивідуальні запити

Оскільки державна політика дедалі більше ускладнюється, потреба в глибокому і всебічному аналізі стає життєво важливою. Конгрес покладається на CRS в питаннях мобілізації міждисциплінарних ресурсів, заохочення критичного мислення і створення інноваційних структур, що допомагають законодавцям формувати виважену стратегію і приймати рішення з безлічі складних проблем. Ці рішення направлятимуть і впливатимуть на розвиток країни сьогодні і ще не одне покоління.

[Бюро авторських прав США](#)

Ось уже понад 150 років Бюро авторських прав знаходиться на передньому краї захисту інтелектуальної власності в США. Будучи частиною Бібліотеки Конгресу з 1870 року і, за рішенням Конгресу, її окремим підрозділом з 1897 року, Бюро реєструє заявки на авторське право, реєструє авторські права, надає інформацію громадськості і допомогу Конгресу та іншим урядовим органам з широкого кола питань авторського права, як простих, так і складних. Сьогодні співробітники Бюро у складі близько 440 осіб, очолюваних Реєстратором авторських прав, відповідають за впровадження складних правових рамок, що динамічно розвиваються. Бюро розглядає сотні тисяч заявок на авторське право на рік, у результаті чого щорічно реєструється в середньому понад півмільйона авторських прав. Щороку ці записи доповнюються тисячами документів з сотнями тисяч назв

thousands of titles of works, which provide additional ownership information. The Copyright Office acts as a conduit for the Library of Congress, providing certain works of authorship, known as copyright deposits, to the Library for its collections.

The Register of Copyrights is the principal advisor to Congress on national and international copyright matters, testifying upon request and providing ongoing leadership and impartial expertise on copyright law and policy. The past few years have been particularly active, as Copyright Office lawyers assisted Congress with copyright review hearings and prepared numerous substantive reports, including: Copyright and the Music Marketplace; Revising Section 108: Copyright Exceptions for Libraries and Archives; Section 1201 Study; The Making Available Right in the United States; Software-Enabled Consumer Products; Authors, Attribution, and Integrity: Examining Moral Rights in the United States; and Section 512.

Congress has also delegated authority to the Copyright Office to develop regulations concerning many areas of copyright law. The subjects of these regulations span a wide range of topics, covering behavior by private parties in areas involving music licensing, or circumvention of technological measures protecting copyrighted material, as well as rules governing submissions to the Copyright Office, such as different types of copyright applications, fees paid for the Office's services, filings related to statutory licenses, FOIA requests, and more. These regulations provide the public with a well-functioning copyright system overall and help the Copyright Office's systems run smoothly.

творів, що надають нову і додаткову інформацію про власників. Бюро авторських прав виступає в ролі каналу, через який Бібліотека Конгресу отримує для своїх фондів примірники нових видань у зв'язку з реєстрацією авторського права.

Реєстратор авторських прав є головним радником Конгресу з національних та міжнародних питань авторського права. Він дає свідчення за запитом Конгресу, забезпечує постійне керівництво і неупереджену експертизу законодавства і існуючих норм у галузі авторського права. Останні кілька років були особливо активними, оскільки юристи Бюро допомагали Конгресу в проведенні контрольних слухань з питань авторських прав і підготували численні тематичні доповіді, зокрема на такі теми: авторське право і музичний ринок; перегляд розділу 108: винятки з авторського права для бібліотек та архівів; дослідження розділу 1201; право на отримання доступу в Сполучених Штатах; споживчі продукти з підтримкою програмного забезпечення; автори, атрибуція та чесність: вивчення етики в Сполучених Штатах; розділ 512.

Конгрес також делегував Бюро повноваження з розробки нормативних актів, що стосуються багатьох галузей авторського права. Це широке коло тем, що охоплює поведінку приватних осіб в галузі ліцензування музики або обходу технічних способів захисту матеріалів, що охороняються авторським правом, а також правила, що регулюють подачу до Бюро різних заявок на авторське право, збори, що сплачуються за послуги Бюро, заявки і запити, пов'язані з ліцензіями і Законом про свободу доступу до урядової інформації (FOIA), та багато іншого. Ці правила забезпечують громадськості добре функціонуючу систему авторського права в цілому і допомагають механізмам Бюро працювати безперебійно.

The Copyright Office works on a wide variety of copyright matters with the courts and executive branch agencies, such as the Department of Justice, the Department of State, the Office of the U.S. Trade Representative, the Department of Commerce (including the U.S. Patent and Trademark Office), and the Office of the Intellectual Property Enforcement Coordinator. The Copyright Office works with these government colleagues to deliver critical domestic and international policy analysis and advice, including while participating on U.S. delegations to international meetings, and to provide counsel to the courts when significant copyright questions arise in litigation.

The Copyright Office is also looking toward the future, working to ensure that we continue to support the thriving U.S. copyright system from both legal and technological perspectives. Currently, the Copyright Office is implementing important parts of the landmark Orrin G. Hatch–Bob Goodlatte Music Modernization Act—one of the most significant legislative reforms to U.S. copyright law in two decades. The Copyright Office also understands the importance of the role of technology and is in the midst of a modernization effort that is examining all aspects of the Office’s technology systems to determine how to be more efficient and productive. If you would like more information about the Copyright Office, please contact us and let us know how we can help you.

The Copyright Office by the Numbers

In fiscal 2019, the Office issued more than 547,000 registrations and collected more than \$30 million in registration application fees. The Office also acts as a conduit for the Library, providing certain works of

Бюро авторських прав співпрацює з широкого кола питань з судами та органами виконавчої влади, такими як Міністерство юстиції, Державний департамент, Управління торгового представника США, Міністерство торгівлі (включаючи Управління з патентів і товарних знаків США), Управління координатора із забезпечення дотримання прав інтелектуальної власності. Бюро охорони авторських прав працює з цими урядовими органами для проведення критичного аналізу внутрішньої і міжнародної політики та консультування, у тому числі під час участі в роботі делегацій США на міжнародних нарадах, і при наданні консультацій судам в тих випадках, коли в ході судових розглядів виникають важливі питання, пов’язані з авторським правом.

Бюро авторських прав також дивиться в майбутнє, підтримуючи розвиток успішної американської системи авторського права як в юридичній, так і в технологічній площині. В даний час Бюро зайняте реалізацією важливих положень знакового Закону Гетча-Гудлатта про модернізацію в галузі музики, і це одна з найзначніших реформ американського авторського права за останні два десятиліття. Добре розуміючи роль технології, Бюро прагне всебічно модернізувати свій технічний потенціал, щоб підвищити ефективність і продуктивність роботи.

Якщо бажаєте отримати додаткову інформацію про Бюро авторських прав, будь ласка, зв’яжіться з нами і дайте нам знати, чим ми можемо допомогти.

Бюро авторських прав у цифрах

У 2019 фін. році Бюро видало понад 547 000 свідоцтв про реєстрацію та зібрало понад 30 млн доларів реєстраційних зборів. Воно виступає також як канал надходження до Бібліотеки Конгресу примірників нових

authorship, known as copyright deposits, to the Library for its collections. In fiscal 2019, the Office forwarded more than 727,000 works, worth a net value of \$52.1 million, to the Library. During calendar year 2019, the Office collected more than \$242 million in royalty payments from compulsory and statutory licenses under sections 111, 119, and 1003.

видань у зв'язку з реєстрацією авторського права. У 2019 ФР Бюро надіслало Бібліотеці понад 727 000 назв на загальну суму 52,1 млн доларів. Протягом 2019 календарного року Бюро зібрало понад 242 млн доларів у вигляді роялті від обов'язкового нормативного ліцензування відповідно до розділів 111, 119 і 1003.

THE LIBRARIAN OF CONGRESS

is the head of the [Library of Congress](#), appointed by the [president of the United States](#) with the advice and consent of the [United States Senate](#), for a term of ten years. The librarian of Congress appoints the [U.S. poet laureate](#) and awards the [Gershwin Prize for Popular Song](#).

The librarian of Congress has broad responsibilities around [copyright](#), extending to electronic resources and [fair use](#) provisions outlined in the [Digital Millennium Copyright Act](#). The librarian determines whether particular works are subject to DMCA prohibitions regarding technological access protection.

Origin

On April 24, 1800, the [6th United States Congress](#) passed an appropriations bill signed by President [John Adams](#) which created the Library of Congress. The fifth section of the act specifically created the Library of Congress and designated some of its early capabilities. The act provided for "the acquisition of books for congressional use, a suitable place in the Capitol in which to house them, a joint committee to make rules for their selection, acquisition, and circulation", as well as an appropriation of \$5,000 for the new library. In 1802, two years after the creation of the library, President [Thomas Jefferson](#) approved a congressional act that created the Office of the Librarian and granted the president power of appointment over the new office. It was not until 1897 that Congress was given the power to confirm the president's nominee. This same law gave the librarian the sole power for making the institution's rules and appointing the library's staff.

БІБЛІОТЕКАР КОНГРЕСУ

Голова [Бібліотеки Конгресу](#) призначається [Президентом Сполучених Штатів](#) строком на десять років за порадою і за згодою [Сенату США](#). Крім своїх прямих обов'язків Бібліотекар Конгресу присуджує звання [Поета-лауреата США](#) і присуджує [премію Гершвіна за популярну пісню](#).

Бібліотекар Конгресу виконує цілий ряд функцій в галузі [авторського права](#), зокрема, щодо електронних ресурсів і положень про [добросовісне користування](#), викладених в [Законі про авторське право цифрового тисячоліття](#) (DMCA). Бібліотекар визначає, чи підпадають конкретні твори під заборони DMCA, що стосуються доступу.

Історія

24 квітня 1800 року [6-й Конгрес Сполучених Штатів](#) прийняв закон про асигнування за підписом Президента [Джона Адамса](#), яким була заснована Бібліотека Конгресу. П'ятий розділ закону був присвячений конкретно Бібліотеці і визначав ряд її функцій. Закон передбачав "придбання книжок для використання Конгресом, відповідне місце в Капітолії для їх розміщення, створення об'єднаного комітету для розробки правил відбору, придбання та розповсюдження", а також виділення 5000 доларів на потреби Бібліотеки. У 1802 році, через два роки після створення Бібліотеки, Президент [Томас Джефферсон](#) підписав закон, який створив посаду Бібліотекаря Конгресу і надавав Президентові одноосібне право призначати на цю посаду. Тільки 1897 року Конгрес отримав право затверджувати кандидатуру, представлену Президентом. Цей закон також наділяв Бібліотекаря Конгресу

Appointment and term length

From its creation until 2015, the post of the librarian was not subject to term limits and allowed incumbents to maintain a lifetime appointment once confirmed. There were only 13 librarians of Congress in the more than two centuries from 1802 to 2015, and the library "enjoyed a continuity of atmosphere and of policy that is rare in national institutions".

According to Section 136-1 of Title 2 of the U.S.C., the librarian of Congress shall be appointed to office by a nomination from the president and the advice and consent of the Senate. The librarian may then serve for a term of 10 years and be reappointed to the post with the same procedure. The librarian of Congress shall be compensated for his/her services with the equivalent of the rate of pay set by Level II of the Executive Schedule.

винятковими повноваженнями встановлювати правила і призначати персонал Бібліотеки.

Призначення і тривалість терміну

З моменту свого заснування і до 2015 року посада Бібліотекаря не підлягала обмеженню терміну повноважень і дозволяла перебувати в ній довічно. За більш ніж два століття, з 1802 по 2015 рік, було всього 13 Бібліотекарів, і Бібліотека "демонструвала послідовність атмосфери й курсу, яку рідко можна зустріти у вітчизняних установах".

Відповідно до розділу 136-1 Частини 2 Зводу законів США Бібліотекар Конгресу призначається на посаду за поданням Президента і за згодою Сенату. Потім Бібліотекар може працювати протягом 10 років і бути повторно призначеним на цю посаду в тому ж порядку. Бібліотекар Конгресу отримує плату за свою працю згідно зі Шкалою розмірів окладу вищих державних службовців II рангу.

James H. Billington (1929-2018)

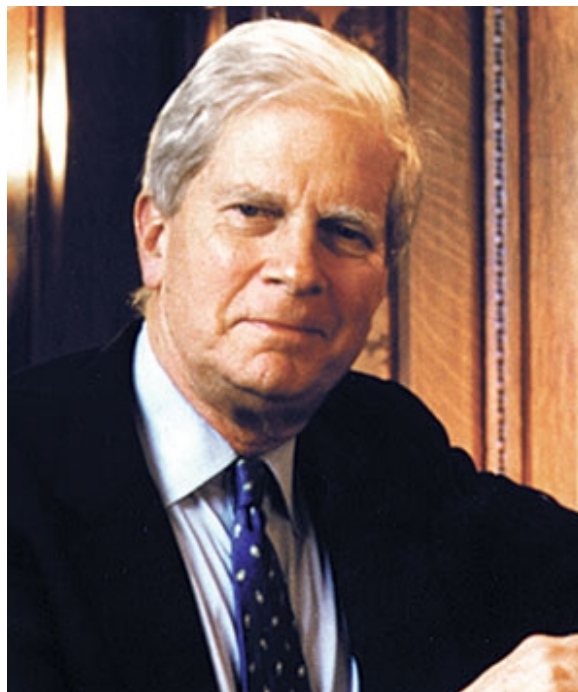
13th Librarian of Congress 1987-2015

James Hadley Billington was sworn in as the Librarian of Congress on September 14, 1987. He is the 13th person to hold the position since the Library was established in 1800. Billington was nominated by President Ronald Reagan, and his appointment was unanimously approved by the U.S. Senate.

During his 28-year tenure at the Library of Congress, Billington doubled the size of the Library's traditional analog collections, from 85.5 million items in 1987 to more than 160 million items. Simultaneously, he created a massive new Library of Congress online, and launched a series of innovative Library programs to "get the champagne out of the bottle" for millions of Americans and the world.

Born in Bryn Mawr, Pennsylvania, on June 1, 1929, Dr. Billington was educated in the public schools of the Philadelphia area. He was class valedictorian at both Lower Merion High School and Princeton University, from which

Джеймс Г. Біллінгтон (1929-2018)

13-й Бібліотекар Конгресу (1987-2015)

Джеймс Гедлі Біллінгтон був приведений до присяги як Бібліотекар Конгресу 14 вересня 1987 року. Він був 13-м, хто займав цю посаду з моменту заснування Бібліотеки в 1800 році. Біллінгтон був висунутий Президентом Рональдом Рейганом, і його призначення було одностайно схвалено Сенатом США.

За 28 років роботи в Бібліотеці Конгресу Біллінгтон подвоїв розмір аналогових фондів Бібліотеки з 85,5 млн одиниць зберігання до більш ніж 160 млн. Одночасно він створив величезну нову Бібліотеку Конгресу в Інтернеті і запустив серію інноваційних бібліотечних програм, зробивши її скарби доступними для мільйонів американців і всього світу.

Д-р Біллінгтон народився у м. Брін-Мор, штат Пенсільванія, 1 червня 1929 року і отримав освіту в державних школах Філадельфії. Він був найкращим випускником у середній школі Нижнього Меріона і в Принстонському університеті, який

he graduated with highest honors in 1950. Three years later he earned his doctorate from Oxford University as a Rhodes Scholar at Balliol College and student of the philosopher and historian, Isaiah Berlin. Following service with the U.S. Army and in the Office of National Estimates, Billington taught history at Harvard University from 1957 to 1962 and subsequently at Princeton University from 1964 to 1973.

From 1973 to 1987, Billington was director of the Woodrow Wilson International Center for Scholars, the nation's official memorial in Washington to America's 28th president. As director, he founded the Kennan Institute for Advanced Russian Studies at the Center and seven other new programs as well as the *Wilson Quarterly*.

Dr. James H. Billington, a leading American historian of Russian culture and the Librarian of Congress, has traveled to Russia with presidential, congressional, academic, and church delegations during the past 40 years. In 1992, he arranged and brought to the United States the first exhibition ever held from secret Soviet archives with the cooperation of the Russian authorities.

A Rhodes scholar at Oxford and former professor at Harvard and Princeton Universities, Billington is the author of the classic *The Icon and the Axe*, an interpretive history of Russian culture, and *Russia Transformed: Breakthrough to Hope*, an eyewitness account of the failed Communist coup of 1991 and of the emergence of Russia as a democratic nation. He has also authored [a companion book](#) to The Face of Russia series.

Letter from James Billington

I first discovered Russia as a very young boy visiting the New York World Fair in 1939. I realized, as I looked at those models of all the

закінчив з відзнакою в 1950 році. Три роки по тому він отримав докторський ступінь в Оксфордському університеті, де навчався в Балліол-коледжі як стипендіат Родса і був аспірантом відомого філософа та історика Ісаї Берліна. Після служби в армії США та Бюро оцінки в інтересах національної безпеки (ONE) викладав історію в Гарварді (1957-1962), а потім у Принстоні (1964-1973).

З 1973 по 1987 рік Біллінгтон очолював Міжнародний науковий центр ім. Вудро Вільсона, 28-го Президента США, у Вашингтоні. Як директор заснував при центрі Інститут перспективних російських досліджень ім. Джорджа Кеннана та ще сім нових програм, а також щоквартальний журнал *Wilson Quarterly*.

Д-р Джеймс Г. Біллінгтон, провідний американський історик російської культури і бібліотекар Конгресу, протягом 40 років відвідував Росію з президентськими, парламентськими, науковими та церковними делегаціями. У 1992 році він за сприяння російського уряду організував і привіз до Сполучених Штатів першу в історії виставку з секретних радянських архівів.

Стипендіат Родса в Оксфорді, колишній професор Гарвардського і Принстонського університетів, Біллінгтон є автором класичної праці з історії російської культури «Ікона і сокира» та книжки «Перетворена Росія: прорив до надії» – розповіді очевидця невдалого комуністичного путчу 1991 року і становлення Росії як демократичної держави. Він також написав [книжку-супровід](#) до документального серіалу «Обличчя Росії».

Передмова Джеймса Біллінгтона до серіалу «Обличчя Росії» (1998)

Я вперше відкрив для себе Росію ще зовсім маленьким хлопчиком на Всесвітній виставці в Нью-Йорку в 1939 році.

things they were building in the new Soviet Union, that this was a country where people thought big—very big indeed. Then I was moved as a schoolboy to read about the heroics of the Russian people during World War II—how they were able, at such vast cost, to resist the might of Hitler’s war machine. Later I was shocked to find that Stalin was responsible for even more Russian deaths than Hitler, instigating cruel gulags and spasms of unparalleled genocide against his own people.

I have been going to Russia for forty years, trying to understand the biggest land mass in the world and the psychology of a people with the most wonderful Utopian aspirations despite an experience of human suffering that few other peoples have known even in this terrible twentieth century.

The Face of Russia is an attempt to understand the Russian people by looking at the amazing art they have created. This series, and a companion book bearing the same name, build on my earlier book *The Icon and the Axe*. Like that work, *The Face of Russia* seeks to open up rather than cover this vast subject. It is not an encyclopedic inventory but a selective look at how Russians suddenly and unexpectedly created great original works in the past. It focuses on five very different forms of artistic expression (painting, architecture, literature, music, and cinema) and on the anguish and aspirations of the Russian people that lay behind their great achievements in those fields.

The Face of Russia will show how the country’s culture was shaped by three forces: its natural surroundings, its Christian heritage, and its contacts with the West. These forces provide not only a framework for understanding Russia’s brilliant but tormented record of artistic achievement but also a way of

Дивлячись на макети всього того, що вони будували в Радянському Союзі, я зрозумів, що це країна, де люди мислять масштабно – дуже масштабно. Потім, уже школярем, я почав читати про героїзм народів СРСР під час Другої світової війни – про те, як вони змогли ціною величезних втрат протистояти потузі гітлерівської військової машини. Пізніше я відчув справжній шок, виявивши, що Сталін був відповідальний за ще більшу кількість смертей у СРСР, ніж Гітлер, створивши жорстокий ГУЛАГ і розв’язавши безпрецедентний геноцид проти власного народу.

Я їжджу в Росію вже сорок років, намагаючись зрозуміти цей найбільший масив суходолу у світі і психологію людей з чудовими утопічними мріями, незважаючи на страждання, що випали на їхню долю і які можна порівняти зі стражданнями дуже небагатьох народів навіть у цьому страшному двадцятому столітті.

«Обличчя Росії» – це спроба зрозуміти росіян через створене ними дивовижне мистецтво. Ця серія і супроводжуюча її книжка з тією ж назвою засновані на моїй більш ранній роботі «Ікона і сокира». Як і вона, «Обличчя Росії» прагне відкрити, а не охопити цю велику тему. Це не енциклопедичний перелік, а вибіркового погляд на те, як росіяни раптово і несподівано створювали в минулому великі оригінальні твори. Він зосереджений на п’яти дуже різних формах художнього вираження (живопис, архітектура, література, музика і кіно), а також на стражданнях і сподіваннях російських людей, що лежать в основі їхніх видатних досягнень у цих галузях.

«Обличчя Росії» покаже, як на культуру країни впливали три сили: природне оточення, християнська спадщина і контакти з Заходом. Ці сили дають нам не тільки основу для розуміння блискучих, але болісних досягнень Росії в галузі мистецтва, але і спосіб поглянути на її нинішні зусилля

looking at its current efforts to build a constitutional rule of law and a participatory democracy.

Like America, Russia is a continent-wide, multi-ethnic nation. Through *The Face of Russia*, audiences will get a glimpse into this very old and complex culture that is helping shape its post-Communist future.

- James H. Billington, Host and Narrator

Billington is the author of “Mikhailovsky and Russian Populism” (1956), “The Icon and the Axe” (1966), “Fire in the Minds of Men” (1980), “Russia Transformed: Breakthrough to Hope, August 1991” (1992), “The Face of Russia” (1998)—a companion book to a television series of the same name, which he wrote and narrated for the Public Broadcasting Service—and “Russia in Search of Itself” (2004). These books have been translated and published in a variety of languages. Billington has accompanied 10 congressional delegations to Russia and the former Soviet Union. In June 1988 he accompanied President and Mrs. Reagan to the Soviet Summit in Moscow. He is the founding chairman of the Board of Trustees (1999-2011) of the [Open World Leadership Center](#), a nonpartisan initiative of the U.S. Congress, which has administered 24,000 professional exchanges for emerging post-Soviet leaders in Russia, Ukraine, and seven other successor states of the former USSR to visit counterparts in the United States. Open World began as a Library of Congress project, and later became an independent agency in the legislative branch.

In October 2004, Billington headed a Library of Congress delegation to Tehran, Iran, that significantly expanded exchanges between the Library of Congress and the National Library of Iran. Dr. Billington was then the most senior U.S. government official to openly visit Iran in 25 years.

з побудови конституційного верховенства права й демократії участі.

Як і Америка, Росія – континентальна багатонаціональна країна. «Обличчя Росії» познайомить глядачів із давньою та складною культурою, яка допомагає сьогодні її народів формувати своє посткомуністичне майбутнє.

- Джеймс Біллінгтон, ведучий та оповідач

Біллінгтон є автором книжок "Михайловський і російське народництво" (1956), "Ікона і сокира" (1966), "Пожежа в головах людей" (1980), "Перетворена Росія: прорив до надії, серпень 1991" (1992), "Обличчя Росії" (1998) – книжки-супроводу до однойменного телесеріалу, яку він написав і начитав для каналу PBS, і "Росія в пошуках себе" (2004). Ці книжки були перекладені і видані на різних мовах. Біллінгтон був членом 10 делегацій Конгресу в Росію і колишній Радянський Союз. У червні 1988 року він супроводжував Президента Рейгана і його дружину на зустріч глав двох держав у Москві. Він був засновником і головою опікунської ради (1999-2011) [Центру лідерства "Відкритий світ"](#), позапартійної ініціативи Конгресу США, яка організувала 24 тисячі професійних обмінів з відвідуванням США для нових пострадянських лідерів з Росії, України і семи інших держав-наступниць колишнього СРСР. "Відкритий світ" починався як проєкт Бібліотеки Конгресу, а пізніше став незалежною агенцією законодавчої гілки влади.

У жовтні 2004 року Біллінгтон очолив делегацію Бібліотеки Конгресу в Тегеран, яка значно розширила обміни між Бібліотекою Конгресу та Національною бібліотекою Ірану. На той час д-р Біллінгтон був найстаршим за рангом посадовцем американського уряду, який відкрито відвідав Іран за 25 років.

Billington has received more than 40 honorary doctorates, including from the University of Tbilisi in Georgia (1999), the Russian State University for the Humanities in Moscow (2001), and the University of Oxford (2002). He also has been awarded the Woodrow Wilson Award from Princeton University (1992), the UCLA Medal (1999), the Pushkin Medal of the International Association of the Teachers of Russian Language and Culture (2000), the Karamzin Prize (2005) from the Foreign Literature Library in Moscow, and the Likhachev Prize (2006) from the Likhachev Foundation in St. Petersburg. In 2007, Dr. Billington was awarded the inaugural Lafayette Prize by the French-American Cultural Foundation and the EastWest Institute Outstanding Leadership Award. Dr. Billington was presented with the Presidential Citizens Medal by President Bush in 2008.

Billington is a foreign member of the Russian Academy of Sciences. He has been decorated as Commander of the Order of Arts and Letters and as Chevalier of the Legion of Honor by the President of France and as Commander of the National Order of the Southern Cross of Brazil. He has been awarded the Order of Merit of Italy, a Knight Commander's Cross of the Order of Merit by the Federal Republic of Germany, the Gwanghwa Medal by the Republic of Korea, and the Chingiz Aitmatov Gold Medal by the Kyrgyz Republic. In 2008, Dr. Billington was awarded the Order of Friendship by the President of the Russian Federation; the highest state order that a foreign citizen may receive.

Біллінгтон мав понад 40 почесних докторських звань, у тому числі Тбіліського університету (1999), Російського державного гуманітарного університету в Москві (2001) і Оксфордського університету (2002). Він також був нагороджений премією Вудро Вільсона Прінстонського університету (1992), медаллю Каліфорнійського університету в Лос-Анджелесі (1999), Пушкінською медаллю Міжнародної асоціації вчителів російської мови і культури (2000), премією Карамзіна Бібліотеки іноземної літератури в Москві (2005) і премією Лихачова фонду Лихачова в Санкт-Петербурзі (2006). У 2007 році д-р Біллінгтон був нагороджений премією Лафаета Франко-Американського культурного фонду і почесним знаком "За видатне лідерство" Інституту Сходу і Заходу (Нью-Йорк). У 2008 році Президент Буш вручив доктору Біллінгтону Президентську медаль для цивільних осіб. Біллінгтон був іноземним членом Російської академії наук, командором Ордена мистецтв і літератури і кавалером ордена Почесного легіону Франції і командором Національного ордена Південного хреста Бразилії. Він був нагороджений орденом "За заслуги" Італії, лицарським командорським хрестом ордена "За заслуги" Німеччини, орденом "За дипломатичні заслуги" Республіки Корея і Золотою медаллю ім. Чингіза Айтматова Киргизької Республіки. У 2008 році д-р Біллінгтон був нагороджений Орденом Дружби Президента Російської Федерації - найвищою державною нагородою Росії, яку може отримати іноземний громадянин.

Clara Hayden, the Librarian of Congress

Клара Гейден, Бібліотекар Конгресу

About the Librarian of Congress

Carla Hayden was sworn in as the 14th Librarian of Congress on September 14, 2016. Hayden, the first woman and the first African American to lead the national library, was nominated to the position by President Barack Obama on February 24, 2016, and her nomination was confirmed by the U.S. Senate on July 13.

Prior to her latest post she served, since 1993, as CEO of the Enoch Pratt Free Library in Baltimore, Maryland. Hayden was nominated by President Obama to be a member of the National Museum and Library Services Board in January 2010 and was confirmed to that post by the Senate in June 2010. Prior to joining the Pratt Library, Hayden was deputy commissioner and chief librarian of the Chicago Public Library from 1991 to 1993. She was an assistant professor for Library and Information Science at the University of Pittsburgh from 1987 to 1991. Hayden was library services coordinator for the Museum of Science and Industry in Chicago from 1982 to 1987. She began her career with the Chicago Public Library as the young adult services coordinator from 1979 to 1982 and as a library

Про нинішнього Бібліотекаря Конгресу

Карла Гейден склала присягу як 14-й Бібліотекар Конгресу 14 вересня 2016 року. Перша жінка і перша з афроамериканців, хто очолив національну бібліотеку США, вона була висунута на цю посаду Президентом Бараком Обамою 24 лютого 2016 року і затверджена Сенатом США 13 липня.

До цього вона з 1993 року обіймала пост генерального директора Публічної бібліотеки Еноха Пратта в Балтіморі, штат Меріленд. Висунута Президентом Обамою на посаду члена Національної ради зі служб музеїв та бібліотек у січні і затверджена Сенатом у червні 2010 року. До роботи в Бібліотеці Пратта була заступником голови міської ради з питань Чиказької публічної бібліотеки та її головним бібліотекарем (1991-1993). З 1987-го по 1991 рік була доцентом бібліотечної справи та інформатики в Пітсбурзькому університеті. Раніше координувала бібліотечне обслуговування в Музеї науки і промисловості Чикаго (1982-1987). Починала в Чиказькій публічній бібліотеці як координаторка роботи з молодими

associate and children's librarian from 1973 to 1979.

Hayden was president of the American Library Association from 2003 to 2004. In 1995, she was the first African American to receive Library Journal's Librarian of the Year Award in recognition of her outreach services at the Pratt Library, which included an after-school center for Baltimore teens offering homework assistance and college and career counseling. Hayden received a B.A. from Roosevelt University and an M.A. and Ph.D. from the Graduate Library School of the University of Chicago.

Watch and Listen:

<https://www.youtube.com/watch?v=LoFlFxtv0HM>

<https://www.loc.gov/item/webcast-7396/>

<https://www.fcc.gov/news-events/podcast/librarian-congress-dr-carla-hayden>

Transcript (Interview with Clara Hayden):

MS. ROSEWORCEL: Hello, and welcome to Broadband Conversations. My name is Jessica Rosenworcel, and I'm a member of the Federal Communications Commission. And this is the podcast where I get to talk to leading women from across the technology, innovation, and media industries. You get to hear what they're working on, what's on their minds, and what they think is the next big thing.

And if you visited Washington before, you might have stopped by the capital for a tour, or even driven by the White House. And you might have spent time at the Smithsonian museums, but here's the one place I am going to recommend that everyone should see whether you live here or you're just visiting, and that's the Library of Congress.

читачами (1979-1982) та дитяча бібліотекарка (1973-1979).

Очолювала Американську бібліотечну асоціацію (2003-2004). У 1995 році стала першою афроамериканкою, що отримала премію професійного журналу "Бібліотекар року" на знак визнання її роботи з читачами в Бібліотеці Пратта, яка включала в себе створення позашкільного центру для балтиморських підлітків, що пропонував допомогу у виконанні домашніх завдань і виборі вишу й фаху. Гейден отримала ступінь бакалавра в Університеті Рузвельта, ступені магістра й доктора філософії у Вищій бібліотечній школі Чиказького університету.

Дивіться і слухайте:

<https://www.youtube.com/watch?v=LoFlFxtv0HM>

<https://www.loc.gov/item/webcast-7396/>

<https://www.fcc.gov/news-events/podcast/librarian-congress-dr-carla-hayden>

Текст інтерв'ю з Карлою Гейден

Джессіка РОЗЕНВОРСЛІ: Привіт і ласкаво просимо в наші «Широкосмугові бесіди». Мене звати Джессіка РОЗЕНВОРСЛІ, я член Федеральної комісії зв'язку, і це подкаст, в якому я спілкуюся з жінками-лідерками в різних галузях техніки, інновацій та медіа. У нас ви можете почути, над чим вони працюють, чим зайняті їхні думки і які новації чекають нас у найближчому майбутньому.

Якщо ви бували у Вашингтоні, то могли разом з екскурсією проїжджати або проходити повз Білий дім. Можливо, бували і в Смітсонівських музеях, але ось єдине місце в столиці, яке хочу порекомендувати вам я, незалежно від того, живете ви тут або гостюєте... і це Бібліотека Конгресу.

Now libraries have been called palaces for the people, and there is no greater palace for the American public than the Library of Congress. It is the largest library in the world. It holds millions and millions of books, maps, newspapers, and recordings. And all of that is a sum of the history of the United States.

It's an absolutely incredible facility. It's a beautiful building, and it has the most amazing archives. They range from the personal papers of Susan B. Anthony and Rosa Parks to lots and lots of papers from our presidents. So that is so much stuff to collect, track, protect, and make available to the public.

And joining me today is the woman responsible for it all. So I am so honored to have Dr. Carla Hayden, the Librarian of Congress, as my guest. She is the 14th Librarian of Congress, and she is the first woman and first African American woman to hold this position. It is just such a treat to have you here today.

MS. HAYDEN: Well, thank you. This is really a treat for me because I often say and we have it in our gift shop, librarians are the original search engines.

MS. ROSEWORCEL: I like it. Perfect.

MS. HAYDEN: We've made mugs and bags and everything. So we really appreciate being

(Simultaneous speaking.)

MS. ROSEWORCEL: That is a perfect tagline for the internet age, but let's roll back a little bit because I really like to start by asking people, how did you get to where you are today?

MS. HAYDEN: Well, I have to admit that I'm an accidental librarian. I had an undergraduate experience where I majored in political science and history. I loved books and reading. And after I graduated, I was looking for employment. And before I decided if I was going to go to law school or what and between interviews, where I was politely told I was very had good grades and things like that, but I

Отже, бібліотеки часто називають палацами для народу, і немає більшого палацу для американської публіки, ніж Бібліотека Конгресу. Це найбільша книгозбірня у світі. У ній зберігаються мільйони і мільйони книжок, карт, газет і записів. І все це – наша історія.

Це абсолютно неймовірна споруда. Це прекрасна будівля, і вона має найдивовижніші архіви – від особистих паперів Сьюзен Ентоні та Розі Паркс до архівів наших президентів. Тому це – величезна гора документів, які потрібно збирати, знаходити, оберігати і робити доступними для громадськості.

І сьогодні у нас у гостях жінка, яка відповідає за все це. Тому для мене велика честь приймати у себе доктора Карлу Гейден, Бібліотекаря Конгресу. Вона – 14-й Бібліотекар Конгресу, перша жінка і перша афроамериканка на цій посаді. Величезне задоволення бачити Вас тут сьогодні.

Карла ГЕЙДЕН: Дякую. Для мене це теж велике задоволення, бо, як я часто кажу, і це можна побачити в нашій сувенірній крамниці: «Бібліотекарі – це перші пошукові машини».

РОЗЕНВОРСЛ: Мені подобається. Чудово.

ГЕЙДЕН: Ми замовили чашки, пакети та інші речі з цим написом. Тож ми теж цінуємо свою роль...

(говорять одночасно)

РОЗЕНВОРСЛ: ...це ідеальний слоган для епохи Інтернету, але повернімося трохи назад. Я дуже люблю починати з запитання: «Як Ви опинилися там, де знаходитесь сьогодні?»

ГЕЙДЕН: Мушу визнати, я стала бібліотекаркою випадково. Я вчилася на бакалавра, спеціалізувалася на політології та історії. Любила книжки і читання. А після закінчення почала шукати роботу. І ще до того, як я вирішила, чи піду в юридичну школу або кудись ще, між співбесідами, на яких мені ввічливо говорили, що в мене дуже хороші оцінки і

didn't have any experience. So I would encourage young people to definitely do internships and things and to get experience.

But I would go to the public library in between these interviews. And one day I was there, and a person who had just graduated with me said, hey, Carla, are you here for the library jobs? They're hiring anybody.

And he meant anybody with an undergraduate degree. And I went upstairs, and I said, I love books and libraries, and that was the start of it.

MS. ROSEWORCEL: Oh, my gosh, accidental librarian...

MS. HAYDEN: Accidental librarian. But it really showed me something else that I've talked with younger people about, being open to possibilities. You may think you're on one path going to law school or something, but just be open.

MS. ROSEWORCEL: Oh, so true. But so where did you go from that first librarian job? What got you to where you are today in Washington?

MS. HAYDEN: What got me I think I ended up at the world's largest library with the mandate to open up this treasure chest to everyone and using technology actually as a tool to do that was the fact that I was assigned to a storefront branch on the Southside of Chicago.

And I got to see firsthand what it meant to people of all ages and backgrounds to have access to information and what a powerful experience that could be for people for just basic enjoyment to being able to deal with life issues, get information that would help them in their lives.

And that's when I knew that librarianship and that's really what it's all about, giving people the information or the materials they want or might need at the right time was a profession that I could really do service, too.

MS. ROSEWORCEL: That is so beautifully put.

все таке, але немає жодного досвіду роботи... Тому, до речі, я радила б молодим людям обов'язково проходити різні стажування, щоб отримати перший досвід роботи.

І ось у перервах між співбесідами я ходила до публічної бібліотеки. Якось один хлопець, що закінчував разом зі мною, спитав: "Карло, хочеш працювати в бібліотеці? Вони всіх беруть".

Він мав на увазі всіх з дипломом бакалавра. Я піднялася в дирекцію і сказала, що люблю книжки і бібліотеки, і з цього все почалося.

РОЗЕНВОРСЛ: Боже мій, і справді випадково ...

ГЕЙДЕН: Абсолютно. Але завдяки тому випадку я збагнула дещо, про що тепер завжди розповідаю молодим людям: не уникайте нових можливостей. Ви можете думати, що вже обрали якийсь шлях, плануєте вчитися у школі права чи деінде, але просто не нехуйте можливостями.

РОЗЕНВОРСЛ: О, це правда. Але куди Ви пішли з тієї першої бібліотекарської роботи? Що привело Вас на Ваше нинішнє місце у Вашингтоні?

ГЕЙДЕН: Що привело? Гадаю, я опинилася в найбільшій бібліотеці світу з такими повноваженнями – відчинити цю скарбницю для всіх за допомогою новітніх технологій – завдяки тому, що свого часу починала в маленькій філії міської бібліотеки в південній частині Чикаго.

Там я побачила, як важливо для людей дуже різного віку й походження мати доступ до інформації, що для них це і просто задоволення, і можливість вирішувати життєві проблеми – одержувати інформацію, яка допомагає їм у житті.

І тоді я зрозуміла, що бібліотечна справа, те, якою вона повинна бути, а саме давати людям знання і відомості, які їм потрібні зараз або можуть знадобитися в потрібний час, – це професія, це серйозна справа, якою я можу зайнятися.

РОЗЕНВОРСЛ: Це так гарно сказано.

Now, from Chicago, I think you made some pitstops before coming to Washington.

MS. HAYDEN: Made some pitstops. I had the experience of being a museum librarian at the Museum of Science and Industry. They wanted to open up their library collections to the public. So that gave me a different view of what different types of libraries could offer to people.

I taught in a library school, and I ended up spending time in Baltimore, and I still live there being the head of a public library system that was also the State Library, the Maryland State Library. So having the responsibility of the immediate locale and then the 23 counties in Maryland. So there were rural areas and also to bring the first technology system to the state through the libraries.

MS. ROSEWORCEL: Yes. So as the State Library, was it a repository of all sorts of historical documents just for the state?

MS. HAYDEN: Yes, there was that, but also the interlibrary loan system. So there were trucks and vans that went throughout the state, bringing materials back. And then, we established the first electronic delivery system for all of the libraries. Sailor, it's now called.

MS. ROSEWORCEL: Oh, I've heard of that.

MS. HAYDEN: And that was the early days of the internet where we made sure that we had that, so that was the start. We had E rate, and we had all of those things.

MS. ROSEWORCEL: Yeah. No, I'm very familiar obviously through the FCC with E rate.

MS. HAYDEN: Yes.

MS. ROSEWORCEL: and the good work gets done to connect our libraries. But it's like you said, you were the first search engine as a librarian...

І ось, покинувши Чикаго, я думаю, Ви зробили кілька проміжних зупинок, перш ніж прибути до Вашингтона.

ГЕЙДЕН: Так, кілька зупинок. Якийсь час я працювала музейним бібліотекарем у Музеї науки і промисловості. Вони хотіли відкрити свої бібліотечні фонди для широкої публіки. Це дало мені розуміння того, що різні типи бібліотек можуть запропонувати людям.

Я викладала в школі для бібліотекарів і врешті-решт опинилася в Балтіморі і все ще живу там, оскільки очолюю систему публічних бібліотек, яка включає і бібліотеку штату – Бібліотеку штату Меріленд. Таким чином, моя зона відповідальності включає й місто Балтімор, і 23 округи штату Меріленд. Там були і сільські бібліотеки, і завдання було об'єднати всі бібліотеки штату в єдину мережу.

РОЗЕНВОРСЛ: Зрозуміло. Як бібліотека штату вона була сховищем різних історичних документів тільки для установ штату?

ГЕЙДЕН: Так, це було, але була й система міжбібліотечного обміну. Вантажівки і мікроавтобуси, які їздили по всьому штату, розвозячи матеріали. А потім ми створили першу електронну міжбібліотечну мережу доставки. Сьогодні її називають Sailor ["Моряк"].

РОЗЕНВОРСЛ: О, я чула про це.

ГЕЙДЕН: І це ж на зорі Інтернету. Ми хотіли й отримали всі ці речі ще на самому початку. Категорія E.

РОЗЕНВОРСЛ: Я в курсі – це програма Федеральної комісії зі зв'язку [великі знижки на ширококутний Інтернет для шкіл і бібліотек].

ГЕЙДЕН: Так.

РОЗЕНВОРСЛ: І ось, завдяки їй було зроблено велику роботу, щоб з'єднати наші бібліотеки в одну мережу. Але, як Ви сказали – ви, бібліотекарі, є першою пошуковою машиною.

MS. HAYDEN: Yeah, librarians are.

MS. ROSENWORCEL: And now, it sounds like you are and now the logistics coordinator with the development of systems like Sailor, and also libraries play such a big role in getting so many people online.

MS. HAYDEN: And what we're finding out and what in the early days of this connecting because most libraries had already started automating their operations. The card catalog was one of the first things that were converted. And using the early days of the things like LexisNexis databases, database searches. So libraries were very, of course, involved with that when things went online.

Being able, though, to connect with each other so that we wouldn't have to individually have the analog copies of things

MS. ROSENWORCEL: Right.

MS. HAYDEN: but you just needed to know where it was. And that was a big shift and what technology you didn't have to own it and have it on site. You just needed to find out who has it, and then you can borrow it.

MS. ROSENWORCEL: I know, and it's really revolutionary if you think about it in terms of our access to material and information.

MS. HAYDEN: Yes, and distribution and things like that. So that was those were the early days.

MS. ROSENWORCEL: Wow. Okay. So now, you sit at the helm of the Library of Congress, and I'm sure that you're working to make it as accessible to the public as possible, including just what you described, which is figuring out how to make content available digitally and through less traditional means.

So I'd like to hear a little bit more about that and how you're working on it.

MS. HAYDEN: And what's interesting about and that's where my museum experience was very helpful. The Library of Congress has

ГЕЙДЕН: Саме так.

РОЗЕНВОРСЛ: А тепер, схоже, Ви й далі координуєте логістику з розробки таких систем, як Sailor, а бібліотеки, виявляється, відіграють велику роль у тому, щоб залучити людей до Інтернету.

ГЕЙДЕН: І ми це з'ясували, як тільки з'єдналися в мережу, тому що більшість бібліотек вже почали автоматизувати свої операції. Картковий каталог був однією з перших речей, які були конвертовані в електронний формат. І ми повинні були використовувати перші досягнення в таких речах, як бази даних LexisNexis, пошук по базах даних. Тож бібліотеки, звичайно, були дуже зайняті, коли всі вийшли в Інтернет. Але важливо було й те, що ми могли з'єднуватися один з одним, щоб не доводилося кожному мати аналогові копії всього на світі.

РОЗЕНВОРСЛ: Звичайно.

ГЕЙДЕН: Просто потрібно було знати, де шукати. І це був величезний зсув, як і те, що необов'язково мати і тримати в себе весь інструмент. Просто потрібно було знати, у кого є те, що вам потрібно, і позичити.

РОЗЕНВОРСЛ: Я знаю, це справді революція з точки зору нашого доступу до матеріалів та інформації.

ГЕЙДЕН: Так, і поширення, і багато чого ще. Тож такий був початок.

РОЗЕНВОРСЛ: Чудовий початок. Отже, тепер Ви біля керма Бібліотеки Конгресу, і, я впевнена, працюєте над тим, щоб зробити її максимально доступною для громадськості, включаючи й те, про що Ви щойно говорили, а саме з'ясувати, як зробити контент доступним у цифровому вигляді і за допомогою менш традиційних засобів.

Тому я хотіла б почути трохи більше про те, як Ви працюєте над цим.

ГЕЙДЕН: Що цікаво, тут дуже знадобився мій музейний досвід. Бібліотека Конгресу володіє унікальними колекціями. Нотатки

unique collections. The collection of Branch Rickey, the baseball scout, that were just typewritten. His assessment, for instance, of Henry Hank Aaron saying

MS. ROSEWORCEL: Oh, my gosh.

MS. HAYDEN: I think he could do okay, and Ernie Banks and Jackie Robinson.

And you mentioned the papers and diaries of Susan B. Anthony and Elizabeth Cady Stanton, the suffragettes, and the papers of 23 presidents from George Washington to Coolidge, and then the largest collection of cartoon art. All of these types of things that other these are unique items.

And so when you think about digitizing, that's where the Library of Congress is putting most of his emphasis. Things that you wouldn't you'd only have to you'd have to come to the Library of Congress to see, those are the things we're digitizing and making a priority, not copies of books that are in all kinds of collections.

MS. ROSEWORCEL: And how much

MS. HAYDEN: And we have so much, one million items in our prints and photographs collection, historic maps from the Civil War, and World War II, you name it. I think and that's what's so wonderful. I've been using social media to take people on the adventure. I have a Twitter account where I'm saying, look at this, this is because discoveries are being made every day just about.

MS. ROSEWORCEL: Wow. Now, you also have material that is not textual or visual. I mean, you've got recordings, too.

MS. HAYDEN: Recordings, film, and some of the recordings were part of the American Folklife Center, and it continues early recordings of ethnic music and especially Native music and oral histories going back to slavery. People who had experiences that allowed them to talk about slavery from their relatives' standpoint.

You have the Veterans History Project, people who served, and families who served. So all of these things are available, oral histories that

бейсбольного скаута Бранча Рікі, надруковані на машинці. Його оцінка, наприклад, Генрі "Генка" Аарона, коли він сказав свою відому фразу...

РОЗЕНВОРСЛ: Та Ви що...

ГЕЙДЕН: "Гадаю, він упорасться". І Ерні Бенкс, і Джекі Робінсон.

Ось Ви згадали папери і щоденники Сьюзен Ентоні і Елізабет Кеді Стентон, суфражисток, і архіви 23 президентів від Джорджа Вашингтона до Куліджа, а ще найбільшу колекцію карикатур. Усі ці речі є унікальними.

І тому, говорячи про оцифрування, треба пам'ятати, що саме на цьому Бібліотека Конгресу робить сьогодні основний акцент. Сьогодні вам варто лише прийти до Бібліотеки Конгресу, щоб побачити, як ми оцифруємо свої фонди і робимо це своїм пріоритетом, а не фізичні примірники книжок, які є в усіх бібліотеках.

РОЗЕНВОРСЛ: А скільки...

ГЕЙДЕН: Багато. Мільйон одиниць у нашій колекції гравюр і фотографій, історичні карти часів Громадянської війни і Другої світової війни, усе, що забажаєте. І, я думаю, це найпрекрасніше. Я використовую соціальні мережі, щоб залучити людей до таких починань. У своєму акаунті в Твіттері я кажу: подивіться, завдяки цьому кожен день робляться відкриття.

РОЗЕНВОРСЛ: О так. Потім у Вас є матеріал, який не є текстовим або візуальним. Звукові записи.

ГЕЙДЕН: Платівки, фільми. Деякі записи зберігалися в Американському фольклорному центрі, і він продовжує збирати ранні записи етнічної музики, особливо місцевої музики та усних історій ще з часів рабовласництва у США. Історії тих, хто міг говорити про рабство на підставі почутого від старших людей.

Є також проєкт "Історія ветеранів" - людей, які служили в армії, цілі родини, що служили. Тож усі ці речі зараз доступні.

you can use as well.

MS. ROSENWORCEL: You know, it's such an amazing range. It's just awesome to try to think about it, but one of the things that I like that the Library of Congress does is that you create these exhibits to invite people in

MS. HAYDEN: Yes.

MS. ROSENWORCEL: and show us things like Lincoln's Gettysburg address and all the materials you have or baseball as you described because I know you had an exhibit on the history of baseball.

MS. HAYDEN: And we were able to partner with other institutions and other entities. And so, the Baseball Hall of Fame actually lent Babe Ruth's cleats, and we had other physical objects. And with the Rosa Parks exhibit that just opened, the Museum of African American History and Culture lent one of the dresses that she actually made, and then we had photographs of her wearing that dress.

So we've been able to supplement and augment our exhibits that are very rich with materials from our partner institutions. And that's something that you'll be seeing more and more of.

MS. ROSENWORCEL: Oh, that's fantastic. I mean, it just makes history so accessible. So other than Rosa Parks, and I know that that exhibit just opened. Are there others that have been personal favorites or things that you're looking forward to coming up in the future?

MS. HAYDEN: Well, I have to say women's suffrage, and it's still on exhibit has been a personal favorite because it gives you such a sense in a very graphic way of the 70 years that it took. I've met younger women who they don't realize that women didn't have the right to vote in the Revolutionary War period, Civil War period and that it took that long. And that there was a push in the western states, Wyoming was the first state to allow women to vote. But that was in 1869 because they needed statehood.

Усні історії, які можна використовувати у своїй роботі.

РОЗЕНВОРСЛ: Ви знаєте, це такий дивовижний діапазон, просто приголомшливо, що Бібліотека Конгресу створює всі ці експонати, щоб запросити нас...

ГЕЙДЕН: Саме так.

РОЗЕНВОРСЛ: ... і показати нам Геттісберзьку промову Лінкольна і все, що з нею пов'язано, або згадані Вами матеріали про бейсбол... Наскільки я знаю, у Вас була виставка з історії бейсболу.

ГЕЙДЕН: Так, ми працювали над нею разом з іншими установами та організаціями. Зал бейсбольної слави позичив нам бутси Бейба Рута, були й інші матеріальні експонати.

Для виставки про Розу Паркс, яка щойно відкрилася, Музей афроамериканської історії та культури дав одну із суконь, пошитих її руками... А ми мали фотографії, на яких вона була в цій сукні.

Так ми змогли доповнити і розширити наші експозиції, зробити їх багатшими за рахунок матеріалів партнерських установ. І зараз цього буде дедалі більше.

РОЗЕНВОРСЛ: Неймовірно! Я маю на увазі, це робить історію такою наочною. І ... так, я знаю, що відкрилася виставка про Розу Паркс. А крім неї, чи є якісь виставки, що стали Вашими улюбленими або яких Ви з нетерпінням очікуєте в майбутньому?

ГЕЙДЕН: Виставка про жіноче виборче право – вона ще працює – була і залишається моєю улюбленою, тому що дає дуже наочне уявлення про ті 70 років, які знадобилися для його здійснення. Я зустрічала молодих жінок, які навіть не знали, що жінки не мали права голосу в епоху Війни за незалежність, у часи Громадянської війни. Що на це знадобилося стільки часу. І що поштовх надійшов із західних штатів. Вайомінг був першим, хто дозволив жінкам голосувати. Але це

So it was a it's an exhibit that gives you so much more history. The section on clothing when women got the opportunity to wear pants, and I can personally remember the first time I got to wear blue jeans in high school. That was a big deal. So that exhibit really gives you the popular culture part as well as the history.

MS. ROSEWORCEL: Oh, that sounds fantastic. Now, I know, you know, you're not just putting this material out there. You've also asked in some context for public transcriptions or participation in this whole process. Can you talk a little more about that?

MS. HAYDEN: Yes, the National Archives, in fact, was one of the institutions that started this. It's crowdsourcing, basically, putting up electronically the original piece of for instance, with the Library of Congress, we started it with letters to Abraham Lincoln that we had, letters that hadn't been seen since he actually read them in 1862 and things like that. And you are asking people to help us transcribe these historic documents.

So we put the Branch Rickey papers up. We put some of the things up from the suffrage. And they're in cursive, and that's been very interesting because you may know that some younger people are not able to read cursive.

MS. ROSEWORCEL: It's also awfully decorative the further you go back in history.

MS. HAYDEN: It is the further you go back, and so that's kind of so, it's like a puzzle. And we've had over 28,000 of the letters transcribed by the public, and so it's an exciting project. And so, we're going to just keep putting things up and really making them available in a different way.

MS. ROSEWORCEL: Yeah, and asking for

сталося в 1869 році тільки тому, що в той момент ця територія прагнула отримати статус штату.

Отже, ця виставка значно поглиблює розуміння історії. А розділ про одяг, коли жінки отримали можливість носити брюки? Я сама відмінно пам'ятаю, як уперше одягла джинси в старших класах. Це було щось. Тож що ця виставка справді розсуває ваші межі розуміння як популярної культури, так і історії.

РОЗЕНВОРСЛ: Так, усе це дуже захопливо. Тепер я розумію, що Ви не просто викладаєте матеріали в Мережу. Ви сказали, що запрошували в якомусь контексті громадськість до участі в розшифровці записів. Не могли б Ви розповісти про це докладніше?

ГЕЙДЕН: Так, Національний архів, взагалі-то, був однією з установ, які стали ініціатором цього процесу. Це, по суті, краудсорсинг з метою розміщення в електронному вигляді оригінального твору... наприклад, ми в Бібліотеці Конгресу почали з наявних у нас листів до Авраама Лінкольна, листів, які ніхто не бачив відтоді як він прочитав їх 1862 року, і тому подібних речей. Ви звертаєтесь до людей і просите їх допомогти розшифрувати ці історичні документи.

Так ми виклали на сайті папери Бранча Рікі. Дещо з фондів із виборчого права. Усі ці документи написано від руки, і це було дуже цікаво, тому що, як Ви, можливо, знаєте, деякі молоді люди не вміють читати рукописний текст.

РОЗЕНВОРСЛ: Це ще й дико красиво, чимдалі вглиб століть...

ГЕЙДЕН: Чимдалі вглиб століть, тим більше це скидається на головоломку. Ми отримали понад 28 000 листів, розшифрованих волонтерами, це захоплюючий проєкт. І тому ми й далі виставлятимемо документи й робитимемо їх доступними по-іншому, ніж раніше.

РОЗЕНВОРСЛ: Так, і проситимете

the public to participate.

MS. HAYDEN: And it's been fun, but my mom is a retiree, and she has said that she would volunteer. So it's a great thing for retirees.

MS. ROSEWORCEL: Oh, so neat because when we think about the digital age, we don't think about that ability to participate, particularly for elderly people. But there's so much in our history to comb through and categorize and organize. It's really amazing the resources you have, but it's also just very cool that you would ask the public to participate in that.

MS. HAYDEN: Oh, yes, and they have so much insight that they can also put notes. So if they are transcribing, you know, the literal transcription, but memories that they might have about certain events or things that it triggers. So it helps people think about history in a different way.

MS. ROSEWORCEL: Yeah, it's like we're crowdsourcing history in the Library of Congress.

MS. HAYDEN: Yes, yes.

MS. ROSEWORCEL: Oh, that's great.

MS. HAYDEN: And the National Archives.

MS. ROSEWORCEL: And the National Archives.

All right, so I want to go from that macro view to the micro view. If I've got a librarian on the line, I'm curious about two things. First, if you prefer the printed page to an ebook or

MS. HAYDEN: I

MS. ROSEWORCEL: Go ahead.

MS. HAYDEN: I must say now, I have to tell you, and that's a question. And it depends on what I'm reading. If I'm reading things for work or reports and things, it's very helpful to have it in electronic form because I can read it anywhere and at any time, and things can be transmitted to me if I'm on the train, and I can read things.

If I'm reading, though, for pleasure, and I'm smiling because I love mysteries and novels and things like that. I love to have the book

громадськість взяти участь.

ГЕЙДЕН: Це начебто забавка, але моя мама, пенсіонерка, сказала, що зголоситься. Відмінне заняття для пенсіонерів.

РОЗЕНВОРСЛ: Прекрасно, бо коли ми говоримо про Цифрове століття, ми не думаємо про таку можливість участі, особливо для людей похилого віку. Але в нашій історії стільки всього потрібно дослідити, класифікувати, систематизувати. Дивно те, які Ви маєте ресурси, але ще дуже добре, що Ви запросили до участі громадськість.

ГЕЙДЕН: Так, і, знаєте, ці люди бувають такі проникливі. Пропонують свої пояснення, коментарі. Не тільки дешифрують текст, а й діляться спогадами, тим, що знають про події або якісь речі, що виникають під час роботи. І це теж допомагає людям думати про історію по-іншому.

РОЗЕНВОРСЛ: Так, це наче краудсорсинг історії в Бібліотеці Конгресу.

ГЕЙДЕН: Так, так.

РОЗЕНВОРСЛ: Неймовірно.

ГЕЙДЕН: І Національний архів.

РОЗЕНВОРСЛ: І Національний архів.

І ось, переходячи від макро-картини до мікро-картини... У мене на лінії бібліотекар, і я хочу спитати в неї дві речі. По-перше, чи віддаєте перевагу друкованій книжці, електронній книжці або...

ГЕЙДЕН: Я...

РОЗЕНВОРСЛ: Так, прошу.

ГЕЙДЕН: Треба сказати, усе не так просто. Усе залежить від того, що я читаю. Якщо це щось для роботи або звітів тощо, дуже корисно мати все в електронному вигляді, бо тоді я зможу читати скрізь і в будь-який час, і мені зможуть щось надіслати, якщо я в поїзді, і я читатиму собі далі.

Але якщо я читаю для задоволення ... це я посміхаюся, бо люблю детективи, романи тощо... то мені хочеться мати цю книжку.

MS. ROSEWORCEL: Yeah, you know, I'm with you on that.

MS. HAYDEN: the physical book.

MS. ROSEWORCEL: I think that it feels like such a treat sometimes to turn off a screen and just hold a book in my hand. Though I will also read electronically, there are some things I actually reserve for a physical good old fashioned book.

MS. HAYDEN: Right. And also, when you're traveling, it is helpful to have a book on your device, and you can read it for long flights. However, I must say biographies, especially with photographs, are very good in the analog.

MS. ROSEWORCEL: Good point. Good point.

MS. HAYDEN: Coffee table books.

MS. ROSEWORCEL: Yeah.

MS. HAYDEN: You shouldn't ask a librarian about this.

MS. ROSEWORCEL: Okay. Well, I'm going to ask one more question because you mentioned you like mystery and novels, so I'm just wondering what sitting on your nightstand right now? Is there something you're really looking forward to reading, though, I imagine you love all books equally.

MS. HAYDEN: And what's sitting on the nightstand are at least three things, two books about paper, which are interesting. There's a new book also about a shipwreck that took place with Christopher Columbus' books. So, that's there. I have a new Agatha Raisin book. That's a mystery.

But I have to say that there are baskets of books. I'm very good at decorating with books. So I've gotten past book guilt, and I have aspirational books, and so they're just sections in the house.

MS. ROSEWORCEL: Oh, you're making me feel better because don't we all and if the Librarian of Congress has those books that she's pining to get to but never really does

MS. HAYDEN: Just decorate

MS. ROSEWORCEL: I think we can all feel

РОЗЕНВОРСЛ: О так, я з Вами згодна.

ГЕЙДЕН: Паперову книжку.

РОЗЕНВОРСЛ: Я думаю, що іноді така радість вимкнути комп'ютер і просто потримати книжку в руках. Хоча я теж читаю в електронному вигляді, є речі, в яких ніщо не зрівняється зі старою добою паперовою книжкою.

ГЕЙДЕН: Так і я теж. А ще, коли ви десь їдете, корисно мати книжку на своєму пристрої й читати під час тривалих перельотів. Однак слід визнати, що біографії, особливо з фотографіями, краще читати в паперовому варіанті.

РОЗЕНВОРСЛ: Слушно.

ГЕЙДЕН: І подарункові видання.

РОЗЕНВОРСЛ: Безумовно.

ГЕЙДЕН: А взагалі, не варто питати про такі речі бібліотекаря.

РОЗЕНВОРСЛ: Не буду. Тоді інше запитання, бо Ви згадали, що любите детективи і романи. Мені просто цікаво, що зараз лежить у Вас на нічному столику? Чи є щось таке, на що Ви з нетерпінням чекаєте, коли знову зможете почати читати? Хоча, мабуть, Ви любите всі книжки однаково.

ГЕЙДЕН: На нічному столику лежать, принаймні, три книжки. Дві з них – про історію паперу, вельми цікаві. І нова книжка про кораблетрощу, в якій загинули книжки Христофора Колумба. А, й ще одна. Нова книжка Агати Рейзин. Це детектив.

Але, якщо чесно, то в мене стоять цілі кошики з книжками. Я дуже добре вмю прикрашати ними інтер'єр. Я подолала своє чуття провини через непрочитані книжки, я зву їх "книжки для натхнення" ... і вони просто є частиною мого дому.

РОЗЕНВОРСЛ: О, мені вже краще, що я не одна така, якщо навіть у Бібліотекаря Конгресу є книжки, які вона хотіла мати, але ніколи так і не...

ГЕЙДЕН: Просто прикрасьте ними свій дім.

РОЗЕНВОРСЛ: Гадаю, наші слухачки з

better. We can all feel better, right?

MS. HAYDEN: decorate baskets, and know that you are living in your own treasure chest.

MS. ROSENWORCEL: Oh, even better.

MS. HAYDEN: Think of it like that.

MS. ROSENWORCEL: I like it.

MS. HAYDEN: So, at any time, the next snow day, you can go and pick up something.

MS. ROSENWORCEL: Well, I'm looking forward to that. Now, I like to close out our conversations by asking everyone at the end a few simple questions about using the internet and online life.

So go to the Wayback Machine, what was the first thing that you recall doing on the internet or online?

MS. HAYDEN: Creating a password. And then that idea of how and what it would entail, and you have to have a numeral, or you have to have a sign. And that was actually kind of exciting. And I have a very fond memory of the young man that was helping all of us, especially certain people of different age groups just think about that and that this is something. And we were all writing them down where we would forget them, and it was just quite an experience, but it was a lot of fun.

MS. ROSENWORCEL: And I'm sure you've done it many times since. What was the last thing you did on the internet?

MS. HAYDEN: Checked on a train reservation because I have a trip to New York that I have to take, and it came up suddenly. And so I was just checking to make sure that my ticket was on the right device.

MS. ROSENWORCEL: Oh, understood, yeah.

MS. HAYDEN: And so, the idea that I'm checking for my train ticket on the device and making sure that I could pull it up on time and do it. You know, making sure that so, that's how far we've come.

MS. ROSENWORCEL: It is. Now, you're the Librarian of Congress. So you straddle the

полегшенням зітхнули, так, дівчата?

ГЕЙДЕН: Наповнюйте ними кошики і знайте, що живете у власній скрині зі скарбами.

РОЗЕНВОРСЛ: О, ще краще.

ГЕЙДЕН: Подумайте про це з такої точки зору.

РОЗЕНВОРСЛ: Залюбки!

ГЕЙДЕН: І тоді в похмурий дощовий день ви зможете підійти до кошика і щось вибрати.

РОЗЕНВОРСЛ: З нетерпінням чекаю такого дня. Ну, а тепер я хотіла б завершити нашу бесіду, поставивши кілька простих запитань про те, як Ви користуєтеся Інтернетом, і про Ваше життя онлайн.

Отже, вмикаємо машину часу. Чи пам'ятаєте Ви, що зробили, коли вперше вийшли в Інтернет або онлайн?

ГЕЙДЕН: Створила пароль. Сиділа й думала, як і що буде далі, і що треба придумати якусь цифру і якийсь знак. Це було дійсно захоплююче. У мене залишилися дуже теплі спогади про молоду людину, яка допомагала всім нам, людям різних вікових груп, думати про це як про щось надзвичайно важливе. І всі ми записували свої паролі і тут-таки забували де, і це теж був досвід, але все було дуже весело.

РОЗЕНВОРСЛ: Впевнена, що відтоді Ви робили це ще багато разів. А що Ви востаннє шукали в Інтернеті?

ГЕЙДЕН: Перевірила заброньований квиток, бо треба з'їздити до Нью-Йорка, і ця поїздка виникла раптово. І я просто перевіряла наявність, щоб переконатися, що квиток є у мене в телефоні.

РОЗЕНВОРСЛ: Розумію.

ГЕЙДЕН: І ось сама ідея того, що можна в телефоні перевірити свій квиток на поїзд, щоб знати, що ти зможеш вчасно витягти його і показати. Бачите, як далеко ми просунулися.

РОЗЕНВОРСЛ: Атож. Аж ось Ви Бібліотекар Конгресу. Перебуваєте

analog and digital worlds. You think about the information age. And I wonder what you want the future of the internet to look like?

MS. HAYDEN: I would like to see the infrastructure enable as many people as possible to utilize the internet effectively and safely and to know that they have almost a public transportation aspect to it like we did with the highways in this country that are wonderful. We have that structure you can go from interstate this to that, and we have that, and you can look it up.
So helping people navigate and use the internet effectively

MS. ROSEWORCEL: And safely.

MS. HAYDEN: and safely. So we want stop signs. You know, we want all of that, you know.

MS. ROSEWORCEL: Yeah.

MS. HAYDEN: Hazard things, you know, amber alerts, all of these types of things that we built in for our physical maneuverability in the world, and we're going to need it in the digital world.

MS. ROSEWORCEL: You're absolutely right. There's so much power in being connected, but we do have work to do to make sure

MS. HAYDEN: Right.

MS. ROSEWORCEL: that we're all connected.

MS. HAYDEN: But look at the career opportunities that young people have now. Things that we can't even think about or imagine. And that's what, to me, is so exciting. There is such a future.

MS. ROSEWORCEL: I am certain that you were not sitting in that library back in Chicago and thinking about that when you were thinking about

MS. HAYDEN: Oh, no.

MS. ROSEWORCEL: your future of work,

одночасно і в аналоговому, і в цифровому світі. Думаєте про інформаційне століття. Яким би Ви хотіли би бачити майбутнє Інтернету?

ГЕЙДЕН: Я хотіла б, щоб інфраструктура давала змогу якнайбільшій кількості людей ефективно та безпечно користуватися Інтернетом і знати, що вони мають майже аналог громадського транспорту, який ми маємо з нашими прекрасними автомагістралями в нашій країні. Що в нас є чітка структура, як дістатися з міжштатного швидкісного шосе десь у глибинку, і цю схему можна подивитися і швидко досягти кінцевої мети.

Що це допоможе людям орієнтуватися в Інтернеті і користуватися ним ефективно...

РОЗЕНВОРСЛ: ... і безпечно.

ГЕЙДЕН: ...і безпечно. Саме для цього нам потрібні знаки "стоп". Адже ми хочемо всього і зразу – і щоб ефективно, і щоб безпечно.

РОЗЕНВОРСЛ: Аякже!

ГЕЙДЕН: Знаки "Шкідливі матеріали", попередження про небезпеку, усі ці речі, що ми їх передбачили для пересування в нашому фізичному світі – вони потрібні нам і в цифровому.

РОЗЕНВОРСЛ: Маєте рацію. У тому, щоб бути постійно на зв'язку, так багато переваг, але ми ще повинні багато зробити, щоб зрозуміти...

ГЕЙДЕН: Абсолютно.

РОЗЕНВОРСЛ :... що ми всі пов'язані.

ГЕЙДЕН: Але подивіться на можливості кар'єрного зростання, які є зараз у молодих людей. Речі, про які ми не могли й помислити або уявити. Саме це, по-моєму, так хвилює уяву. Попереду таке майбутнє!

РОЗЕНВОРСЛ: Упевнена, Ви не про це думали, сидячи в тій бібліотеці в Чикаго й міркуючи про...

ГЕЙДЕН: Ясно, ні.

РОЗЕНВОРСЛ : ... про свою роботу в

right?

MS. HAYDEN: No, but you knew that there were people, who if they only had the opportunity to get the right information or get that copy of a poem that would give them solace, or they had an opportunity to be appreciated that it could make a difference.

MS. ROSENWORCEL: Here, here.

Well, thank you for joining me today. But before we go, I want to know where we can follow you and keep up to date with what you're doing.

MS. HAYDEN: Well, you could follow me. And I understand that you're not to ask for followers. The younger people tell me that. But you can follow at

MS. ROSENWORCEL: You go for it. It's totally fine with me.

MS. HAYDEN: @LibnOfCongress. So, it's L I B N OfCongress.

MS. ROSENWORCEL: All right. I am excited to actually check that out and see what things you're sharing with the public at large.

Thank you for what you do?

MS. HAYDEN: Oh, thank you.

майбутньому, правда?

ГЕЙДЕН: Ні, але я знала, що є люди, які хочуть отримати потрібну інформацію або текст вірша, який дав би їм розраду... або хочуть мати можливість бути почутими... і що це для них надзвичайно важливо.

РОЗЕНВОРСЛ: Саме так.

Що ж, дякую, що приєдналися до мене сьогодні. Але перш ніж ми попрощаємося, я хочу запитати, де ми можемо стежити за Вашими постами і бути в курсі Ваших справ.

ГЕЙДЕН: Звичайно, стежте. Я розумію, що збирати підписників на чужій передачі неправильно – так каже молодь – але за моїми постами можна стежити за адресою...

РОЗЕНВОРСЛ: Будь ласка, кажіть. У мене це без проблем.

ГЕЙДЕН: @LibnOfCongress.

РОЗЕНВОРСЛ: Гарзд. Залюбки забіжу подивитися, чим Ви ділитесь з широкою публікою.

І... дякуємо Вам за те, що Ви робите?

ГЕЙДЕН: Дякую Вам!

THE SENATE FOREIGN RELATIONS COMMITTEE

JURISDICTION:

The Senate Foreign Relations Committee is the committee in the Senate devoted to the consideration of issues involving the role of the United States in the world. The most important legislative topics that fall under the jurisdiction of the Congressional Committees on foreign affairs are the many foreign aid programs providing economic assistance to poor and developing countries, as well as military equipment and training for U.S. allies around the world.

The administration of U.S. foreign policy has traditionally been viewed as being within the power of the executive branch with Congress performing an advisory role. However, the Committees' specific foreign policy powers include the power to declare war, regulate commerce and U.S. sales of nuclear materials, as well as regulate U.S. foreign territory and marine law. Both committees also oversee policy regarding international institutions such as the United Nations.

Often, issues arise in other nations that the United States has no legal authority over but which Congress deems to be important. When such events occur, the Committees can express their opinions through resolutions. They are thus a means for Congress members to have a public record of their views on foreign policy. Furthermore, members may use the Committees as forums to express their opinions on Presidential Actions (this includes the activities of the Secretary of State and his/her staff).

КОМІТЕТ СЕНАТУ США З МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

ЮРИСДИКЦІЯ:

Комітет Сенату США з міжнародних відносин – це комітет Сенату, який займається розглядом питань, пов'язаних з роллю Сполучених Штатів у світі. Серед найважливіших законодавчих проблем, що підпадають під юрисдикцію Комітетів Конгресу з міжнародних відносин, можна виокремити значну кількість міжнародних програм допомоги, які надають економічну підтримку бідним країнам та країнам, що розвиваються, а також озброєння та військову підготовку для союзників США по всьому світу.

Традиційно вважається, що управління зовнішньою політикою США – компетенція виконавчої влади, у той час як Конгрес виконує консультативну роль. Проте певні повноваження Комітетів у сфері зовнішньої політики включають в себе прерогативу оголошення війни, регулювання торгівлі та продажу ядерних матеріалів США, а також регулювання територій США та морського права. Обидва комітети також контролюють політику стосовно міжнародних організацій, таких як ООН.

Інколи в інших країнах виникають проблеми, щодо яких Сполучені Штати не мають юрисдикції, але які Конгрес вважає важливими. Коли вони з'являються, Комітети можуть висловлювати своє ставлення через резолюції. Таким чином, для членів Конгресу вони слугують засобом публічної декларації своїх поглядів на певні проблеми зовнішньої політики. Більше того, члени можуть використовувати комітети в ролі форумів для висловлення свого ставлення щодо дій президента (що включає в себе діяльність Державного секретаря та його/її апарату).

The following specific responsibilities are within the scope of the House and Senate committees on International and Foreign Relations:

(1) General relations of the United States with foreign nations:

With the President, the Congress shapes U.S. relations with foreign countries and influences foreign policy through its war, commerce, and general powers (covered in greater detail below). Beyond specific legislation, the Committees make use of resolutions to express Congressional opinion, such as the support or opposition to presidential policies or even to attempt to initiate a policy.

(2) Establishment of boundary lines between the U.S. and foreign nations:

The Committees have jurisdiction over border disputes and maintenance of boundary lines between the U.S. and neighboring countries. The committees have special oversight functions with respect to customs administration and international fishing agreements.

(3) Foreign loans:

The "power of the purse" has given Congress the power to directly affect U.S. foreign and defense policies, and jurisdiction over legislation authorizing foreign aid programs is a potent weapon. Such bills set overall policy guidelines and spending limits for foreign aid programs providing countries with economic and/or military assistance. In addition, the Committee can cut off or place restrictions on aid to specific countries.

До сфери компетенції комітетів Палати Представників та Сенату з міжнародних і зовнішніх відносин входять такі обов'язки:

(1) Загальні відносини Сполучених Штатів з іноземними державами:

Разом з президентом Конгрес формує відносини США з іноземними державами та здійснює вплив на зовнішню політику через свої повноваження у сфері військових дій, торгівлі та загальних питань (детальніше розглядаються нижче). Поза межами конкретних законодавчих актів Комітети використовують резолюції як засоби висловити ставлення Конгресу, наприклад, щодо підтримки чи опозиції політиці Президента, чи навіть спроби ініціювати відповідні законодавчі акти.

(2) Встановлення ліній кордону між США та іноземними державами:

Комітети мають юрисдикцію щодо вирішення спорів та забезпечення розмежування територій США та сусідніх країн. Комітети мають особливі функції нагляду за управлінням митниці та міжнародними угодами про риболовлю.

(3) Зовнішнє кредитування:

«Право гаманця» надає Конгресу можливість безпосередньо впливати на зовнішню та оборонну політику США, а юрисдикція щодо законодавства, яке затверджує програми міжнародної допомоги, є доволі потужною зброєю. Такі законопроекти визначають загальні політичні орієнтири та ліміти витрат для програм іноземної допомоги, в рамках яких іншим державам надається економічна та/чи військова підтримка. На додаток, Комітет може припинити або ввести обмеження на допомогу певним країнам.

(4) International conferences and congresses and United Nations organizations:

Both committees have jurisdiction over policy toward such international organizations as the International Monetary Fund, the World Bank, and they contribute to the shaping of the role of the United States as a member of these groups and as participant in related international initiatives.

(5) Intervention abroad and declarations of war:

The war power of the Congress limits Presidential power to wage undeclared war. The War Powers Resolution of 1973 requires the termination of a troop commitment within sixty days after the President submitted his initial report to Congress (required under the Resolution within 48 hours of troop deployment), unless Congress declared war or specifically authorized continuation of the commitment. Such war related bills fall within the purview of the Committee, as do questions regarding neutrality issues.

(6) Measures to foster commercial intercourse with foreign nations and to safeguard American business interests abroad:

The Senate Foreign Relations Committee has played an active role regarding economic relations with foreign nations through legislative proposals, resolutions and other initiatives. An example was encouragement of the Bush Administration's negotiations with Japan over such issues as U.S.-Japan semiconductor trade and U.S. efforts to press Japan to liberalize the workings of its domestic economy.

(7) Measures relating to international economic policy:

The Committee has jurisdiction over such

(4) Міжнародні конференції та конгреси, а також установи ООН:

Обидва комітети мають наглядову юрисдикцію щодо політики стосовно таких міжнародних організацій, як Міжнародний валютний фонд, Світовий банк, і вони роблять свій внесок у формування ролі Сполучених Штатів як члена цих груп, а також учасника відповідних міжнародних ініціатив.

(5) Зовнішнє втручання та оголошення війни:

Повноваження Конгресу на ведення війни обмежують повноваження Президента вести війну без оголошення. Резолюція про повноваження на ведення війни, видана у 1973 році, вимагала вивести війська протягом двох місяців після того, як Президент надав свій першочерговий звіт Конгресу (відповідно до резолюції, протягом 48 годин після розгортання військ), якщо Конгрес не оголосив війну або безпосередньо не санкціонував продовження участі у бойових діях. Такі законопроекти, пов'язані з війною, теж входять до компетенції Комітету, так само як і питання, що стосуються нейтралітету.

(6) Заходи із розвитку торговельних зв'язків з іноземними державами та захисту інтересів американського бізнесу закордоном: Комітет Сенату з міжнародних відносин відіграє активну роль у сфері економічних взаємин з іноземними державами за допомогою внесених законопроектів, резолюцій та інших ініціатив. Як приклад можна навести підтримку переговорів Адміністрації Буша з Японією щодо таких питань, як американсько-японська торгівля напівпровідниками та намагань США вплинути на Японію з метою лібералізації її внутрішньої економіки.

(7) Заходи щодо міжнародної економічної політики:

Комітет має юрисдикцію щодо таких

important issues as the North American Free Trade Agreement (NAFTA), the General Agreement on Tariffs and Trade (GATT), and the extension of Most Favored Nation status to foreign trading partners with the U.S.

(8) Export controls, including nonproliferation of nuclear technology and nuclear hardware:

The Committee has jurisdiction over the sensitive issue of arms control, including proposals involving tighter controls on exports of potentially dangerous technology, especially those related to nuclear, biological, and chemical weapon systems.

(9) International commodity agreements (other than those involving sugar), including all agreements for cooperation in the export of nuclear technology and nuclear hardware:

The Senate Foreign Relations committee has power in the area of international trade relations, including the transfer of arms. This is similar to the power possessed by the House Committee on International Relations. An example is the power to provide for the establishment of an international arms suppliers regime to limit the transfer of arms to nations in the Middle East (H.R. 2315). Issues such as subsidies, economic sanctions, and commodity transfers also fall under the Committee's jurisdiction.

(10) Restrictions on committee activities:

The Senate Committee possesses sole authority over nominations and treaty ratification. It is, however, limited by the traditional delegation of foreign policy administration to the executive branch.

важливих питань, як Північноамериканська угода про вільну торгівлю (НАФТА), Генеральна угода з тарифів і торгівлі (ГАТТ) та надання статусу найбільшого сприяння на іноземних торговим партнерам США.

(8) Експортний контроль, у тому числі нерозповсюдження ядерних технологій та ядерного озброєння:

До юрисдикції Комітету входить гостре питання контролю за озброєнням, у тому числі пропозиції, пов'язані з посиленням контролю за експортом потенційно небезпечних технологій, зокрема тих, що стосуються ядерних, біологічних та хімічних систем озброєння.

(9) Міжнародні товарні угоди (крім тих, що стосуються цукру), у тому числі всі угоди про співпрацю у сфері експорту ядерних технологій та ядерного озброєння:

Комітет Сенату з міжнародних відносин має повноваження у сфері міжнародних торговельних відносин, у тому числі поставку озброєння. Такими ж повноваженнями наділено і Комітет з міжнародних відносин Палати представників. Як приклад можна навести повноваження зі створення міжнародного режиму постачальників озброєння для обмеження поставок зброї в країни Близького Сходу (Законопроект Палати представників 2315). Питання субсидій, економічних санкцій та передачі товарів також підпадають під юрисдикцію Комітету.

(10) Обмеження діяльності комітету: Комітет Сенату має одноосібні повноваження щодо затвердження кандидатур на певні урядові посади та ратифікації договорів. Проте, вони обмежені традиційним делегуванням повноважень з питань міжнародної політики до виконавчої влади.

SUBCOMMITTEES:

African Affairs
East Asian and Pacific Affairs
European Affairs
International Economic Policy, Export and Trade Promotion
International Operations
Near Eastern and South Asian Affairs
Western Hemisphere, Peace Corps, Narcotics and Terrorism

COMMITTEE BACKGROUND:

The Senate Foreign Relations Committee was established in 1816 as one of the original eleven standing committees. Given that the Constitution allocated responsibility of treaty approval and confirmations of nominations to the Senate, this committee has a history of being in the midst of controversy surrounding foreign policy. At the end of the nineteenth century, U.S. territorial expansion had led to its greater role in foreign affairs, followed by a period of isolationism in the early twentieth century. Following the emergence of the U.S. as a world power at the end of World War II, the Reorganization Act of 1946 sought to give the Foreign Relations Committee a clear role in the postwar era. The committee's jurisdiction was expanded to include growing international issues: nuclear weapons and disarmament, trade, international energy and investment, security agreements, international organization, foreign aid, and world environment.

The expansion of powers exercised by the Executive Branch during the second half of the twentieth century affected the Senate Committee. Vietnam, the undeclared war posed a direct challenge to the Constitution's allocation of the distribution of powers. Congress responded with the War Powers

ПІДКОМІТЕТИ:

3 питань Африки
3 питань Східної Азії та Тихого океану
3 питань Європи
3 міжнародної економічної політики, експорту та стимулювання торгівлі
3 питань міжнародних операцій
3 питань Близького Сходу та Південної Азії
3 питань Західної півкулі, Корпусу миру, наркотиків і тероризму

ІСТОРИЯ КОМІТЕТУ:

Комітет Сенату з міжнародних відносин був створений у 1816 році як один з одинадцяти постійних комітетів. Оскільки Конституція надала Сенатові повноваження затверджувати кандидатів на урядові посади та ратифікувати договори, цей комітет протягом своєї історії неодноразово опинявся у центрі протиріч зовнішньої політики. Наприкінці XIX століття територіальна експансія США призвела до посилення їхнього впливу на міжнародні справи, після чого на початку XX століття поширення набула політика ізоляціонізму. Після перетворення США на світову державу в кінці Другої світової війни, Закон про реорганізацію 1946 року ставив за мету визначити чітку роль Комітету з міжнародних відносин у післявоєнний період. Юрисдикція Комітету почала поширюватися на актуальні міжнародні питання: ядерна зброя і роззброєння, торгівля, міжнародна енергетика та інвестиції, договори з питань безпеки, міжнародні організації, міжнародна допомога та довілля.

Розширення повноважень, що надавалися виконавчій владі під час другої половини двадцятого століття, вплинули і на Комітет Сенату з міжнародних відносин. Неоголошена війна у В'єтнамі кинула прямий виклик конституційному розподілу повноважень. Конгрес відповів на це

Resolution, the essential purpose of which was to remind the president that only Congress held the power to officially declare war. However, in general, there was a decline in Congress' role in making foreign policy during the 1980s as foreign policy decisions shifted to the Executive Branch. Foreign aid programs also suffered a period of unpopularity during this decade. With the change in attitude towards the congressional role in foreign policy, the Committees in both chambers of Congress were affected. Nonetheless, these committees remained responsible for oversight of Presidential policy and for monitoring events worldwide.

In 1992, the jurisdiction of the Senate committee was again revised. This time, it was stipulated that the concerns of the committee included: foreign economic, military, technical and humanitarian assistance; international aspects of nuclear energy; national security; oceans and international environmental and scientific affairs as they relate to foreign policy; and international law as related to foreign policy.

CURRENT TOPICS OF LEGISLATION:

Iraq Stabilization and Reconstruction:
International Contributions and Resources
The Future of U.S. Economic Relations in
The Western Hemisphere

North Korea & Indonesia

Fighting Aids in Uganda

Резолюцією про військові повноваження, головною метою якої було нагадати Президенту, що лише Конгрес має право офіційно оголошувати війну. Проте, загалом, у 1980-х роках спостерігалось зниження ролі Конгресу у формуванні зовнішньої політики, оскільки рішення у цій сфері перейшли до рук виконавчої влади. Програми надання зовнішньої підтримки теж пережили період занепаду протягом цього десятиліття. Зміна ставлення до ролі Конгресу у зовнішній політиці негативно вплинула на комітети в обох палатах Конгресу. Попри це, профільні комітети продовжували нести відповідальність за нагляд за політикою президента та моніторинг подій у світі.

У 1992 році юрисдикція комітету Сенату з міжнародних відносин знову зазнала змін. Цього разу було визначено, що до сфери інтересів комітету входять: зовнішня економіка; військова, технічна та гуманітарна допомога; міжнародні аспекти ядерної енергетики; національна безпека; океани і міжнародні екологічні та наукові питання з точки зору їх відношення до зовнішньої політики; а також міжнародне право – в тому, що стосується зовнішньої політики.

НАГАЛЬНА ТЕМАТИКА ЗАКОНОДАВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОМІТЕТУ:

Стабілізація та реконструкція Іраку: Внесок міжнародної спільноти та ресурси Майбутнє американських економічних відносин у Західній Півкулі

Південна Корея та Індонезія

Боротьба зі СНІДом в Уганді

The Department of State's Office of Children's Issues: Responding to International Parental Abduction	Управління Державного департаменту у справах дітей: Реагування на викрадення дітей одним із батьків
U.S. Energy Security: Latin America and West Africa	Енергобезпека США: Латинська Америка та Західна Африка
U.S. Energy Security: Russia and the Caspian	Енергобезпека США: Росія та Каспійське море
An Enlarged NATO: Mending Fences & Moving Forward on Iraq	Розширення НАТО: Налагодження стосунків та майбутнє Іраку
Trafficking in Women and Children in East Asia and Beyond	Торгівля жінками та дітьми у Східній Азії та поза її межами
Global Energy Security Issues	Питання світової енергетичної безпеки

HOUSE COMMITTEE ON FOREIGN AFFAIRS

Jurisdiction

(a) **Full Committee.** The full Committee will be responsible for oversight and legislation relating to:

(b) foreign assistance (including development assistance, Millennium Challenge Corporation, the Millennium Challenge Account, HIV/AIDS in foreign countries, security assistance, and Public Law 480 programs abroad); national security developments affecting foreign policy; strategic planning and agreements; war powers, treaties, executive agreements, and the deployment and use of United States Armed Forces; peacekeeping, peace enforcement, and enforcement of United Nations or other international sanctions; arms control and disarmament issues; the International Development Finance Corporation, the United States Agency for International Development; activities and policies of the State, Commerce, and Defense Departments and other agencies related to the Arms Export Control Act and the Foreign assistance Act, including export and licensing policy for munitions items and technology and dual-use equipment and technology; international law; promotion of democracy; international law enforcement issues, including narcotics control programs and activities; international cyber issues; U.S. Agency for Global Media; embassy security; international broadcasting; public diplomacy, including international communication and information policy, and international education and exchange programs; and all other matters not specifically assigned to a subcommittee.

КОМІТЕТ ПАЛАТИ ПРЕДСТАВНИКІВ США У ЗАКОРДОННИХ СПРАВАХ

Юрисдикція

(a) **Комітет повного складу.** Комітет повного складу несе відповідальність за нагляд і законодавство в галузі: допомоги іноземним державам (включаючи допомогу в розвитку, корпорацію «Виклики тисячоліття», «Рахунок нового тисячоліття», боротьбу з ВІЛ/СНІД в зарубіжних країнах, допомогу в забезпеченні безпеки, а також зарубіжні програми в рамках Публічного закону 480); заходів у сфері національної безпеки, що впливають на зовнішню політику; стратегічного планування та угод; військових повноважень, договорів, виконавчих угод, а також розгортання та застосування збройних сил США; миротворства, примусу до миру та забезпечення дотримання санкцій ООН або інших міжнародних санкцій; питань контролю над озброєннями та роззброєння; Міжнародної фінансової корпорації розвитку, Агентства США з міжнародного розвитку; діяльності та політики Державного департаменту, Міністерства торгівлі, Міністерства оборони та інших відомств, пов'язаних із Законом про контроль над експортом зброї та Законом про іноземну допомогу, включаючи політику експорту та ліцензування боєприпасів і технологій, обладнання та технологій подвійного призначення; міжнародного права; зміцнення демократії; питань міжнародного правозастосування, включаючи програми та діяльність з контролю за обігом наркотиків; міжнародних кіберпроблем; Агентства США з глобальних медіа; охорони посольств; міжнародного мовлення; публічної дипломатії, включаючи міжнародну комунікаційну та інформаційну політику, а також програми міжнародної освіти та обміну; і всіх інших

The full Committee will have jurisdiction over legislation with respect to the administration of the Export Administration Act, including the export and licensing of dual-use equipment and technology and other matters related to international economic policy and trade not otherwise assigned to a subcommittee, and with respect to the United Nations, its affiliated agencies, and other international organizations, including assessed and voluntary contributions to such organizations. The full Committee may conduct oversight and investigations with respect to any matter within the jurisdiction of the Committee as defined in the Rules of the House of Representatives.

(b) Subcommittees. There shall be six (6) standing subcommittees. The names and jurisdiction of those subcommittees shall be as follows:

Africa, Global Health, Global Human Rights, and International Organizations

Asia, the Pacific and Nonproliferation

Europe, Eurasia, Energy and the Environment

Middle East, North Africa and International Terrorism

Oversight and Investigations

Western Hemisphere, Civilian Security and Trade

The subcommittees shall have jurisdiction over the following within their respective

питань, не закріплених безпосередньо за будь-яким підкомітетом.

Комітет повного складу має юрисдикцію над законодавством щодо застосування Закону про контроль за експортом, включаючи експорт і ліцензування обладнання і технологій подвійного призначення та інші питання, пов'язані з міжнародною економічною політикою і торгівлею, не закріплені за будь-яким підкомітетом, а також щодо ООН, пов'язаних з нею установ та інших міжнародних організацій, у тому числі щодо нараховувань і добровільних внесків до таких організацій. Комітет повного складу може здійснювати свою наглядову функцію і проводити розслідування щодо будь-якого питання, що входить в юрисдикцію комітету, відповідно до Правил Палати представників.

(b) Підкомітети. Засновується шість (6) постійних підкомітетів. Назви та юрисдикція цих підкомітетів:

з Африки, всесвітньої охорони здоров'я, всесвітніх прав людини та міжнародних організацій

Азії, Тихоокеанського регіону та нерозповсюдження ЗМУ

Європи, Євразії, енергетики та навколишнього середовища

Близького Сходу, Північної Африки та міжнародного тероризму

нагляду та розслідувань

Західної півкулі, громадянської безпеки та торгівлі

Підкомітети мають юрисдикцію щодо наступних аспектів у межах відповідних

regions:

(1) Matters affecting the political relations between the United States and other countries and regions, including resolutions or other legislative measures directed to such relations.

(2) Legislation and oversight regarding human rights practices in particular countries.

(3) Legislation with respect to region- or country-specific loans or other financial relations outside the Foreign Assistance Act.

(4) Legislation with respect to disaster assistance outside the Foreign Assistance Act, boundary issues, and international claims.

(4) Oversight of regional lending institutions.

(6) Oversight of matters related to the regional activities of the United Nations, of its affiliated agencies, and of other multilateral institutions.

(7) Identification and development of options for meeting future challenges relating to U.S. interests in the region including terrorism and cyber issues.

(8) Oversight of base rights and other facilities access agreements and regional security pacts.

(9) Concurrent oversight jurisdiction with respect to matters assigned to the other subcommittees insofar as they may affect the region.

(10) Oversight of foreign assistance activities affecting the region.

(11) Such other matters as the Chairman of the full Committee may determine.

The Subcommittee on Africa, Global Health, Global Human Rights, and International Organizations: In addition to its regional jurisdiction, oversight of: international health issues, including transboundary infectious diseases, maternal health and child survival,

регіонів:

(1) питань, що впливають на політичні відносини між США та іншими країнами і регіонами, включаючи резолюції або інші законодавчі заходи, спрямовані на врегулювання таких відносин;

(2) законодавства та нагляду за дотриманням прав людини в окремих країнах;

(3) законодавства у сфері кредитування конкретних регіонів або країн та інших фінансових відносин поза рамками закону про іноземну допомогу;

(4) законодавства в області надання допомоги при стихійних лихах поза рамками закону про іноземну допомогу, прикордонних питань і претензій міжнародного характеру.

(5) нагляду за діяльністю регіональних кредитних установ;

(6) контролю з питань, пов'язаних з регіональною діяльністю ООН, пов'язаних з нею установ та інших міжнародних організацій;

(7) визначення і розробки варіантів вирішення майбутніх проблем, пов'язаних з інтересами США в регіоні, включаючи тероризм і кіберпроблеми;

(8) нагляду за угодами про військові бази та доступ до інших об'єктів, а також за регіональними договорами про безпеку;

(9) спільної юрисдикції з нагляду щодо питань, переданих іншим підкомітетам, в тій мірі, в якій вони можуть впливати на відповідний регіон;

(10) контролю над діяльністю з надання іноземної допомоги, що впливає на певний регіон;

(11) інших питань, які може визначити голова Комітету повного складу.

Підкомітет з Африки, всесвітньої охорони здоров'я, всесвітніх прав людини та міжнародних організацій: На додаток до регіональної юрисдикції, здійснюється контроль над: міжнародними питаннями охорони здоров'я, включаючи транскордонні

and programs related to the global ability to address health issues; population issues; the United Nations and its affiliated agencies (excluding peacekeeping and enforcement of United Nations or other international sanctions); the American Red Cross; and the Peace Corps.

In addition, legislation and oversight pertaining to: implementation of the Universal Declaration of Human Rights; other matters relating to internationally recognized human rights, including legislation aimed at the promotion of human rights and democracy generally; and the Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction, and related issues.

The Subcommittee on Asia, the Pacific and Nonproliferation: In addition to its regional jurisdiction, oversight of: nonproliferation matters involving nuclear, chemical, biological and other weapons of mass destruction.

The Subcommittee on Europe, Eurasia, Energy and the Environment: In addition to its regional jurisdiction, oversight of: global energy trends; energy security, responses to energy crises and challenges; international efforts to reduce greenhouse gas emissions; development of renewable energy technologies; promotion of transparency and good governance in the global energy sector; universal access to uninterrupted and affordable energy; environmental conservation and wildlife protection.

інфекційні захворювання, охороною материнства і виживанням дітей, а також над програмами, пов'язаними з глобальною здатністю вирішувати проблеми у сфері охорони здоров'я; питаннями народонаселення; ООН та пов'язаними з нею установами (за винятком миротворства та забезпечення дотримання санкцій організації ООН або інших міжнародних санкцій); Американським товариством Червоного Хреста; Корпусом миру.

Крім того, до сфери повноважень підкомітету належить законодавство і наглядова функція щодо: реалізації Загальної декларації прав людини; інших питань, що стосуються міжнародно визнаних прав людини, включаючи законодавство, спрямоване на підтримку прав людини і демократії в цілому; Гаазької конвенції про цивільно-правові аспекти міжнародного викрадення дітей і пов'язаних з цим проблем. Підкомітет з Азії, Тихоокеанського регіону і нерозповсюдження зброї масового ураження: На додаток до його регіональної юрисдикції, здійснює контроль над: питаннями нерозповсюдження ядерної, хімічної, біологічної та іншої зброї масового ураження.

Підкомітет з Європи, Євразії, енергетики та навколишнього середовища: На додаток до регіональної юрисдикції, здійснює контроль над: глобальними енергетичними тенденціями; енергетичною безпекою, реагуванням на енергетичні кризи та виклики; міжнародними зусиллями зі скорочення викидів парникових газів; розвитком технологій відновлюваних джерел енергії; просуванням принципів відкритості та належного управління у світовому енергетичному секторі; загальним доступом до безперебійної та доступної енергії; збереженням навколишнього середовища та охороною дикої природи.

The Subcommittee on the Middle East, North Africa and International Terrorism: In addition to its regional jurisdiction, oversight of: international terrorist threats, United States' efforts to manage and coordinate international programs to prevent and combat terrorism as coordinated by the Department of State and other agencies, and efforts to bring international terrorists to justice.

Підкомітет з Близького Сходу, Північної Африки та міжнародного тероризму: На додаток до його регіональної юрисдикції здійснює контроль над: міжнародними терористичними загрозами, зусиллями США з управління та координації міжнародних програм із запобігання та боротьби з тероризмом, координованих Державним департаментом та іншими відомствами, і зусиллями з притягнення міжнародних терористів до відповідальності.

OFFICE OF THE LEGISLATIVE COUNSEL US SENATE

The Office of the Legislative Counsel provides legislative drafting services for the Committees, Members, and staff of the United States Senate. The Office is strictly nonpartisan and refrains from formulating policy. Legislative drafters strive to turn every request into clear, concise, and legally effective legislative language.

Members and staff of the Senate can rest assured that communication with the Office is always confidential. The Office has a long history of providing unbiased services to all parties using the utmost discretion.

Any Senator or staff member of the Senate may request assistance from the Office. The Office does not interact with members of the public, except indirectly through their Senators.

History of the Office

The Office of the Legislative Counsel was established by statute in 1919 to assist “in drafting public bills and resolutions or amendments thereto” at the request of any Senator, committee, or office of the Senate. The Legislative Counsel of the Senate is appointed by the President pro tempore of the Senate solely on the basis of qualifications to perform the duties of the position. The Legislative Counsel is authorized to appoint Senior Counsels, Assistant Counsels, support staff, and other employees, to establish salaries, and to otherwise administer the Office. All appointments are made without regard to political affiliation and are subject to the approval of the President pro tempore of

ОФІС ЮРИСКОНСУЛЬТА СЕНАТУ США З ЗАКОНОДАВЧИХ ПИТАНЬ

Офіс юрисконсульта з законодавчих питань надає послуги з розробки законопроектів комітетам, членам і співробітникам Сенату Сполучених Штатів. Його діяльність носить строго позапартійний характер, він не може рекомендувати обрання того чи іншого політичного рішення. На кожен запит розробки тексту законодавства прагнуть надати відповідь у формі зрозумілих, лаконічних і юридично ефективних формулювань.

Сенатори та співробітники Сенату можуть бути впевнені, що зв'язок з Офісом завжди конфіденційний. Офіс має довгу історію неупередженого і об'єктивного надання послуг усім сторонам.

Будь-який сенатор або співробітник Сенату може звернутися до офісу по допомогу. Офіс не взаємодіє з громадськістю, крім випадків опосередкованого зв'язку через сенаторів.

Історія Офісу

Офіс юрисконсульта з законодавчих питань був затверджений на законодавчому рівні у 1919 році з метою надання допомоги «у розробці публічних законопроектів та постанов і поправок до них» на прохання будь-якого сенатора, комітету або офісу Сенату. Юрисконсульта Сенату з законодавчих питань призначає тимчасовий голова Сенату виключно на підставі кваліфікації та відповідності цій посаді. Юрисконсульт із законодавчих питань уповноважений призначати старших консультантів, помічників консультантів, допоміжний персонал та інших співробітників, встановлювати їм заробітну плату й здійснювати керівництво Офісом. Усі

the Senate.

Services

Office attorneys provide a variety of services to the Senate in the preparation and review of legislation throughout the legislative process, including—

- drafting original measures for introduction in the Senate which range from short, simple bills to long, complex omnibus measures;
- reviewing drafts of legislation prepared by executive agencies and others at the request of Senate clients and making such revisions as are necessary for technical sufficiency before introduction in the Senate;
- preparing measures for committees and subcommittees who are marking up legislation that has been referred to the committee, or preparing original measures, and preparing reported measures for Senate floor action;
- preparing floor amendments for all Members and staff for measures that are before the Senate; and
- in the case of measures that are in conference because the Senate and House of Representatives have passed different versions of the measures, preparing conference reports for Members and staff of the conference that effectuate the policy of the conference for submission to both houses of Congress and, if passed, the President.

In preparing and reviewing legislation for Senate clients, Office attorneys consult with and assist Senate clients on a variety of important issues, including substantive, legal, administrative, budgetary, and parliamentary issues and alternative solutions.

Office Policies

The Office serves the committees, Members, and staff of the Senate, without regard to political party or consideration. All

призначення є політично незаангажованими, їх затверджує тимчасовий Президент Сенату.

Послуги

Юристи Офісу надають Сенату різні послуги з підготовки та перегляду законодавства протягом усього законодавчого процесу, зокрема:

- розробку оригінальних законопроектів для внесення до Сенату – від коротких і простих до довгих, складних і комплексних;
- розгляд законопроектів, підготовлених виконавчими та іншими органами на запит сенатських клієнтів (сенаторів, комітетів тощо), та внесення змін до остаточного варіанту перед поданням до Сенату;
- підготовку законопроектів для комітетів і підкомітетів, які займаються доопрацюванням переданих їм проектів, або готують оригінальні законопроекти, а також підготовку заявлених законопроектів до розгляду Сенатом;
- підготовку для сенаторів і співробітників поправок, що вносяться в ході дебатів; і
- у разі, коли Сенат і Палата представників приймають різні варіанти законопроекту, підготовку погоджувальних доповідей для членів і співробітників погоджувального комітету з метою визначити варіант, який буде представлено обом палатам Конгресу і, в разі прийняття, Президентіві.

При підготовці та розгляді законодавства для сенатських клієнтів юристи Офісу консультуються з ними й надають допомогу по суті питання, його юридичними, адміністративними, бюджетними і парламентськими аспектами, і консультують з альтернативних варіантів.

Правила роботи Офісу

Офіс обслуговує комітети, членів і співробітників Сенату незалежно від політичної приналежності або чийхось

communications relating to legislation between the Office and Members, committees, and staff of the Senate are confidential.

інтересів. Уся законодавча інформація, якою обмінюються Офіс і члени Сенату, його комітети та співробітники апарату, є конфіденційною.

The Committee on Rules and Administration of the Senate has established the following priority for requests received by the Office:

- Measures in conference.
- Amendments to measures pending on the floor of the Senate.
- Amendments to measures pending before committees.
- Preparation of original measures for introduction by Members of the Senate.

Комітет з регламенту та управління Сенату встановив такий пріоритетний порядок для запитів, що їх отримує Офіс:

- законопроекти, що знаходяться в погоджувальному комітеті;
- поправки до законопроектів, що знаходяться на розгляді Сенату;
- поправки до законопроектів, що знаходяться на розгляді комітетів;
- підготовка оригінальних законопроектів для подання сенаторами.

Within each category, the Office gives preference to requests in the order of the time of receipt.

У межах кожної категорії Офіс відповідає на запити в порядку їх надходження.

The Office plays no part in the formulation of legislative policy. The only concern of the Office with policy is to determine the desired policy in adequate detail and with sufficient precision to enable the Office to draft a measure that is technically effective to carry out the policy of our Senate clients.

Офіс ніяким чином не бере участі у визначенні політичної складової законопроекту. Єдине його завдання, що пов'язане зі спрямованістю того чи іншого закону, полягає в тому, щоб прописати цю складову точно й детально і розробити законопроект, який дозволить нашим клієнтам в Сенаті ефективно втілювати обраний ними курс.

Responsibilities of the Legislative Drafter

Legislative drafting for the Senate is an exacting occupation. Effective drafting requires careful analysis of the legal problems involved, arrangement of matter in a logical sequence, and accurate expression of concepts. Constitutional limitations must always be observed.

Обов'язки укладача тексту законодавства

Укладання проектів законів і постанов для Сенату – нелегка праця. Ефективна розробка вимагає ретельного аналізу пов'язаних правових проблем, упорядкування матеріалу в логічній послідовності і точного формулювання концепцій. При цьому завжди потрібно додержувати конституційних обмежень.

Most legislative proposals deal with matters that have been the subject of 1 or more previous enactments. A new measure must be carefully related to earlier enactments to

Більшість законодавчих пропозицій стосуються питань, які були предметом одного або більше попередніх законодавчих актів. Новий акт повинен бути ретельно

produce, to the maximum extent practicable, a consistent body of law that will carry the congressional purpose into effect without producing unintended consequences.

The volume of work of the Office has dramatically increased in recent years. The number of requests for assistance for each Congress has grown dramatically over time. In addition to the increase in the number of drafts, the drafting of new legislation is becoming increasingly more difficult and time-consuming because of the addition of a number of new subjects of Federal legislation and the increasing technical complexity of Federal statutory law.

Requesting Assistance

Note: The Legislative Counsel's Office accepts requests for assistance from Senate members and staff only. Members of the public should contact their Senators.

Requests for assistance from the Office may be made by e-mail (search for "Receptionist" in the Senate global address list.

In order to provide assistance in an effective manner, the Office suggests the following:

Clear and Complete Statement of Policy: A request for assistance should provide the Office a statement of the problem and policy underlying a request that is as clear and complete as possible. This will enable the attorney assisting the Member or committee to have a thorough understanding of both the factual and legal setting of the problem to which the legislation is directed and the policy to be carried out by the legislation.

Responsible Staff Member: A request for assistance should be accompanied by the name and telephone number of the staff member who has primary responsibility for

пов'язаний з більш ранніми, щоб створити якомога більш послідовні законодавчі рамки, які реалізовуватимуть цілі Конгресу, не призводячи до небажаних наслідків.

В останні роки обсяг роботи Офісу різко зріс. Значно збільшилася кількість запитів про допомогу в ході кожного Конгресу. Крім збільшення числа законопроектів, їх укладання стає дедалі складнішим, потребує більшої затрати праці через додавання ряду нових суб'єктів федерального законодавства і через зростання його юридичної складності.

Запит про допомогу

Примітка: Офіс юрисконсульта з законодавчих питань приймає запити про допомогу тільки від членів і співробітників Сенату. Представники громадськості повинні зв'язатися зі своїми сенаторами. Запити про допомогу Офісу можна надсилати електронною поштою (просимо знайти рядок «Рецепціоніст» у загальному списку адрес Сенату).

З метою ефективного надання допомоги Офіс пропонує таке:

Чіткий і повний виклад законодавчого питання. Запит про надання допомоги повинен містити якомога чіткіший і повніший виклад проблеми і пов'язаного з нею законодавства. Це дасть змогу юристові, який допомагає сенатору або комітету, мати повне уявлення як про фактичний стан, так і про правову постановку проблеми, на яку спрямоване законодавство, і про той політичний курс, який дане законодавство має впровадити у життя.

Відповідальний співробітник. Запит повинен містити ім'я і номер телефону співробітника апарату Сенату, який несе основну відповідальність за відповіді на питання, що

responding to questions concerning the policy and other issues arising in the drafting process.

Telephone Before Visiting: Before visiting the Office, please e-mail or telephone the Office in order to ensure that an attorney familiar with the subject matter of the request is available to discuss the matter.

Deadlines: If the assistance requested needs to be provided by a particular time or before a particular event, the request for assistance should clearly state a reasonable deadline for the assistance.

Careers

Attorneys develop legislative drafting skills within the Office over a period of years. When vacancies occur in the legal staff of the Office, new attorneys are usually chosen from among applicants who have superior law school records, demonstrate an ability to work with clients and Office employees, and have an interest in serving on a career basis.

The support staff of the Office is composed of an Office Manager, senior staff assistants, staff assistants, and a receptionist.

Since the Office provides technical legal services on a nonpolitical and confidential basis, and must be impartial in appearance as well as in fact, active public participation in political matters is regarded as a disqualification for appointment or retention. No change in personnel of the Office has resulted from any change in political control of the Senate.

стосуються цього законопроекту, та інших питань, котрі виникають у процесі розробки.

Дзвінок перед візитом: перед відвідуванням Офісу просимо написати повідомлення електронною поштою або зателефонувати до Офісу, щоб переконатися, що ознайомлений з предметом юрист буде на місці для обговорення Вашого питання.

Терміни виконання: якщо допомогу має бути надано до певного часу або події, в запиті потрібно чітко вказати прийнятний граничний термін виконання.

Робота в Офісі

Навички розробки законодавчих актів набуваються протягом не одного року. Коли в штаті юристів Офісу з'являються вакансії, нових співробітників зазвичай вибирають з числа кандидатів, що мають вищу юридичну освіту, демонструють здатність працювати з клієнтами і колегами по роботі й зацікавлені в постійній роботі в нашому Офісі.

Допоміжний персонал Офісу складається з офіс-менеджера, старших помічників з персоналу, помічників з персоналу та секретаря приймальні (рецепціоніста).

Оскільки Офіс надає технічну допомогу – юридичні послуги – на позапартійній і довірчій основі і зобов'язаний діяти безсторонньо як за формою, так і по суті, активна публічна участь в політичній діяльності розцінюється як дискваліфікація і є підставою для відмови в прийомі на роботу або подальшій роботі. Зміни в штаті Офісу не залежать від змін у тому, яка партія має більшість в Сенаті.

HOUSE OFFICE OF THE LEGISLATIVE COUNSEL

ОФІС ЮРИСКОНСУЛЬТА ПАЛАТИ ПРЕДСТАВНИКІВ

Confidentiality and Impartiality

Confidentiality

The Office of the Legislative Counsel provides drafting and related assistance to the Members of the House, the House committees, and the conference committees between the House and the Senate. All communications with our Office are confidential and are subject to the attorney-client relationship. Unless otherwise indicated by the Member or staff, no information concerning a request for assistance (including the fact that the request was made) will be disclosed to any person outside our Office.

Our Office has a long history of successfully working with opposing sides on legislative policy issues while maintaining confidentiality with respect to communications with each Member and committee. For example, it is routine for an attorney who has drafted a bill for a committee to then draft floor amendments for individual Members on all sides of issues raised by the bill. Some controversial policy issues lead to an attorney drafting separate bills for the majority staff and minority staff of a committee, as well as bills on the same topic for individual Members, without ever revealing the existence of multiple drafts on the same topic.

Impartiality

Our goal in preparing a draft for a Member or committee is for the draft to accurately reflect the legislative policy of the Member or committee and to be legally sufficient to carry out that policy. We try to meet this goal

Конфіденційність і безсторонність

Конфіденційність

Офіс юрисконсульта з законодавчих питань надає допомогу в підготовці законодавчих заходів і питаннях, з цим пов'язаних, членам Палати представників, її комітетам, а також погоджувальним комітетам, в які входять члени обох палат. Будь-яке спілкування з нашим Офісом є конфіденційним і регулюється правилами відносин між юристом і клієнтом. Без вказівки члена або співробітника апарату Конгресу жодна інформація щодо запиту про допомогу (включно з самим фактом запиту) не буде розкрита жодній особі за межами нашого Офісу.

Наш Офіс має довгу історію успішної роботи з конкуруючими сторонами законодавчого процесу, зберігаючи при цьому конфіденційність у спілкуванні з кожним членом і комітетом Конгресу. Наприклад, для нашого юриста є звичайною справою підготувати спершу законопроект (білль) для якогось із комітетів, а потім поправки з усіх аспектів питань, піднятих у біллі, для окремих членів Палати. Трапляється, що через складність спірних питань юристу доводиться розробляти окремі законопроекти для співробітників апарату більшості і співробітників апарату партії меншості в одному і тому ж комітеті або законопроекти на одну й ту ж тему для різних членів Палати, ніколи не розкриваючи факту існування декількох біллів на одну тему.

Безсторонність

При підготовці законопроекту для члена або комітету Палати наше завдання полягає в тому, щоб білль точно відображав їхню законодавчу політику і був юридично достатнім для її реалізації. При цьому ми

in a form and style consistent with good legislative drafting and strive for clarity of expression while addressing all necessary aspects of what are often highly complex policy matters.

In rendering this drafting and other legal assistance, we maintain an impartial attitude with respect to the policies which are to be incorporated in a legislative proposal and do not advocate the adoption or rejection of any proposal or policy. We may ask questions and may assist committees, Members, and their staffs in analyzing the potential effects of various proposals, but we are concerned with policy only for the purpose of making sure that the language of the bill, resolution, or amendment accurately reflects the policy of the Member or committee for whom it is being drafted.

Our Office assists the United States House of Representatives, and its committees and Members, in drafting legislation and performing related legal functions. The subject matter dealt with in the Office is as broad and varied as is the field of Federal legislation. The legal issues encountered in furnishing this assistance involve constitutional, statutory, and administrative law questions, as well as questions in other fields of Federal law. The typical legislative proposal starts with a problem requiring a legislative solution. The attorney assigned to the project must gain a clear understanding of (1) the problem, including the factual and legal setting (often complex) in which it arises, and (2) the intended legislative solution. This process ordinarily involves (sometimes extensive) consultation with the proponent. Work being performed for a committee on a bill may also require the attorney's attendance at the sessions of a subcommittee, of the full committee, and of a committee of conference between the House

намагаємося відповідати стандартам законотворчості з точки зору форми і стилю й прагнемо досягнути ясності формулювань, розглядаючи при цьому всі необхідні аспекти часто досить складних політичних питань.

Надаючи допомогу в розробці документа, ми дотримуємося неупередженого ставлення до політичного курсу, який повинен відображатися у законодавчій пропозиції, і ніколи не обстоюємо прийняття або відхилення будь-якого законопроекту чи політичного рішення. Ми можемо задавати питання і допомагати комітетам, членам Палати та їх співробітникам в аналізі можливих результатів тих чи інших пропозицій, але наш інтерес до політичної стратегії члена Палати або комітету, для якого розробляється законодавчий захід, продиктований виключно бажанням переконатися, що наше формулювання білля, резолюції або поправки точно віддзеркалює позицію ініціатора законопроекту.

Наш Офіс надає допомогу Палаті представників Сполучених Штатів, її комітетам і членам в розробці законодавства і виконанні пов'язаних із цим юридичних функцій. Проблематика, з якою має справу Офіс, настільки ж широка і різноманітна, як і сфера застосування федерального законодавства. Правові питання, що виникають при наданні цієї допомоги, стосуються різних аспектів конституційного, статутного та адміністративного права, а також інших сфер федерального законодавства. Як правило, законодавча пропозиція починається з проблеми, що вимагає законодавчого вирішення. Юрист, який отримав завдання працювати над біллем, повинен мати чітке уявлення про (1) проблему включно з суспільними та правовими умовами (часто складними), в яких вона виникає, і (2) передбачуване законодавче рішення. Цей процес зазвичай включає в себе консультації з ініціатором, іноді досить широкі. Робота над законопроектом для комітету може також вимагати присутності юриста на сесіях

and the Senate.

Approaching a problem

The need for legislation

The first step in the legislative drafting process is identifying a problem to be solved. The next steps are developing a policy for solving it and fleshing out that policy in enough detail to draft effective legislation. Before proceeding to the drafting stage, however, it is important to ask whether the policy is one that is best accomplished legislatively.

Reasons that a legislative solution may not be appropriate include constitutional limitations, insurmountable problems with enforcement, and the difficulty of stating the policy with enough specificity. Additionally, the policy may already be accomplished by existing statutes or regulations, or it may be preferable to try to persuade an agency to enforce existing law in a different way. If new, binding legislation is not appropriate or desirable but Congress still wants to express its views on a policy, it may do so through a nonbinding resolution or sense of Congress provision.

Key drafting questions

Once the decision has been made to proceed with new, binding legislation, answering the questions below will help to produce a draft that accomplishes the intended policy and avoids unintended consequences.

What is the scope of the policy?

To whom or what does it apply?

For example, does a policy that applies to the States also apply to the territories and the District of Columbia? Does a policy that

підкомітету, комітету в повному складі та погоджувального комітету (що включає представників Палати і Сенату).

Підхід до проблеми

Потреба в законодавстві

Першим кроком у процесі розробки законодавства є визначення проблеми, яку необхідно вирішити. Далі, щоб отримати проект ефективного закону, слід розробити стратегію її вирішення і наповнити її конкретикою, досить докладною. Однак перш ніж перейти до стадії написання законопроекту, важливо зрозуміти, що саме така стратегія найкраще реалізується законодавчим шляхом.

Причини, через які законодавче рішення може не підійти, включають: конституційні обмеження, непереборні проблеми з правозастосуванням, труднощі формулювання політичної стратегії з достатньою конкретизацією. Крім того, можливо, дану стратегію вже реалізують чинні закони і нормативні акти; або простіше буде переконати профільне відомство дотримуватися існуючого законодавства іншим способом. Якщо нове, обов'язкове до виконання законодавство недоречне або небажане, але Конгрес все ж має намір висловити своє ставлення до тієї чи іншої політики, він може вдатися до необов'язкової до виконання резолюції або постанови про думку Конгресу.

Ключові питання щодо розробки

Щойно рішення про підготовку нового обов'язкового законодавства буде прийняте, відповіді на наведені нижче питання допоможуть підготувати проект, який відповідатиме наміченій політичній стратегії і дозволить уникнути небажаних наслідків.

Сфера дії нового законодавства:

До кого або до чого воно застосовується?

Наприклад, чи поширюється закон, який стосується штатів, на території США і округ

applies to “Federal funds” also apply to Federal loan guarantees? Does a policy that applies to individuals also apply to corporations?

Should there be any exceptions or special rules for particular persons or things?

Questions of administration:

Who will be responsible for carrying out the policy?

Are the States or the Federal Government responsible?

If the Federal Government, which particular entity in the Federal Government?

Will the policy be administered by one entity or many?

Should a new entity be created to administer the policy?

Questions of enforcement:

What if the policy is not followed?

Will people be encouraged to follow the policy through incentives or punished for violating it (carrots versus sticks)?

If there are going to be penalties, should they be criminal or civil?

Questions of timing:

Should the policy take effect on the date of enactment or at some later time?

How much lead-time will agencies or private actors need to prepare to implement the policy?

Are there constitutional or other legal restrictions on applying the policy immediately?

Should the policy apply to different persons or things at different times?

If the policy affects current programs or current behavior, should there be any transitional rules?

What is the relation between the policy and existing law—Must existing law be amended to avoid conflicts with the policy?

Колумбія? Чи поширюється білль про «федеральні кошти» на гарантії за федеральними позиками? Закон поширюватиметься тільки на фізичних чи й на юридичних осіб?

Чи повинні бути якісь винятки або спеціальні правила для конкретних осіб або речей?

Питання з управління:

Хто відповідає за реалізацію закону?

Закон покладає відповідальність на штати чи на федеральний уряд?

Якщо на федеральний уряд, то на який саме суб’єкт у його складі?

Реалізацію закону контролюватиме один суб’єкт чи декілька?

Чи варто створювати нову структуру для контролю над застосуванням нового закону?

Питання щодо правозастосування:

Що робити, якщо закон не працює?

Карати за порушення або заохочувати дотримання (діяти батою або пряником)?

Якщо карати, то за кримінальним чи цивільним кодексом?

Питання часу:

Закон повинен вступити в силу в день його прийняття чи пізніше?

Скільки часу потребують відомства і приватні суб’єкти для підготовки до його виконання?

Чи існують конституційні або інші правові обмеження для негайного застосування закону?

Чи повинен закон в різний час застосовуватися до різних осіб або речей?

Якщо білль заторкає поточні програми або практику, чи потрібно ввести будь-які перехідні правила?

Зв’язок між новим законом та існуючим законодавством – Чи потрібні зміни в існуючому законодавстві, щоб уникнути конфліктів з новим законом?

Helpful resources

There are numerous resources available for acquiring the needed background information

Корисні ресурси

Існують численні ресурси для отримання необхідної довідкової інформації з метою

to formulate a coherent policy. The Congressional Research Service provides nonpartisan, impartial policy and legal expertise to all Members of Congress and staff. The relevant Federal agencies can also provide expertise to Members and staff as a policy is developed. To see how Members have approached similar problems, you may want to search on Congress.gov for bills that were introduced in the current or a past Congress.

Forms of legislation

There are four different forms of legislation. Two of them (bills and joint resolutions) are used for making law, while the other two (simple resolutions and concurrent resolutions) are used for matters of congressional administration and to express nonbinding policy views. Joint resolutions are also used to propose constitutional amendments for ratification by the States.

For a bill or joint resolution to become law, section 7 of article I of the Constitution requires that it pass both houses of Congress and be presented to the President. It will become law if the President signs it, if the President vetoes it and Congress overrides the veto by a two-thirds vote, or if ten days pass without any action by the President (while Congress is in session). Simple resolutions and concurrent resolutions are not presented to the President because they do not become law. Joint resolutions proposing constitutional amendments are governed instead under article V of the Constitution, which does not require presentment to the President.

There is no legal difference between a law that originated as a bill and a law that originated as a joint resolution. Congress chooses between bills and joint resolutions

розробки ефективного законодавства. Дослідницька служба Конгресу надає позапартійну, неупереджену, кваліфіковану допомогу в цьому всім членам Конгресу і співробітникам його апарату. Відповідні федеральні відомства також можуть ділитися своїми знаннями і досвідом в ході розробки законопроектів. Щоб дізнатися, як члени Конгресу підійшли до вирішення подібних проблем, Ви можете зайти на вебсайт Congress.gov і задати пошук законопроектів, внесених за час поточного або минулого Конгресу.

Форми законодавства

Існують чотири різних форми законодавства. Дві з них (законопроекти та спільні резолюції) використовуються при прийнятті законів, а дві інші (прості резолюції та паралельні резолюції обох палат) – з метою управління роботою Конгресу і для вираження думок, які не мають обов'язкової сили. Спільні резолюції використовуються також з метою надання пропозицій щодо конституційних поправок для ратифікації штатами.

Щоб законопроект або спільна резолюція стали законом, вони відповідно до розділу 7 Статті I Конституції повинні пройти обидві палати Конгресу і бути подані Президенту. Проект стане законом, якщо буде підписаний Президентом; якщо Президент накладе на нього вето, а Конгрес подолає його двома третинами голосів; або ж якщо пройде десять днів (під час сесії Конгресу) без будь-яких дій з боку Президента. Прості резолюції і «паралельні» резолюції Президенту не подають, бо вони не можуть стати законом. Спільні резолюції, котрі пропонують поправки до Конституції, регулюються Статтею V Конституції, яка не вимагає подання проекту Президенту.

Жодної юридичної різниці між законом, прийнятим на основі білля, і законом, прийнятим через спільну резолюцію, нема. Вибір Конгресу між законопроектами та

using conventions that have developed over time for the subject matter involved. Bills are more common than joint resolutions, but a prominent example of a joint resolution is a resolution to make continuing appropriations beyond the end of a fiscal year when the regular appropriations bills for the next year have not been completed (a “continuing resolution” or “CR”).

One other difference between bills and joint resolutions is stylistic. When a bill passes one house of Congress, its designation changes from “A Bill” to “An Act”, even though it has not yet become law. A “Joint Resolution” keeps the same designation even after passage by both houses and enactment.

спільними резолюціями здійснюється на основі правил, історично сформованих для відповідного предмета. Законопроекти зустрічаються частіше, ніж спільні резолюції, але добре відомим прикладом останньої є резолюція про подовження асигнувань на наступний рік, якщо нові бюджетні закони не підписані в належний термін («резолюція про перехідні кошти», «перехідна резолюція»). Ще одна відмінність між законопроектами і спільними резолюціями носить формальний характер. Коли законопроект проходить одну палату Конгресу, він змінює своє визначення з «законопроекту» («білля») на «акт» («закон»), хоча ще не став законом. «Спільна резолюція» зберігає своє визначення після проходження обох палат і прийняття в якості закону.

Comparison of Forms of Legislation

Form of legislation	Passage required by	Presentment to President	Result	Example
Bill	Both houses	Yes	Law	H.R. 2568 (111th Congress)
Joint resolution	Both houses	Yes (except proposal of constitutional amendment)	Law (except proposal of constitutional amendment)	H.J. Res. 52 (a CR from the 110th Congress)
Concurrent resolution	Both houses	No	Not law (binding only as to	S. Con. Res. 70 (the concurre

Порівняння форм законодавства

Форма законодавства	Потреба прийняття	Подання Президенту	Результат	Приклад
Закон	Обом палатами	Так	Закон (акт)	H.R. 2568 (111-й Конгрес)
Спільна резолюція	Обом палатами	Так (крім пропозиції поправки до Конституції)	Закон (крім пропозиції поправки до Конституції)	H.J. Res. 52 (перехідна резолюція з 110-го Конгресу)
Збіжна резолюція	Обом палатами	Ні	Не є законом (має обов'яз	S. Con. Res. 70 (збіжна

			certain matters of congressional administration)	nt resolution on the budget for fiscal year 2009; 110th Congress)				кову силу лише з ряду питань управління Конгресом)	резольоція з бюджету на ФР 2009; 110-й Конгрес)
Simpl e resolution	One house	No	Not law (binding only as to certain matters of administration of the house that passed it)	H. Res. 88 (a “special rule” governing House debate on a bill; 111th Congress)	Прос та резолюція	Однією з палат	Ні	Не є законом (має обов’язкову силу з ряду питань управління палатою, що його прийняла)	H. Res. 88 («особливе правило», що регулює дебати Палати представників із законопроектів; 111-й Конгрес)

Скорочення:

H.R. – закон, ініційований Палатою представників

H.J. Res. – спільна резолюція обох палат

S.Con. Res. – збіжна резолюція, ініційована Сенатом

H. Res. – проста резолюція, прийнята Палатою представників

HOUSE DEMOCRACY PARTNERSHIP

Mission

The mission of the House Democracy Partnership is to promote responsive, effective government and strengthen democratic institutions by assisting legislatures in emerging democracies. Central to our work is peer-to-peer cooperation to build technical expertise in partner legislatures that will enhance accountability, transparency, legislative independence, access to information, and government oversight.

The House Democracy Partnership

A bipartisan commission of the U.S. House of Representatives, the House Democracy Partnership (HDP) works with countries around the world to support the development of effective, independent and responsive legislatures. Using peer-to-peer exchanges, trainings and targeted technical assistance, the commission enhances accountability, transparency, access to information, and government oversight worldwide. HDP's singular focus on the legislative branch of government and its unique ability to bring together American legislators and their peers from around the world have made the commission a valuable forum for strengthening democratic institutions and deepening bilateral relations.

«ПАРТНЕРСТВО ЗА ДЕМОКРАТІЮ» ПАЛАТИ ПРЕДСТАВНИКІВ

Місія

Місія «Партнерства за демократію» Палати представників полягає у сприянні гнучкому, ефективному державному управлінню та зміцненню демократичних інститутів шляхом надання допомоги законодавчим органам у країнах з демократичною системою, що формується. Центральне місце в нашій роботі займає рівноправне співробітництво з метою підвищення професіоналізму законодавчих органів наших партнерів, що має поліпшити становище з підзвітністю, прозорістю, незалежністю законодавства, доступом до інформації та наглядом за діяльністю уряду.

«Партнерство за демократію» Палати представників

Двопартійна комісія «Партнерство за демократію» Палати представників (HDP) працює з багатьма країнами світу, підтримуючи розвиток ефективних і незалежних законодавчих органів, котрі задовольняють потреби і запити виборців. Використовуючи професійні обміни, тренінги та цільову технічну допомогу, Комісія підвищує підзвітність, прозорість, доступ до інформації та нагляд за діяльністю урядів у всьому світі. Особлива увага до законодавчої гілки влади й унікальна здатність об'єднувати американських законодавців і їхніх колег з різних країн світу перетворили Комісію на важливий форум для зміцнення демократичних інститутів і поглиблення двосторонніх відносин.

Our History

Inspired by the Frost-Solomon taskforce that supported emerging European legislatures from 1990-1996, Representatives David Drier (R-CA) and David Price (D-NC) collaborated to revive and expand its mission in 2005. On March 14, 2005, the House of Representatives voted to establish the House Democracy Assistance Commission (House Resolution 135). In 2011, the Commission was renamed the House Democracy Partnership, or HDP, to better reflect the evolving relationships between the U.S. Congress and partner legislatures around the world. HDP currently works with more than 20 legislatures worldwide through a variety of programs and initiatives with assistance from the United States Agency for International Development (USAID), the International Republican Institute (IRI), and the National Democratic Institute (NDI).

Overview

The House Democracy Partnership (HDP) brings together the U.S. House of Representatives with parliaments in emerging democracies to help strengthen legislatures using a peer-to-peer model. Established on March 14, 2005, the partnership is a bipartisan, twenty-member commission of the U.S. House of Representatives that works directly with legislatures and parliaments in partner countries around the world to support the development of independent and effective institutions. HDP is the indirect successor to the Frost Solomon Task Force, which assisted the parliaments of 10 new democracies in Central and Eastern Europe from 1990 to 1996. HDP uses peer-to-peer exchange programs, training seminars for members and

Наша історія

Натхненні прикладом робочої групи Фроста-Соломона, що надала підтримку парламентам країн Центральної та Східної Європи у 1990–1996 роках, члени Палати Девід Драєр (Респ., Каліфорнія) і Девід Прайс (Дем., Півн. Кароліна) об'єднали зусилля з метою відродити і розширити цю діяльність 20 років по тому. 14 березня 2005 року Палата представників своєю Резолюцією 135 проголосувала за створення Комісії зі сприяння демократії. У 2011 році Комісію перейменовано на «Партнерство за демократію» Палати представників, щоб відобразити розвиток відносин між Конгресом США та його партнерами – законодавчими органами інших держав. Нині Комісія співпрацює з парламентами понад 20 країн світу в рамках різних програм та ініціатив за сприяння Агентства США з міжнародного розвитку (USAID), Міжнародного республіканського інституту (IRI) і Національного демократичного інституту (NDI).

Огляд

«Партнерство за демократію» об'єднує на основі рівних партнерських відносин Палату представників США і парламенти країн з демократією, що формується. Воно постало 14 березня 2005 року, являючи собою двопартійну комісію Палати представників США у складі 20 осіб, що працює безпосередньо із законодавчими органами і парламентами в країнах-партнерах для підтримки розвитку незалежних і ефективних законодавчих інститутів. Комісія є непрямым наступником робочої групи Фроста-Соломона, яка надавала допомогу парламентам 10 нових демократій у Центральній та Східній Європі з 1990 по 1996 рік. Комісія використовує програми

staff, and targeted material assistance to build capacity in key areas such as legislative oversight, budget analysis, committee operations, constituent relations, and library and research services. Activities include Washington-based visitor programs for Members of Parliament (MP), training for legislative staff, regional or incountry workshops, technical consultancies, and material assistance. Since its creation more than 15 years ago, the House Democracy Partnership (HDP) has contributed to the institutional development of legislatures in 17 partner countries: Afghanistan, Colombia, Georgia, Haiti, Indonesia, Iraq, Kenya, Kosovo, Kyrgyzstan, Liberia, Lebanon, Macedonia, Mongolia, Pakistan, Peru, Timor-Leste and Ukraine. Over this period, HDP has conducted 35 inbound programs, bringing more than 800 members of parliament (MPs) and legislative staff to the United States. Through funding from the U.S. Agency for International Development (USAID), these inbound programs have been primarily implemented by the International Republican Institute (IRI) and the National Democratic Institute (NDI). Inbound HDP programs were complemented by approximately 25 outbound HDP Congressional delegations (CODELs) to HDP partner countries over the same period, in addition to a number of technical assistance consultancies, which have been conducted in the partner legislatures to provide additional in-depth, tailored assistance.

Legislative strengthening is an important component in building and ensuring democratic stability.

HDP operates in a world that is undergoing profound and rapid change. The pace of this change poses challenges even in the most

професійного обміну, навчальні семінари для членів і співробітників законодавчих органів, а також цільову матеріальну допомогу для нарощування потенціалу в таких ключових галузях, як законодавчий нагляд, аналіз бюджету, діяльність комітетів, стосунки з виборцями, а також бібліотечні та дослідницькі послуги. Заходи включають відвідування іноземними парламентарями Вашингтона, навчання співробітників законодавчих органів, регіональні або місцеві семінари, технічні консультації та матеріальну допомогу. З моменту свого створення понад 15 років тому «Партнерство за демократію» зробило свій внесок до інституційного розвитку законодавчих органів в 17 країнах-партнерах: Афганістані, Колумбії, Грузії, Гаїті, Індонезії, Іраку, Кенії, Косово, Киргизстані, Ліберії, Лівані, Македонії, Монголії, Пакистані, Перу, Східному Тиморі та Україні. За цей період Комісія здійснила 35 програм, в ході яких у США побувало понад 800 членів і співробітників законодавчих зборів. Ці програми фінансувало Агентство США з міжнародного розвитку (USAID), переважно їх реалізував Міжнародний республіканський інститут (IRI) і Національний демократичний інститут (NDI). Водночас програми з прийому поєднувалися з поїздками до країн-партнерів близько 25 делегацій Конгресу по лінії Комісії і доповнювалися поглибленими, спеціалізованими консультаціями, що провадилися в законодавчих органах країн-партнерів в межах технічної допомоги.

Зміцнення законодавчої гілки влади є важливим компонентом забезпечення і підтримки демократичної стабільності.

Комісія «Партнерство за демократію» працює у світі, який переживає глибокі та швидкі зміни. Їхній темп створює

established democracies, but particularly so in new, restored, or consolidating democracies. Citizens in many parts of the world expect their elected representatives to be increasingly responsive and transparent, and to deliver outcomes at a rapid pace.

In a number of HDP partner countries, political corruption presents a significant challenge to continued democratic development as well as public trust.

Common issues raised during the assessment missions included low levels of citizen trust in parliament, frustration with what is viewed as endemic corruption and institutions that are insufficiently responsive to citizen concerns, and the perception of weak legislative autonomy vis-à-vis the executive.

HDP assistance is valued by partner countries and provides an important complement to on-the-ground legislative strengthening efforts.

The relationship with HDP is valued by all partner countries visited as part of the assessment missions— so much so that several legislatures (including, for example, Colombia, Kenya, and Kosovo) have expressed willingness to contribute their own resources to send additional members and staff to participate in HDP programs. HDP has played an important role with respect to both legislative development and inter-parliamentary diplomacy. Although HDP membership is welcomed in all partner countries, the level of engagement varies based on several factors, including the political situation or democratic political will of partner countries.

The assessment teams did not visit Lebanon (currently inactive due to challenges of the in-country political environment), Afghanistan

проблеми навіть в країнах з давно усталеним демократичним ладом, але особливо в молодих або нещодавно відроджених демократіях. У багатьох країнах світу люди чекають від обраних ними представників більшої уваги до їхніх потреб, більшої прозорості дій, більшої оперативності в досягненні результатів. У ряді країн-партнерів політична корупція являє собою серйозний виклик подальшому демократичному розвитку, а також суспільній довірі. Під час поїздок з метою оцінки ситуації обговорювалися такі загальні проблеми, як низький рівень довіри громадян до парламенту, зневіра щодо успіху боротьби з корупцією, брак уваги до проблем населення з боку державних інститутів, сприйняття законодавчої гілки влади як слабкої і залежної від виконавчих органів.

Країни-партнери цінують допомогу «Партнерства», яка слугує істотним доповненням зусиль зі зміцнення законодавчої влади на місцях.

Усі країни-партнери, що приймали делегації Конгресу в межах місій з оцінки становища в країні, цінують відносини з «Партнерством». Законодавчі збори деяких з них (наприклад, Колумбії, Кенії та Косова) висловили готовність надати власні ресурси і направити додаткове число членів і співробітників для участі в програмах «Партнерства за демократію».

«Партнерство» відіграє важливу роль як у розвитку законодавчої влади, так і в міжпарламентській дипломатії. Хоча членство в «Партнерстві» вітається в усіх країнах-партнерах, рівень їхньої участі різний і залежить від декількох факторів включно з політичною ситуацією і наявністю демократичної політичної волі. Так, місії з оцінки не відвідали Ліван (наразі співробітництво призупинено через обстановку в країні), Афганістан і Ірак (де

or Iraq (where security concerns and issues in securing visas made coordinating an assessment mission in these countries administratively impossible), or Haiti (where this year saw the dissolution of parliament and highly contested elections). The peer-to-peer aspect of HDP is particularly valued by past HDP participants, along with its bipartisan nature. The extremely high level of bipartisanship within HDP was particularly striking to many participants, against more widespread perceptions of political polarization in the U.S. Congress. As one past HDP participant noted, “[since participating in the exchange], we’ve looked for more ways to engage politicians from across the divide in areas where our interests can converge.” The United States has traditionally been among the largest providers of assistance for legislative strengthening globally. Congressional engagement by members and staff complements this assistance and adds substantially to the effectiveness of legislative strengthening programs. Direct coordination between HDP and in-country legislative strengthening programs—where in-country programs exist—has been helpful to HDP in identifying the strongest program partners, in targeting windows of opportunity for legislative reform, and most importantly, in ensuring maximum sustainability of the lessons learned during HDP interventions through ongoing direct support to partners. Direct coordination has also been helpful to on-the-ground assistance programs by reinforcing messages about specific legislative reform goals with legislative leadership, helping to empower reform-minded actors in these institutions, and providing direct Congressional peer-to-peer support on those issues

проблеми безпеки і труднощі з отриманням віз практично унеможливили координацію роботи місії), Гаїті (де в цьому році було розпущено парламент і проведено вельми спірні вибори). Особливо його учасники цінують те, що в «Партнерстві» колеги-законодавці зустрічаються на рівних – так само високо цінують вони і його двопартійний характер. Надзвичайно високий рівень участі конгресменів обох партій вразив багатьох іноземних партнерів на тлі уявлень про зростаючу політичну поляризацію в Конгресі США. Як зазначив один з колишніх учасників «Партнерства», «[від самого початку нашої участі в програмі] ми шукали шляхи до об’єднання з політиками з іншого боку в тих сферах, де наші інтереси можуть збігатися». Сполучені Штати традиційно входять до числа країн, що надають найактивнішу допомогу зміцненню законодавчих органів влади в усьому світі. Участь членів і співробітників Конгресу доповнює цю допомогу й істотно підвищує ефективність програм зі зміцнення законодавчої гілки влади. Пряма координація між програмами «Партнерства» і країн-учасниць – там, де такі національні програми існують, – допомогла виявити найсильніших партнерів, визначити «вікна можливостей» для законодавчої реформи і, найголовніше, забезпечити максимальну і стійку віддачу від уроків, отриманих під час заходів «Партнерства» за рахунок постійної прямої підтримки партнерів. Пряма координація також сприяла реалізації програм на місцях, допомагаючи не тільки сформулювати конкретні цілі законодавчої реформи, а й продемонструвати приклади парламентського лідерства, розширити можливості прихильників реформ в цих інститутах і забезпечити їм пряму підтримку колег з Конгресу щодо цих питань.

Our Approach to Strengthening Legislatures

BUDGETARY ISSUES

House members, staff, and Congressional Budget Office experts work with legislatures to build their capacity to provide oversight and amend federal budgets.

COMMITTEE OPERATIONS

House members and staff share information with legislative committee chairs, members, and clerks on mechanisms to ensure effective oversight such as public hearings.

CONSTITUENT ENGAGEMENT & SERVICES

House members and staff share information with members of partner legislatures on communicating with constituents, responding to constituent inquiries and handling casework.

OVERSIGHT

Effective oversight is one of the most important functions of a strong and independent legislature. House members and staff work with their counterparts to improve the review, monitoring, and supervision of the Executive branch.

ETHICS

House members and staff, including those of the House Ethics Committee, share information with partners on the establishment and implementation of legislative codes of ethics.

Наш підхід до зміцнення законодавчих органів

БЮДЖЕТНІ ПИТАННЯ

Члени Палати представників, співробітники та експерти Бюджетного управління Конгресу працюють із законодавчими органами, щоб розширити їхні можливості щодо забезпечення законодавчого нагляду та внесення змін до федеральних бюджетів.

ДІЯЛЬНІСТЬ КОМІТЕТІВ

Члени Палати представників і співробітники обмінюються з головами, членами і співробітниками комітетів Палати інформацією про механізми забезпечення ефективного нагляду – таких, наприклад, як публічні слухання.

РОБОТА З ЕЛЕКТОРАТОМ

Члени Палати представників та співробітники апарату обмінюються інформацією з членами парламентів-партнерів з питань спілкування з електоратом, реагування на запити виборців та розгляду поточних питань.

ЗАКОНОДАВЧИЙ НАГЛЯД

Ефективний нагляд є однією з найважливіших функцій сильного і незалежного законодавчого органу. Члени Палати представників і співробітники її апарату працюють зі своїми колегами над поліпшенням нагляду, моніторингу та контролю діяльності виконавчої влади.

ЕТИКА

Члени та співробітники Палати представників, зокрема члени комітету Палати представників з етики, обмінюються з партнерами інформацією про розробку та реалізацію кодексів законодавчої етики.

INFORMATION SERVICES

Congressional information technology (IT) experts share information with legislative staff on the use of IT to establish legislative information services or other systems that disseminate information about the legislature's work and improve legislators' and the public's access to information.

LEGISLATIVE PROCEDURE

Members and staff from the House Rules Committee, legislative counsel, House Parliamentarian's office and Congressional Research Service share information with members of parliament and staff of partner legislatures on legislative drafting and parliamentary procedure.

LIBRARIES AND RESEARCH SERVICES

Specialists from the Congressional Research Service and Library of Congress collaborate to establish and support legislative libraries and research services.

For more information:

<https://hdp.house.gov/>

ІНФОРМАЦІЙНІ ПОСЛУГИ

Експерти Конгресу з ІТ консультують співробітників законодавчих органів країн-партнерів з використання новітніх технологій у створенні законодавчих інформаційних служб або інших систем, що інформують виборців про діяльність законодавчої влади і поліпшують доступ законодавців і громадськості до інформації.

ЗАКОНОДАВЧА ПРОЦЕДУРА

Члени і співробітники комітету Палати представників з питань регламенту, офісу Юрисконсульта з законодавчих питань, офісу Парламентаря Палати представників, Дослідницької служби Конгресу обмінюються інформацією з членами парламентів і співробітниками законодавчих органів країн-партнерів щодо розробки законопроектів та парламентських процедур.

БІБЛІОТЕКИ ТА ДОСЛІДНИЦЬКІ СЛУЖБИ

Фахівці Дослідницької служби Конгресу та Бібліотеки Конгресу надають широку підтримку у створенні та роботі законодавчих бібліотек та дослідницьких служб.

Для отримання додаткової інформації:

<https://hdp.house.gov/>

THE COMMISSION ON SECURITY AND COOPERATION IN EUROPE

The Commission on Security and Cooperation in Europe, also known as the U.S. Helsinki Commission, is an independent commission of the U.S. Federal Government. For 40 years, the Commission has monitored compliance with the Helsinki Accords and advanced comprehensive security through promotion of human rights, democracy, and economic, environmental, and military cooperation in the 57-nation OSCE region.

[Our Structure](#): Learn more about the work of the Helsinki Commission, along with our leadership, Commissioners, and staff.

[Our History](#): The Helsinki Commission was founded in 1976 to strengthen the legitimacy of human rights monitoring; to defend those persecuted for acting on their rights and freedoms; to ensure that violations of Helsinki provisions were given full consideration in U.S. foreign policy; and to gain international acceptance of human rights violations as a legitimate subject for one country to raise with another.

[The Helsinki Process and the OSCE](#): On August 1, 1975, the leaders of the original 35 participating States gathered in Helsinki and signed the Final Act of the Conference on Security and Cooperation in Europe, also known as the Helsinki Accords. The Final Act is not a treaty, but rather a politically binding agreement that contains a broad range of measures designed to enhance security and cooperation in the region extending from Vancouver to Vladivostok.

КОМІСІЯ З БЕЗПЕКИ І СПІВРОБІТНИЦТВА В ЄВРОПІ

Комісія з безпеки і співробітництва в Європі, відома також як Гельсінська комісія США, є незалежною комісією федерального уряду США. Протягом 40 років Комісія стежить за дотриманням Гельсінських угод і сприяє забезпеченню всеосяжної безпеки шляхом просування прав людини, демократії й економічного, екологічного та військового співробітництва в регіоні ОБСЄ, до якого входять 57 країн.

[Наша структура](#): Дізнайтеся більше про роботу Гельсінської комісії, а також про її керівництво, членів та співробітників.

[Наша історія](#): Гельсінська комісія була заснована 1976 р. для подальшого зміцнення законності моніторингу прав людини; захисту осіб, які зазнали переслідувань через реалізацію своїх законних прав та свобод; забезпечення всебічного врахування порушень Гельсінських угод у зовнішній політиці США; отримання міжнародного визнання порушень прав людини в якості законного предмета обговорення між країнами.

[Гельсінський процес і ОБСЄ](#): 1 серпня 1975 р. лідери перших 35 держав-учасниць зібралися в Гельсінкі й підписали Заключний акт Наради з безпеки і співробітництва в Європі, також відомий як Гельсінські угоди. Заключний акт не є договором, швидше це угода з політичними зобов'язаннями, що передбачає широкий спектр заходів, спрямованих на зміцнення безпеки і співробітництва в регіоні, який простягається від Ванкувера до Владивостока.

Commission and the world's largest regional security organization

The Helsinki Commission Chairman and Co-Chairman are selected by the President of the Senate and Speaker of the House and rotate their positions between the chambers with each new Congress, or every two years. The Helsinki Commission consists of 21 Commissioners, 18 of whom come from the U.S. Congress. Nine Senators and nine Representatives – five from the majority and four from the minority in each chamber – are selected by the President of the Senate and the Speaker of the House, respectively. The remaining three Commissioners are appointed by the President of the United States from the Departments of State, Defense and Commerce, usually at the Assistant Secretary level.

Members of the U.S. Helsinki Commission are supported by a small professional staff with in-depth regional and policy expertise.

Because the Helsinki Final Act defines security in a uniquely comprehensive manner, the work of the Helsinki Commission covers issues in all three “dimensions” of the OSCE: the politico-military (“first”); the economic and environmental (“second”); and the human (“third”). These issues range from hard security issues such as dealing with weapons proliferation and combating terrorism, to combating corruption through economic transparency, to promoting full respect for human rights and fundamental freedoms across the 57-nation OSCE region.

[Anti-Semitism](#)

[Citizenship and Political Rights](#)

[Confidence and Security Building Measures](#)

[Conflict Prevention/Rehabilitation](#)

[Corruption](#)

[Economic Cooperation and Trade](#)

[Elections](#)

[Energy and Environment](#)

[Freedom of Association and Assembly](#)

[Freedom of Movement](#)

Комісія і найбільша у світі організація з регіональної безпеки

Голову й співголову Гельсінської комісії обирають Голова Сенату та Спікер Палати представників, вони міняються між собою місцями з кожним новим Конгресом, або кожні два роки. Вісімнадцять членів Комісії, що складається з 21 особи, представляють Конгрес США. Дев'ятьох сенаторів і дев'ятьох членів Палати представників – п'ятеро осіб від більшості і чотири від меншості в кожній палаті – обирають відповідно Голова Сенату та Спікер Палати представників. Решту (трьох) членів Комісії призначає Президент Сполучених Штатів з числа посадових осіб Держдепартаменту та міністерств оборони і торгівлі (як правило, на рівні помічника міністра).

Членам Гельсінської комісії США надає підтримку невеликий штат фахівців, що мають значний досвід роботи в регіоні і в політиці в цілому. Оскільки Гельсінський заключний акт розглядає безпеку в усій її повноті, робота Гельсінської комісії охоплює різні ділянки у трьох «вимірах» ОБСЄ: військово-політичному («першому»); економічному та екологічному («другому»); і людському («третьому»). Ідеться як про складні проблеми безпеки – боротьба з розповсюдженням зброї і тероризмом, протидія корупції шляхом підвищення прозорості економіки, так і про питання дотримання прав людини і реалізації основних свобод у всьому регіоні ОБСЄ, до якого входить 57 країн.

[Антисемітизм](#)

[Громадянство і політичні права](#)

[Заходи зміцнення довіри і безпеки](#)

[Запобігання конфліктам / Відновлення](#)

[Корупція](#)

[Економічне співробітництво і торгівля](#)

[Вибори](#)

[Енергетика і навколишнє середовище](#)

[Свобода асоціацій і зборів](#)

[Свобода пересування](#)

[Freedom of Speech and Expression](#)
[Freedom of the Media](#)
[Freedom of Thought, Conscience, Religion, or Belief](#)
[Gender Equality](#)
[Genocide and Crimes against Humanity](#)
[Good Governance and the Rule of Law](#)
[Helsinki Commission](#)
[Human Trafficking](#)
[International Law](#)
[International Organizations](#)
[International Parental Child Abduction](#)
[Internet Freedom](#)
[Migration, Refugees, and Displaced Persons](#)
[Military Aspects of Security](#)
[Minority Rights](#)
[OSCE Asian Partners](#)
[OSCE Institutions, Structures, and Meetings](#)
[OSCE Mediterranean Partners](#)
[Property Claims](#)
[Racism](#)
[Roma](#)
[Territorial Integrity](#)
[Terrorism](#)
[Tolerance and Non-Discrimination](#)
[Torture](#)

[Свобода слова і вираження думок](#)
[Свобода засобів масової інформації](#)
[Свобода думки, совісті, релігії і переконань](#)
[Гендерна рівність](#)
[Геноцид і злочини проти людяності](#)
[Належне управління і верховенство права](#)
[Гельсінська комісія](#)
[Торгівля людьми](#)
[Міжнародне право](#)
[Міжнародні організації](#)
[Міжнародне викрадення дітей батьками](#)
[Свобода Інтернету](#)
[Міграція, біженці і переміщені особи](#)
[Військові аспекти безпеки](#)
[Права меншин](#)
[Азійські партнери ОБСЄ](#)
[Інститути, структури і зустрічі ОБСЄ](#)
[Середземноморські партнери ОБСЄ](#)
[Майнові претензії](#)
[Расизм](#)
[Роми](#)
[Територіальна цілісність](#)
[Тероризм](#)
[Терпимість і недискримінація](#)
[Застосування тортур](#)

The Commission contributes to the formulation of U.S. policy toward the OSCE and the participating states and takes part in its execution, including through Member and staff participation on official U.S. delegations to OSCE meetings and in certain OSCE bodies. Members of the Commission have regular contact with parliamentarians, government officials, NGOs, and private individuals from other OSCE participating states.

The Commission convenes public hearings and briefings with expert witnesses on OSCE-related issues; issues public reports concerning implementation of OSCE commitments in participating States; publishes a periodic Digest with up-to-date information on OSCE developments and Commission activities; and organizes official

Комісія робить свій внесок у розробку політики США щодо ОБСЄ і держав-учасниць і бере участь в її реалізації, в тому числі й за посередництвом членів Конгресу і співробітників його апарату в офіційних делегаціях США на засіданнях ОБСЄ і в ряді її органів. Члени Комісії підтримують регулярні контакти з парламентарями, урядовцями, неурядовими організаціями та окремими громадянами інших країн-учасниць ОБСЄ.

Комісія організує публічні слухання та брифінги зі свідками-експертами з питань, пов'язаних з ОБСЄ; видає публічні доповіді про виконання зобов'язань ОБСЄ в державах-учасницях; публікує періодичний збірник з актуальною інформацією про заходи ОБСЄ та діяльність Комісії; направляє офіційні делегації до країн-

delegations to participating States and OSCE meetings to address and assess democratic, economic, and human rights developments firsthand.

<https://www.csce.gov/international-impact/events/hearings>

учасниць і на наради ОБСЄ для безпосереднього ознайомлення й оцінки того, що відбувається у сфері демократії, економіки і прав людини.

<https://www.csce.gov/international-impact/events/hearings>

Q&A

FROM: GOVINFO.GOV

What are the powers of Congress as provided in the Constitution?

The Constitution (Article 1, Section 8) empowers Congress to levy taxes, collect revenue, pay debts, and provide for the general welfare; borrow money; regulate interstate and foreign commerce; establish uniform rules of naturalization and bankruptcy; coin money and regulate its value; punish counterfeiters; establish a postal system; enact patent and copyright laws; establish Federal courts inferior to the Supreme Court; declare war; provide for the armed forces; impeach and try Federal officers (Sections 2 and 3); and have exclusive legislative power over the District of Columbia.

In Article II, Section 2, the Senate is given the power to consent to the ratification of treaties and confirm the nomination of public officials. Congress is also given the power to enact such laws as may be “necessary and proper” to implement its mandate in Article I. The power to enact laws is also contained in certain amendments to the Constitution.

What is the term of a Congress and how often must it meet?

A Congress begins at noon, January 3 of each odd-numbered year following a general election, unless by law a different day is designated. A Congress lasts for two years, with each year normally constituting a separate session. The Legislative Reorganization Act of 1970 requires Congress to adjourn sine die not later than July 31 of

ПИТАННЯ ТА ВІДПОВІДІ

Джерело: GOVINFO.GOV

Які повноваження Конгресу передбачені Конституцією?

Конституція (Стаття 1, розділ 8) уповноважує Конгрес стягувати податки, збирати доходи, сплачувати борги і забезпечувати загальний добробут; здійснювати запозичення; регулювати міждержавну і зовнішню торгівлю; встановлювати єдині правила натуралізації і банкрутства; карбувати гроші, регулювати їхню вартість; карати фальшивомонетників; засновувати поштову систему; приймати закони про патенти і авторські права; створювати федеральні суди, підпорядковані Верховному суду; оголошувати війну; створювати й утримувати збройні сили; оголошувати імпічмент і судити федеральних чиновників (розділи 2 і 3); мати виняткову законодавчу владу над округом Колумбія. У розділі 2 Статті II Сенатові надається право давати згоду на ратифікацію договорів і затверджувати призначення державних посадових осіб. Конгресу також надається право приймати такі закони, які можуть бути 'необхідними і належними' для здійснення його мандата за Статтею I. Повноваження щодо прийняття законів також містяться в деяких поправках до Конституції.

Який термін проведення Конгресу і як часто він повинен збиратися?

Кожен Конгрес розпочинається опівдні 3 січня кожного непарного року, наступного за загальними виборами, якщо законом не встановлено інший день. Конгрес триває два роки, і кожен рік, як правило, являє собою окрему сесію. Закон про діяльність Конгресу 1970 року вимагає, щоб Конгрес переривав роботу *sine die* (не називаючи

each year unless there is a declared war, or unless Congress otherwise provides. In odd-numbered years, Congress must take an August recess if it fails to adjourn by July 31. Neither the House nor the Senate may adjourn for more than three days (excluding Saturdays, Sundays, and holidays) without the concurrence of the other Chamber. It has also become a common practice for Congress to adjourn after making provision for the House and Senate leaders to summon Congress back into session in emergency circumstances. Similarly, the Constitution grants the President the authority to summon the Congress for a special session if circumstances require.

Who defines the congressional districts— the Federal Government or the States?

Congress fixes the size of the House of Representatives, and the procedure for apportioning the number of Representatives among the States, and the States themselves proceed from there. State legislatures pass laws defining the physical boundaries of congressional districts, within certain constraints established by Congress and the Supreme Court (through its reapportionment and redistricting rulings).

Each State is apportioned its number of Representatives by means of the Department of Commerce's decennial census. In the very early years of the Republic, most States elected their Representatives at large. The practice of dividing a State into districts, however, was soon instituted. Congress later required that Representatives be elected from "districts composed of a contiguous and compact territory," but this requirement is no longer in Federal law. The redistricting process has always been provided for by State law, but Congress can choose to exercise

дати), але не пізніше 31 липня кожного року, якщо тільки не оголошено війну або Конгрес не визначить інакше. У непарні роки Конгрес має взяти серпневу перерву, якщо не зможе перерватися до 31 липня. Ні Палата представників, ні Сенат не можуть оголошувати перерву більш ніж на три дні (крім суботи, неділі та святкових днів) без згоди іншої палати. Крім того, у Конгресі стало загальноприйнятою практикою перериватися після прийняття умови, що в надзвичайних обставинах лідери Палати представників і Сенату можуть знову скликати сесію. Так само Конституція наділяє Президента повноваженнями скликати Конгрес на спеціальну сесію, якщо того вимагають обставини.

Хто визначає округи Конгресу – федеральний уряд чи штати?

Конгрес встановлює розмір Палати представників і порядок розподілу кількості представників між штатами, а далі прерогатива переходить уже до штатів. Законодавці штатів приймають закони, що визначають фізичні межі округів Конгресу, у рамках певних обмежень, встановлених Конгресом і Верховним судом (шляхом повторного розподілу і перерозподілу). Кожен штат розподіляє кількість своїх представників за допомогою перепису, що проводиться Міністерством торгівлі кожні десять років. У перші роки існування Республіки більшість штатів обирали своїх представників 'у цілому' – від усього штату. Однак незабаром була введена практика поділу штатів на округи. Пізніше Конгрес зажадав, щоб представники обиралися від 'округів, що складаються з прилеглої і компактної території', але ця вимога більше не міститься у федеральному законі. Процес перерозподілу завжди передбачався законодавством про штати, проте Конгрес може

greater authority over redistricting. In 1967, for example, Congress by law prohibited at-large elections of Representatives in all States entitled to more than one Representative. Today, all States with more than one Representative must elect their Representatives from single-Member districts.

In the event of the death, resignation, or declination (refusal to serve) of a Member of Congress, how is the vacancy filled?

The Constitution (Article II, Section 2, Clause 4) requires that all vacancies in the House of Representatives be filled by election.

All States require special elections to fill any House seat that becomes vacant during the First Session of a Congress. Procedures governing vacancies occurring during the Second Session of a Congress differ from State to State, and are largely dependent on the amount of time intervening between the vacancy and the next general election.

In the Senate, when a vacancy occurs for any reason, the 17th Amendment directs the Governor of the State to call an election to fill such vacancy, and authorizes the legislature to make provision for an immediate appointment pending such election.

Among the States, only Arizona and Wisconsin do not allow the Governor to make interim appointments, requiring, instead, a special election to fill any Senate vacancy. Prevailing practice in the States is that a special election to fill the vacancy is scheduled to be held at the time of the next statewide general election.

How can Members of Congress be removed from office or punished for misconduct?

обрати застосування ширших повноважень щодо перерозподілу. У 1967 році, наприклад, Конгрес законодавчо заборонив вибори представників від усього штату у тих штатах, які мають право більш ніж на одного представника. І сьогодні всі штати, що мають більше одного представника, повинні обирати своїх представників по одномандатних округах.

У разі смерті, відставки або ухилення (відмови від служби) члена Конгресу, як заповнюється вакансія?

Конституція (Стаття II, розділ 2, пункт 4) вимагає, щоб усі вакансії в Палаті представників заповнювалися шляхом виборів. В усіх штатах повинні проводитися спеціальні вибори для заповнення будь-якого місця в Палаті представників, яке стає вакантним на першій сесії Конгресу. Процедури, що регулюють вакансії, які виникають під час другої сесії Конгресу, відрізняються від штату до штату і в значній мірі залежать від проміжку часу між виникненням вакансії і наступними загальними виборами. У Сенаті, коли з будь-якої причини виникає вакансія, 17-а поправка наказує губернаторові штату призначити вибори для заповнення такої вакансії і уповноважує законодавчий орган до їхнього проведення здійснити негайне призначення. Серед штатів тільки Арізона та Вісконсін не дозволяють губернаторові робити тимчасові призначення між виборами, вимагаючи натомість провести додаткові вибори для заповнення будь-якої вакансії в Сенаті. Переважна практика в штатах полягає в тому, що спеціальні вибори для заповнення вакансії планується провести під час наступних загальних виборів у штаті.

Як члени Конгресу можуть бути відсторонені від посади або покарані за пропуск?

It is generally understood in Congress that the impeachment process stipulated in the Constitution, which involves both House and Senate actions, applies only to the removal of the President, Vice President, Supreme Court Justices, and Federal judges, and civil officers of the U.S. Government, and not to the removal of Members of Congress from office. The Constitution states that “Each House shall be the Judge of the . . . Qualifications of its own Members . . . [and may] punish its Members for disorderly Behaviour, and with the Concurrence of two thirds, expel a Member.” Thus, disciplinary actions taken against a Member are a matter of concern for that House acting alone.

Each Chamber has established a committee charged with reviewing allegations of misconduct against its Members: the House Committee on Standards of Official Conduct and the Senate Ethics Committee. ‘

The Rules of the House and Senate also contain a Code of Official Conduct. The ethics committees review charges against a Member filed by another Member or by a private citizen. The most severe punishment that can be imposed by either the House or Senate is the expulsion of the offending Member.

This action requires, constitutionally, an affirmative vote of two-thirds of the Members of the Chamber voting, a quorum being present. Alternatively, the House may vote to “censure” a Member for misconduct.

This requires only a majority vote, and, under party rules in the House, a censured Member automatically loses any committee or party leadership positions held during that Congress.

In the Senate, the terms “censure” and “denunciation” are used almost interchangeably for violations of this magnitude. A less severe form of disciplinary action in both the House and Senate is a “reprimand,” again imposed by a Chamber

У Конгресі прийнято вважати, що передбачений Конституцією процес імпичменту, який включає дії як Палати представників, так і Сенату, застосовується тільки до усунення Президента, Віце-президента, суддів Верховного суду, федеральних суддів і цивільних посадових осіб уряду США, а не до усунення членів Конгресу від посади. У Конституції сказано, що 'кожна палата може встановлювати правила проведення своїх засідань, карати своїх членів за поведінку, що порушує порядок, і за згодою двох третин палати виключати члена палати зі свого складу'. Таким чином, дисциплінарні заходи, прийняті щодо члена Конгресу, є прерогативою його палати. У кожній палаті є комітет, зобов'язаний розглядати заяви про неправомірні дії щодо її членів: Комітет Палати представників зі стандартів офіційної поведінки та Комітет Сенату з етики. Правила Палати представників і Сенату також містять Кодекс офіційної поведінки. Комітети з етики розглядають звинувачення проти члена Конгресу, висунуті іншим конгресменом або приватною особою. Найсуворішим покаранням, яке може бути призначене Палатою представників або Сенатом, є вигнання порушника. Ця дія вимагає, згідно з Конституцією, голосування 'за' двох третин членів голосуючої Палати за наявності кворуму. Як альтернатива Палата може проголосувати за 'осуд' свого члена за неправомірні дії. Для цього потрібна проста більшість голосів, і, згідно з партійними правилами в Палаті представників, осуджений член Палати автоматично втрачає всі керівні посади в комітетах або фракції, що він їх обіймав під час цього Конгресу. У Сенаті терміни 'осуд' і 'покарання' використовуються майже взаємозамінно для порушень такого масштабу. Менш суворою формою дисциплінарного стягнення як у Палаті представників, так і

by a simple majority vote. Typically, reprimands are reserved for ethical violations that are minor, or appear to be inadvertent or unintentional on the part of the Member.

Additionally, Members of Congress are subject to prosecution for treason, felony, or breach of the peace. Generally, when a Member has been indicted for a felony, a “leave of absence” from any party or committee leadership position must be taken so long as the charges are pending. Usually, the House or Senate will not initiate internal disciplinary action until the criminal proceedings against the Member have been completed.

Are Members of Congress, to some extent, privileged from arrest?

Article 1, Section 6 of the Constitution states that Senators and Representatives “shall in all Cases, except Treason, Felony, and Breach of the Peace, be privileged from Arrest during their Attendance at the Session of their respective Houses, and in going to and returning from the same.”

The phrase “Treason, Felony, and Breach of the Peace” has been construed to mean all indictable crimes, and the Supreme Court has held that the privilege against arrest does not apply in any criminal cases.

What are the duties of the officers and senior officials of the House?

The officers and officials of the House are, except where noted, elected by the House at the beginning of each Congress. They are the principal managers for the House of essential legislative, financial, administrative, and security functions. Their duties are prescribed

в Сенаті є 'догана', яка накладається простою більшістю голосів. Як правило, догани виносяться за етичні порушення, які є незначними або видаються ненавмисними. Крім того, члени Конгресу можуть бути піддані судовому переслідуванню за державну зраду, кримінальний злочин або порушення громадського порядку. Як правило, якщо членові фракції висунуто звинувачення в кримінальному злочині, він повинен тимчасово залишити будь-яку керівну посаду у фракції та комітеті, поки звинувачення залишається в силі. Зазвичай Палата представників або Сенат не вживають внутрішніх дисциплінарних заходів, доки буде завершено кримінальний розгляд щодо члена даної палати.

Чи мають члени Конгресу в якійсь мірі імунітет від арешту?

Стаття 1, розділ 6 Конституції передбачає, що сенатори і члени Палати представників 'в усіх випадках, за винятком державної зради, тяжкого злочину і порушення громадського порядку, не можуть бути заарештовані під час перебування на сесії, прямування на сесію або повернення з неї'. Фраза 'державна зрада, тяжкий злочин і порушення громадського порядку' була витлумачена як така, що означає всі злочини, за які особу може бути піддано кримінальному переслідуванню, тому Верховний суд постановив, що привілей свободи від арешту є незастосовним в усіх кримінальних справах.

Які обов'язки посадовців і керівників Палати представників?

Посадові та керівні особи Палати представників обираються Палатою на початку кожного Конгресу, за винятком окремо визначених випадків. Вони керують здійсненням основних законодавчих, фінансових, адміністративних та

in House Rule II and in statutes.

The Clerk of the House.—The Clerk is the chief legislative officer of the House. After each election, the Clerk receives the credentials of newly elected Members and presides at the opening of each new Congress pending the election of a Speaker.

The Clerk keeps the official Journal of House proceedings, certifies all votes, and signs all bills and resolutions that have passed the House.

The Clerk's office supervises the enrollment of legislation which originated in the House, and its presentment to the President. The Clerk's office also supervises legislative information resources in the House, the page program, and units providing public documents to the press and public.

The Sergeant at Arms.—The Sergeant at Arms is responsible for maintaining order on the floor and in the galleries when the House is in session. The office also maintains security in the House side of the Capitol and in House office buildings and facilities. As part of this responsibility, the House Sergeant at Arms, along with his or her Senate counterpart and the Architect of the Capitol, comprise the Capitol Police Board and the Capitol Guide Board. In addition, the Sergeant at Arms is charged with carrying out Section 5 of Article I of the Constitution, which authorizes the House (and Senate) “to compel the Attendance of absent Members.”

The Chaplain.—The House Chaplain opens each daily House session with a prayer and provides pastoral services to House Members, their families, and staff. He also arranges for

охоронних функцій Палати. Їхні обов'язки прописано у Правилі II Палати та у відповідних законах.

Секретар Палати представників. – Секретар Палати представників є її головним посадовцем у галузі законодавчої діяльності. Після кожних виборів Секретар отримує повноваження від новообраних членів і головує на відкритті кожного нового Конгресу до обрання Спікера. Секретар веде офіційний журнал засідань Палати представників, засвідчує всі голоси і підписує всі законопроекти та резолюції, прийняті Палатою. Офіс Секретаря стежить за реєстрацією законопроектів, ініційованих Палатою представників, та їх поданням Президентові. Офіс Секретаря також контролює законодавчі інформаційні ресурси в Палаті представників, програму стажерів та підрозділи, що надають публічні документи пресі та громадськості.

Парламентський пристав. – Парламентський пристав відповідає за підтримання порядку в залі і на галереях під час засідання Палати представників. Його підлеглі забезпечують безпеку Капітолію з боку Палати представників та в її офісних будівлях і спорудах. Зокрема, пристав Палати представників зі своїм колегою в Сенаті й Архітектором Капітолію складають поліцейську раду Капітолію і раду з роботи гідів Капітолію. Крім того, Парламентському приставу доручено виконувати розділ 5 Статті I Конституції, який уповноважує Палату (і Сенат) 'забезпечувати примусову явку відсутніх конгресменів'.

Капелан. – Капелан Палати відкриває щоденне засідання Палати молитвою і надає пастирські послуги членам Палати, їхнім сім'ям і персоналу. Він також

visits by guest chaplains. Traditionally, the Chaplain retains his post when party control of the House changes.

The Chief Administrative Officer (CAO).—The CAO is the principal House officer responsible for the financial management of House of Representatives accounts. Quarterly, his office issues a public document identifying all expenditures made by House Members, committees, and officers from appropriated funds at their disposal. The CAO's office, in addition to its financial management responsibilities, provides a range of services to Member and committee offices, including telecommunications, postal, and computer services, office supply and maintenance services, payroll and accounting services, employee counseling and assistance programs, and supervises private vendors and contractors providing services to the House.

The Inspector General (IG).—The Inspector General is the chief investigative officer of the House. His office (either through its own staff or through consultants) conducts periodic audits of House financial and administrative offices and operations. The IG's findings and recommendations are submitted to the appropriate House offices, to the congressional leadership, and to the House Administration Committee. The IG serves a two-year term and is jointly appointed by the Speaker, the Majority Leader, and the Minority Leader.

The General Counsel.—The General Counsel is the chief legal advisor to the House, its leaders and officers, and to its Members. The office represents the House, its Members, or employees in litigation resulting from the performance of official duties. The General Counsel is appointed by the Speaker

організовує візити запрошених капеланів. За традицією капелан зберігає свій пост, коли змінюється партійний контроль над Палатою представників.

Головний адміністратор (ГА). – Головна посадова особа Палати представників, відповідальна за управління її рахунками. Щоквартально офіс ГА видає публічний документ, в якому вказує всі витрати, здійснені членами Палати, комітетами й посадовими особами з виділених їм коштів. На додаток до своїх обов'язків з фінансового менеджменту офіс ГА надає широкий спектр послуг членам Палати представників та її комітетам, включаючи телекомунікаційні, поштові та комп'ютерні послуги, послуги з офісного постачання та технічного обслуговування, розрахунок заробітної платні та бухгалтерські послуги, програми консультування та допомоги персоналу, а також контролює приватних постачальників і підрядників, що надають послуги Палаті.

Головний ревізор (ГР). – Головний ревізор є головним перевірником Палати. Його управління (або силами власних співробітників, або через консультантів) проводить періодичні перевірки її фінансових та адміністративних підрозділів і операцій. Висновки та рекомендації ГР подаються відповідним офісам Палати, керівництву Конгресу та Адміністративному комітету Палати представників. ГР служить два роки і призначається спільно Спікером, лідером більшості і лідером меншості.

Головний юрисконсульт. – Головний юрисконсульт є головним юридичним радником Палати представників, її керівних і посадових осіб, а також її членів. Його офіс представляє інтереси Палати, її членів або співробітників в судових розглядах, що виникають в ході

in consultation with a bipartisan legal advisory group, which includes the Majority and Minority leaders.

The Historian.—By statute, the Office of the Historian acts to preserve the historical records of the House and its Members, to encourage historical research on the House, and to undertake original research and writing on the history of the House. The Historian is appointed by the Speaker. When the post is vacant, other legislative branch organizations and offices may perform some of these services and functions.

What are the duties of the Speaker?

The Speaker presides over the House, appoints chairmen to preside over the Committee of the Whole, appoints all special or select committees, appoints conference committees, has the power of recognition of Members to speak, and makes many important rulings and decisions in the House. The Speaker may vote, but usually does not, except in case of a tie. The Speaker and the Majority Leader determine the legislative agenda for the House and often confer with the President and with the Senate leadership.

Who presides over the Senate?

The Constitution provides that “the Vice President of the United States shall be the President of the Senate” (Article 1, section 3). As President of the Senate, the Vice President presides over the Senate, makes parliamentary rulings (which may be overturned by a majority vote of the Senate or by supermajority, 60 votes, in certain instances), and may cast tie-breaking votes. At first, Vice Presidents presided on a regular basis, but in recent years they are present in the chair only when a close vote is

виконання службових обов'язків. Генеральний юрисконсульт призначається Спікером за погодженням з двопартійною юридичною консультативною групою, до якої входять лідери більшості та меншості .

Історик. – За статутом офіс Історика Палати представників опікується збереженням архівів Палати та її членів, дослідженням історії діяльності Палати, проведенням оригінальних досліджень і написанням робіт з історії Палати. Історик призначається Спікером. Коли ця посада вакантна, деякі з функцій Історика можуть виконувати інші організації та установи законодавчої гілки влади.

Які обов'язки Спікера?

Спікер головує в Палаті представників, призначає голів для головування в Комітеті пленарного складу, призначає всі спеціальні або окремі комітети, призначає погоджувальні комітети, має право надавати слово і приймає цілий ряд важливих постанов і рішень у Палаті. Спікер може голосувати, але зазвичай не робить цього, за винятком випадку рівності голосів. Спікер і лідер більшості визначають законодавчий порядок денний Палати і часто радяться з Президентом і керівництвом Сенату.

Хто головує в Сенаті?

Конституція передбачає, що 'Віце-президент Сполучених Штатів є головою Сенату' (Стаття 1, розділ 3). Як голова Сенату Віце-президент головує на засіданнях, приймає парламентські рішення (які можуть бути скасовані більшістю голосів Сенату або, в деяких випадках т.зв. надбільшістю, 60 голосами) і може подати вирішальний голос у разі, якщо голоси розділяться порівну. Спочатку Віце-президенти головували на регулярній основі, але в останні роки вони

anticipated, during major debates, or on important ceremonial occasions (such as the swearing in of newly elected Senators, or during joint sessions). In the absence of the Vice President, the Senate elects a President pro tempore (president “for the time being”) to preside. In recent decades it has become traditional for this post to go to the senior Senator from the majority party. The President pro tempore assigns other Members of the majority party to preside by rotation during each day’s proceedings. These Senators and the President pro tempore retain their rights to vote on all issues before the body and to debate when they are not presiding.

Who are the officers of the Senate, how are they chosen, and what are their duties?

By resolution, the Senate elects five officers: the Secretary, Sergeant at Arms, Chaplain, Secretary for the Majority, and Secretary for the Minority.

Secretary of the Senate.—As the Senate’s chief administrative officer, the Secretary supervises offices and services supporting the Senate’s day-to-day operations, including those of the Parliamentarian and the legislative and executive business clerks responsible for processing legislative documentation. Among the other offices supervised by the Secretary are the Senate Library, the Senate Historical Office, curatorial and conservation offices, and the offices of the reporters of debates and of the Daily Digest.

The Secretary officially certifies the bills and resolutions passed by the Senate, records Senator’s oaths of office, records the registration of lobbyists, and administers the Federal election records required to be filed by senatorial candidates.

займають своє місце в кріслі тільки тоді, коли очікується голосування майже порівну, під час великих дебатів або у важливих церемоніальних випадках (таких як приведення до присяги новообраних senatorів або під час спільних сесій). За відсутності Віце-президента Сенат обирає Тимчасово виконуючого обов'язки голови. В останні десятиліття стало традицією, щоб цей пост діставався старшому сенатору від партії більшості. Тимчасовий голова призначає інших членів партії більшості на почергове головування в ході щоденних засідань. Ці сенатори і тимчасовий голова зберігають за собою право голосувати з усіх питань, що знаходяться на розгляді палати, і брати участь в дебатах, коли не головують.

Хто такі посадові особи Сенату, як вони обираються і які їхні обов'язки?

Своєю постановою Сенат обирає п'ять посадових осіб: Секретаря, Парламентського пристава, Капелана, Секретаря більшості і Секретаря меншості.

Секретар Сенату. – Як головна адміністративна посадова особа Сенату здійснює нагляд за офісами і службами, що підтримують повсякденну діяльність Сенату, в тому числі за діяльністю парламентського і законодавчих і виконавчих ділових секретарів, відповідальних за обробку законодавчої документації. Серед інших офісів, підконтрольних Секретареві, – бібліотека Сенату, історичний офіс Сенату, офіс куратора музейних програм та офіс спадщини Сенату, а також офіси репортерів із залу засідань та офіс щоденного дайджесту Сенату. Секретар офіційно засвідчує прийняті Сенатом законопроекти і резолюції, реєструє присягу senatorів, відзначає реєстрацію лобістів і керує роботою з федеральними

виборчими документами, які заповнюються кандидатами в сенатори.

Sergeant at Arms.—The Sergeant at Arms is the chief law enforcement and security officer of the Senate, charged with enforcing Senate rules and regulations in the Chamber, and in Senate office buildings. The Sergeant at Arms implements orders of the Senate, including locating absent Senators and, when so directed, making arrests.

As the Senate's protocol officer, the Sergeant at Arms escorts the President and other dignitaries during official visits to the Capitol, leads formal processions during Senate ceremonies, and arranges funerals for Senators who die in office. The Sergeant at Arms supervises many Senate support services, including the Senate Computer Center; the Service Department; Senate postal and telecommunications services, gallery services including pages, media galleries and services, recording studios, doorkeepers, and Capitol tour guides, among others.

Secretary for the Majority.—Generally nominated by the Majority Leader with the approval of the majority conference (the organizational body of all majority party senators), the Secretary for the Majority oversees party activities in the Senate Chamber and the majority cloakroom. The Secretary supervises telephone pages and messengers, organizes meetings of the majority conference, briefs Senators and staff on pending measures and votes, and conducts polls of Senators when requested by party leaders to determine Senators' views on scheduling issues and pending Senate business.

Secretary for the Minority.—The Secretary for the Minority is chosen in the same manner

Парламентський пристав. – Головна посадова особа з охорони правопорядку і безпеки Сенату, що відповідає за дотримання правил і положень Сенату в залі засідань і в адміністративних будівлях Сенату. Стежить за виконанням розпоряджень Сенату, в тому числі визначає місцезнаходження відсутніх сенаторів і, в разі отримання наказу, проводить арешт. Як офіційна особа Сенату, відповідальна за протокол, супроводжує Президента та інших достойників під час офіційних візитів до Капітолію, очолює офіційні процесії під час церемоній Сенату та організовує похорон сенаторів, які померли під час перебування на посаді. Курує цілий ряд допоміжних служб Сенату, включаючи комп'ютерний центр Сенату, відділ обслуговування, поштові та телекомунікаційні служби, роботу галерей, у т. ч. стажерів, роботу галерей та послуги для ЗМІ, студії звукозапису, воротарів, гідів Капітолію та ін.

Секретар більшості. – Як правило, висувається лідером більшості зі згоди конференції більшості (організаційного органу всіх сенаторів від партії більшості) і здійснює нагляд за партійною діяльністю в залі Сенату і в кулуарах більшості. Секретар контролює роботу посильних та кур'єрів, організовує засідання конференції більшості, інформує сенаторів і персонал про майбутні заходи і голосування, проводить опитування сенаторів на прохання партійних лідерів, щоб визначити думки з питань планування й майбутньої діяльності Сенату.

Секретар меншості. – Обирається тим самим чином, що і Секретар більшості,

as is the majority secretary, that is, by the minority leadership and conference. The duties of the post are essentially the same as those of the majority party secretary.

Chaplain.—Nominated in the conference of the majority-party Senators, the full Senate elects the Senate Chaplain. The Chaplain prepares and offers the convening prayer each day the Senate is in session; provides pastoral services to Senators, their families and staffs; and supervises the scheduling of appearances by guest chaplains. Traditionally, changes in party control do not interrupt the tenure of the Chaplain of the Senate.

What are party Leaders?

The political parties in the House and Senate elect Leaders to represent them on the floor, to advocate their policies and viewpoints, to coordinate their legislative efforts, and to help determine the schedule of legislative business. The Leaders serve as spokespersons for their parties and for the House and Senate as a whole.

What are the duties of the “Whips” of the Congress?

The Whips (of the majority and minority parties) keep track of all politically important legislation and endeavor to have all members of their parties present when important measures are to be voted upon. When a vote appears to be close, the Whips contact absent Members of their party, and advise them of the vote. The Whips assist the leadership in managing the party’s legislative program on the floor of the Chambers and provide information to party Members about important legislative-related matters. The authority of the Whips over party Members is informal; in the U.S. Congress, a Member may vote against the position supported by a majority of the Member’s party colleagues

тобто керівництвом і конференцією меншості. Обов'язки на цій посаді в цілому ті ж, що і в секретаря партії більшості.

Капелан. – Висувається на конференції сенаторів від партії більшості, обирається повним складом Сенату. Капелан готує і читає молитву зборів, якою Сенат розпочинає кожний сесійний день; надає пастирські послуги сенаторам, їхнім сім'ям і співробітникам; контролює розклад виступів запрошених капеланів. За традицією зміни в партійному контролі над Сенатом не позначаються на перебуванні Капелана на посаді.

Хто такі партійні лідери?

Політичні партії в Палаті представників і Сенаті обирають лідерів, які представляють їх на місцях, відстоюють їхню політику й точку зору, координують їхню законодавчу діяльність і допомагають визначати графік законодавчої роботи. Лідери виступають як представники своїх партій, а також Палати представників і Сенату в цілому.

Які обов'язки 'бато́гів' у Конгресі?

Т. зв. 'батоги', тобто заступники керівників фракцій з дисципліни, стежать за проходженням всіх політично важливих законодавчих актів і намагаються, щоб усі члени їхніх партій були присутні в цих випадках на голосуванні. При наближенні голосування 'батоги' зв'язуються з відсутніми членами своєї партії. Вони допомагають керівництву в управлінні законодавчою програмою партії в ході обговорень і надають інформацію членам партії з важливих законодавчих питань. Влада 'бато́гів' над членами партії носить неформальний характер; член Конгресу США може голосувати проти позиції, підтримуваної більшістю колег по фракції, через особисту незгоду або очевидну

because of personal opposition or because of opposition evident within his or her constituency. In most cases, parties take no disciplinary action against colleagues who vote against the party position.

What are party caucuses or party conferences and party committees? A party caucus or conference is the name given to a meeting, whether regular or specially called, of all party Members in the House or Senate.

The term “caucus” or “conference” can also mean the organization of all party Members in the House or Senate. House Democrats refer to their organization as a “caucus.” House and Senate Republicans and Senate Democrats call their three organizations as “conferences.”

The caucus or conference officially elects party floor leaders, the party whips, and nominates each party’s candidates for the Speakership or President pro tempore and other officers in the House or Senate. The chairs of the party conferences and other subordinate party leaders are elected by vote of the conference or caucus at the beginning of each Congress.

Regular caucus or conference meetings provide a forum in which party leaders and rank-and-file party Members can discuss party policy, pending legislative issues, and other matters of mutual concern.

The party caucus or conference also traditionally establishes party committees with specialized functions.

Party committees generally nominate party Members to serve on the various committees of the House or Senate, subject to approval by the caucus or conference.

Policy committees generally discuss party positions on pending legislation. Steering

незгоду його виборців. У більшості випадків фракції не вживають дисциплінарних заходів щодо колег, які голосують проти позиції фракції.

Що таке партійні кокуси або конференції та партійні комітети? Кокус (партійна конференція) – це назва, дана зборам, регулярним або спеціально скликаним, усіх членів партії в Палаті представників або Сенаті. Термін 'кокус' або 'конференція' може також означати всіх членів однієї партії в Палаті представників або Сенаті. Демократи Палати представників називають свою фракцію 'кокусом' (це слово індіанського походження). Республіканці Палати представників і Сенату і демократи Сенату воліють називати свої фракції 'конференціями'. Кокус або конференція офіційно обирає лідерів фракції та 'батоів' і висуває кандидатів кожної партії на пости спікера або тимчасового президента та інших посадових осіб в Палаті представників або Сенаті. Голови партійних конференцій та інші підлеглі партійні керівники обираються голосуванням конференції (кокуса) на початку кожного конгресу. Регулярні кокуси (конференції) забезпечують форум, на якому партійні лідери і рядові члени фракції можуть обговорювати партійну політику, невирішені законодавчі питання та інші питання, що представляють взаємний інтерес. Партійний кокус (конференція) також традиційно засновує партійні комітети зі спеціалізованими функціями. Партійні комітети, як правило, призначають членів партії для роботи в різних комітетах Палати представників або Сенату, за умови схвалення партійним кокусом або конференцією. Політичні комітети найчастіше обговорюють позицію фракції щодо майбутнього голосування законопроектів. Керівні

committees generally plan the schedule of Chamber action on pending legislation. Research committees conduct studies on broad policy questions, generally before committees of the House or Senate begin action on legislation.

Campaign committees provide research and strategy assistance to party candidates for election to the House or Senate

What are caucuses, congressional Member organizations, and other similar groups?

Congressional Member Organizations (CMOs), commonly referred to as caucuses, are groups of Members of Congress formed to pursue common legislative objectives. CMOs are voluntary groups that have no legal or corporate identity. CMOs take a variety of forms: some are comprised only of House Members, some only of Senators, and some have a membership drawn from both chambers. Many CMOs are bipartisan, having both Republican and Democratic members. A number of CMOs have been organized around State or regional issues and around subjects concerned with fostering legislative attention to particular policy topics. CMOs do not receive separate offices or facilities; instead, they work out of individual Representatives' or Senators' offices, using the staff and facilities provided to Members of Congress who are active in a particular group.

Do Members of the House have individual seats on the Chamber floor?

Representatives had individual seats until the 63rd Congress (1913), but now Members may sit where they choose. Democrats occupy the east side of the Chamber, on the Speaker's right; Republicans sit across the main aisle, on the Speaker's left. Two tables each on the

комітети зазвичай планують графік дій своєї Палати із законодавства, що перебуває на розгляді. Дослідницькі комітети проводять дослідження з ширших питань, що стосуються законопроєкту, як правило, до того, як профільні комітети Палати представників або Сенату прийматимуть рішення з нього. Передвиборчі комітети надають дослідницьку та стратегічну допомогу партійним кандидатам на виборах до Палати представників або Сенату.

Що таке кокуси, організації членів Конгресу та інші подібні групи?

Організації членів Конгресу (ОЧК), зазвичай також звані кокусами, являють собою групи конгресменів, сформовані для досягнення загальних законодавчих цілей. ОЧК – добровільні групи, які не мають юридичного або корпоративного статусу. Вони набувають різних форм: деякі складаються тільки з членів Палати, інші тільки з сенаторів, треті мають членство, набране з обох палат. Багато ОЧК є двопартійними, маючи у своєму складі як республіканців, так і демократів. Є ОЧК, що організуються у зв'язку з якоюсь проблемою штату або регіону або конкретною темою, що потребує особливої уваги законодавців. ОЧК не отримують окремих офісів або приміщень; замість цього їхня робота ведеться з офісів окремих представників або сенаторів, використовуючи персонал і засоби, що надаються членам Конгресу, активно зайнятим в даній групі.

Чи є у членів Палати представників індивідуальні місця в залі?

До 63-го Конгресу (1913) члени Палати мали закріплені за ними місця, але тепер можуть сидіти там, де побажають. Демократи займають східну частину залу, по праву руку від спікера; республіканці – по ліву і відокремлені від демократів

Democratic and Republican sides of the aisle are reserved for committee leaders during debate on a bill reported from their committee and for party leaders.

Do Senators have individual seats assigned them?

Yes. The individual seats in the Senate are numbered and assigned on request of Senators in order of their seniority. Democrats occupy the west side of the Chamber on the Vice President's right; Republicans sit across the main aisle to the Vice President's left. There is no set rule for seating of "Independents." By custom, the Majority and Minority Leaders occupy the front row seats on either side of the aisle, and the Majority and Minority Whips occupy the seats immediately next to their party's leader.

Do the terms "senior Senator" and "junior Senator" apply to age or service?

The words "senior" or "junior" as applied to the two Senators from a State refer to their length of continuous service in the Senate, and not to their ages. Thus, a senior Senator may be younger in age than the junior Senator from the same State.

What organizations are included in the legislative branch?

In addition to Congress—the House of Representatives and the Senate—the legislative branch includes the Architect of the Capitol, the Government Printing Office (GPO), the Library of Congress, and the legislative support agencies.

The Architect's principal duties involve the construction, maintenance, and renovation of the Capitol Building as well as the congressional office buildings and other structures in the Capitol complex such as the

головним проходом. По два столи на демократичній і республіканській стороні зарезервовано для керівників профільних комітетів під час обговорення їхнього законопроекту і для лідерів фракцій.

Чи мають сенатори індивідуальні місця?

Так. Місця в Сенаті нумеруються і розподіляються на прохання сенаторів за старшинством. Демократи займають західну частину залу праворуч від Віце-президента; республіканці сидять через головний прохід зліва від Віце-президента. За звичаєм лідери більшості і меншості займають місця в першому ряду обабіч проходу, а 'батоги' більшості і меншості – безпосередньо поруч із лідером своєї партії.

Чи застосовуються терміни 'старший сенатор' і 'молодший сенатор' до віку або до стажу?

Слова 'старший' або 'молодший' стосовно двох сенаторів від кожного штату стосуються тривалості їхньої безперервної служби в Сенаті, а не віку. Таким чином, старший (за старшинством) сенатор може бути за віком молодший за «молодшого» сенатора від того ж штату.

Які організації входять до законодавчої гілки влади?

Крім Конгресу – Палати представників і Сенату – до законодавчої гілки влади входять офіс Архітектора Капітолію, Урядова друкарня (англ. абр. GPO), Бібліотека Конгресу та служби підтримки. Основні обов'язки Архітектора включають будівництво, технічне обслуговування та реконструкцію будівлі Капітолію, а також офісних будівель Конгресу та інших споруд в комплексі Капітолію, таких як будівлі Бібліотеки Конгресу. Друкарня

Library of Congress buildings. GPO publishes the Congressional Record, congressional committee hearings and reports, and other congressional documents, as well as many executive branch publications.

The Library of Congress, in addition to providing library services, research, and analysis to Congress, is also the national library. It houses premier national book, map, and manuscript collections in the United States; serves a major role assisting local libraries in book cataloging and other services; and supervises the implementation of U.S. copyright laws.

Three support agencies are also part of the legislative branch. The Congressional Budget Office, the Congressional Research Service in the Library of Congress, and the General Accounting Office directly assist Congress in the performance of its duties. On occasion, temporary advisory commissions are established and funded in the legislative branch.

What are the functions of the congressional support agencies that are funded in the legislative appropriations acts?

Legislative support agencies funded in the legislative appropriations act include the Congressional Budget Office (CBO), the Congressional Research Service (CRS) of the Library of Congress, and the General Accounting Office (GAO). CBO assists the House and Senate Budget Committees in evaluating the spending and revenue priorities of Congress and aids all congressional committees in estimating the cost of proposed legislation. CRS provides reference, research, and analytical assistance to committees, Members, and staff of Congress on current and anticipated policy issues. GAO primarily studies and reports to Congress on the economy and efficiency of Government programs, operations, and expenditures.

публікує звіт Конгресу, слухання і звіти комітетів Конгресу, інші документи Конгресу і цілий ряд видань органів виконавчої влади. Бібліотека Конгресу, крім надання бібліотечних послуг, досліджень та аналізу в інтересах Конгресу, є також національною бібліотекою. У ній зберігаються найбільші книжкові, картографічні та рукописні зібрання в Сполучених Штатах; вона відіграє важливу роль у наданні допомоги місцевим бібліотекам з каталогізації видань та в інших галузях, а також контролює дотримання законів США про авторське право.

Три служби підтримки також входять до складу законодавчої гілки влади. Бюджетне управління Конгресу, Дослідницька служба Конгресу в Бібліотеці Конгресу і Рахункова палата безпосередньо допомагають Конгресові у виконанні його обов'язків. Іноді в рамках законодавчої гілки влади створюються і фінансуються тимчасові консультативні комісії.

Які функції служб підтримки Конгресу, що фінансуються за законодавчими актами про асигнування?

Установи законодавчої підтримки, що фінансуються відповідно до Закону про законодавчі асигнування, включають Бюджетне управління Конгресу (англ. абр. CBO), Дослідницьку службу Конгресу (CRS) та Рахункову палату (GAO). CBO допомагає бюджетним комітетам Палати представників і Сенату в оцінці пріоритетів витрат і доходів Конгресу і всім комітетам Конгресу в оцінці вартості імплементації запропонованого законодавства. CRS надає довідкову, дослідницьку та аналітичну допомогу комітетам, членам та співробітникам Конгресу з поточних та перспективних питань політики. Рахункова палата в основному вивчає і звітує

перед Конгресом про економічні аспекти та ефективність державних програм, діяльності уряду і витрат.

What services are officially available to Members and to committees to assist them in the performance of their legislative duties?

Research assistance is available both from congressional staff and from legislative branch agencies created to assist Members, committees, and their staffs. Senators and Representatives are allocated funds to hire personal staff to assist them in performance of their legislative and constituent work. Committees are provided with staff assistance, subject to House or Senate approval of operating funds for each committee. Committees may also be given authority to hire temporary consultants (in addition to their full-time staff) or to accept assistance from staff of other government agencies loaned to the committees. Each Chamber has an Office of Legislative Counsel to assist individual Members, committees, and staff in the drafting of legislation or in drafting amendments to bills, and both Houses maintain legislative libraries. Finally, each House has technical staff charged with providing computer services and automated systems services. Additional support is provided by legislative branch agencies. The Congressional Research Service of the Library of Congress provides both committees and individual Members with information, research, and analysis on a wide range of subjects. The General Accounting Office assists committees and Members in fulfilling oversight and program evaluation responsibilities. The Congressional Budget Office provides specialized fiscal and budgetary analysis and cost estimates of Government agencies, programs, and operations.

Які послуги офіційно надаються членам і комітетам Конгресу на допомогу з виконання законодавчих обов'язків?

Дослідницька підтримка надається як співробітниками Конгресу, так і службами законодавчої влади. Сенаторам і членам Палати представників виділяються кошти на винаймання співробітників (апарату). Комітетам надається допомога персоналу Конгресу за умови затвердження Палатою представників або Сенатом операційних фондів для кожного комітету. Комітетам також можуть бути надані повноваження наймати тимчасових консультантів (на додаток до штатних співробітників) або приймати допомогу від співробітників інших державних установ, приданих комітетам. У кожній з палат є офіс юрисконсульта із законодавчих питань для надання допомоги окремим членам Конгресу, комітетам і співробітникам в розробці законодавства або поправок до законопроектів. Обидві палати мають свої бібліотеки законодавчих актів. Нарешті, кожна палата має технічний персонал, відповідальний за надання комп'ютерних послуг та послуг автоматизованих систем. Додаткову підтримку надають агенції законодавчої гілки влади. Дослідницька служба Конгресу (що входить до структури Бібліотеки Конгресу) надає комітетам та окремим членам інформацію, дослідження та аналітику з широкого кола питань. Рахункова палата допомагає комітетам і членам Конгресу у виконанні обов'язків з нагляду та оцінки програм. Бюджетне управління Конгресу забезпечує спеціалізований фінансовий і бюджетний аналіз і кошторис витрат державних установ, програм та операцій.

Are there opportunities in the Congress to work as a volunteer, intern, or fellow?

Every year, large numbers of college students and other people work for Members of Congress as volunteers, as interns, or as fellows. Many colleges and universities award academic credit for congressional work, and a number of national professional associations sponsor a competitive, midcareer congressional fellowship appointment for interested organization members. The executive branch sponsors a Legis Fellows program, for midcareer Federal executives who wish to learn more about congressional operations. The officers of the House and Senate, along with several of the congressional support agencies, sponsor orientation programs for these congressional interns and fellows to acquaint them with congressional operations and with public policy research techniques.

Why must tax bills originate in the House?

The constitutional provision that “all Bills for raising Revenue shall originate in the House of Representatives” (Article I, Section 7) is an adaptation of an earlier English practice. It was based on the principle that the national purse strings should be controlled by a body directly responsible to the people. So when the Constitution was formulated, the authority for initiation of revenue legislation was vested in the House of Representatives where the Members are subject to direct election every two years.

What is the difference between an authorization and an appropriation?

Authorizations and appropriations are separate and distinct parts of the Federal

Чи є в Конгресі можливості працювати волонтером, стажером чи дослідником?

Щороку велика кількість студентів та інших осіб працює на членів Конгресу як добровольці, стажери або дослідники-стипендіати. Багато коледжів та університетів зараховують роботу в Конгресі в залік успішності, а деякі національні професійні асоціації присуджують своїм членам, які досягли середини у професійній кар'єрі, стипендії для дослідницької роботи в Конгресі. Виконавча влада спонсорує програму Legis Fellows для федеральних керівників з досвідом роботи, які бажають більше дізнатися про діяльність Конгресу. Співробітники Палати представників і Сенату, поряд з кількома службами підтримки Конгресу, спонсорують ознайомчі програми для стажерів і стипендіатів Конгресу, щоб познайомити їх з роботою Конгресу і методами дослідження державної політики.

Чому податкові законопроекти повинні надходити з Палати представників?

Конституційне положення про те, що 'всі законопроекти про оподаткування виходять з Палати представників' (Стаття I, розділ 7), є адаптацією більш ранньої британської практики. Вона ґрунтувалася на принципі, що державна скарбниця повинна контролюватися органом, який безпосередньо відповідає перед народом. Тому, коли писалася Конституція, повноваження щодо ініціювання законодавства про доходи було покладено на Палату представників, члени якої підлягають прямим виборам щодва роки.

У чому різниця між бюджетними повноваженнями та бюджетними асигнуваннями?

Бюджетні повноваження та асигнування є окремими та самостійними частинами

budget process.

Authorizations are measures which establish Federal policies and programs, and may also make recommendations concerning the proper spending level for a program or agency. Those recommendations are acted upon in the form of appropriations, which provide specific dollar amounts for agencies, programs, and operations.

If an authorization specifies a spending level or upper limit, this amount acts as the maximum that an appropriation can provide. The rules of both the House and the Senate prohibit unauthorized appropriations, but both Chambers have developed practices to avoid the operation of these rules if it is the desire of the Chamber to do so.

What are the different types of appropriation measures? Appropriations are provided in three different types of appropriation measures. Regular appropriation bills are a series of measures that together fund many Federal operations and programs for a fiscal year (October 1–September 30). Each of the 13 subcommittees of the House and Senate Appropriations Committees manages one regular appropriation bill. A supplemental appropriation bill is a measure which provides funds if a need develops that is too urgent to be postponed until the next fiscal year. Finally, a continuing resolution is a measure that provides stop-gap funding if Congress is unable to complete action on one or more regular appropriation bills before the beginning of a fiscal year. All regular appropriation bills as well as supplemental appropriation bills that fund more than a single agency or purpose are also referred to as general appropriation bills

федерального бюджетного процесу. Надання повноважень (витратити кошти на певні цілі) є актом Конгресу, що встановлює напрямки федерального фінансування і федеральні програми, а також може давати рекомендації щодо належного рівня витрат по тій чи іншій програмі або відомству. За цими рекомендаціями здійснюються асигнування, які передбачають конкретні суми в доларах для відомств, програм та операцій. Якщо повноваження вказують рівень (верхню межу) витрат, ця сума є максимумом, на який можуть вийти асигнування. Правила як Палати представників, так і Сенату забороняють асигнування без повноважень, але обидві палати виробили практику, що дозволяє обійти цю заборону, якщо на те є політична воля палати.

Які є різні види асигнувань?

Асигнування виділяються в рамках трьох різних видів заходів з асигнувань. Законопроекти щодо регулярних асигнувань являють собою ряд актів, які сукупно фінансують багато федеральних операцій і програм на фінансовий рік (1 жовтня – 30 вересня). Кожен з 13 підкомітетів комітетів з асигнувань Палати представників і Сенату опікується одним законопроектом про регулярні асигнування. Законопроект про додаткові асигнування надає кошти, якщо виникає нагальна потреба, яку не можна відкласти до наступного фінансового року. І, нарешті, подовжена резолюція – це акт, що забезпечує тимчасове фінансування, якщо Конгрес не може прийняти рішення з одного або кількох законопроектів про регулярні асигнування до початку фінансового року. Усі законопроекти про регулярні асигнування, а також додаткові, якщо останні фінансують більше однієї установи чи програми, називаються також законопроектами про загальні асигнування.

What is the congressional budget process?

The congressional budget process, established by the Congressional Budget and Impoundment Control Act of 1974, is the means by which Congress develops and enforces an overall budgetary plan, including levels for total revenues, total spending, and a surplus or deficit. This blueprint for all Federal spending is established in the form of a concurrent resolution on the budget. Spending authority is then allocated to congressional committees pursuant to this resolution. The rules of both the House and Senate prohibit spending measures in excess of these allocations. Any changes in existing law that are necessary to achieve these targets can be enacted in the form of a reconciliation bill.

What is the confirmation power of the Senate?

Under Article II of the Constitution, the President appoints, by and with the advice and consent of the Senate, ambassadors, other public ministers and consuls, Justices of the Supreme Court and Federal judges, and other Federal officers whose appointments are established by law, including the heads of executive branch departments and agencies and independent regulatory commissions. This means that, while the President nominates the individuals of these important positions in the Federal Government, the Senate must confirm them before they take office. The Senate confirmation process can involve a background check of the nominee, often using information supplied by the Federal Bureau of Investigation; meetings between the nominee and individual Senators; hearings and a vote on the nomination by the committee with jurisdiction over the office; and debate and a vote in the full Senate, where a majority is necessary to confirm an

Що таке бюджетний процес Конгресу?

Бюджетний процес Конгресу, встановлений Законом про контроль Конгресу над бюджетом і вето на витрачання коштів 1974 року, служить розробці та здійсненню загального бюджетного плану, включаючи рівні загальних доходів, загальних витрат і про- або дефіциту. Цей план усіх федеральних витрат встановлюється у вигляді паралельної постанови про Бюджет. Відповідно до цієї постанови повноваження з витрачання коштів розподіляються між комітетами Конгресу. Правила як Палати представників, так і Сенату забороняють витратити кошти понад ці асигнування. Усі зміни в існуючому законодавстві, необхідні для досягнення цих цілей, може бути прийнято у формі погоджувального законопроекту.

Які повноваження Сенату в плані затвердження призначень на посаду?

Відповідно до Статті II Конституції Президент призначає за порадою і за згодою Сенату послів, інших офіційних представників і консулів, суддів Верховного суду і федеральних суддів, а також інших федеральних посадових осіб, призначення яких встановлено законом, зокрема керівників департаментів і відомств виконавчої влади і незалежних регулюючих комісій. Це означає, що хоча Президент призначає осіб на ці важливі пости в федеральному уряді, Сенат повинен затвердити їх, перш ніж вони заступлять на посаду. Процес затвердження Сенатом може включати перевірку біографії кандидата, часто з використанням інформації, наданої Федеральним бюро розслідувань; зустрічі між кандидатом та окремими сенаторами; слухання і голосування по кандидатурі комітетом, що має юрисдикцію в даній галузі; а також дебати і голосування

appointment.

What is the role of Congress in the impeachment process?

Impeachment is the process by which the President, Vice President, Federal judges and Justices, and all civil officials of the United States may be removed from office. The President and other civil officials may be impeached and convicted for “Treason, Bribery, and other high Crimes and Misdemeanors.”

The House of Representatives has the sole authority to bring charges of impeachment, by a simple majority vote, and the Senate has the sole authority to try impeachment charges. An official may be removed from office only upon conviction, which requires a two-thirds affirmative vote of the Senate. The Constitution provides that the Chief Justice shall preside when the President is being tried for impeachment.

Who controls use of the armed forces?

The Constitution (Article II, Section 2) states that the President is the Commander in Chief of the Army, Navy, and, when it is called into Federal service, State Militias (now called the National Guard). Historically, Presidents have used this authority to commit U.S. troops without a formal declaration of war. However, the Constitution reserves to Congress (Article I, Section 8) the power to raise and support the armed forces as well as the sole authority to declare war.

These competing powers have been the source of controversy between the legislative and executive branches over war making.

Сенатом в повному складі, де для підтвердження призначення потрібна більшість голосів.

Яка роль Конгресу в процесі імпічменту?

Імпічмент – це процес, за допомогою якого Президент, Віце-президент, федеральні та інші судді, а також усі цивільні посадові особи Сполучених Штатів можуть бути відсторонені від посади. Президент та інші цивільні посадові особи можуть бути піддані імпічменту і засуджені за 'державну зраду, хабарництво та інші тяжкі злочини і проступки'. У рамках імпічменту Палата представників має виключне право висувати звинувачення простою більшістю голосів, а Сенат має виключне право розглядати такі звинувачення. Посадова особа може бути відсторонена від посади тільки за обвинувальним вироком, який потребує двох третин голосів Сенату 'за'. Конституцією передбачено, що в разі, якщо Сенат слухає справу Президента США, головувати повинен голова Верховного суду Сполучених Штатів.

Хто контролює використання збройних сил?

Конституція (Стаття II, розділ 2) свідчить, що Президент є головнокомандувачем армії і флоту Сполучених Штатів і призваної на дійсну службу міліції, тобто ополчення, окремих штатів (сьогодні це Національна гвардія). Траплялося, що президенти використовували цю владу для введення в дію американських військ без офіційного оголошення війни. Однак Конституція залишає за Конгресом (Стаття I, розділ 8) повноваження щодо мобілізації та підтримки збройних сил, а також одноосібне право оголошувати війну. Ці конкуруючі повноваження щодо ведення війни були і залишаються джерелом розбіжностей між законодавчою і

In addition, the armed forces operate under the doctrine of civilian control, which means that only the President or statutory deputies can order the use of force. The chain of command is structured to insure that the military cannot undertake actions without civilian approval or knowledge.

What are the duties of the Parliamentarians?

The House and the Senate each has a Parliamentarian to assist the Presiding Officer in making correct parliamentary decisions, to keep a record of procedures and precedents, and to refer bills to the correct committees of jurisdiction. These officials must be so well versed in the rules and practices of the Chamber that the Presiding Officer can be given guidance and advice on a moment's notice.

Are there time limitations on debate in Congress?

Yes. In the House, no matter is subject to more than one hour of debate, usually equally divided between the majority and the minority, without unanimous consent. Moreover, the majority can call for the "previous question," and bring the pending matter to an immediate vote. Nonlegislative debate is limited to one minute per Member at the beginning of the day and up to one hour per Member at the end of the day.

In the Committee of the Whole, the period of time spent in general debate is determined and apportioned in advance. Amendments are subject to the five-minute per side rule, but can extend beyond 10 minutes of debate per amendment when unanimous consent is granted or when "pro forma" amendments are offered to gain additional time on the pending amendment.

виконавчою гілками влади.

Крім того, збройні сили діють у рамках доктрини цивільного контролю, а це означає, що тільки Президент США або його заступники можуть віддавати накази про застосування сили. Командну вертикаль вибудовано таким чином, щоб військові не могли вдаватися до дій без схвалення або відома цивільних осіб.

Які обов'язки Парламентаріїв?

У Палаті представників і Сенаті є свій консультант з питань парламентської практики, який допомагає головному у прийнятті правильних парламентських рішень, веде облік процедур і прецедентів і направляє законопроекти до комітетів відповідної юрисдикції. Ці посадові особи, звані Парламентаріями, повинні бути настільки добре обізнані про правила і практику роботи Палати, щоб дати пораду і вказівку головному в будь-який момент роботи Конгресу.

Чи існують часові обмеження на дебати в Конгресі?

Так. У Палаті представників жодне питання не підлягає більш ніж годинному обговоренню, зазвичай порівну розділеному між більшістю і меншістю, без одностайної згоди. Більше того, більшість може закликати збори до 'попереднього питання' і негайно поставити питання на голосування. Дебати, не пов'язані з законопроектами, обмежено однією хвилиною на кожного члена на початку і однією годиною на кожного члена в кінці дня. У Комітеті пленарного складу період часу, відведений на загальні дебати, визначається і розподіляється заздалегідь. Поправки підпадають під дію правила 'п'яти хвилин для кожної сторони', але можуть виходити за рамки десяти хвилин обговорення кожної поправки, коли є одностайна згода або пропонуються

A nondebatable motion to close debate is in order to end debate on any specific amendment and bring it to a vote. In the Senate, debate is normally without restriction, unless time limits are agreed to by unanimous consent.

The ability to extend debate at will, to “filibuster,” enables a Senator to delay the final vote on a measure, or even to prevent it altogether. Filibusters can be broken only by negotiation or through the use of a formal procedure known as “cloture.”

A successful cloture motion requires at least a 3/5 vote, or 60 Senators. If cloture is invoked, the filibuster comes to a gradual end.

Thirty hours of further debate are permitted in the post-cloture period prior to the vote on final passage. However, Senators do not usually extend debate after a successful cloture vote.

How do Members of Congress introduce bills?

A bill that is to be introduced is typed on a special House or Senate form and signed by the Representative or Senator who will introduce it. In the House, a Representative may introduce a bill any time the House is in session by placing it in a special box known as the “hopper,” which is located on the Clerk’s desk in the House Chamber. A Senator introduces a bill by delivering it to a clerk on the Senate floor while the Senate is in session, although it is formally accepted only during a period of time set aside in the Senate for the transacting of routine morning business.

When does a bill, introduced at the beginning of a Congress, become “dead”

поправки 'для проформи', щоб виграти додатковий час для поправки, що дебатуються. Незаперечна пропозиція підбити ризику полягає в тому, щоб припинити дебати з конкретної поправки і поставити її на голосування. У Сенаті дебати, як правило, проходять без часових обмежень, якщо тільки терміни не затверджено одногolosно.

Можливість продовжувати дебати за своїм бажанням, т. зв. 'флібустьєрство', дозволяє членові Сенату відстрочити остаточне голосування по тому чи іншому законопроекті і навіть запобігти йому. Подолати 'флібустьєра' можна тільки шляхом переговорів або за допомогою формальної процедури, відомої як *cloture* (припинення дебатів). Для її затвердження потрібно не менше 3/5 голосів, або 60 сенаторів. Якщо до неї вдаються, то 'флібустьєрство' неминуче 'видихається'. Після припинення дебатів до голосування з остаточного проходження законопроекту допускається ще 30 годин дебатів, проте зазвичай сенатори не подовжують дебати після успішного голосування за *cloture*.

Як члени Конгресу представляють законопроекти?

Законопроект, що має бути внесений, друкується на спеціальному бланку Палати представників або Сенату і підписується членом Палати або сенатором, що його вносить. Член Палати представників може внести законопроект в будь-який час упродовж сесії Палати, помістивши його в спеціальну урну на столі Секретаря Палати. Сенатор вносить законопроект, передаючи його Секретареві Сенату в залі під час засідання, хоча формально законопроект приймається тільки протягом часу, відведеного в Сенаті на виконання звичайних ранкових справ, з яких починається робота.

Коли законопроект, внесений на початку Конгресу, стає 'мертвим' і

and no longer open to considerations?

A bill may be introduced at any point during a two-year Congress, and remains eligible for consideration throughout the duration of that Congress until the Congress ends or adjourns sine die.

What are the stages of a bill in Congress?

Following is a brief description of the usual stages by which a bill becomes law.

- (1) Introduction by a Member, who places it in the “hopper,” a box on the Clerk’s desk in the House Chamber; the bill is given a number and printed by the Government Printing Office so that copies are available the next morning.
- (2) Referral to one or more standing committees of the House by the Speaker, at the advice of the Parliamentarian.
- (3) Report from the committee or committees, after public hearings and “markup” meetings by subcommittee, committee, or both.
- (5) House approval of a special rule, reported by the House Rules Committee, making it in order for the House to consider the bill, and setting the terms for its debate and amendment.
- (6)
- (5) Consideration of the bill in Committee of the Whole, in two stages: first, a time for general debate on the bill; and second, a time for amending the bill, one part at a time, under a rule that limits speeches on amendments to five minutes each.
- (6) Passage by the House after votes to confirm the amendments that were adopted in Committee of the Whole.
- (7) Transmittal to the Senate, by message.
- (8) Consideration and passage by the

більше не повертається на розгляд?

Законопроект може бути внесений в будь-який момент протягом дворічного Конгресу і залишається таким, що підлягає розгляду протягом усього терміну дії даного Конгресу, доки Конгрес завершиться або перерветься без конкретного зазначення терміну.

Які етапи прийняття законопроекту в Конгресі?

Ось короткий опис звичайної послідовності дій.

- (1) Подання законопроекту членом Палати представників, який кладе його в урну на столі Секретаря Палати; законопроект отримує номер і друкується Урядовою друкарнею, тож копії доступні вже на ранок.
- (2) Направлення Спікером за рекомендацією Парламентарія до одного або кількох постійних комітетів Палати.
- (3) Звіт комітету або комітетів після публічних слухань і зустрічей для доопрацювання підкомітетом, комітетом або обома.
- (4) Затвердження Палатою спеціального регламенту, про який повідомляє Комітет з правил Палати представників, для розгляду законопроекту Палатою та визначення умов його обговорення та внесення поправок.
- (5) Розгляд законопроекту в Комітеті пленарного складу в два етапи: по-перше, надається час для загальних дебатів із законопроекту; і по-друге, час для внесення поправок в законопроект, по одній за раз, згідно з правилом, що обмежує виступи з поправок п'ятьма хвилинами.
- (6) Прийняття палатою після голосування поправок, схвалених у Комітеті пленарного складу.
- (7) Передання до Сенату письмовим повідомленням.
- (8) Розгляд і прийняття Сенатом, зазвичай

Senate—usually after referral to and reporting from a Senate committee—and after debate and amendment on the Senate floor.

(9) Transmission from the Senate back to the House, with or without Senate amendments to the bill.

(10) Resolution of differences between the House and the Senate, either through additional amendments between the Houses, or the report of a conference committee.

(11) Enrollment on parchment paper and then signing by the Speaker and by the President of the Senate.

(12) Transmittal to the President of the United States.

(13) Approval or disapproval by the President; if the President disapproves, the bill will be returned with a veto message that explains reasons for the disapproval. A two-thirds vote in each chamber is needed to override a veto.

(14) Filing with the Archivist of the United States as a new public law after approval of the President, or after passage by Congress overriding a veto. Bills may be introduced in the Senate, and they follow essentially the same course of passage as bills first introduced and considered in the House of Representatives.

What courses are open to the President when a bill is presented to him?

The President has three choices: First, to sign a bill within 10 days (Sundays excepted), whereupon it becomes a law. Second, the President may veto the bill, i.e., return it to Congress (stating objections) without a signature of approval. In this case, Congress may override the veto with a two-thirds vote in each House. The bill would then become a law despite the President's veto.

The House and Senate are not required to

після направлення в сенатський комітет і отримання доповіді від нього, а також після обговорення і внесення поправок в Сенатському залі.

(9) Передання із Сенату назад до Палати представників з поправками Сенату або без них.

(10) Урегулювання розбіжностей між Палатою представників і Сенатом шляхом внесення взаємних додаткових поправок або за допомогою доповіді погоджувального комітету.

(11) Запис на пергаментному папері, підписання у Співкера та голови Сенату.

12) Передання Президентіві Сполучених Штатів.

(13) Схвалення або несхвалення Президентом; якщо Президент не схвалює законопроект, то повертає його з повідомленням про вето, в якому пояснюються причини несхвалення. Для подолання вето потрібні дві третини голосів у кожній палаті.

(14) Занесення Архіваріусом Сполучених Штатів до Зводу законів нового публічного закону після схвалення Президентом або після прийняття Конгресом, що долає президентське вето. Законопроекти можуть бути внесені також в Сенат і проходять у цілому той самий шлях, що і вперше внесені й розглянуті в Палаті представників.

Які варіанти дій є у Президента, коли йому подано законопроект?

Президент має три варіанти: по-перше, підписати законопроект протягом 10 днів (не враховуючи неділя), після чого той стає законом. По-друге, Президент може накласти вето на законопроект, тобто повернути його в Конгрес (пояснивши причини), не підписуючи. У цьому випадку Конгрес може подолати вето двома третинами голосів кожної палати. Тоді законопроект стає законом, незважаючи на вето президента. Однак

attempt veto overrides. Third, the President may hold the bill without taking any action. Two different developments may occur in this situation depending upon whether Congress is in session.

If Congress is in session, the bill becomes law after the expiration of 10 days (excluding Sundays), even without the President's signature. If Congress has adjourned at the end of a Congress the bill does not become law; this is called a "pocket veto".

May the Secretary of State or any other Cabinet officer appear on the floor of either House to answer questions?

No. Cabinet officers frequently testify before House and Senate committees and subcommittees, but they may not appear on the floor of either Chamber to respond publicly to Members' questions. There have been proposals to permit such a "question period" by amending congressional rules, but they have not been approved.

What is a conference committee?

From the earliest days, differences on legislation between the House and Senate have been committed to conference committees to work out a settlement.

The most usual case is that in which a bill passes one Chamber with amendments unacceptable to the other. In such a case, the Chamber that disagrees to the amendments generally asks for a conference, and the Speaker of the House and the Presiding Officer of the Senate appoint the "managers," as the conferees are called. Generally, they are selected from the committee or committees having charge of the bill. After attempting to resolve the points in disagreement, the conference committee

Палата представників і Сенат не мусять намагатися подолати вето. По-третє, Президент може притримати законопроект, не чинячи жодних дій. У цій ситуації можуть відбутися дві різні події в залежності від того, чи засідатиме Конгрес. Якщо Конгрес на той час перебуває на сесії, законопроект стає законом після закінчення 10 днів (не враховуючи неділь), навіть без підпису Президента. Якщо Конгрес оголошує про перерву в кінці своєї роботи, законопроект не стає законом; це називається 'кишеньковим вето'.

Чи може Державний секретар або інша посадова особа Кабінету з'явитися в залі засідань будь-якої з палат, щоб відповісти на запитання?

Посадові особи Кабінету часто дають свідчення перед комітетами і підкомітетами Палати представників і Сенату, але не можуть з'являтися в залі жодної з палат, щоб публічно відповідати на питання членів Конгресу. Були пропозиції дозволити такий порядок шляхом внесення поправок до правил Конгресу, але їх не було схвалено.

Що таке погоджувальний комітет?

З найперших днів історії Конгресу розбіжності щодо законодавства між Палатою представників та Сенатом передавалися погоджувальним комітетам для вироблення угоди. Найстандартніший випадок – це коли законопроект проходить одну палату з поправками, неприйнятними для іншої. У такому випадку палата, не згодна з поправками, зазвичай скликає нараду (конференцію), і Спікер Палати і головуєчий в Сенаті призначають 'керуючих', як називають її учасників. Як правило, вони обираються з комітету або комітетів, відповідальних за законопроект. Після спроби вирішити спірні питання погоджувальний комітет подає звіт кожній

issues a report to each Chamber. If the report is accepted by both Chambers, the bill is then enrolled and sent to the President. If the report is rejected by either Chamber, the matter in disagreement comes up for disposition anew as if there had been no conference. Unless all differences between the two Houses are resolved, the bill fails.

How are the members of the standing committees selected?

Before Members are assigned to committees, each committee's size and the proportion of Democrats to Republicans must be decided by each Chamber's party leaders.

The total number of committee slots allotted to each party is approximately the same as the ratio between majority-party and minority-party Members in the full Chamber.

Members are then assigned to committees in a threestep process, where the first is the most critical and decisive. Each of the two principal parties in the House and Senate is responsible for assigning its Members to committees, and, at the first stage, each party uses a committee on committees to make the initial recommendations for assignments.

At the beginning of a new Congress, Members express preferences for assignment to the appropriate committee on committees; most incumbents prefer to remain on the same committees so as not to forfeit expertise and committee seniority.

These committees on committees then match preferences with committee slots, following certain guidelines designed in part to distribute assignments fairly. They then prepare and approve an assignment slate for each committee, and submit all slates to the appropriate full-party conference for approval.

палаті. Якщо звіт приймається обома палатами, то законопроект реєструється і направляється Президенту. Якщо звіт відхиляється будь-якою з палат, то спірне питання виноситься на розгляд повторно, так, якби жодної конференції не було. Законопроект буде прийнято тільки за умови, що врегульовано всі розбіжності між палатами.

Як обираються члени постійних комітетів?

Перш ніж призначити конгресменів до комітетів, партійні лідери кожної Палати мають визначити розмір кожного комітету і співвідношення в ньому демократів та республіканців. Загальна кількість місць у комітетах, відведених кожній партії, приблизно дорівнює співвідношенню між більшістю й меншістю в кожній з палат у повному складі. Потім конгресмени призначаються до комітетів у ході триступеневої процедури, де перший крок є найважливішим і вирішальним. Кожна з двох головних партій у Палаті представників і Сенаті відповідає за призначення своїх членів до комітетів, і на першому етапі кожна партія використовує 'комітет у справах комітетів' для винесення початкових рекомендацій щодо призначень. На початку нового Конгресу члени палат віддають перевагу призначенню до відповідного комітету у справах комітетів; більшість конгресменів воліє залишатися в тих самих комітетах (де й були), щоб не втратити досвід і старшинство в комітеті. Ці комітети з комітетів потім зіставляють побажання конгресменів з наявністю місць, дотримуючись певних керівних принципів, розроблених частково для справедливого розподілу комітетських призначень. Потім вони готують і затверджують список призначень до кожного комітету і представляють усі списки на затвердження відповідної загальнопартійної конференції.

Approval at this second stage often is granted easily, but the conferences have procedures for disapproving recommended Members and nominating others in their stead. Finally, at the third stage, each committee submits its slate to the pertinent full Chamber for approval, which is generally granted readily.

What is a select committee?

In the contemporary era, select committees are established by the House and Senate usually for limited time periods and for strictly limited purposes. In most cases, they have not been accorded legislative power—the authority to consider and report legislation to the full Chamber.

After completing their purpose, such as an investigation of a Government activity and making a report thereon, the select committee expires.

Recently, however, the Chambers have permitted select committees to continue to exist over long periods; some, such as the House and Senate Select Committees on Intelligence, have been granted legislative authority.

What are joint committees and how are they established?

Joint committees are those that have Members chosen from both the House and Senate, generally with the chairmanship rotating between the most senior majority-party Senator and Representative. In general, they do not have legislative power to consider and report legislation to the full Chambers. These committees can be created by statute, or by joint or concurrent resolution, although all existing ones have been established by statute. Congress now has four permanent or long-

Схвалення на цьому другому етапі часто надається без перешкод, але конференції мають також процедуру відхилення рекомендованих членів і призначення інших замість них. Нарешті, на третьому етапі кожен комітет представляє свій список відповідній палаті в повному складі на затвердження, яке, як правило, надається без затримки.

Що таке окремий комітет?

У сучасну епоху окремі (спеціальні) комітети створюються Палатою представників і Сенатом, як правило, на обмежений час і для суворо обмежених цілей. У більшості випадків їм не дається законодавча влада – повноваження розглядати закони і представляти їх в палату повного складу. Після завершення своєї мети, такої як розслідування діяльності уряду і складання звіту з цього питання, термін дії окремого комітету закінчується. Однак останнім часом обидві палати дозволили ряду комітетів продовжувати роботу протягом тривалішого періоду часу; деякі з них, такі як спеціальні комітети Палати представників і Сенату з розвідки, отримали також законодавчі повноваження.

Що таке спільні комітети і як вони створюються?

Спільні (об'єднані) комітети – це ті, члени яких обираються як з Палати представників, так і з Сенату, з головуванням, що переходить від найстаршого сенатора до найстаршого члена Палати представників від партії більшості і назад. Як правило, такі комітети не мають законодавчої влади для розгляду і подання законопроектів до всієї палати. Ці комітети можуть бути створені за законом або спільним (чи паралельним)

term joint committees, the oldest being the Joint Committee on the Library, which dates from 1800; the other three are the Joint Economic Committee, Joint Committee on Printing, and Joint Committee on Taxation. In addition, Congress sometimes establishes temporary joint committees for particular purposes, such as the Joint Congressional Committee on Inaugural Ceremonies, which is formed every four years to handle the organizational and financial responsibilities for the inauguration of the President and Vice President.

Does the congressional committee to which a bill is referred effectively control its disposition?

Committees, for the most part, control whether hearings will be held on bills referred to them and whether these bills will be reported to the full Chamber for debate. Ordinarily, if a bill is not reported by a committee, the bill dies because the Chambers usually defer to the expertise and power of committee members in determining a measure's fate.

However, both the House and Senate have procedures for allowing measures not reported by a committee to be considered by the full Chamber.

The House has a discharge procedure, usually used with measures of a controversial character. It is rarely employed and rarely successful, because it is cumbersome and because Members are uncomfortable circumventing committee authority.

The procedure allows a majority of Representatives (218) to sign a petition to discharge a committee of any bill held there longer than 30 days, at which point the bill is

рішенням, хоча всі існуючі на сьогодні комітети створено на підставі закону. На даний момент Конгрес має чотири постійних або довгострокових спільних комітети, найстарішим з яких є Об'єднаний комітет з Бібліотеки Конгресу, що існує з 1800 року; інші – це Об'єднаний економічний комітет, Об'єднаний комітет з друку та Об'єднаний комітет з оподаткування. Крім того, Конгрес іноді створює тимчасові спільні комітети для конкретних цілей, такі як Об'єднаний комітет з церемонії інавгурації, який формується щочотири роки для виконання організаційних і фінансових обов'язків з інавгурації Президента та Віце-президента.

Чи контролює комітет Конгресу, якому передається законопроект, його прийняття?

Комітети, здебільшого, контролюють, чи проводитимуться слухання щодо переданих їм законопроектів і чи будуть ці законопроекти доведені до відома всієї палати для обговорення. Зазвичай, якщо законопроект не доводиться до відома палати, він 'помирає', тому що палати, як правило, покладаються на досвід і повноваження членів комітету у визначенні долі запропонованих законодавчих заходів. Однак як Палата представників, так і Сенат мають процедури, що дозволяють розглядати законопроекти, не передані комітетом, повним складом палати. У Палаті представників є процедура звільнення від розгляду, використовувана зі спірними законопроектами. Вона мало застосовується і рідко приносить успіх, оскільки громіздка і членам Палати незручно обходити повноваження комітету. Проте, процедура дозволяє більшості членів Палати (218) підписати петицію про звільнення комітету від будь-якого законопроекту, що перебуває в ньому більше 30 днів, після чого

placed on a special calendar and may be called up by any of the signers on the second or fourth Monday of any month.

Very limited debate is allowed on the question of whether to consider a bill on the calendar. But, if the House agrees by majority to a bill's consideration, then it is debated under its general rules.

Are committee hearings open to the public?

Hearings by House committees and subcommittees are open to the public except when a committee, by majority vote while in public session, determines otherwise. This occurs, for instance, when national security matters are considered. The Legislative Reorganization Act of 1970 permitted, for the first time, radio and television broadcast of House committee and subcommittee hearings. Hearings by Senate committees and subcommittees are also open to the public. However, Senate committee hearings may be closed to the public if the committee determines by majority vote in open session that testimony must be secret for any of several reasons, including if it relates to national security matters, reflects adversely on the character or reputation of witnesses, or divulges information which is of a confidential nature.

What is meant by the "seniority rule"?

It had been the custom whereby a member who served longest on the majority side of a committee became its chairman or if on the minority, its ranking member. Members were ranked from the chairman or ranking member down, according to length of service on the

законопроект потрапляє до спеціального календаря і може бути 'активований' будь-яким з підписантів у другий або четвертий понеділок будь-якого місяця. Вкрай обмежені дебати дозволені з питання про те, чи слід розглядати 'календарний законопроект'. Але, якщо Палата представників більшістю голосів таки погодиться розглянути законопроект, дебати з нього проходять за загальними правилами.

Чи відкриті слухання комітетів для громадськості?

Слухання комітетів і підкомітетів Палати представників відкриті для громадськості, крім випадків, коли комітет більшістю голосів на відкритому засіданні прийме інше рішення. Це відбувається, наприклад, при розгляді питань національної безпеки. Законом про реорганізацію діяльності Конгресу 1970 року була вперше дозволена теле- і радіотрансляція засідань комітетів Палати представників і підкомітетів. Слухання комітетів і підкомітетів Сенату також відкриті для громадськості. Однак слухання в комітеті Сенату може бути закрито для громадськості, якщо комітет більшістю голосів у відкритому засіданні вирішить, що показання свідків повинні бути секретними з будь-якої з кількох причин, зокрема, якщо вони пов'язані з питаннями національної безпеки, негативно позначаються на репутації свідків або можуть розкрити конфіденційну інформацію.

Що мається на увазі під 'правилом старшинства'?

Раніше це був звичай, за яким член Конгресу, що найдовше працював у комітеті від більшості, ставав його головою, а якщо на стороні меншості, то його старшим членом. Члени комітету мали свій ранг відповідно до стажу роботи

committee. Modifications—including party practices, term limits on chairmanships, and limits on the number of committees and subcommittees chaired—have caused the seniority rule to be less rigidly followed than previously. Nevertheless, length of service on a committee remains the predominant criterion for choosing its chairman and ranking member. In both Chambers, nominees for committee chairmen are subject to public votes, first in meetings of their party colleagues (in conference or caucus), then in the full Chamber. Members who interrupt their service in a Chamber but subsequently return to the Congress, start again at the bottom of a committee list. Returning Members outrank other new Members who have no prior service. New Members also earn seniority over other newly elected Members by having prior service in the other legislative Chamber. In some cases, in which two Members have equal time in service in a Chamber, prior service as a State Governor or State legislator also may contribute in the determination of seniority.

в комітеті. Зміни – у тому числі партійна практика, обмеження термінів головування та обмеження кількості комітетів і підкомітетів – призвели до того, що правила старшинства почали додержувати не так суворо. Проте, стаж роботи в комітеті залишається переважаючим критерієм при виборах голови і його заступника, який представляє фракцію меншості. В обох палатах кандидатури голів комітетів підлягають публічному голосуванню, спочатку на зборах колег по партії (на конференції або кокусі), а потім повним складом палати. Конгресмени, які на час переривають роботу в одній з палат, але потім повертаються в Конгрес, починають знову в нижній частині списку комітету. Разом з тим конгресмени, що повертаються, мають вищий ранг, ніж ті, хто не має попереднього стажу. Нові члени також отримують старшинство над іншими новообраними членами, якщо мають стаж роботи в іншій законодавчій палаті. У деяких випадках, коли два конгресмени мають однаковий стаж роботи в одній з палат, попередній досвід на посаді губернатора або законодавця штату також може сприяти визначенню старшинства.